

✓

# مشورہ کی سرسبز شاخ



پچھن ازمانک

رجانک - اخترندیم  
غوث بخش صابر

# شہزادوں کا سنگ



پچھن ازمانک

رجانک - اخترندیم  
غوث بخش صابر

بلوچی اکیڈمی کوئٹہ

# مکتبہ اکیڈمی

دہستہ حق پر بلوچی اکیڈمی گریڈ

اسے کتاب کے بلوچی اکیڈمی و اجازت و ایڈیٹنگ ہاکنگ ہم  
رنگے و کمر تھاپ ہونگ گیگان کنگ تھاپ کنگ ، رجائیک  
چہر و بدل آرگ نہ بیت تا کہ پہ چوشین مقصد و جہ بلوچی اکیڈمی  
و اجازت گریڈ نہ ہونگ

کتاب و نام : مشدیکین رنگ  
نہشہ کنوک : اختر ندیم / عوزت بخش صابر  
پرمنٹر : قلات پریس کورڈ  
اولی تھاپ : ۱۹۹۳  
بہا : ۱۸۰ کلدار

مکتبہ اکیڈمی

## روء بئد

اشمار سرحال	نېشه كار	تاكدم	اشمار سرحال	نېشه كار	تاكدم
۱- پيش گال	—	۵	۱۱- بهماشپه نايچ نائشانی	۹۶۶	
۲- وشين بهارگاه	چيخوف	۸	۳- نوربلی بی	دیرا انبر	۱۵۷
۳- جنک و زر	تورج فرازمند	۱۵	۱۳- بازه و لوگ	حجاب اقبیاز علی	۱۱۳
۴- سړی جتانی	خلیل و دود	۱۷	۱۳- سئ گمار	چيخوف	۱۲۰
۵- زردی کچک	انحظار حسین	۲۱	۱۵- گواتی کلات	چارلس دکنز	۱۲۶
۶- روج پچاپ	ڈی ایچ لارنس	۲۰	۱۲- زند آپ	عزیز احمد	۱۳۴
۷- برو حقیل مروعات	رام لعل	۲۰	۱۷- یونانی لیک	خورشید عالم	۱۴۱
۸- پنج گمار	امرتا پریتم	۲۸	۱۸- زند په زارباں	یوگی پران ڈیلو	۱۵۰
۹- شد نیکیں سنگ	رابندر ناتھ ٹیگور	۸۰	۱۹- سیاهین نلگن	اناطونی فرانسس	۱۶۳
۱۰- مرگ ماراوتی	ممتاز عباسی	۹۴	۲۰- مونج آبدانیں	بانو قدسیہ	۱۶۸

ہرجان نم کننت

## پیش گال

بیستی قرن ء اوداں کہ صنعتی بدلی آرگ ء چست ء ایراں جہانگیری  
 عیبے ء راجی زند ء تھا بدلی آورت اُنت تہ دگہ یک پہناتے ء سوشلسٹ انقلاب ء  
 جگلس گزینیں تندوکان ء چہ لُٹ ء پُل ء پھکس راجی ربیدگے زورگ ء راہشو  
 دات اُنت کہ صداں کروڑانی حساب ء بنی آدماں چریشی اثر زُرت ۔ پدا دو گیدی  
 جنگاں ہیے قرن ء گوں وقی پُر زللیں گوناپے ء جہان ء را جگلو مینت چہ سے علناں ہم  
 جہان ء گنجیں بدلی آں دیم آورت ۔ جنگانی آسر ء ہما قوم کہ پہ زور واجھی ایر دستیں  
 قومانی آزاتی ء پُلگ ء آہانی گلزمین ء لگتال کنوک بوٹگ اُنت آہان ء زور کُت  
 زیر دستیں قوم آزات بوُان بوتنت ۔ قوم دوستی ء نہال ء ردوم آورت ء بزیں  
 درہچے ء گوناپ زُرت کہ شاہوکاری ربیدگ ء گوں تہاں مروچی ء دست پتنگلی کنگ  
 ء اُنت ہستومندیں ملکانی گوں سوشلسٹ ملکاں دراجیں ہندے ء دپ جنگلی کش ء  
 بگیر چوشیں سبب اتنت کہ جہان ء ملکانی تھا ہر تک ء مہلوک ء وقی وقی جاور ء  
 ایشان ء مارست ۔ شہ نویس ء شاعر کہ راجانی تھا کم زانندہانی مقابلہ ء چم پانچ ء رُٹن  
 ء واہند اُنت ہم گوں وقی راجی زنداں بندوک اُنت قدرتی نیں بہرے کہ آہانی  
 زبان و قلم ۔ گال ء پرینداں چوشیں بدلی مارست اُنت ء چوشیں خیالات گوں گت  
 اُنت چوش لوزانک ء گمک ء جہانگیری مصل ء ہدوکی ہر یک زبانے ء جگیر بوُان  
 تالان بوُان ء وانوکانی نیام ء فکری سیادی ء شریاری ء بندے جوڑ بوُان بوت ۔  
 یک ملکہ ء مردمانی راجی زند ۔ ربیدگ ۔ دوستی ۔ دشمنی ۔ مہر و محبت ۔ دوستی ء  
 نیاز بندی ء دگہ ملکہ ء مردم ء را کجام عیبے ء رسینگ بوت کہ آدلانی تھا جگیر بہ  
 بیت ء اثر مندیں عیبے ء خیاللاں بدل کنائنت بکنت بید چہ رجانک ء لوزانکی شہر ء  
 شالہ دگہ رپکے نہ بوٹگ ء رجانک ء لوزانکی ء علمی جہان ء وقی سے سیت مندیں کار

۽ کمال جوانی شونہ ارشتنگ ۔

ایش یک منگلیں گواچینی ۽ کد وہرے کجام یک بولی سے چه وقی سنہ ۔  
چست بیت زبان ۽ درجہ ۽ رسیت ۽ آراھے کمال ۽ دیمبری دیوک رجانک انت  
کہ زبان چه اندگہ زبانانی توان ۽ اندگہ نوبتانی گچین شکر داس تچکائی ۽ پیچہ آردکی  
گندیت بلکن خیالات ۔ لوزانکی تھر ۽ گالوار ۽ دادگپت ۽ درستیں کاراں رجانک وقی  
بڈ ۽ بندیت وہدیکہ رجانک چوشیں زبانے راشتری ۽ غوناسیت ۽ بودناکی ۽ چنبال ۽  
بارت رسینیت ۽ ھے زبان ۽ لوزانک ۽ تھر آں دومی زبان پہ رجانک ۽ وصف ۽  
وتیگ کننت چوش زبان چه دگی سنہ ۽ ومارا آرات کننت ۽ میاں قومی نیں سیماں  
گام جنان بیت ۔

رجانک ۽ دود ۽ باروا شہہ نویس ۽ شہہ زانتانی گوشگ انت کہ ایش  
مہذبی گزر ۽ پکارانی دیما رواج گپنگ پدا نرم نرم ۽ دیما کتران ۽ ساتس ۽ لوزانک  
۽ ہم چاگرد کناں کرنگ کہ مروچی رجانک یک لوزانکی ۔ علمی ۔ مہذبی ازم ۽ تھرے  
۽ شکل زرننگ ۔ قبلی شہہ زانتاں چوکہ ڈرامیڈن انت ۔ الیگزینڈر ٹیبلر ۔ ڈاکٹر کیمبل ۔  
راس کومن ۔ آندرے ژید ۽ نکسن ہریکے ۽ رجانک ۽ بابت ۽ وقی جتائیں خیال  
انت وہدیکہ اردو ۽ مزن نامش شہہ نویساں حسن عسکری ۔ ممتاز حسین ۔ ڈاکٹر لفتی  
بابری ۔ ظ انصاری ۽ وقی تب ۽ خیال کہ جاگے ایش گوں یکدگر ۔ دپ ورنٹ ۔ جاگے  
چه یکدگر ۽ گستا ۽ گسر کپنت کسے ۽ گوشتن انت کہ رجانک ۽ شہہ نویس ۽ ( کہ آرا  
دگہ زبانے ۽ رچینگ بونیک ۽ انت ) لوزاں دگہ زبانے ۽ گردنگ رپکے وقی کننت  
بلے مول و مراد نہ انت ۔ مول و مراد خیال ۽ سرپدی دیانینگ انت رابرٹ  
فراست شاعری ۽ را چه رجانک ۽ چیربا ۽ دن لیکیت آگشیت شاعری ہما چیز انت  
کہ آنی رجانک بوت نکنت ۔ ڈاکٹر ممتاز حسن ہم گوں آنی کم ۽ ناکم چپاک کننت  
پریش ۽ کہ شاعری ۽ لوزانی تننائیں مانا کنگ نہ بیت بلکن آہانی توار ۽ زیتلے ہم  
گرنچہ بیت ۔ راس کومن ۽ گوشگ انت کہ رجانک کار ۽ باند انت اوداں کہ اصلیں  
شہہ نویس جمل کپان انت آہم جمل بکپیت ۔ اوداں کہ آچنبال یا کہ سرٹل ۽ دیم

کنگ ء بیت رجانک کار ہم آئی پدگیری ء بکنت ۔ وہدیکہ انگریزی ء فرانسسی ۔  
 نامی میں رجانک کار ڈرائیڈن گوشت ۔ کمتر رجانک چوشیں بنت کہ آبانی وانگ چہ  
 سگ ء در نہ بیت ۔ مے ملک ء گیشر شہ زانت گوشت کہ پہ رجانک کار ء  
 یعنی النی انت کہ آچہ ہما زبان ء کہ لوزانکی چیزے وقی زبان ء بدل کنگ ء انت  
 باند کہ آرا بدریں زبان ء وقی جند ء زبان ء گالوار ، گریر ، بتل ، تران بھیر ء سر ء  
 جوانیں دست رس بہ بیت ۔ آ پیش ء بدریں زبان ء سیادیں ریدگ ء ہم جوانیہ  
 درست راستی بہ بیت ۔

رجانک ء باروا شہ زانتانی کھیلہ ء بلوچی وڑیں زبانے ء رجانک کار  
 گپ نکلنت کہ بلوچی ء نوکیں عمد ء لوزانکی عمر پہ گدارے پنجاہ سال ء رستگ  
 چیزے کمال ء رستگیں شہ زانت بگوشیکہ رجانک ء ازم ء پروت ء پیر زو ہم نکلنت  
 بلکن چہے سبب ء بلوچی زبان ء رجانکی مڈی تنے وہدی پھر بندگی حد ء نہ رستگ ۔  
 چہ ازمے وقی کمال ء سر نہ بیت تانکہ آرا درکاریں دلہڈی مہ رسیت ۔ رجانک ء  
 ناہختادری ایش انت کہ مے ملک ء علمی ء لوزانکی ادارہ آئی قدر ء کنگ ء چکو پدو  
 انت ۔ سزا برائیں کتابانی سر ء بخشیش ، ایوارڈ ء نام ء اومیت کنگ بیت بلے  
 جوانیں رجانکی کارے ہے سنگ ء گپ نکلنت ۔

بلوچی زبان ء دلہڈی نہ بوسیگ ء ہم رجانک ء ازم گوں اندگہ لوزانکی  
 تہرآں گوں دیان انت اے ملکی ء دری زبانانی آزمانک ( کہ چہ اردو ء بدل کرنگ  
 انت ) ہے ہمراہی ء 'ہل ء شوندارنت کہ من گوں عوث بخش صابر ء ہمکاری ء  
 رجیننگ وانوکانی دیما پیش کنگ ء اول ۔ شے شرگداری شے دُریں سو جاں من چہ  
 وت راہ چراگے زانیں ۔

# دَشنیں بہار گم

اینتن چیخوف

برپ ڈگار ء سر ء انگت آپ نہ بوتہ ۔ بلے دل کثیت کہ بہار گم  
 زوت بہ ایت ۔ آگ وہہنے تھا چہ گرانیں نادر اپی ء ذراہ بونیک ء تجربت بوتگ تہ  
 عے دشی ء توالم ء مارت کنے کہ تھی دل ء عن تل ء آبوکیں عاقبت ء دشیں  
 مستاگے ء بیا پخیر کنگ ء ہدوکی نے جبگیر انت ء تو سبب ناسبب بچکندے ۔ اے  
 دمان ء بزاں فطرت ہم چہ عے تجربت ء گوزگ ء انت ۔ ڈگار سارت انت ۔ برپ  
 ء لچ میں ء وہدے کے گوزیت تہ عجیبیں توار چست بنت ۔ ایشی پبجیک ء ہم چاگرد  
 اینکس ساچان انت اینکس جوان انت ہنچو پہک ، صفا ء دلبود انت کہ آگ تو کپوتانی  
 کڈک ء یا کجام چرچ لٹ ء کنگرہ ء سوار بہ بے تہ چوش مارت کنے کہ تیوگیں  
 کاساس تھی دیماتا پہ انت ۔ روج درپشگ ء انت آئی بچکند ء شینک آپ ء دیما  
 گوں جنگاں لب ء انت کوہنگی چگ ء چہ واب ء جہہ جنگ ۔ آپ ء زور ء آ  
 نامور گندگ بیت روچے ء چہ آپ ء زور ء چہاں کنان بیت ۔ درچ ہر چنت ء  
 کہ لوچ آنت بلے آبانی تہا زند ء درستی ڈس ء پار گندگ ء کائنت ۔  
 چوشیں روچاں عے شریں مشکولی نے کہ مردم روپکے یا بیلے بزوریت لچ ء  
 من ء آپ ء جم بکنت گٹر ء سر شیوگ بکنت ، یکدار ء بوجیک بتاچیت یا ڈڈ  
 کشکلیں برپ ء گوں وتی پاد ء پیبزاں بکرونڈیت ۔ چوشیں چاگرد ء کپوت بال  
 دنیگ ، درہپانی سر ء سوار بونیک یا بالی نیں مرگانی گریگ جوانیں مشکولی نے ۔  
 حصیں بہر ایش انت کہ اے موسم ء ہر چیز جوان ودی بیت خاصیں تھیے ء کہ مردم  
 بہ بیت ورنہ ، پدا بہ بیت فطرت ء شیدا ، یا کہ وتی تب ء بندی مہہ بیت آرا



پرجوش لہڑے دل ء مہربیت آنی کار آرا چہ صباہ ء تن بیگاہ ء لوگ ء چارکل  
گت ماریت البت اسے بہر چہ جاوہ ء چپ ہم بوت کنت کہ مردم نادراہ انت یا  
دقرے ء وقتی کارانی تھا دگوش انت ۔ یا گڈاں آرا گوں جمالیات یا گوں ازم ء  
شریدیاری انت ۔ او ہاں ۔ موسم کہ بہار گمہ ء بہ بیت مردم و تارا چہ جمالیات ء ازم ء  
بند ء بہسریزیت ۔

شما ایشی ء ہم بچارت کہ سادگیں مملوک چوشیں جاوہ ء چے مارنت ۔  
پٹلانی پیردوخ نامی نیں باگیان ء بچار ۔ آنی کاش ء کلابے ( ہیٹ ) پوشنگ ۔  
سیگار ء گونڈیں منڈے چہ دک ء سروگ ء چنگ وقتی دست ء کنگ ۔ اسے دمان ء  
آنی وقتی دو نیں دست سرین ء ایر کنگ انت توشہ دان ء دیما اوشتوک گوں بورچی  
ء حال دیان انت کہ آنی پازوار ء سے جپت چہ کجا گنگ ۔ مملوک ء پہ چہ سبب ء  
آنی برز ء بارگیں ذیل ء ۔ سر ء توازہ کنگ ء فرانسسی ماک ء نام پر کرنگ کہ پہ  
آنی چند ء الہی ء پیر بندگی بہرے ۔ فطرت ء باروا آنی راہبنداں پیر جھڑکیت ۔  
وہدیکہ قدرت ء ندر ہاں آپمشانکے دنت ۔ ہنچو زانگ بیت کہ فطرت آنی مولد  
انت کہ آرا پہ ناپندیدی ء جہل جنگ ماریت ۔ بیرگ ء ہنچو کہ بگنوشے آنی وقتی  
لوگ یا باگ ء سبزگ ء جہان ء بابت ء نوکیں بہرے درگنگ چوشیں جاوہ ء  
سے مرد ء رافطرت ء پاکیزگی ۔ مرشی قدر ء مؤجزاتی حالت ( کہ ایشی دیم ء پرگواتیں  
مردم ء سرگلون کنگ لومیت ) ء ارزش ڈنگ بے سیت انت آں ہمیشی ء  
ماریت کہ چہ ہر بہرہ سرہ انت ۔ نیں راز ۔ حیوگیں حسن ء کلئیں مؤجزت کہ گوں  
فطرت ء شریداری کنت ۔ آنی نرہ پر کیفیں بہار گمہ ہنچوشیں بندے ء انت چو کہ  
آنی بچاڑیں ۔ لس ء ہمک صورتی زال کہ لوگ ء نشنگ چکان ء نارشت وارنگ  
ء انت ۔

سے ہم انت آرمیون زخاروف کہ نامی نیں شکاری ء ۔ آرا بگندے زندگیں  
دوئسے گور ء انت ربر زندگیں موزگے پوشنگ ۔ گلگ جاہ ء دیما تندوک انت پہ  
وقتی تنگ ء میز جوز کنگ ء انت نول بزاں آپ شکار ء خچن لانیچے ء انت ۔ آنی ہم

نزانت ۽ خیال ۽ تہا ہما سڑک انت کہ دمانے ۽ آنی سر ۽ در کپیت ۔ ہما راہاں  
 کہ آہانی سر ۽ کپتگیں برپ ۽ چیرا آپ تالان انت ، کوہنگی چمگ ۽ برزیں چمکیں  
 در بچانی در اہیں ریگے کہ ہما بانی چیرا آگوں تپنگ ۽ اوشتوک انت پہ شکار ۽ برمش  
 ۽ گوشتے ٹاپرینگ انت ۔ آں بیگی سار تیں چرک ۽ وژدلی ۽ اوست ۽ درگ ۽  
 انت آنی خیالیں جنگانی چمگ ۽ چری چری ، بیگاہاں چرچ ۽ ٹیلینگوک ۽ توار  
 چست بوآن انت ۔ آسکی ۽ بلے بے سبب گل انت ۔

دگ نیگیگی میکر ڈینک نامی نیں درنا ۽ بچارت کہ آجزل سڑمیخوف  
 ۽ منشی انت ۽ آنی ڈگارانی ناسب ہم ۔ آنی پگار چہ باگپان ۽ دوسری گیش انت آ  
 اسپتیں پشک پوشیت دو روہل بہا ۽ تمباک کشیت ۔ مدام پل گد ۽ پلگار انت  
 جوانیں در دوات وہدے کہ جنزل ۽ دیما روت آنی ہما پجگ ۽ کہ آکوئی چھلے نئے  
 مان انت پہ شرف ۽ خیال ۽ پرنجیت ۔ مے در ستیں ہبرانی پجیگ ۽ ہم آں  
 چکیاس دگلیر ۽ ناوش انت ۔ مدام وتی کتابانی سر ۽ سرے جہل انت آنی ماہتا کافی  
 چندہ بیت ۽ بیخ روہل بیت ۔ آ باز نبیست ، ہر بیگاہ ، ہر دوج ، ہموشپ ورگ ۽ رند  
 نوشتہ ۽ دلگوش انت ہما وہد ۽ نوشتہ ۽ بناکت کہ دگ مہلوک داب کپنت وتی  
 نوشتہاں مزنیں پیتی ۽ تہا چیر دنت مے پیتی ۽ آنی پکون ۽ واسک انت ۽ سر بر  
 تمباک ۽ پارکیٹ ایر انت کہ انگت آنی دپ پاچ نکرنگ ۽ مہر نہر ویشگ ۔ وہ  
 تیرانی ڈبگے ، یک گراں زردیں گوبندے ، گلیسرین ۽ صابون کہ زردیں کاگدے ۽  
 تہا پتنگ ، دگ باز تہر ۽ ازباب ۔ پیتی ۽ دومی پینات ۽ آنی نبیستگیں کاگدانی  
 چپے گوں ہمیشاں " مے صوبہ " نام ۽ تاکبندے کہ ایشی تہا آنی ازمانک ۽ نمدی  
 چپا بنت ۔

ڈیہہ ۽ در ستیں مہلوک آرا یک شمنویس ۽ شاعرے ۽ چہما پچہ کارنت  
 یالس مردم ۽ آرا گیش ارزش است بلے کے آرا دوست نہ کنت ہر مردم ہمیشی ۽  
 منیت کہ آنی گپ ۽ تران ، ڈیل ۽ ڈول یا کہ سیگار کشگ ۽ وژ ۽ پیم ۽ یک عجیبیں  
 گوناپے دیما کنت ۔ یک روچے کہ ضلع ۽ عدالت ۽ آرا پہ شاہدی ۽ لوہنگ ات

ہر بے سبب : بے گزر آئی وقتی کار و کرت " شہنویس " نوشتہ کنائننت پداوت ہنپو  
حجالت بوت بگوشے مرگے و دزی و گریگ بوتگ ات ۔

نوں آ انگری دمک و آ سنگی و روان انت ۔ آئی دراجیں نیلیں کوئے  
پوشنگ ۔ سر و نجہلی کلاہ ( ہیٹ ) انت ۔ دست و سیل و گردش و ہیزرانک ۔ پیچ  
گام زوریت ، اوشنتیت و برزا آزمان و چاریت یا صنور و درتچ و سر و نشنگیں  
پیریں کلاگ و ۔

باگیان و دست سرین و انت اوشتوک انت چہ شکاری و چہاں آئی  
چہ اسکی پیداوار انت ۔ بلے میکر جہل بیت ، بیٹواری و شکاریت چہ آئی رو و دل  
رنجی ودی بیت بزاں بہار گہ آراوش نیاتنگ چہ ہزام و حسن و آئی ارواہ گرفت  
بویگ و انت ۔ آل طور ، ہونجا و دل کھت گندگ و کیت ۔ گل و اومیت و  
بدل و بہار گہ و آئی و دل و پدرد و ناسہرائیں و اہگ پیدا کرتگ انت آل انگر  
آنگر گردان انت ۔ آوت ہم ہزانت کہ چہ لوہیت ۔ حالین آ لوہیت ہم چہ ؟  
اناک آئی گوشاں جنزل سڑیمو خوف و توار کیت ۔ میکہ چوئیں و شن  
روچے ۔ میال انگت نیاتنگ ۔

" نہ واجہ " میکر و ہما گاڑی و نیگ و چک ترینت کہ و شر ویں  
بھریں جرنیل گوں وقتی کسانیں جنک و نشنگ ات ۔

" موسم باز و ش انت ۔ بیشک ایش بہار گہ و بے دروریں روچے ۔  
باریں تو سیل سواد کنگ و نے او ہنچیں و شی نے ترا رنگ و انت " بلے میکر  
آئی چہانی تھا پوت و نے لوزاں و احیت ۔ " یک میانجی درجہ و کم عقلیں مردم

" منی چک " جرنیل و لگام و دست گیجاں در آئینت ۔ " مرے صباہ و  
کافی نوشنگ و وہد و من چوئیں و شن و کسانکیں نوشنگے و نت ۔ ہیرگ و دو تاکدیم و  
نوشانکے بلے دل و پوت بروکیں دریگتیں تو فرانسسی زبان ہزانتیں من پ و وانگ  
۔ ترا ہم و ات " زوت آئے کاگداں زوریت : گوئد گیجیت قصہ و بیان کنت و

میکرڈینک پہ بے تابیری گوشے داریت ہنچو کہ آگوشے و ترا ڈوہار لیکیت کہ پرچے  
مے نوشتانک ۽ فرانسسی شنویس آئی جند نہ بوت۔

”من سرپہ نہ ہاں کہ آ ہمیشی تہا چے گندیت“ گاڑی ۽ چہاں اندر  
بویگ ۽ رند آ خیال دل ۽ کاریت ”اے یک لس ۽ ہمکس بہرے منی ازانک ۽  
گپھرے بہرمان انت“۔

آرا کست گارکنان انت۔ شنویس ۽ دت وڈانی چہ ارواہ ۽ مونجہ ۽  
پیدا بیت ہرکے ۽ کہ مے نادرا ہی گور جنت چہ جگانی زمیل ۰ روچ ۰ شینک ۽  
بہارگہ ۽ ساچان ۽ کیف چنگ ۽ لائق ۽ زہر بیت آئی جان ۽ زوریں اڑبے ۽ کہ  
گور بجنے تیوگیں جان دور بیت۔ دل حکانسرین۔ میکرد روان روان چہ باگ ۽ درگہ  
۽ در کپیت کچائیں راہ ۽ سر بیت۔ مے دمان ۽ یک سر پچیں گاڑی مے ۽ تہا واج  
بن اسٹوف چہ مے راہ ۽ گوزیت زور ۽ توارے پر جنت۔ ”او شنویس!“۔

میکرڈینک اگ ہنچائیں منشی مے یا کہ جہل درجہ ۽ ناسے بوتیں تہ پہ  
چوشیں بے پروائی توار پر جنگ ۽ دس نہ بوت بلے آیک شنویس۔ یک کم عقل  
۽ نیامی درجہ ۽ مردے۔

بن اسٹوف وڑیں مردمان ۽ ازم ۽ سدہ ۽ سچ کدی بیت تہیں کہ  
آبان ۽ ہمیشی تہا دلوشی مے بیت بلے وہدیکہ آگول کم عقلیں مردمان ڈچار کپنت  
آبانی تب ۽ کار پدان ناشری ۽ ناترسی جھڑکیت۔ چوشیں مردم میکہ ۽ ابید ہر مردم  
۽ پہل کت کنت۔ میکہ ہما شویس سرگنوک انت کہ آئی نوشتانک آئی پیتی ۽  
عن ۽ کپتگ انت۔

باگیان ۽ یک برے رڑ ۽ یک کنس نہالے پروشت ۽ دگہ چیزے  
بے ’لمیں نہال چہ آئی بے پروائی : خراب بوتنت۔ جرنیل گیشتر ۽ چہ دگراں  
وترا دور داریت۔ بن اسٹوف جسٹس آف پیس ۽ منصف ۽ ماہ ۽ تہا یک رندے  
عدالت ۽ تندیت پدا پہ ٹہل بے سچیں بہر کنت ۽ قانون ۽ در دام کنت مے  
درستیں بہراں ڈالچار ۽ پہل کت بیت بلے وہدیکہ آیک کم عقلیں شنویس، ڈچار

پیت کہ آہن میں پرندہ : قصہ نوشتہ کنت : چوشیں مردم ڈنگ چار نکنت آئی باردا  
چیزے نہ چیزے بد ردالمء کنت۔

جر نیل ۽ دزیکج دتی مولد ۽ چانیٹے جت۔ پتہ ۽ لیب ۽ چوگد شودیں  
جینے ۽ جنگ ۽ جاک کنت پادری ۽ لوگ کنگیں بیرانی ۽ تاوانی ۽ سر پہ سر نکنت۔  
فلانی گن نامی دبتانے ۽ سیندو بروکوف نامی نیں دبتانے ۽ پینگ دزنگ چوشیں  
بیراں کے ہم بنے نہ کنت بے چیزے دہر پیش ۽ "مے صوبہ" نامی تاکبند ۽ میکہ ۽  
یک مسکیں ازمانکے گردننت پرا دات کھیں ڈیرہ "حلت مہلوک ۽ ہمیشی سر ۽ باز  
توازه کت آن کے ۽ ایر جت کے برانز گپت نوں مہلوک ۽ آئی نام "میکالو" پر  
کنگ۔

مردے آگ نوشتہ ۽ ردی نے کنت : دگر آرا سوچے نہ دینت۔ آئی  
نوشتہ ۽ زور پری ہے انت بس ہے گپ ۽ یادانک ۽ چہ دپ ۽ در کنت۔ "مے  
منڈک ۽ کئی ۽ چوئیں چپورتیں گپے جنگ۔"

میکہ پے خیال ۽ چہ بہار گد ۽ کیف ۽ چار گپت نہ کت کہ مہلوک آرا  
سر پہ نہ بنت یا سر پہ بوئیک ۽ جمد ۽ نکنت یا گداں آہانی تھا سر پہ بوئیک سنج  
نیت انت۔ نیں کہ ڈولے ۽ آرا مے مارشت رگ ۽ ات کہ مہلوک آئی ۽  
سر پہ بہ بیت : ہر گیشیت۔ بے آرا دانایا بے عقل چہ پیم ۽ نام بست بیت کہ  
جوئیں ہیر۔ کے ۽ آرا بے نہ کرنگ آئی نوشتہ کنگیں چہ چیزے نہ دتگ آگ  
دنگ ہم چوشیں نوشتانکے چہ آہانی چہانی دیما نگوئنگ کہ گپیں ترینے بیت۔ آرا  
خیال کاتم کہ جر نیل سزیمو خوف ۽ چون بہ منیت کہ آئی کسانکیں فرانسسی  
نوشتانک پیک ۽ ادنامیں چیزے ات۔ ہرگ ۽ لس بے مانا ۽ "چکونے" پرچے  
۽ آہنچیں نوشتیاں ابیدگ بیج نہ دانیت۔

اوچہ زالبواں آرا کنت بوئنگ۔

او میکہ ڈینک۔ آہاں گواں جت۔ چوئیں بڑنی بہرے کہ مروچی تو

بازار ۽ نیانکے آگ تو دوسر دمانی نیام ۽ ہما دپ جنگ بد لیستیں تو الم ۽ آئی سر ۽ چیزے

نوشتہ کت ۔ اے دُست ہنچاںس بہر اتمنت اگر کس فیلسوفے بوتیں آئی چوشیں  
 بہران ء دیمیا نیاورت ۔ بے میکہ بگنوشیکہ جمبلاسیں آسے ء نچک ء اُت آرا وئی  
 لکی ء چوڑی ء خیال اُت ۔ ہنچیں ایوکی کہ بس چڑھانی یا گناہگارن بہرن بیت  
 آئی ہچہر چو باگپان ء وئی کھیں زند ء دست پشت ء نہ بستگ اُت نہ اوشتاگ  
 اُت ۔ برے برے بلکن ہنچالانی تما یک زندے سڑک ء کش ء جگھے ء تل ء یا  
 کہ ریل ء ڈب ء آ چو وئی پیہیں نیم گنو کے ء دچار کچنگ دوینان یک دوئی ء را  
 چارنگ پے دمانے ء دوینانی دیم ء شروع دات آبابی نیام ء دراجیں بحث و تران  
 مجلس ء نیاد بوتت ۔ آ چہ گل ء بال بوتنت کسے ء کہ بدیستیں خیالے کت کہ  
 دوین گنو ک بوگ انت بے گیشتر ء چوشیں بے مٹیں ساعت ہم بے زہر کئی ء  
 جگوستنت ۔ پیش ء چرک ء توازہ ء میکرد ء آئی نوکیں پیچہ آروک ء یکہ گر ء دانانی  
 چکاست ء رد کت کہ آیکہ گر ء منگ ء ہچہر رضا نہ بوتگ اُت ۔ دمانے ء زند  
 زہر قمری ۔ کت ء کینگ ء آس ء سچان چہ یکدوی ء جتا بوتنت ۔  
 چوش آئی ورنانی کوردیم بو ان بوت ۔ نہ دوستی نیں گوں کس ء دلی تب  
 ء فکری سر ء سیادی آئی دامن ء ہچ ہم نیست اُت کہ ہمانی چار ء بیگہ ء الہامی  
 پھر ء چیزے بنویس اتیں ۔  
 چوش بہار گد گوں آئی ورنانی ء گوست ء شت ۔

( روسی )

## جَنک ۽ زَر

تورج فراز مند

گرماگ ۽ روچاں ما زَر ۽ تياب ۽ سُتنگس - مني جَنک ۽ گوشت " بابا زَر ۽ جند  
۽ وڌي لوگ ۽ برين " وائر کنگ ۽ ما زَر زُرت بس ۽ بان ۽ لذت - اليوک ۽ من ۽ يا  
مني جَنک ۽ زائنگ که زَر ۽ ما وڌي همراه برگان -

راه ۽ نيام ۽ زَر ۽ شرنگ ۽ گپت - آپ چه بس ۽ دريگاں تماير رچان بوت  
مسافرائي خيال ۽ که در ۽ هوَر گوارگ ۽ انت - تننا من ۽ مني جَنک ۽ زائنگ که مني  
سرائي سر بر زَر پر چول انت ما زَر وڌي لوگ ۽ گوئڌيس جيلي ۽ يک سر وڌي جاگه دات -  
بيگاه ۽ ديما من ۽ مني جَنک هي زَر ۽ کنده ۽ نشتر ، چولاني گروگاپ چارنت ۽ گل  
بيترس -

" بابا - تو زَر ۽ گندگائے ؟ "

" بان "

" چولاني گورگاپ ۽ اشنگ ۽ گے ؟ "

" بان "

" بوجيگاني آچاراں گندے ؟ "

" بان "

" بابا - چه نند شري ۽ دل ۽ ميل بچار "

يک روچه آني هر دڪيس پڻي زَر ۽ تما کپت - پڻي جيلي ۽ يک کنگ ۽ مردگ  
کپوک ات - مني جَنک ۽ گريت - من هم دل ۽ تما گريت - تننا من ۽ مني جَنک ۽  
زائنگ که پڻي زَر ۽ بڌنگ ۽ مرنگ -

یک شے جَنک ہے بے تاہیری گوشہ۔

”بابا۔ ماژندران ہے چک چہ زر، زہر یونگ انت؟“

”ہاں“

”چہ اودے ماہیگان زر پُنگ یونگ؟“

”ہاں“

”ہا۔ برواں زر، ہمود، پدا سرکناں؟“

ہما شپ، ما چولانی گروگاپ، توار، دگوش بوتال دوی صحب، تنامن،

منی جَنک، زائنگ کہ زر کوبانی آدم، اشگ، مشتگ۔

(فارسی)



۱۶  
سری جتانی

خلیل و دود

چہ باز روچاں صابره وتی جود ، نامدار بدر ۽ گوشگ ۽ تچار بونگ ۔  
" ہو ۔ ہو ۔ ترا روگ باہد انت ۔ دو سال انت کہ تو وتی مات ۽ لوگ ۽ نہ  
مشکلے ۔ غیر انت ، لستیں روچ ، بخل من ترا گوشیں کہ ترا کدی روگی انت ۔"  
ایشانی سیر ۽ دو سال بیگ ات ، کمیں روچ گیش بگو ۔ سیر ۽ یک ماہے  
تجوگ انت کہ بدر ۽ آرا قاہرہ ، آورگ ات ۔ شہ ہما دیم انگو آوتی پت پیرکی ہلک ۽  
نہ شتگ ات ۔

صابرہ چہ وتی جود ، بدر ۽ تب ۽ جواں سرہد بیگ ات ۔ چہ وتی جود ۽  
فکری جاں بڈی ۽ پیش ۽ دل ۽ دلوارگی ۽ جرُ بشت بلے نوں بدر ۽ ہیے عادت قبول  
کنگ ات ۽ آرا بدر ۽ ہیے عادت وش آتک کہ ہر چونیں کارے بوئین ۔ ادن نیں یا کہ  
ادنا تریں وتی بان ۽ نہ ۽ آئی دیر زیر کت ۔ بلے نہ کہ بہرے ڈگچار کت تنیں شموشکار  
یوت

صابرہ ۽ مارت کہ آئی جنہ گرتی گیش کنگ ۽ انت ۔ پہ دل ۽ تھیزگ ۽ آئی  
گور ۽ وہد ہم باز ات ایشانی لوگ نہال کار گل ۽ کارندہانی بیگ ۽ ات ۔ ہنچو کہ دگہ لوکانی  
دوبان ، یک دیم شودے ۽ باورچی خانے ات ہنچو ایشانی ۔ پہ صابرہ ۽ لوگ ۽ چلوگی کار  
باز نہ بونگ انت ۔ صعب ۽ کہ بدر ۽ سہارگ کت دیم پہ دفتر ۽ سرگپت آئی لوگ ۽  
سہت روپ ۽ چاشت ۽ نکان ، پن لاج بناکت ۔ یک ۽ یا کہ یک و نیم ۽ لوگ ۽ درستیں  
کار توام کت انت نوں بید چہ دل تھیزگ ۽ پہ آئی دگہ کارے سر نیاتک ۔

بدر پہ آئی درآمدے نبونگ آئی مستریں ناکو ۽ بیج ات دوئین یک مسینگے ۽  
رشتک ۽ مزن بیگ انت ۔ پجیگ ۽ لیب اش کنگ ات سے چار سال پیش ۽ بدر ۽

وانگ توام کت دیم پہ قاہرہ دقت آترا ڈاک ہ پشال ہ دفترہ کسانیں مصعبہ رست  
 کہ سال ہ شش ماہ ہ وتی جٹک ہ واترے کت گوں صابرہ ہ نشت ہ پاد آٹک ہ  
 ہ ہ بولی کت ہ دوینانی سانگ چہ ازل ہ گیشنگ ات ہید چہ بدر ہ دگرے باروا آتی  
 ہ ہ ہم نمارنگ ات ہ ہدیکہ ایسانی عاروس بوت نہ آترا حیرانی ہ گپت نیس کہ  
 تیس ہجکائی ہ ہ سیرہ ماہے یک و نیم ماہ ہ رند بدر آترا گوں وت قاہرہ ہ آورت شد  
 دیم انگو ہ میدان ات ہ

آتی فکر ہ چارکل ہ ہنجاہ بازگت اتنت ہ وتی دل ہ گوشتے ہ " من پرچے  
 ن خیال کنس کہ گوں بدر ہ وت گبری ہ بدل ہ درآمد گبری گیش یوان اتنت ہ آخر  
 چے ۹ "

سے پرچے ۹ گرہن ہ چچ شانگ ہ آتر دام ہ کپان ہقت ہ آتی دل ہ خیال  
 اتنت ہ " ما دوینانی نیام ہ کلام چیزہ کمی اتنت ہ کلام نزوری اتنت کہ گوں یکدگر ہ  
 ج گواننگ ہ ہم نا بدری ہ گار کنگ ہ بدل ہ روح پہ روح گیش کنان ایس ہ  
 یس وش کدوش دروشم ہ ذراہ ہ چاڑکہ اتنت ہ بدر لوگ ہ واتری ہ رند دلبودیں  
 ہ مجلس کنت آتی وش ہ شات دارگ ہ ہم باز خیالداریت ہ آتی صابرہ قاہرہ ہ باز  
 ہ سیل ہ ہم برنگ ہ ہ دوینس جن ہ جود یکدگر ہ دلداری ہ ہم بازی ہ کنت چہ  
 لر ہ وش ہ دل ایمن اتنت ہ ہمیں کمی ہ ہمیں نئے نیست اتنت ہ ہمیشہ ہجیک  
 م آچیا دل ہ کاریت کہ بدر درآمد اتنت ہ باریں بدر ہم ہمیں درآمدی ہ ماریت ہ  
 ہدیکہ چوشیں خیالے ہ آتی دل ہ سرچست کت آتی دل سکی ہ دور بیت  
 ہ " چونہ اتنت کہ بدر ہم من ہ درآمدے لیکیت ہ وتی ہست ہ نیست زانگ ہ رند  
 درآمدی ہ توش چیا گار نہ بیت ہ پرچے ۹ " سے پرچے ہ اونگ ہر درگت ہ  
 شان ہ شنگ ہ باز رند ہ دل ہ پنت دات کہ وتی سے گزتی ہ بدر ہ حال ہ بدنت  
 ہر درگت ہ آتی وترا داران کت ہ بدر دل ہ چے گوشتے ہ حالینی منی گمان ہ آگہ آ  
 بوت پن درآمد جوڑ بیت ہ

شب ہ دابانی ہد ہ بدر ہ انانگت ہ حال دات ہ

”من وتی وس کتگ کہ من ۽ تھنی برسی بلے رسگ ، نہ انت ۔ تو پ  
 روگ ۽ چن لئج ۽ بکن ۔ پونشی ترا هلک ۽ راہدگ کنس ۔ بس ۽ سر ۽ نوینین ۔“  
 ”من تناروین ؟“

صابرہ من تراوت بریس بس ۽ نادینین ۔ هلک ۽ بس لوگانی دیم ۽ آ  
 گجیت چہ اوداں لوگ ۽ روگ پتو پھیں جنجالے نہ بیت ۔ دمان ۽ لوگ ۽ رس ۽  
 گوشت ۔

تو وہ پانزدہ روج هلک ۽ گندو نند بکن ۔ سرگرئیگ : ساری پمن گا  
 سیہ کن ۔ من بس ۽ دیم ۽ کائین ترا لوگ ۽ کارین ۔“  
 وہ ۔ پانزدہ روج ، صابرہ ۽ وتی دل ۽ تھیڑت ۔ دو سال ۽ رند یکبارہ  
 پانزدہ روج من چہ بدر ۽ جتا مانین ۔ وہ پانزدہ روج مایکدگر ۽ دیست نکلنن ۔ آ  
 وش ۽ جت کت ۔

”تتی سبارگ ۽ وردن ۽ ہبر چون بیت ؟“  
 ”چاشت ۽ نان ۽ چونائی ۽ ہم من چہ پیش ۽ کنشین ۽ ورگاڈل  
 سبارگ ۽ شام ۽ ہم کنشین ۽ کارگرین ۔“  
 صابرہ بکلندت ۔ برے برے بدر چونیں گرانیں گالوار کار مرزکت  
 رندے پنچیں گرانیں لوز ۽ کار مرزی ۽ آئی چہ بدر ۽ پرتگ ات تہ آئی پو  
 گوشت ”دفترانی کارگزاری ۽ چوشیں گالوار نوشت ۽ خواند ۽ امرا کائینت ۔  
 صابرہ ۽ دل ۽ خیالے ۽ گروشک وارت ۔ کڑدے لوز لستیں مردہ  
 پرچے در آمد بنت ۔ دیمی روج ۽ آئی وتی پکار ۽ ہروچی شے یک سوٹ کیے ۽ چ  
 کت انت ۔ دیمی صعب ۽ بدر ۽ آرا بس ۽ بنجاہ ۽ برت ۔ بس ۽ ناوینگ ۽ جتا  
 صابرہ ۽ بلوت کت ۔

”من ۽ یات کنے ؟“

صابرہ ۽ ہنچو خیال کت کہ آئی رنگ سرگردگ ۽ انت ۔ آجیگ  
 ات ۔ جم برز کھنت بدر ۽ را چارنت بلے پو دیگ ۽ ہائی کے نیست ات ۔

بس سرگپت۔ صابرہ تال جوانیں دمانے ۽ مسافرانی سر ۽ چھشانک دانست

بس کہ چہ قاہرہ ۽ حد ۽ جھیل ۽ درکپت صابرہ ۽ گوں وت ۽ گوشت۔

”باریں من بدر ۽ یات کنیں؟ بدر ۽ پے سبب ۽ اچ من پُست کہ

من آرا یات کنیں کہ نہ؟“ بدر ۽ یاتاں آرا انہازکت۔ آئی دروشم چہانی دیماگشت

آجست کنگ ۽ ات۔

”من ۽ یات کنے؟“

بس دیما تچان ات آخیالانی تما گار ات ”من آرا چوں شموشت کنیں۔

ہلک ۽ باریں چوشیں پے چیزے کہ من ۽ چہ بدر ۽ یاتاں زہر بداریت ”آرا گڈگ

۽ گپت پدا بس ۽ تما واب کپت۔ چمے کہ چچ کت انت چہ دریگ ۽ آئی پچہ اورنگیں

ندارہ گوزان اتنت آئی ہلک نزیک آتگ ات بس اوشتات آچہ بس ۽ ایر آتک ۽ دم

پہ ہیگ ۽ روان بوت۔ ہیگ۔ سر بونیک ۽ رند بازیں زابلول، چک ۽ بالگیناں آرا

چپ ۽ چاگردکت دمان ۽ حال تالان بوت کہ صابرہ ہلک ۽ آتگ۔

”بدر ۽ چھٹی نہ رست ہیے حال ۽ دگہ بازیں ہبر۔ آئی مات ۽ آرا گلانش

کت۔ آئی چم پُ بوشت پنت ۽ دست سر ۽ مشت مزمن برات اسمعیل ۽ آئی زال ۽

وش آت کت آئی توار گٹ گیر بوت ہیے دُست گوں آئی ۽ وتی گیری ۽ درشان ۽

انت ہیے سر ۽ آرا بے تاہیر کت۔ گوں بدر ۽ روج گوانینگ ۽ آپرچہ چوش بے تاہیر

نبوگ ات؟“ دہستے ناں بدر ”یات آتک“ آئی گوں پت ۽ گوشت۔

ہلک ۽ گردان، چران، لوگ پہ لوگ روان، گوں سیاد ۽ عازیزاں گندوگدار،

دین ۽ دیدار کنان ۽ ہر دھک ۽ بدر آرا یات آتک۔ آرا خیالان گورگندے جت۔

”بدر باریں اے دمان ۽ پے کنگ ۽ انت؟“ ”باریں منی یات ۽ ہم کپیت کہ نہ؟“

”ماتی صابرہ ۽ مدار۔ بدر ۽ زہیراں زریگ۔“

باریں آرا پے بوت۔ بگوشے آسے ۽ جب کت۔

”ہان۔ ہان بدر زہیراں زریگ۔ پرچہ زہیر وارمہ ہاں۔ دو سال ۽ تما سری

رند ۽ چہ آئی جتا بونگن۔“ پدا دپے داشت۔ سکی ۽ شہرت بوت۔

سہمی روج ء کہ آرزو بلش ہر سر ہر نادینگ بوت تہ صابرہ ء مارست لہ چہ قاہرہ  
 ء آئیگ ء درگت آئی نبل کسما رنگ ات آئی جان ء چہ نہ مارست بے ہر چہ کہ بس  
 نسیگ تاہیرے گار کرنگ ۔ بس کہ دیم پہ قاہرہ ء سرگپت آئی وتی دل ء چار تہ نہ  
 گل ء شات ات ۔ چہ ہلک ء قاہرہ ء راہ ء آئی نز ء دور کشتگ ات ۔ چنگہ رنداں از  
 دل ء تما ڈرائیور ہر سر ء رٹندت کہ بس ء پرچے تیز نہ تاچیت آئی دل ء مارست ۔  
 کسے آئی دل ء تما زیمیرے پر بندگ ء انت بس کہ قاہرہ ء حد ء جھیل ء سر بوت صابرہ  
 ء دل ء طلوسگ گیش بوت ۔ چہ بس ء کہ ایر آتک بدر دیم پہ دیم ء او شتوک ات ۔ دل  
 انگت زیمیرانی تما گار ات ۔

” بدر من ترا باز یات کتگ ” صابرہ ء گوشت ۔

” من ہم ہر وہد چہ تو شمو شکار نہ بوتگن ” بدر ء در آئینت ۔

دو عیناں یکدگر ء نیمگ ء چارست ء کندش ۔ سری جتائی ء در آمدی تورشت

ء ادارکی میں دیوال چہ نیام ء گار کتک ات ۔

( مصری ازمانک )

# زردیں کچنک

انتظار حسین

پو رو باہ . تپن . چیزے چہ آنی دپ ۽ در کپت . آنی ہمشی ۽  
راجارست گوں پاد ۽ لگتال کت بے ہر چنت ۽ کہ لگتالے کت ہما چک مزن بو ان  
بو ت .

وہے کہ واجہ ۽ عے حال بیان کت ۽ من پرت . یا شیخ رو باہ ۽ چک  
۽ راز پے انت . لگتال کنگ ۽ آنی ہتر مزن بو یگ . کجام اسرار چیر انت ؟  
گذاں شیخ عثمان کپوت ۽ در آمنت . رو باہ ۽ چک تنی بے نفس انت ہر چوں  
کہ لگتال بیت جمر بو ان ۽ رو ت . من عرض کت .

یا شیخ اجازہ دے ؟

گوشتے . ترا موکل انت . پدا آنی بال ست آری ۽ درق ۽ سر ۽ شت  
نشت . من چار اندام کت . کاگہ ۽ قلم زرت انت نشتوں . اسے بیان ۽ من چہ  
چسپیں دست . نوشتہ کنگ ۽ اوں پریش ۽ کہ راستیں دست ۽ گوں دشمن ۽ دروت  
کرنگ آنی نوں ہمائی نوشتہ زپت کنگ کہ من چہ آنی و ہارا چیر دتیں . شیخ چہ دست  
۽ شزار انت کہ مردم . بہراہ ۽ کنگ کار انت آرا مردم ۽ دشمن لیکت . عے بیان  
۽ اشلنگ ۽ یک رو پے من گوں شیخ ۽ عرض کت " یا شیخ عے بہر ۽ بگیشین . گلاں  
ن شیخ ابو سعید رحمت اللہ علیہ ۽ قصہ کت کہ ایرنگ ۽ انت .

شیخ ابو سعید رحمت اللہ علیہ ۽ گس ۽ سہی ہمشامی ات آنی لوکی ۽ دل  
داشت نکت ۽ چہ جو د . کنگ مند بو ت . شیخ ابو سعید ۽ در ۽ در کپت ۽ دستے کچک

کت - دست ۽ شمارگ ، آرا ہر چیز سے کہ دست زرتے رانی بوت کو نوال  
 کیتو جنگ ۽ ڈوب ۽ دزگیر کت سزا ۽ رو ۽ آئی دست گدت - آئی عے گد تلگیں  
 دست وقتی گس ۽ برت - وقتی دیما ایر کت ۽ مدام گریت کہ او دست تو جو ف کت  
 لوگ ۽ تچک بیتے - دسے وقتی عاقبت ۽ آسر -

عے قصہ ۽ اشنگ ۽ من عرض کت - یا شیخ اجازہ دے ۽ آ بے تک ۽  
 توار بوت - پدا درانتے - ابو قاسم حضری لوز کلیمہ انت ۽ نوشتہ کنگ عبادت - برو  
 چار اندام کن ہرچوں کہ ( تھی سر ۽ ) گوستہ بنویس - آئی کلام اللہ ۽ اے آیت  
 تلاوت کت -

گڈاں حیف انت پہ ہماہاں چہ اے سبب ۽ دست دت نوشتہ اش  
 کنگ - ؛ حیف انت پہ ہماواں کہ چہ ہمیشی کٹ ۽ سیت کننت -  
 عے آیت ۽ وانگ ۽ آ طور بوت - من پرست - یا شیخ عے آیت تو  
 پرچے دست ۽ وانگ ۽ رند پچے طور ہیٹکے ۽ ہمیشی پیو ۽ آئی گیں سارتے کش ات  
 ۽ احمد جری ۽ قصہ آورت کہ یک پہ یک بیان بیت -

احمد جری وقتی باریگ ۽ بزرگیں شاعرے ات بلے یک پدے چوش  
 بوٹ کہ شہر ۽ شاعر باز بوت انت - کال ۽ نودر ۽ پرکھ سر نیاتک ہر یک شاعر ۽  
 و ترا خاقانی ؛ انوری لیکت ۽ قصیدہ گوشگ ۽ لانک ترند کت - احمد جری ۽ وہدے  
 کہ عے حال دیست شاعری ۽ ترکے دانت ۽ شراب بہا کنگے بنا کت - یک  
 حرے پہ بہا گپیتے شراب ۽ مٹ آئی سر ۽ لذت انت دیم پہ شہر ۽ دات اوداں  
 برت سودا کت انت مملوک ۽ نام ۽ دپ کت کہ احمد گمراہ بیتگ چہ پہکیں گال  
 ۽ گپتاراں پشت کپتگ سرے پہ شراب ۽ بہا ۽ نیاد ۽ در آورنگ احمد جری ۽  
 مملوک ۽ تزن ۽ دلگوش نکت وقتی کار ۽ مشکول ات بلے یک روچے چوش بوت  
 کہ ہر یک چار کٹکے ۽ آتک اڑی کتے - آئی شپانکے شت کشت حر ۽ چک ترینت  
 آرا چارت ۽ گالے دپ گال کت کہ آئی تل ۽ صنعت تخمینس کار مرز بوگ  
 ات - ماناے چوش ات کہ احمد گشت جز ۽ اہد گشت مر جز - احمد جری ۽ وقتی

لعل دات ء یک گین سارتے کش ات کہ زمانگ ء سر بہات کہ حریم پہ  
 رگاں رستگ انت ۔ پدا احمد مجری ء دپ ء مہر لگت ۔ آنی حرا پڑکت شہر ء  
 س ء تاجینت وت سرے پہ کوہ ء جنگلاں دات کہ اوداں گنوکی ء بیساری ء  
 ت ء گوں درہج ء داراں شعرے گوشتنت گوں ناحن ء سنگانی سر ء نکش کنتت ۔  
 مے قصہ ء رند شیخ بے توار بوت تہاں دیر ء سرے شگون ات ۔ من پدا  
 من کت ۔ یا شیخ زانکے درہج گال ء گپتار اشکت کنتت ؟ وہدیکہ آ بے جان انت  
 بہ ء سر چست کت پین چارت ء گوشتے ۔ زبان بے تواری ء نہ بیت ۔ توار بے  
 لمنوک ء نہ بیت ۔ گپتارانی اشکنوک مردم انت بلے وہدیکہ مردم چہ اشکنگ ء زہر  
 یت نہ ہما کہ چہ اشکنگ ء زہر انت آبان ء گوش رست پچیکہ گپتار بے اشکنوک ء  
 انت پدا شیخ ء سید علی الجزاری ء قصہ چوش بیان کت ۔ شامہم بشن ات ۔  
 سید علی الجزاری دتی باریک مزن نام ء آس گپتاریں گشتانک دیو کے  
 ت آنی سر ء یک چوشیں دہے آتک کہ آنی تران ء گشتانک یکبارگی ترک  
 ت ء زبان ء کبلے جت ۔ مہلوک تکانسری ء گپت بے تہیری کہ چہ حد ء  
 ست مہلوک آنی گور ء بست ء شنتت کہ پہ خدا بچار ترانے بکن ۔ آنی در آئینت  
 وان شما کہ بازی ء گر بندات منی منبر ء قبرستانے ء ایر کن ات ۔ چہ مے عجیبیں  
 موج ء مردم حیران امتنت منبرش قبرستان ء برت آقبرستان ء شت منبر ء سر ء  
 شت چوشیں اثر مندیں گشتانکے دات کہ چہ قبران درود ء توار چست بوتنت چریشی  
 رند سید علی الجزاری ء گٹ گیریں توارے ء مہلوک ء نیمگ ء دیم گردینت ء  
 نوشتے او شہر پتو خدا ء رحمت بگوارنت حتی زند گیں مردم کز بوتگ انت آہانی گوش  
 مردگان ء رستگ انت ۔ ہنچو گوشگ ء رند آنی ہمینکس گریت کہ ریشے چہ ارماں  
 ینگ بوت پدا مے ینگ ء یک کز بوت قبرستان ء منجار بوت کہ پہ مردگان تران  
 کت ۔

مے قصہ ء اشکنگ ء رند من جست کت ۔ یا شیخ زند گینانی گوش کدی  
 بچہ بنت مردگان چتور گوش رست ؟ بزرگ ء گیں سارتے کش ات گوشتے ۔



ایش خدائی اسرار انت - بندہ بان ء چہ رازاں پردگ چست کنگ ء انت  
میت - پدا کپرگ ء بانے کت آمری ء دریغ ء سر ء نشت - ایذاں سے  
دنیگ کرزیت کہ شیخ عثمان کپوت ء چوبالی مرگاں بال کت سے لوگ ء دے  
آمری ء دریغ رُستگ ات کہ گرامگ ، زمستان ، بش ء ہور ء ہزام شیخ ء ہم  
ساگ ء واز کت بان ء چیراندگ ء آئی دتارا رکھنت - آئی گوشتن ات  
یک بانے ء چیرا دم توس بو ان انت دگ بانے ء سگ ء پہ کجا بیاریت - سے  
ء اشنگ ء سید رضی پر بوت وتی لوگے کروجت وت ٹاٹ ء پوشاکے پوشت آم  
ء دریغ ء بن ء جہگیر بوت - سید رضی ابو مسلم بغدادی ، شیخ حمزہ ، ابو جعفر شیرازی  
صیب ابن یحییٰ ترمذی ء اے عاجزی بے سنجیں پکیر ء شیخ ء دست گتنگ ء پہ  
نوشتنگ ات - منی سر پہ درانت دگ ہر پنجیں بزرگ پہک دلیں مرد اتنت فم  
قلندری آہانی سخت ء دگ ات - شیخ حمزہ ء چڑھی نیں زند گوازینت ء بے بان  
لوگے ء جہ مند ات - آئی سر ء شیخ ء سر ء سوجاں باز اثر کرنگ ات آ  
گوشتن ات کہ بان ء چیرا دوار کنگ شرک انت - بان ہما یک انت کہ وحد  
شریک ء گتنگ - بندہ بان ء نہ برازیت کہ بان ء دیم ء بانے ء واجہ بہ بنت -  
مسلم بغدادی مزن در جگیں پتے ء بیچ ات - گس ء ترک داتنت چہ پت ء سر  
سیادی پر وشت انت ایذاں آتک نشت آئی گوشتگ ایش ات کہ درجہ حالینی  
گواچن ء ستر انت - ابو جعفر شیرازی ء یک روئے فیض ء ساعت ء وتی پوشاک  
چیلیم چیل کت انت ء تگردہم سوتک - آئی گوشتنگ ات تگردہم ہاک ء چہ ہاک  
جنا دارگ ء سبب انت - وہدیکہ پوشاک ہاک ء ہاک ء سر ء ارزش دسیگا  
انت - چہ ہما روچ ء آئی لوچ ء لگرہاک ء سر ء لیٹ وارت مے شیخ کہ ہاک  
آئی چیر گج ء حشت آئی سر جہ ات آمری ء دریغ ء بھنڈ ء تکہ داتنت نشتت چہ ا  
کم ذاتیں جہان ء قار ء بے پروا بیگ ات - ذکر کنان کنان بالے کت کدی دیوا  
ء سر ء کدی آمری ء دریغ ء لب ء کدی برز تر بال کنان ء چماں اندیم بوت  
روچکانے من جست کت -

یا شیخ بال کنگہ کر مات ترا چون رشتہ؟ در آیتنہ۔  
 عثمان ء چہ جہان ء واہگل دیم گردیننگ چہ تہترین ء برز بوت۔ من  
 عرض کت۔ یا شیخ جہان چہ ء؟ گوشتہ جہان ء ہدوک تہی نفس انت۔ من عرض  
 کت۔ نفس چہ ء؟ آئی ایش پو ء اے قصہ بیان کہت۔ شیخ ابو العباس اشقانی  
 روچے ء وتی بان ء پترت چہ گندیت کہ زردیں کچنکے آئی چہر گیجانی سر ء  
 وپتنگ آئی قیاس کت کہ بلکن میگ ء کچنکے کہ لوگ ء اندر ء پیتنگ۔ آئی کچنک  
 ء راجح کت کچنک آئی دامن ء پترت ء گار بوت۔

مے بیان ء اشکنگ ء من عرض کت۔

یا شیخ زردیں کچنک چہ انت؟ گوشتہ۔

زردیں کچنک تہی نفس انت۔ من پترت یا شیخ نفس چہ ء؟ گوشتہ  
 نفس جہان ء طمع ء واہگ۔ من پترت جہان ء طمع ء واہگ چہ

انت؟ آئی در آیتنہ۔

شہزادانی گنہیں بازی۔ من گوشت یا شیخ بگیشمین ۱۰ آواجہ ء گوں قصے  
 ء ایشی گیش گیوار چوش کت۔ دیرگیں وہد ء باریگ ء بادشاہے بوتگ کہ پہ داد  
 بخشے ء نام کہتگ ات۔ روچے ء بادشاہ ء دربار ء مردے کہ شہہ زانتے زانگ  
 بوت پیش بوت دسبندی لت ء کہ بادشاہ سلامت شہہ زانتان ء ہم باند کہ قدر ء  
 شرف برسیت۔ بادشاہ ء آراشت گینی دات شدہ پوشانینت پہ عزت روان دات  
 مے حال ہلت دگہ واہگے کہ وترا شہہ زانتے سیت دربار ء دیچے کت وتی مراد ء  
 رست سہی مردے ء کہ وترا شہہ زانت ء اوبادگی ریگ ء شمار کت۔ دیم ء  
 نیمگ ء دلال وٹاں بوت شدہ نے پوشت ء برگشت۔ بس پدا مملوک ء ریچک  
 کت ہرکے ء کہ وتی سر ء شہہ زانت بویگ ء گمان ات شاہی بادگیر ء وٹ  
 گپت ء دامن پرکت۔ بادشاہ ء وزیر باز دانائیں مردے ات۔ شہہ زادانی چوشیں  
 ریچک دیست روچے ء شاہی دربار ء افارے کش ات۔ بادشاہ ء پرآئی دیم  
 گردینت کہ توے وزیر ء پہ چہ سبب ء افارگے کش انگ۔ آئی دست بست انت

عرض کت -

ساہ ۽ تور باری بہ بیت چیزے گوشاں -

بادشاہ ۽ گوشت ، تھی ساہ ۽ امان انت - پھیشی رند وزیر ۽ عرض نت -

سلامت بات تھی بادشاہی تھی ملک چہ شدہ زانتاں ہو رک انت -

بادشاہ ۽ گوشت ، مزین حیرانی ہبرے تو ہر دوچ شدہ زانتاں ننگدے کہ

کائنات داد برنت بخشش گرنٹ - گڈاں چون گوشتے -

عاقلیں وزیر ۽ گوشت - منی نعمت بخشیں واجہ ، صر ۽ شدہ زانتانی یک

مثال انت اوداں کہ درست حرانت مر بونیک عیبے نہ انت - اوداں کہ کھیں اُمت

شدہ زانت بہ بیت کے ہم شدہ زانت نمائیت -

ہے قصہ ۽ اشنگ ۽ رند من جست گپت - ہنچو کجام وہد ۽ بیت کہ

دُرسٹ شدہ - نت بہ ہنت ۽ کے ہم شدہ زانت بیت ۽ گوشتے وہدے کہ عالم وتی

علم ۽ پیر بہنت - پُرسٹ کہ یا شیخ عالم چون وتی علم ، چہ دنت ۽ گوشتے ہما درگت

۽ کہ جاہل عالم ۽ عالم جاہل ۽ ریگ ۽ بیائنت - من عرض ست جاہل عالم ۽ عالم

جاہل چونیں وہدے ۽ بنت ہمیشی پو ، آئی یہ دگ قصے ایرنگ ۽ بیان کت -

یک مزین نامی میں عالمے ، راتنگ دستی ۽ ناعلاج کت آئی شہر

اشت دگ شہرے ۽ لذت شت - ہے شہر ۽ یک بزرگے ۽ شہر ۽ ڈلگ ۽ سر کردگیں

سردبان ۽ ڈاہ دات کہ فلاں روچ ، فلاں وہد ۽ یک مزین عالمے اسے شہر ۽ سر بیت

شما آئی چیٹ ۽ خدمت ۽ بکن ات بزرگ وت دیریں منز لے ۽ نیمگ ۽ سر گپت

شہر ۽ سر کردگ ۽ کماش ہما روچ ۽ پاس ۽ بندن ۽ جم بو تمنٹ گرابے ۽ لنگر دور

دات ہما عالم ہمیشی تہا کون ات - بلے یک چکن دوچے ہم آئی ہمراہ ہے گراب ۽

ہور ات چکن دوچ سکیں جان بڈ ۽ حرام خورے ات - آئی چارت کہ عالم سادگیں

مردمے وتی ازباب آرا بڈ دات انت وت چہڑہ چھانٹ بوت مردم کہ چہ گراب ۽

در کپت انت یکے ٹاٹ پو شتنگیں مردمے چکن دوچی ۽ ازباباں بڈ ۽ بارات دوچی

ٹیل ملان ات عالم ۽ نیمگ ، کے ، ہم دگوش نہ کت چکن دوچ ۽ را کون شان ۽

شرف نہ بیا پخیر ات لوں وت برت اش ۔ ہما بزرگ ء کہ بشارت داتگ ات  
 وہے چہ در ءہ وئی شہر ء وا تر کت ۔ چے گندیت کہ سرک ء کش ء مردے  
 نشنگ کہ علم ء کمال ء نور چہ آئی پیشانی ء درپشک ء انت بے کوش گندیت ۔  
 دیمتر اشت گندیت سروک ء مزنیں مردمانی مجلس ء دیوان انت یک ناسر پدیں  
 کورے نشنگ علمی نیں جنجالل سمڈینگ ء انت ۔ بزرگ اشیں گندگ ء چہ سر ء  
 ہل پاداں لرزت ء گوشتے ۔

او شہر زیاں باتے کہ تو چکن دوچان ء عالم ء عالمان ء چکن دوچی پرمانگ  
 پداوت ہم آئی چکن دوچی ء ازباب گپت انت ہمے عالم ء کش ء کوشانی گندگ  
 ء نشت ۔

من کہ ہمے قصہ اشکت جست کت ۔ یا شیخ عالم ء پجو آر چے انت ؟

گوشتے ۔ طمع دار بیت ۔ عرضوں کت ۔

”دنیا ء طلب چون پیدا بیت“ ؟ گوشتے ۔

”وہے لہ تم کم بوآن بہ بیت“ ۔

من جست کت ۔ ”علم کجام درگت ء کم بیت“ ؟

شیخ ء درآینت وہدیکہ خدا دوستیں در بیش دست ٹچک بکت ۔ شاعر

گزمند بہ بیت ۔ عالم باپار بہ بیت شہ زانت سیت ء رند ء بروت ہمے دمان ء

جند ء کسے اسے گالں لوشان روان ات ۔

چناں ققط سالے شد اندر دمشق

کہ یاراں فراموش کردند عشق

شیخ ء آرا توار پر کت ۔

او فلانی ہمے گالں پرا بگوش ۔ آئی گالں ما تر کت انت ہمیداں شیخ

پر بوت وہدیکہ فیض جہل کپت اسے قصے بیان کت ۔

یک شہرے ء ہستومندے ء داد بخش ، نام توار پر نشنگ ات ۔ ہمے

شہر ء یک ملنگے ۔ یک شاعرے ۔ یک عالمے ء یک شہ زانتے ہم جہگیر ات ۔ بلنگ یا

در بیش : سر ، پوشش و ہدے ہم آہم ۔ سے روح انوار ، نوشت انت کذاں آ  
 ہے ہستومند : سوالی بوت ہستومند : آئی دامن پرکت عالم : لوگی : ملنگ :  
 آسودگی دیست وئی جود : را پہ تثرن : شگاناں بست کہ زار پرستی علم : چہ تو واہما  
 ملنگ گہر انت ۔ وازدار : آئی دامن چہ دولت : پر کنگ گڈاں عالم ہما ہستومند :  
 حد : ہشت بازیں مالے رپت آورد ۔ شد زانت سے روچاں دام : گرات و ہدیکہ  
 آئی ملنگ : عالم ۔ را چہ داد : بخشش : ویر : بچواد دیست وت ہم ہمود : و تارا رستے ۔  
 واز دار : آرا شدہ : ہستومند : شرف : عزت : رہ دات شاعر : کہ اشکت دور  
 باریگ ایرجے کہ شعر : شاعری : قدر جہان : پشت نکتگ آ ہستومند : دربار :  
 شت وئی گال : پتیرے نوشت انت داد : بخشش مرد : آئی شعر اشکت انت دپ  
 چہ دز : مر و ارداں پر انت ۔

در بیش : ملنگ : راہر چیزے کہ دست کنگ انت آئی ہما مال : قدر  
 کت کہ پر شد : خواری : آماج بیت آ بخیل بوت انت عالم : چہ ہے مال :  
 چیزے لڑات دو سے اشتر ، باپاری مڈی جم کت گوں سوداگراں گوں کپت دیم پہ  
 اصفہان ۔ نیم جہان انت سرگپت سے مسافری : آئی گھڑے سیت کت دگ اشتر  
 : مڈی کپت دیے پہ فراسان : دات ۔ شد زانت : دام زورگ : دام : واتری :  
 جو نہیں تجزبت رستگ ات آئی وئی ززان : بیان : سر : دام دنیگ : کار بناکت  
 ب شام مزین جاں بڈے ات آئی بس ہمینکہ کت کہ لستیں دگ شیرے  
 : زینت چیزے کے مبارکبادی : چیزے ایرادگیری : سر : آرا کم : باز دگ داد رست  
 : عالم ، شد زانت سوداگر : ہستی : واپند بوت انت البت چریشی رند  
 : بیش : توکل : شان : عالم : علم : شد زانت : حکمت : دانائی : شاعر : شاعری  
 : سب گار بوت ۔

شیخ : ہے قند کت ، کمیں اڈکنگ : رند نوشتے شیخ سعدی ہم راست  
 نوشتے منے شیخ عثمان کپوت ہم راست گوشیں کہ ماں دمشق : دوئیں ڈولان مشق  
 شمشنگ ۔ تان مزین دمانے : آئی سے شیر دپ : ات سے روح : آئی دگ : ہمیں

جہلیے نکت۔ زانگ لومیت کہ شیخ ء تب شور گنگ ات ء دل چہ درداں آباد ات  
شمر ء گال ء اشکنگ ء زوت پربوتت باز کہ فیض بیاتکیں گریتے ء پوشاکے  
درست گڈی میں گال کہ آئی اشکنگ ات ہمائی حال ء نوشتہ کنیں۔

منے روج ء چہ سرشپ ء آئی سر ء تکانسری ء مانشاتگ ات شب  
پاسی ء آھیل ات بلے منے شب ء آئی پہ دمانے ہم چم نزلت ات من دبندی  
کت آئی پسو ترینت۔ پہ مسافران واب چے لومیت ؟ چریشی رند ذکر ء دلگوش  
بوت انگت گوربام ات آئی فجر ء فرض دستگ اتنت کہ راہگداری پکیرے اسے  
گالں پہ زیر گوشان ء گوشت۔

آگے کسو کے کیا کریں دست طمع دراز

وہ ہاتھ سو گیا ہے سرہانے دھرے دھرے

بزاں کسی دیما لونوکیں دست ء چے بشماراں کہ آ دست سر ء چیر ء

داب شتگ۔

شیخ ء دل پربوت۔ گوانک جتے۔ فلانی منے گال ء دور بوآن۔ آئی  
منے گال پدا ماترکت شیخ ء وقتی پشک اتل دات۔ زور ء توارے پرجت۔ فلانی  
منے گال ء پدا بگنوش۔ نول شیخ ء چم پراس اتنت۔ گونکی پربودیں توارے ء  
گوشتے۔ حیف انت پہ ہما دستاں پرے سبب ء کہ آہاں لومنگ ہیٹ انت پہ ہما  
دستاں کہ آہاں زرتگ پدا وقتی دست ء نیمگ ء چارتے گوشتے او منی دست شاہدی  
بدے کہ شیخ عثمان کپوت ء ترا چہ رزوانی ء رکھیننگ۔ ہما پکیر کہ مانہ پیش ء  
دیتگ ء نیں کہ اشکنگ ات تھا پترت گوشتے او شیخ عثمان نول ہمر کہ دست  
سوالی بوتگ انت۔ آئی در آئنت من مرتن۔ ہنچو گوشتے سرے حشت ء سر ء ایر  
کت چادرے پردات ء ایر کتے کت۔

آئی چادر پردات سر حشت ء سر ء ایر کت ء ٹچک بوتیگ ء شرت ء

سارت بوت پکیر چہ ہر پہناتے ء کہ آتنگ ہما دیم ء شت۔ من سروں ء ہبکہ ء  
دل پتر کہ تندوک اتوں کہ من مارنگ چادر ء چیر ء چیرے پلپنگ ء انت من چادر

بے لب چست کت انار . پتیلیں لپٹے چہ چادر ۽ چیر ۽ بال ست آزمان . بے  
گوازیں شمار ۽ اندیم بوت . نون من چادر چست کت شیخ ۽ مبار لیں دیم ۽ نورانی  
نیں شروٹے دیست ہنچو کہ بگوشے واب انت پدا منی دل چہ نم ۽ سر رچ بوٹ  
من ہنچو گریٹ ۽ زاری کت کہ چہ سار ۽ شتن .

شیخ ۽ جامہ مٹانینگ ۽ اندوہ ۽ من ۽ ہنچو دل کمت کت کہ من وتی  
کڈک ۽ بند بوت نشتن . چہ جہان ۽ دل شست . گوں ہم نفس ۽ ہم تبیں مردماں گند  
۽ تند ۽ تب ۽ بوت یک شے شیخ کہ اللہ آئی قبر ۽ چہ نور ۽ پر بکنت منی واب ۽  
آتک آئی برز ۽ چمشانک داتنت من دیست کہ بان ۽ سر پانچ بوت چہ اوداں  
آزمان گندگ بوت من سے واب پر وت ۽ بشارت زانت دومی روچ ۽ چہ کڈک  
۽ در کپتن باریں من چنکہ روچاں کڈک ۽ کڈھ بیگ اتوں . درا کہ آتکوں مارست  
کہ سر جمیں جہان بدل انت . شہر ۽ بازاراں چوشیں بہشت مشت پیش من  
ندیستگ ات . ہزاری دکان سبنینوک . زرگر . زرگر ۽ کش ۽ صدانی داد ۽ گپت  
سوداگرانی خدائی ۽ زر ۽ جو تچک ۽ . من وتی چم لتارت انت . یا باری تعالیٰ من  
آگہ اوں کہ واب ۽ کجام ڈیہ ۽ در کپنگ آتکوں ؟ دل ۽ گوشتن گوں پیر دز  
برادلاں ڈیک بہ وراں کہ راستیں حال ۽ دینت . پیسہ ۽ خانہ بر بادیں سید رضی ۽  
ڈس گپت گردان ۽ گھولان شہر ۽ یک میٹکے ۽ سر بوتن بادگیرے گندیں سرے  
گوں آزمان ۽ مھلوک ۽ سوج دات سید رضی ۽ دوار جاہ انت . چوشیں شاہگانیں  
بادگیر . من چہیہالے جت . مردان . سوگند پہ خدا شما گوں من دروگ برنگ . سید  
رضی چہیر بان نہ بندیت . دیما روان من ابو مسلم بغدادی ۽ ڈس ۽ پار گپت مردے  
۽ من ۽ شہر ۽ قاضی ۽ بادگیر ۽ دیم ۽ اوشارینت گوشتے ہمیش انت ابو مسلم بغدادی  
۽ لوگ . من ہما ماڑی چارت وتی دل ۽ حیران بوتن ابو مسلم بغدادی ۽ منصب  
گپنگ . دیتر روان ۽ شیخ حمزہ ۽ جسیلی ۽ روگ ۽ باد کت کہ شیخ حمزہ ۽ لوگ ۽ سر  
گریگ بنا کرنگ . آچہ من دور شت . من جعفر شیرازی ۽ حال ۽ گریگ ۽ شتن  
مردے ۽ من ۽ زرگرے ۽ دکان ۽ برت غلچک ۽ سر ۽ نجلی زندیں بالشتاں

آبِ شیمی پوشاک پوشتگیں ابو جعفر شیرازی تک ات یک زبانیں بچکے آبراک ات  
کنگ ات - من گواں جت زور ات گوشت - او ابو جعفر خاک چہ خاک ات بالاتر  
بوت آئی پو ات پ من نہاشت چہ اوداں واترکت راہ ات دیستوں کہ سید رضی  
آبریشمی پوشاک پوشتگ گلابانی ہرابی ات پ صد مزہ ات منگہ پیداک ات - منی سگ  
اوتاگ ست من دیما بوت آئی قبا ات دامن ہر جت ات گوشت - ساداتانی سردار  
توٹاٹ شموشتگ آبریشم مانوشتگ منی تزن ات آشرفی بوت من گریوان ات دیم پ  
وقی کڈک ات آکوں من مارت سوگند پ خدا من تننا پشت کپتوں -

دومی صحب ات من شیخ ات ہدیہ ات زیارت - شنگوں اوداں من حبیب  
ابن یحییٰ ترمذی ات راقبا پوش ات نگر دہ سر ات ننگ ات دیست من آئی کش -  
نشتن - من گوشت - حبیبی گندے جہان پں بدل بوتگ - سنگتاں شیخ ات سوج چہ  
رنگ ات ڈالچار کرنگ ات چوں وقی راہ بدل بوتگ - سے ہیرانی اشنگ ات آئی دیم  
ات غم ات نوداں نتر بست گین سارتے کش ات گوشتے بیشک جہان بدل بوتگ ات  
سنگتاں شیخ ات راہ شون شموشتگ ات - دینار ات درہم ات واہداریں مردماں پ مرگ  
گتہ ات -

سے روح - بیگاہ ات ابو مسلم بغدادی ات پمن سپرکت گوشتے - بیاتنی  
دیرگیں سنگت ترا نومیٹ - من کہ اوداں شتن حبیب ابن یحییٰ ترمذی ات را آئی  
دیوان ات ننگ ات دیست ابو مسلم بغدادی ات وقی مورکھ مجنت جیسے کت او ابو  
القاسم حضری تو گوشتے کہ ما شیخ ات راہ ات سوج شموشتگ ات ات تو مرگ مرگ ات  
جاک کنے - ہموداں من حبیب ابن یحییٰ ات نیمگ پ زہر چارت پدا ابو مسلم ات  
چپانی تھا چم سک دانتت گوشت - ابو مسلم تو من ات چہ ہما ہبر ات گوشتن ات دارگ  
لوٹے کہ دزیں رسول ات گوشتگ ات شیخ ات سبق کرنگ ات - پدا من سے بدہ  
حدیث سرجم ات ونت -

مرگ بات پ دینار ات بندہ ات مرگ بات پ درہم ات بندہ ات مرگ  
بات پ سیاہیں جبہ پوش ات او درتہ پچیں بندہ ات - سے درنیام ات پرزدنگ اتلاں کنگ



بوت آئی سرء تہر تہریں وراک ایر کتنت ابو مسلم ء گوشت ۔

” اے منی دوست بور ، نوش جان بکن ۔ من سارتیں آپ وارت ء

گوشت ۔

” او ابو مسلم بغدادی ، اے دہر مثل روچ ء انت ، ما ہمیشی تہا روچک

داروکیں ۔ ابو مسلم بغدادی ء اشکت گریے گوشتے ۔

راست گشتے او ابو القاسم ، پدا وِرد ورگے بناکت ۔ صیب ابن یحیی ء

ہم اشکت گریے ، پدا لاپ ء سیر ء وارے ۔ پرزوتنگ کہ چست بوت مولد گوں

یک ناچوئے ء آتک انت ۔ من کہ دیست انت پدا آتکوں ابو مسلم بغدادی ء باز

گوشت کہ اے دوست دمانے تانہر ۔ من گوشت او ابو مسلم بغدادی دہر مثل روچ ء

انت ء ما ہمیشی تہا روچک داروکیں ۔ من چہ اوداں راہ گپتوں ۔ کبسی ء پادانی ژپگ

ء گھنگروانی توار ہاں دور ء منی رند ء گون ات ۔ من لنگگ گوشاں مان کت انت

ء دیما روان بوتن ۔

من کہ وقی کڈک ء مان دات ناگت ء یک پسچناکیں چیزے چہ منی گلو

ء در کترت چہ منی دپ ء درا کپت ۔ ڈیوا ء روشانی ء من وقی کڈک ء یک یک

سر وگ چارت بلے بچ ندیست من گوشت بیشک ایش منی گمان ات ، تگر ء سر ء

دراج کش کت وپتوں ۔

دومی روچ ء من پیسر ء صیب ابن یحییٰ ترمذی ء حد ء شتن چے

گندیں کہ آئی چیر گج ء سر ء زردیں پینلے وپگ من گوشت او یحییٰ ترمذی ء بچ

تو ورا نفس ء بچگ ء دانگ ء منافق ہیٹگے ۔ ہمیشی پیو ء آئی گریت گوشتے سوگند

پہ خدا کہ من چہ تہی سنگتان اوں ۔ من اید گرانی حد ء شیخ ء راہبندانی یات دیگ

ء روآ ، کنیں ۔ پدا من شیخ ء قبر ء کہ خدا آئی قبر ء چہ نور ء روشنا بکنت بخت ء

واہندان ء دیست کہ زر ء مال برشانگ ء انت من گوشت ۔

او یحییٰ ء بچ زیان باتے کہ شیخ ء مرگ ء رند تو آرا زر ء وڑالی کت

اے زر ء مال ء تو چے کنے ؛ صیب ابن یحییٰ ترمذی ء پدا گریت گوشتے سوگند پہ

خدا کہ سے زرد مال سید رضی ۱۰ ابو جعفر شیرازی ۱۰ ابو مسلم بغدادی ۱۰ شیخ حمزہ ۱۰ منی نیام  
 ۱۰ برابر برابر بہر بنت من دتی بہر ۱۰ خوار ۱۰ بیسانی نیام ۱۰ بہر کنس دت نگرد دتی  
 نصیب کرتگ۔

من چہ اوداں پاد آنک راہ گپتوں سید رضی ۱۰ یادگیر ۱۰ دیما گوزان ۱۰  
 آئی درگہ ۱۰ دپ ۱۰ نرازی زردین کچے اوشنگ ۱۰ دیست من سے زردیں سگ  
 شیخ حمزہ ۱۰ حبیلی ۱۰ دیما ہم دیست ابو جعفر شیرازی ۱۰ تحت ۱۰ چیر گیجانی سر ۱۰  
 وپنگ ۱۰ ابو مسلم بغدادی ۱۰ بادگیر ۱۰ چارت کہ دے سر ۱۰ کرتگ ات اوشتوک  
 ات۔ من چہ وت ۱۰ پُست او ابو القاسم تو پرچے ایداں آنکے ابو القاسم ۱۰ سر  
 چست کت گوشت ۱۰ مسلم بغدادی ۱۰ را شیخ ۱۰ راہ شون یات دینگ ۱۰۔

سے شپ ۱۰ ہم من حبیب ابن یحییٰ ترمذی ۱۰ را ابو مسلم ۱۰ پرزونگ ۱۰  
 سر ۱۰ ورگ ۱۰ ساڑی دیست ابو مسلم بغدادی ۱۰ من ۱۰ صلح جت ۱۰ منی دوست بور  
 ۱۰ نوش جان بکن۔ من سارتیں آپ ۱۰ سر ۱۰ گوزان ات ۱۰ نوشت او ابو مسلم دہر  
 مثال روچ ۱۰ انت ۱۰ ما روچک داروکیں۔ سے بہر ۱۰ اشنگ ۱۰ ابو مسلم بغدادی ۱۰  
 گریت گوشتے منی دوست تو راست گوشتے ۱۰ پدا کہ کسی نیں جن پہ ناچ ۱۰ آنک من  
 چوپیش ۱۰ کت پاد آتمن سے ناچو نیں جنیں ۱۰ پادانی برمش ۱۰ گھنگرو آئی توار تاں دور  
 ۱۰ منی ہمراہ ات بلے من لنگک گوش ۱۰ دانتت ۱۰ دتی راہ گپت۔

سیمی روچ ۱۰ من پدا شہر ۱۰ تروتاب کت ہما اندارہ کہ من پیش ۱۰  
 دیستگ آئی تہا مود ۱۰ نالے ہم پرکھ نیاتلگ ات۔ شپ ۱۰ من و ترا پدا ابو مسلم  
 بغدادی ۱۰ درگہ ۱۰ دیست۔ من سنی اتوں کہ من ابو مسلم بغدادی ۱۰ شیخ ۱۰ راہ بندانی  
 ترانگ ۱۰ پرینگ ۱۰ آنکوں من چہ وت ۱۰ پچ نہ پُست تہا مان دات مروچی ہم  
 حبیب ابن یحییٰ ترمذی پرزونگ ۱۰ دیما نندوک ات۔ ابو مسلم ۱۰ گوشت منی  
 دوست بورنوش جان بکن۔ من سے روچ ۱۰ شد ۱۰ بوٹگن پرزونگ ۱۰ سر ۱۰ ابید چ  
 دگ تہاں مزعفر ہم ایر بوٹگ یک وہدے ۱۰ منا باز پسند ات من یک لکھے زرت  
 دست پدا کش ات ۱۰ سارتیں آپ نوشت ۱۰ گوشت۔

دہر مثالِ روح ء انت ء ماروچک داروکیں۔

اشپی سے ہبر ء اشنگ ء ابو مسلم بغدادی ء گریوگ ء بدل ء دلہی  
مارت ء گوشتے منی دوست تو راست گشے پدا ہما کبسی نیں زان آتک من یک  
برے آئی نیگ ء چارت آئی دیم ء ہون پنگ ء ات جم شراب ء تدح ، گور قول  
ملا واصل ء " دو تیر کہ پہ جنگ ء ششنگ " اتنت ۔ سریں گوزین ء ہپ تلہیں  
ران ، آئی ، ہنہیں تننکیں پوشاک پوشنگ ات کہ گور ء گوچک ، لاپ ء ناپگ ،  
بزران ء کوپک سر ہر یک اعضا شہم درگ ء اتنت من ہنچو مارت بگوشتے مزعفر  
ء یک دگ زبے وارت ، منی بوگ ء بند بند ء پرگے کپت ۔ دست چہ منی اختیار  
ء دراشتنت گڈاں دستانی بابت ء من ء شیخ ء گوشتن یات آتک من پچلرت ء  
چہ اوداں پاد آتکن ابو مسلم بغدادی ء پہ ورگ ء اشپی باز نہ جھیرت اشپی سے  
کبسی ء پادانی ژپگ ء گھنگرو آئی ژلگ ء دلبودی کینے گون ات کہ تال دور ء  
منی رند ء گران ات ۔

وہدے کہ من دتی کڈک ء مان دات گندیں کہ منی تگرد ء سر ء  
زردی کھینکے داب انت من آئی گندگ ء سنگ سیاہ بوت اوشتان ۔ سارتیں  
ہیدے ء من ء آسرت ۔ من کچک ء راجت گلنت بلے دروگ ء بدل ء آ  
منی دامن ء پترت ء گار بوت نوں من ء بے تاہیری ء آپ ء زرت منی چانی  
داب ء دل ء تاہیر گار بوتنت من زاری کت ۔ او منی وا جس خدا پمن بزرگ  
بکن منی زرد ء چہ لیگار ء بشور ء پھک کن کہ زردی کچک ء منی جان ء جاگہ کنگ  
من زاری کت ، دُعا لوٹت بلے منی زرد ء تاہیر نہ رست ۔ یکبارگی من ء ابو علی  
رودباری رضی اللہ عنہ ء یات آتک کہ تال یک مزنیں مدے ء وسواس ء نادراہی  
ء گپگ ات یک روچے آل روٹک ء دریا ء کندہ ء شت تانکہ روح جواں برز  
بوت ہمود ء اڈے کت ۔ سے درنیام ء آئی دل اندوپانی تھا اوژناگ کنان ات  
آئی عرض کت ۔ یا باری تعالیٰ دل ء تاہیر بدے ۔ چہ دریا ء تھا ہاتف ء توار  
پرکت کہ تاہیر علم ء تھا انت ۔ من گوں وت ء گوشت ابو القاسم خضریٰ چہ ایداں

در رو۔ ایماں تہی جان ء تہی چاگرد ء زردیں کچک پیدا بوتک انت کہ ترا پہ قرار ء نیلنت۔

من وتی کڈک ء سر ء گڈی چمشانک دات۔ منطق ء فقہ ء ہما بے ملیں کتاب کہ جہارانی شوہاز ء رند جم کرنگ اتنت ہمود ء اشت انت۔ شیخ ء پرمودگ کچ ء جنت چہ شہر ء در کپتوں۔ چہ شہر ء در لپک ء وہد ء ڈگار ء منی پاد گپت ء داشت انت شیخ ء وشبوعیں مجلس من ء سکی ء گیر آتکنت ہما ڈگار کہ من آرا پک ء شرف دار زاننگ ات۔ ہما دمکال کہ شیخ ء پزار بوتگ اتنت گوں من منت کت من مے میٹر ء منت ء اشنگ ء برے برے گریت۔ واؤ زارکت کہ یا شیخ تہی شہر باناں چیر ترینگ آزمان دُور کترنگ تہی سنگت ء دوست پستی پادان انت آہاں تہی بان ء دیم ء بان چست کنگ ء خاک ء تل ء فصل رودینگ ء انت۔ زردیں کچتک ء سکس قدرے آدرنگ۔ امت ء شرفدار خاک ء ہر بیتگ تہی شہر پمن ء تنک بیتگ من تہی شہر ء یلہ دینگ ء اول۔ ہنچو گوشت دل ڈڈکت در کپتن۔

من روان روان ء دُور سر بوتن۔ دم برت دم کشتہ بوتن پاد آبلہ بوت انت بلے پدا ہم ہنچو بوت کہ چہ منی گلو ء چیزے ء زور جت درا در کپت ء منی پادانی دیما کپت من وتی پادانی دیما چارت حیرانی بوتن کہ روباہ ء چکے۔ من آرا گوں وتی پاداں لگتال کنگ لوٹ بلے آگوات گپت زنڈ بوآن بوت من ہرچنت ء پاد مال کت آہمانکس زنڈ بوآن بوت پدا زردیں کچکے جوڑ بوت گوں پورا میں زور ء من آرا لگتے جت گوں پاداں ڈگار ء سر ء شری ء لتاریت پاد مال کت من دل ء گل بوتن کہ سوگند پہ خدا من وتی زردیں کچتک ایر جیگ کنگ پدا دیم پہ ندیتگیں مٹرلے ء روان بوتن منی پادانی آبلہ ترکتنت ریش بوت انت پاد دل ہوں چکر بوت انت بلے پدا گندیں کہ ہما زردیں کچتک کہ من آرا پاد مال کنگ ات باریں چہ کجام نیمگ ء در کپت ء سہرا بوت منی راہے بست من گوں آئی بند ء گلانش بوتن بلے آ چہ منی راہ ء اچلہ ہم نکرنت۔ من تال اے حد ء

جنگ دات کہ دم برت ۽ پھرتوں بے زردی کچنک جوان گوات گپت برز  
 گشت - نون من خداوند پاک ۽ درگاہ ۽ زاری ۽ پریات کت کہ او جہار  
 رودینوک - بنی آدم ۽ کم کت زردی کچنک مزن بوان انت - یک برے من پرا  
 گوں زردی کچنک ۽ بند ۽ گلانش بوتن بلے آل منی پشک ۽ دامن ۽ پترت ۽ گاہ  
 بوت من وتی پادانی آبلہ ۰ دستانی ریش ۽ ہون چکریں پاد ۽ دل چارہتت گریت لہ  
 ارمان کت کہ درگیستیں من شیخ ۽ شہریلہ مداتیں گڈاں منی خیال دگہ نمگے ۽ گشتہ  
 وشبویں ۰ غفر ۰ تام ۰ گوئزی سرین ۽ بخلیں گور ۰ زر ۰ گینی ۽ زرشان ۽ خیال دلہ  
 ۽ آورت انت من زانت کہ بیشک شیخ ۽ مرید چہ شیخ ۽ راہ ۽ گمراہ ۽ کردہ بیگہ  
 انت حبیب ابن یحییٰ ۽ کوریں راہے گپت - بیشک شیخ ۽ گوشتن ۽ گپتار منی وہ  
 دست ۽ انت باند کہ من واٹر بکنیں جے پر مودگاں دوار چارے بکنیں ایشاں پیا  
 امت ۽ دل پسند پہ مہلوک ۽ دل ۽ پیمہ رد بند بدیں شنگ اش بکنیں شیخ ۽ حال ۽  
 ہنچو بنویس کہ سنگتان ۽ دوست بہ بیت کسی دل ۽ لیگارے مر ایت بلے جے دمان  
 ۽ من ۽ شیخ ۽ گوشتن یات آتک کہ دست مردم ۽ دشمن انت من خیال کت کہ  
 دست منی دشمنی ۽ کنت جے شپ ۽ کہ من ۽ واب ۽ اومان بوت من دیست کہ  
 زردی کچنک پرا ودی بوت کہ منی تگرد ۽ سر ۽ واب ات من آرا جت درستی  
 شپ گوں آنی جنگ دات برے آرا پاد مال کت - برے آکسان برے مزن بوت بو  
 برے آ زوراک من زور القصد صحب بوت آنی واک کم بوت منی دامن ۽ تہا  
 پترت گار بوت -

چہ ہما روچ ۰ تن مروچی منی ۽ زردی کچک - جنگ جزان انت جے  
 نہمت کشی ۽ روٹگ ۽ چور باز ؛ بشمار انت من آہاں ڈنگ چار کنیں کہ تاکند  
 مزن بیت - کدی زردی کچنک مزن بیت ۽ من کسان ۰ برے زردی کچنک ۽  
 دہس برے آ مزن بیت ۽ وشبویں مزعفر ۰ یو ۰ ضدل ۽ تختی ۽ گردی ناپگ ۽  
 پیار ۰ بخلیں گور ۽ بیت تلیں ران ۽ نیمگ ۽ خیال رؤت زردی کچنک گوشت -  
 سہیں کہ درست زردی سگ ہنت ۰ مردم بوئگ زندگ مانگ چہ کچنک ۽ ہتر

یت۔ من پریات کنیں لہ او۔ جہان، رودینوب من تانکد درہچانی ساگک ء چہ بنی  
 ہم ء دور دور بگردیں۔ کچا پکائیں، ساگک ء تھلیں براں یا ناٹ ء زندیں جلانی  
 سا ء زندگ بہانیں۔ منی پاد شہر ء نیمگ ء چست بوآن، بنت شیخ ء گپتار من ء  
 ست کائنیت کہ پدا برگرد کنوکیں گام رہ سپار ء دشمن انت من وتی گاہاں پدا  
 زوار کنیں ء شہر ء نیمگ ء پشت ء پر کنیں اینکس پند بریں کہ منی پادانی دل  
 دن چکر بنت۔ منی لنگک ٹل ء وانگانی چنگ ء ریش بنت منی جان ء پوست  
 وچ ء برا زوران ء سیاہ گردیت ء منی ہڈ آپ بوآن بنت۔ اسے رب العزت منی  
 داب ستک انت روچ بیران ء زیان۔ جہان پمن گرہیں چل جوڑ انت من  
 وچک داروک، روچ ہم روچ دراج تر بوآن انت چہ عے روچ ء من شنیپک اوں  
 بلے زردیں کچنک کیت مزن بوآن ء۔ مردم ادنی ء پوچ بوتگ عے وہد ء من ابو علی  
 رودباری رضی اللہ عنہ پدا یات کت دریا ء کنارہ ء زان جہنت نشتن منی دل چہ  
 نما پر ات من زار جت کہ یا الہی تہیر بدے۔ تہیر بہ بخش۔ شپ تیوگیں من  
 اری کت پدا دریا ء نیمگ ء چم شانک دامنٹ۔ شپ درستیں نہ، کیں لوڑے  
 ردیں تاکانی تہا گردان ات درہچانی تاک کپان امنٹ چہ دریا ء چم گردینت انت  
 وتی جان دیست کہ دھڑاں لیگار بوتگ ات منی کش ء زردیں تاکانی جمپ مچ  
 بوتگ امنٹ من گوشت ایش منی داہگ ء ارمان انت۔ سوگند پہ خدا کہ من چہ  
 یگار ء پیک بیگیں تاک ریچ ء لوچیں درچ جوڑ بیگیں منی بند بند ء و شیں شیرگے  
 ہوو بوآن ات بگوشے، بھلیں گور ء گور لنگک انت چو کہ آہاں گردیں تھنگ رنگیں  
 پپال نوشنگ یا کہ لحمیں نازر کیں مہر کج ء باسکان ء انبازنگ ہنچو کہ بگوشے لنگک  
 سر ء زرانی تہا لیب کنگ ء انت آہانی نیام ء دینار ء درہم ٹیلینگک ء انت۔  
 من چم پاچ کت انت گرانیں مچ ء تل ء عے بیمناک ء ہڑم دیوکیں ندارہ چارت کہ  
 زردیں کچنک ء دُمب سر ء بان ء کنگ ہنچو اوشنوک انت کہ آئی پدی لنگک شہر  
 ء تہا ء دیمی پاد منی تگرد ء سر ء انت۔ آئی تریں گرہیں نپنس منی راستیں دست  
 ء لٹاکاں لگان انت من وتی راستیں دست ء را ہنچو چارت چو کہ آ حضرت ابو سعید

رحمت اللہ علیہ ۽ برکتیں دست ۽ دُزء اچ من دُور کپوک انت۔ من گول  
 تران کنان ۽ گوشت۔ او منی دست ۰ او منی سنگت تو دشمن انبازنگ پدا من  
 نکر تننت۔ پہ گریوگ ۽ زاری چہ خدائے دُعاکت۔ اے ال العالمین تہا میر بد  
 تہا میر بہ بخش۔

## روح پیتاپ

ڈی ایچ لارنس

” ایشی ء دیر گوریں پیتاپ جاگے ء بیرات ” ڈاکٹراں سوچ دات ۔

آں چہ پیتاپ ء نیمگ ء شک ء تہا ات بلے آئی ء وئی چک ، دانی مات ء

وت زر ء آدست روگ ء نہ ء نوہ نکرت ۔

میل نیم شپ ء سرگپت ، تاں دو کلاک ء ، کہ ہے درگت ء چک راہ ء

واہینگ بوگ ات ، مسافر سوار بومان بوت انت ۔ آئی جود ء آبانی حد ء اڈکنگ ات ۔

شپ تہا انت ء ہڈسن ء زر ، کہ آئی دیم ء روشانی ء گھیل ، ترپل انت تہا روکی ء

گوں بند ء گلانش ات ۔ آئی میل ء آسنی واڑ ء جوکھ داگ ء مرحل ء چہشائک دیاں ء

دل ء گوشت ۔ اے زر انت چہ مے قیاس ء ہم زیاست ۔ جل انت چہ یاتاں زیاست

آباد انت ۔ ہے دمان ء مرحل ء زر ، ازل ء پیشی ء درہمی اڑدبا ء وڑ ء کہ داہمی زندگ

انت ، تاپ ء پیچ گران ء مارگ بوت ۔

آئی جود آئی کش ء اوشتوک ، گوٹگ ” ات ء چوشیں جتائی شرنہ انت ،

زانے شرنہ انت ۔ من ء دوست نہ بیت ” ۔

آئی گالوار چہ چک ء تکانسری ء بار ات بلے اومیت ء دامن تاں آخر ء چہ

دست ء یلہ نہ دینگ ء سدکی ہم گروٹک درگ ء ات ۔

” نہ ” دوستی ء من ء ہم دوست نہ بیت ” آئی یک قراریں توارے

ء پھو دات ۔

آرا گیر آتک کہ دویمناں گوں یکدگر ء چونیں شوے ء ڈیک ورگ لوٹنگ

ات چہ جتائی ء خیال ء آئی دل ء اونی میں پر چندے پیدا بوت بلے آئی ارادہ ء تل ء



غم ۽ چشکی کہ ایر نشنگ ات بر حمل یوان بوت۔

آہاں وتی واہیں چک ۽ را چارت۔ پت ۽ چم پُر بوخت۔ بلے ایش چہانی  
تری نہ ات، ہیلے ات۔ سال جھوین ۽۔ تیوگیں زند ۽ ہیلکی ۽ جھلس آسنی سیننگ،  
زور ۽ دھک ات کہ ارزشگ بنت۔ دوینانی زند ۽ آئی ۽ آئی جوہ ۽ زوریں دھک  
جنا پھنات ات۔ دو چوشیں ماشین (انجن) کہ یک دومی ۽ جتائیں رخ ۽ چک ۽ بہ  
بنت کہ آہاں یکدگر چند چند کرنگ ات۔

”کل تیاب ۽۔ کل تیاب ۽!“

”ماریس۔ ترا روگ لوئیت“

آئی وتی دل ۽ گوشت پہ ماریس ۽ ”کل تیاب“ ۽ سرا انت ”پمن دیر  
گور میں زر ۽ مسافری! میل نون چہ تیاب ۽ کنزان ات تہ آئی بدن ۽ نیم شی بلے  
چاڑی ۽ وتی دزمال سرنت۔ چہ مچی ۽ بول ۽ یکے۔ چہ مچی ۽ بول ۽ یکے۔ ہو، ہمیش!  
راہگدارانی برو آرکنوکیں بتیل چو روشانی ۽ ریسگاں لڈنگیں رکابی ۽  
گندگ ۽ کاکنت انگت ہڈن ۽ آدم کشوکی رو آکنگ ۽ انت۔ آ سیاہیں ساہگ الم ۽ لیکا  
وانا ۽ ایشین بیت میل کنزاں بوٹ۔ ہڈن بلے باند گندگ ۽ کاک۔ بلے نیٹ تیاب ۽  
پیچ ۽ ماتران ۽ آدم بوت مورچہ ۽ شگ ۽ شانگ گپنگیں روشانی ۽ مرمرانک ۽ چم کپت  
انت آ جوئی ۽ ترا شتنگیں بُت ۽ پھادی وتی قندیل برزکت۔ زر ۽ چول گوں تیاب ۽  
لیب کنگ ۽ انت۔

ہر چنت ۽ کہ اوقیانوس ۽ زر چو آسگواریں کوہ ۽ پراں پرنک بلے ولان  
یونان نیٹ آ روج پیناپیں جاگہ ۽ سر بوت۔ چہ درستیں زراں بالانمیلوئیں زر ۽ آئی  
دوار جاہ ات کہ انگور ۽ ول ۽ زیتون ۽ درج ۽ پراٹ۔ پراہیں یک باگے یا انگور ۽  
کشارے کہ پدیانک پدیانک ۽ سر شوگ یومان ۽ نانکہ تیاب ۽ پٹ ۽ تالان ات تہ باگ  
۽ بازیں ہنداں گچائیں گٹ ۽ ڈگاری ترکان دور گوران لیمبو ۽ نہالانی جوئو ۽ آپ ۽  
سر بستگیں او شیشیں تلاوگ پراٹ۔ یک کسانکیں ہونڈے ۽ کہ چہ یونانی مہلوک ۽  
آتمن ۽ پیش سکولیاں آپ نوشنگ ات چمگے روان ات۔ یک دیریگیں گنبدے ۽ کہ

ن کھیں کُنڈ، سرگ ویران بونگ انت یک بوریں بڑے بارگ، ات۔ جتھی پلانی  
تالان ات، دیر، آسگواریں کوہ، سر، برپ —

آئی ہر یک شے چارت، تاں حدے، اندوہ ہمگور ات۔ پریش، کہ شے  
رستیں شے دری بونگ انت۔ حالی آرا ایشانی چچ پروانہ بونگ۔ اصلیں چیز، نمازگ  
بے سخی، وتی، جہین، زہر، زہری، کچلاں تیچ وراں آں وت ہنچش، ہنچش ات  
ہک، چارگ، آرا تے نکت۔ آ آئی فکری آسودگی، دیہاں بونگ ات آئی وترا پریشی  
میناک، ناپسندیں پیے، اگدہ دار لیکت ات کہ بگو شے آئی ہر نہیں، جواب دار ات  
ایش پر آئی جند، پہ، چک، پما درستیں مردماں کہ گوں ایشاں سیاوی اش کت عذابے  
بونگ۔

”تو سئی، جولیت، ڈاکٹراں ترا بے پوشاک، پیٹاپ، چک بونگ،  
گوشٹگ۔ تو پرچہ چک نہ بے۔“ مات، گوشت۔  
”بدے کہ ہمیشی در ورتن بونگ۔ چک ہم نہیں۔ تو زانکہ منی مرگ،  
لوٹے،“ جولیت پر آئی برانز گپت۔

”مرگ، لوٹیں۔ انا؟“ من تہ پرتنی گتیری، زرین۔  
”پہ خدا بچار۔ پمینی گتیری، دلسوزی مکن۔ من، پہل کن۔“  
نیٹ مات، دل باز پردر بوت آئی زہر کنی چہ اوداں وا ترکت۔  
زرا سپیت گشت پدا چماں اندیم بوت۔ ہوز، شہنرت، شہلت انت۔ گہر،  
ایر دات ہما لوگ، کہ پہ روناپ، جوڑ بونگ ات۔

پدا یک صجے، روج، چہ زر، کر نچاں برمش وراں، لوج، گلز، دل،  
وشاں کنانج، بک دات لوگ، دیم زرباری ایر شت، ات۔ جولیت لیپ، تل، چک  
بک دیوکس روج، ندارہ، کنگ، ات چوکہ بگوشے آئی پچیر روج بک دیگ،  
ندیگ ات آئی لوچیں روج، رازر، روآسان، پچیر چوپک، صفا چست بونگ،  
شپ، رادیر چکل دیگ، ندیگ ات۔

آئی دل، روناپ، لوج بونگ، دزیں والگے، سرکش ات آئی وتی،

وایگ پورا رازے ۽ ڈوبر ۽ تما سوگمہ داشت -  
 بے آچہ لوگ ۽ ۰ چہ مردماں دیر ۽ یک گور روگ ۽ وایگ دار ات بے  
 چوشیں ڈیسہ ۽ و ترا چیر و نیگ گردگ ارزان نہ ات کہ زیتون ۽ ہر یک درج ۰ تم پ  
 ات یا کہ ہر کنڈگ ۽ سر شیوگ چہ دیر ۽ ظاہر ۽ نا پ ۰ بہت -  
 گردان ۽ گولان آئی یک جاگے درگت ۰ چہ زر ۽ چست یونگیں پیتا پے -  
 یک ڈینگے کہ ظار ۽ سر برا حاک ۽ جب بستگ ات - کر ۽ گوراں جسکی میں ہسپاتی ۰  
 مانپ شتیں کا پرے - نیلیں مک ۽ جوڑ یونگیں بے ڈمپگ ۽ سر ۽ زرد رنگیں دیو دار ۰  
 زندگیں برنزیں درجے ات کہ اسی سر ٹول ۽ بلاد آزمان ۽ گوانز کنان ۽ نیلبو میں زر ۰  
 نیمگ ۽ ہنچو چنگ ات بٹوٹے چاری کے اوشتاگ زر ۰ نیمگ ۽ چارگ ۽ انت یا  
 کسانیں گرو شک واریں موم بتی کے کہ آئی لب ۽ زور اکیں روشانی ۽ دیما تامور گشتگ  
 انت -

ڈگار ۽ وتی پر گواتیں تھاری ۽ لکک بنے ڈمپگ ۽ رنگ ۽ در کرنگ ات -  
 جولٹ دیو دار ۽ بنے درج ۽ چیرا نشت وتی جان چہ پوشاک ۽ بار ۽ سبک  
 کت - جسکی ہسپاتی ۽ پتاگ ۽ چیر مزننگیں ناک چاریں نیمگاں بدرنگی ۽ پجیگ ۰ ہم  
 وش زیدیں جسکے روڈینگ ات - آ نشت و ترا حوالہ کنگ ۽ نا دودی ۰ سکیں دروس ۰  
 آہچی ۽ گیں سارے کش ات وتی ڈوبر روج ۰ ندر کت -  
 روج نیلیں آزمان ۽ میزان میزان ۽ برنڈ یومان ات ۰ شینکاں گوماران ات  
 آئی وتی گوران ۰ کہ ہنچو مارگ یوت ہچیر نہ پشت روتاپ وات ۰ زر ۽ چرک آئی بدن ۰  
 مارت البت روج ۰ برانز پ گدارے - آئی گور چوشیں نیوگ ۰ مثل یوت انت کہ  
 خشک بنت بے نہ پشت -

پدا ہم دیر نکوست کہ آئی ایشانی تہا روج ۰ برانز مارت - برانزیں شک ہنچو  
 گرم انت کہ ہچیر چہ دوست نیوگ انت - آچہ شیر یا چہ زہنگی گرمس ہچگاں گرمتر  
 یونگہ نیٹ ۰ روتاپ ۰ آئی گوران ۰ چو دراجیں ۰ شپار کیں جی میں انگوران کت -  
 آئی وتی درستیں پوشاک در کت انت ۰ لوج یوت روج ۰ دیما و ترا چک

کت - چمکیں جاگمہ ۽ چہ موردانگانی نیام ۽ روج ۽ گردیں تھال . آئی نیلیں سٹوکیں  
 شینکان ۽ چارت کہ گردیں تھال ۽ ہر نیمگ ۽ چو سوچنٹاں شتنگ بوآن انت - روج ۽  
 گواریوکیں شینکانی برانزاں ائی تیوگیں بدن مانپوشت - سر . دیم . گردن . سینگ . لاپ  
 بزراں ۽ لیگان ۽ گرم داران کت - آئی چم نزاہنت چک ات گلابی میں برانز ۽ لب  
 چہ آئی متاچاں گوژان ات - نوں کہ چہ آئی سگ ۽ در بوت آئی دست چک کت  
 لستیں تاک وتی چمانی سر ۽ پردات پدا انچو ایر کٹے کت چو کہ دراجیں کو سہج کہ روناپ  
 ۽ پاشینگ -

آئی روج ۽ برانز وتی ہڈانی تما . چہ ہڈاں آنکشتروتی بل ۽ خیالانی ایر  
 دینگ مارت آئی واہگانی تماردیمیں کرچک پہک بوآن بوتنت آئی خیالانی سارت ۽  
 تھاریں گل آپ بوآن بوتنت - برانز آئی جان ۽ تل ۽ توکاں شور گران ات آچی  
 دیم وہت . کوپگ . سرین کرز . مسک ۽ جان ۽ بند بند روج ۽ دیما داشت انت - آئی  
 دم برینگیں جون . عمگیں دل آپ بوآن ۽ بیگواہ بوآن انت -

آں چہ جاگمہ ۽ چت بوت . پوشاکے پوشت انت پدا ہمود ۽ چک کت ۽  
 برڑیں درچ ۽ سرٹل ۽ ہما چلب ۽ جے سک داشت کہ زر ۽ نیمگ ۽ چھنگرو ات بلے  
 روج ۽ گیس برانز ۽ مارشت ہم بوٹگ کہ آسمان ۽ شاہگانیں کوپگ ۽ ہلکی جنان ات -  
 چوش چہ روج ۽ برانز ۽ کروکور . ہوش ۽ سار ۽ زہر آئی دیم پہ لوگ ۽ واتر کت ہے  
 کوری آئی گنج ات - ہے تھوری . گرانیں شب پاسی . آئی دولت -

" ماما — آئی چک گواں جنان ۽ آئی نیمگ ۽ تچان بوت - آئی توار  
 ۽ مہر ۽ ہما خاص تکانسر چیرات کہ جنگانی تما بیت - آرا مدام مات ۽ گزرت پہ جولیت  
 ۽ عجب ات کہ آئی گڈوکیں دل ۽ اے رندی پسو دینگ ۽ ہما فکر مندیں تکانسر نمارت -  
 آئی چک ۽ را انباز ۽ گپت پدا دل ۽ گوشتے - ایشرا چو گرد ۽ گبول بوٹگ نہ لومت - البت  
 کہ روج ۽ دیما بمانیت کمیں زکت بلکن پیدا بہ بیت -

چک ۽ گونڈ گونڈیں دست . کہ آرا خاصیں پیے ۽ آئی گردن ۽ را گپنگ  
 انت . باز وٹش نیامک انت - آئی وتی گردن پُشت ۽ شانٹ - آئی نہ لومت کہ بروست

- پہ زمی آئی چک ۽ را ابرکت -

"پہ تج ۽ آئی سوچ دات - " روج ۽ دیما بہ تج ۽ "

زوت آئی پوشاک درکت انت . گرمس ڈمبگ ۽ سر ۽ آرا لوج یلہ دات -

" روج ۽ دیمالیب کن " آئی گوشت -

"چک ہجکہ یوت ، ترست ، لگت گریوگ ۽ ، بے آئی جان ۽ گرمس شپانک

۽ دل ۽ سوچاکس قمار کار گپت - چک ۽ نیمگ ۽ دانگے نارنج ڈگار ، یما سین دات -

چک ۽ گوں وتی نارسیدگیس ہرڈکیس دستاں وتی بدن ۽ سنگ یک قرار ۽ داشت نارنج ۽

ڈمب ۽ کپت بے نارنج ۽ زورگ ۽ رند ، دمان ۽ دور دات - زانکہ نارنج ۽ ساچ ۽ آئی

بدن ناساچت - پہ گریوگ ۽ آئی وتی دپ دیم گھوکی کت انت - لوج یونیک ۽ سبب ۽

پہ لگک داری ترسگ ۽ ات -

"نارنج ۽ بیار من ۽ بدے " مات ۽ چک ۽ تنکاسری نمارت ۽ پہ سکس بے

دیمی گوشت - " بیار ، ماما ۽ نارنج ۽ بدے " - بے وتی دل ۽ گوشے - " ایش چو وتی پت

۽ مزن نہ بیت پہ ، کہ روچے ندیتگ " -

( ۲ )

" کہ داری ۽ عذاب ۽ چک آئی خیالانی سر ۽ ہنچو سوار ات بگوشے آئی

پیدا نیک ، آئی ، ستس وجود جوابدار ات - آگہ آئی پونز پہ زگتس تہ آرا بد ایک ۽

دل ، پہ تمکے ، ترزوبیت - گڈاں آئی گوں وت ۽ گوشت " ہگند توچے ۽ پیدا کرنگ ۽ "

نوں یک بدلی کے پیدا یونگ ات کہ گوں چک ۽ آئی ہمدلی پشت نکچنگ

ات - آئی وتی مہر ، ترس ۽ بار چہ آئی سر ۽ چست کنگ ات -

آئی مدام دل ۽ خیال کت ، روج ، شان ، گوں روج ۽ انبارگ - آئی زند

نوں پورا میں دودے جوز یونگ ات - چہ صعب ۽ باز ہمیش آئی بست کت لپ ۽ عل

۽ بھوریں آزمان ۽ سبکس تھنکی گوناپ ، چہ سک کت انت کہ باریں زر ۽ رواسان ۽

جہراست آگہ نیست - آئی دل فل بوت آہ بد نیستیں آزمان چہ پروزگ ، پک انت  
روح گوں وتی لوچیں بدن ، نیلیں رنگاں شنگ ، انت ۔

البت وہد وہدے روح ، گوناپ گلابی بوت بگوٹے ڈنگیں بے شرمونیں  
مسلو کے ۔ وہدے ، روح گراں سر گندگ ، کالک ، سست ، بیچار ۔ پنچیں برے بوت  
پک ، چیرات ، گندگ ، نیاتک ۔

آ نصیب ، بانک ات کہ ہفتگ گوست انت بے موسم جہری نہ بوت ہر  
چنت ، کہ زمستان ات ، وہدے صعب ، برے بیگہ ، ویم ، موسم جہری شینکاں پہ  
دمانے گپت ، زر ، سر شستلیں نہی ، وا ترے کت نہ کہ روح گیش تر ، روناپ ، آباد  
انت ۔ کسان کسانیں ۔ سر ، زعفرانی کشکونیں لوذانی سبکیں گور گندے ، بس ۔ آن  
ہمروح تن دیودار ، درج ، شت کہ جھکی ناسپاتی ، جونخواں ڈمپگ ، آئی تلشکلیں ڈونک  
انباز ، گپتگ انت ۔ نوں چہ پیش ، دانا ، شیوار ہم بوٹگ ات ۔ پاداں چمپل ، جان ،  
یک شلیں قبائے آئی پوشاک ات ہنچو کہ آن اندیمیں کنبے ، سر بوتت یک جم گندے ،  
روناپ ، لگڑ بوت کت ، یکیں دمان ، قبائے جان ، لگو شینگ ، آئی پکیں ستر برجہ  
بوت ۔

ہمروح آن صعب ، چاشت ، ہنکلیں دیودار ، بھنڈ ، پادوم ، چک ات ،  
روح شادانیں آزمان ، دیم ، وتی منزل ، روان ات ۔ روناپ نوں آئی جان ، بند بند  
، ماں شینگ ات یک سار میں ساگے ہم نہ لہت آئی شکی میں سو ہتگلیں زرد سرجم ،  
بیگوار بوٹگ ات ، پے ، تاک یک یک ، بروست ایوک ، آئی پکتلیں توم ہنچو  
پشت یکہیت ۔

آن گوں آزمان ، روح ، پوجہ آروک بوٹگ ات کہ پھکیں آس ، لب ،  
سروگ چہ آئی ہر کنڈ ، شنت انت ۔ ہر چنت ، کہ روح پہ تیوگیں گیدی ، درپشت بے  
وہدیکہ آ بے پوشاک بوت ، و ترا چکے کت تہ روح تہنا پھائی درپشت ۔ تہنا درپشوکیں  
روح ۔

گوں روح ، پوجہ آری ، سب آئی خنے سدکی بوٹگ کہ " روح چہ "

”یاری“ ۽ کاسمائی نفسونک ۽ مانا ۽ سر پد انت۔ چریشہ ۽ مملوک ۽ بے چکاری ۽  
درستیں مردماں و ترا برز لیگ ۽ جیزہ ۽ چیر ترا ت آئی نزا ۽ تے درستیں مملوک چہ عیہم  
۽ وصف ۽ ہو رک ۽ روح ۽ برانز ۽ نہ پستگس ۽ ہدیہ ۽ کرمانی شبین انت۔

گون حراں۔ کنہیں، ڈل ڈوک ۽ تنکس سرک ۽ گوزو کنہیں ۽ روح ۽  
پیلو شتگس دہقان ہم تل پہ تل روح نہ وارنگین انت۔ ترس ۽ یک ہر دکس ۽ ہمیں  
گورگیں بنجایے ات چو کہ کر کینگ ۽ تما ضدف کہ آئی تل ۽ مرد ۽ ارواہ چہ مرگ ۽  
ترس ۽ اچ زند ۽ قدرتی نیں شہم ۽ ڈھلوک ات۔ باطن ۽ مدام ہزم گچگ کہ سزومی ۽  
سر چست کنگ ۽ سچ ۽ زہر ات۔ درستیں مردانی حال ہنچش انت۔

بلے مردمان پچار ہے!

چہ مملوک ۽ ۱۰ چہ مردیناں لاطمح یومان ۽ آئی و ترا جہاں اندیم دارگ ۽  
خیال پہک ۽ یلہ داگ ات آئی ماری نینا نانی نیں ہمازال ۽ کہ پر آئی سٹ ۽ سودا  
آرگ ۽ چہ کلگ ۽ لوئگ بوئگ ات حال دات کہ ڈاکٹر ۽ روتاپی جانشود ۽ صلاح داگ  
ہمینکس گوئگ باز ات۔

ماری نینا چہ شعت سالان ہم باگ تریں زالے ات۔ تچک ۰ دراج ۽  
شپار کس۔ آئی گراں سیاہیں چنخیں پٹ ۽ سرگی نیں جم کہ آہانی تما ہزاراں سالانی دانائی  
۽ زمیں کندگ مانچگ ات کہ مدام تجربت ۽ ہر بیت۔ پدروی مدام چہ تجربت ۽ کمی ۽  
پیدا بیت۔

”روح ۽ برانزانی تما لوچ گردگ الم ۽ براہ دار زانگ بیت“ ماری نینا ۽  
چہانی توک ۽ سبکس ٹہک ۽ پچگ ۽ دومی زال ۽ را جم ۽ پ ۽ چارت و گوشت۔ جولیٹ ۽  
کوپگ سراں ترا شتگس بھوریں ملگور پیچ و ران ۽ گوش بناں گونڈیں دھنزے ۽ وڑ ۽  
انت۔ ماری نینا دیرگیں یونان ۽ زالے ات کہ آئی یات گیر ہم دیرگیں اتنت آئی  
جولیٹ ۽ نیمگ ۽ دوارگ چارت ”بلے وت ہم زہا بوئگ لوئٹ اگہ روح ۽ را پدرد  
کنگ ۽ نیت بیت۔ ہنچش انت کہ نہ؟“ آئی کنہیں نوبتانی زال ۽ عجیبیں دم بستگس  
سبکس کندگے جت ۽ گوشت۔

”کے زانٹ کہ من زباناوں“ جو لیت دور آہنت .

بلے زبانات کہ زباناں ات آرا بنے مارشت المہ ، بوٹک لہ روق آئی تہ  
ہنت ۔ کہ یک ڈولیں بہرے ۔

پاشت ، آئی ونا را چہ روق ، نبھاس ، میشت ، بست برے طارانی  
سررا ، کھرا زانی حہ ، پاداں دوران ، آتھیں ، من ، آہ ، اوداں ابد مانیں  
سارےیں ساہگ ، لیمبو لونجان اتنت ۔ او شیشیں سبزیں کورہانی آپ ، یکے ، تما بڈورگ ،  
آئی وتی قبالگو شینت تہ لیمبو ، درپچانی سوزیں ناکاں دیت کت کہ آئی بجوئیں بدن  
گلابی بوٹک ، نوں تھنگہ ، رنگ ، زوران انت گوشیکہ آدگہ زالے ات ۔ حالینی دگرے  
ات ۔

ہنچیں ویداں آرا یونانی بنے گوشتن گیر کاتک کہ گورگیں ، رونپ نہ  
وارنگیں بدن چو ماہیگ ، ہوپی بیت ۔ وتی بدن ، گوں زیتون ، تیل ، لوجک ، رند  
ناپگ ، کڈھ ، لیمبو ، پلے ماں جت وتی حسن ، سر ، وت کندان ، پھ اوار کے لیمبو ،  
درپچانی جہلی کجائ گشت ۔ چوشیں وید ، خطرے البت اتنت کہ سر کپتی کشار کارے ،  
پر آئی جم پکیت بلے کے ، جم پکیت آرا ایشی ترس نیست ات ۔ مردنیسی پو شینگیں  
بدن ، بگی سیں نبجاہ حال ، آسی ات ۔ ایش آرا وتی بوجلا میں بچ ، تما ہم گندگ ،  
کاتک ۔ آچہ وتی مات ، چنکس بدگمان ات کہ آوتی دپ دیماں رونپ ، تمپیت ۔ مات  
کہ آرا ہمروچ لوج کنگ رونپ ، گردینگ ، واہگ دار ات ۔ نوں چک ، بو جلا میں  
بدن ہم گلابی گشتگ ات آئی بھوریں پٹ چہ دم ، بز یومان گوں آئی گورگیں رنگ ،  
جرمان اتنت ۔ چہ پیش ، زبانا ، ڈولدار بوٹک ات ۔ بلے گوں مات ، آرا نکچگ ات ۔

مات ، وتی بدگمانیں بچ ، انیشگ ، ہر دکیں کر چک ، زندیں نیلیں چہانی  
تما ترس ، شک ، ہما بندر دیستگ ات کہ آئی بیسہ ، رُو ، درستیں مردینانی چہانی  
دیدو کاں ”پیتاپ ترس“ ، وڑ ، جائیدی است انت چک ، چہانی تما بروک روک  
چارگ ، آئی وتی دل ، لیکت کہ اے چہ پیتاپ ، ترسیت ”آئی وتی دل ، جزم کت کہ  
بچک ، وتی ہمراہ کنت جنگلی ناسپانی ، ہما جونو ، بارت کاریت ۔ کٹنگانی ترس ، آئی گند



۽ چارٽ اٺي انت - بے اوداں چک ۽ ترس ۽ تنگيس قالب ۽ در کٺيت - الم ۽ هر  
هر دڪس کر چک هم گار بيت -

آني یک بوپے چير گت چک هميشي سرء نا بيت - وتي پو شينگس چل  
گوشينت چک بوت نيلين آني و ديما بل کنوکس بانز ۽ ديوار ۽ سر مل ۽ چلب ۽  
نداره ۽ لگت - چک بوپ ۽ سرء سدوک کنوکس ۽ انت چک ۽ وتي جاگه ۽ پار  
آني یک نيمگ ۽ لوئندان بوت مات هم ۽ چاگه ۽ چست بوت - آني چا - بيت مات ۽  
نيمگ ۽ چارت - آني نيلين چماني توک ۽ اشل ۽ اصلين مرد ۽ گرم ۽ هکلا بندوکس  
گيگان ات - آني دار ات ۽ آني تهنکه رنگس سل سر گورگ ات - اصل ۽ آگورگ  
نه ات آني رنگ تهنکه سبز رنگ ات -

”کننگاني خيال ۽ بدار لال آني شيواري دات -

”کننگ ۱ ”چک ۽ چو جگال چمکت ۽ چک ترينت مات ۽ نيمگ ۽ چارت -

چوکه عکے ۽ تما لوچس پر يشنگه بچکه او شتوک به بيت -

” باز گندگس شليس کننگ انت ”

” ليس ..... کننگ ”

چک گول وتي هر دڪس پاواں ۽ کسانکس چمپلاں شروران سنگاني عل ۽  
رمتنگس پور چنک سنگ ۽ ات که یک اناگا به وتي بالاد ۽ سنگ داشت نکت آ سنگاني  
سر ۽ تپگي ات - مات چو مار ۽ شول گران ۽ آني حد ۽ رست - آني جند وتي چسپاني ۽  
حيران ات ” توبه ” آني وتي دل ۽ گوشت ” من چه بلا به اول ” -

هر وچ روج ۽ که تک دات مات ۽ چک ۽ را ديودار ۽ در وچ ۽ چير ۽ برت -

روج اگه جمری بوتس چه کوباني نيمگ ۽ ساريس چرک بياحتس آدر ۽ نه شمت - بلے  
چک ۽ سبق کرنگ ات -

” در وچ ۽ من ۽ در وچ ۽ من ۽ ” -

ايش تننا روتاپ ۽ جانفودے نه انت چریشي هم مسترس همبرے ات آني

جسبن ۽ گر بنے چچ بوان ات آزا چریشي نابير رسگ ۽ ات - وتي جسبن ۽ عل ۽ چيرس

منہ میں سرے کہ چہ آئی سر ظاہریں رُژن ، چہ آئی جزم ، جملانک تر ات آں  
 روج ، جُست کنگ بوت ، ہما چنگ چہ آئی توکل و ت سراں در بکت آئی جند ،  
 ، آونک ، آئی ہستی ایوکیں سیل کنوک ، سواد گرے ات اصلیں جولیت ہما  
 یں رم ات کہ چہ آئی گر نکس جسین ، دم پہ روج ، روان ات ۔

آں چہ ہر و بد ، وتی واہگ ، مستروت بوہگ ات آراے سدھ است کہ  
 چے کنگ ، انت آچہ وتی جند ، توش ، تو ان ، بے ناہیر ات نون آئی وتی جان ،  
 ، یک دگہ ہمیں توانے مارت ۔ چوشیں توانے کہ اچ آئی جند ، شاہگانتر ات ۔  
 جند ، ہمیشی تک ، شکے بوت کُت بلے سے توان ، جند چہ آئی وس ، گستا ،  
 ت ، بال ات ۔

( ۳ )

فروری ، گد سراں گرم ، ناگت ، زور کت ۔ بادام ، پل ، ادنی عین گوات  
 گلابی عین برپ ، رچان ، انت ۔ ڈگار دم ، انومیاء ہر دکیں پل چو ابریشم ، پانچ  
 ن انت ۔ جنگلی عین یونگانی پھلی دراج یوان ، ذر ، رنگ گراں سبز یوان ات ۔  
 یٹ ، نون پھیں غم ، گرتی کے نیست ات ۔ آگوں وتی چک ، روج ، گیشتریں ہر ،  
 گشت ۔ بید چہ سے تن ، آئی دگہ چچ واگے نبوہگ ۔ دل ، وہدے کہ اومان کت  
 بوگ ، بوت زر ، تما جان شُشت گٹ ، گرانی توک ، مان دات سیل کت ۔ ہنچیں  
 ، کہ وہقانے گوں وتی حر ، دُچار بکستیں آئی چارت بلے جولیت پہ بے تواری گوں  
 چک ، دیما روان روج تاپ ، پوجہ آرگی قدرت ، کہ پہ ارواہ ، بدن دوینیاں  
 ، احوال تاں دیر گوراں پر مشنگ ات البت مملوک ، نیام ، چست ایرے پیدانہ

نون دوینیاں جان ، سبزہ رنگی ، سراں چہ پاداں گلابی تھنگی رنگے زُرنگ  
 ۔ " من زانیں دگہ کے اوں ! " آئی وتی تھنگہ تہریں گور ، بزرانان ، چارت دل

ء گوشت - چک ہم دگرے گندگ ء کاتک آلی تب ء خاصیں تاہیرے ء روج تار  
کار کنگ ات - تمنائی ء نندوک بے توار لب ء دلگوش ات - جولیت ء نوں آلی گن  
چار ء گزر ہم نبوگ چو زانگ لوئیت کہ آراہے سدھ نہ ات کہ تمنائت -

گوات پہ نام ء نیست ات زر ء پروزگی رنگے زرنگ ات آبرزیں در  
چیرا روناپ ء کسر ات آلی گور قولے فاضل رند ء "دوتیرے سششہ پہ جنگ ء  
دل ء سما کنگ ء ات کہ نوکیں چسپانی ء آلی جان ء جم پانچ کنگ ء ات کہ آرا  
ء نوکیں راہے ء پرینیت - ہے چے ء آ آیشی زانگ ء واہگ ء وار ات پچیکہ چہ زند  
ء سرد مہری ء سئی ات کہ چوش پہ آسانی چکڑ ء نہ کمیت -

اناگاہ ء چک ء توار آلی گوشاں کپت - "بچار - ماما - ماما - انگر بچار  
جگانی عیے آلی چنگ ء پہ یک دمانے ء مات ء چارگ ء نا علاج کت - آلی دل ء جہ  
وہدیکہ گردنے تاب دات چہ وتی برہنگیں کوپگ سر ء آندیم چارت کہ چک گوں  
شلیں دست ء مارے ء نیمگ ء لنگ ء مال کنگ ء ات کہ چہ آلی والے دو گن  
جنگ کنگ ء ات - مارے کسانیں پونشگے جت ء وتی دو شاخص زبان شور دات -

"بچار ماما!"

"ہو، شکوں اے مارے" - مات ء نزم ء جہلیں توار آتک -  
آلی مات ء نیمگ ء سیل کت آلی ڈلگیں نیلیں ہم جگہ اتنت کہ با  
ترسگ لوئیت کہ نہ - مار ء وتی فمھ حوشیت - روناپ ء ورگ ء کہ سنگرے بستگ  
وتی تاپ ہیج شانٹ اتنت پہ دلی میل ء وتی سیہ گریں بدن ء گرینان سنگانی تل ء  
بوت - چک روک روک ء پہ حامشی چارگ ات - گوشتے "ماروگ ء اتنت" -  
"بے کہ بروت - آتمنائی ء دوش اتنت" مات ء دور آہیت -  
دگہ یک روچے زنتون ء درپچانی ڈمبگ ء خشک ء سنگی میں دیوال ء

آلی یک سیہ مارے گردگ ء دیست -

"ماری نینا" آلی پرست - من یک سیہ مارے دیستگ - باریں ؟

ماراں زہر بیت

” ہے۔ سہ مار، بے نہ، البتہ زردین، بیت۔ زردے آگہ گز بکنت  
 کُشتیت۔ بے بُست، بکن مار، کہ من بگندین جان، پٹ چست بنت بے کہ سيار  
 مارے بہ بیت۔“

جولیت ہر وہد، ہیما گوں چک، دیودار درخت، نز، فٹ بے ہر جاگے کہ  
 چک، پادانی جاہ بونگ، چہ نندگ، پیش جواں پہ ذلٹی چارتت۔ پدا گوں روج، دم  
 پدیمی، چک کش اتت۔ چونا سپتیاں آئی ڈڈیں گوراں بالاشانت۔ آرا بانگے ہمیں  
 گرتی کے نیست ات۔ چہ وتی باگیں جنت، دری مارشت آئی شموشتگ اتت نمدی  
 نویسگ ہم پہ آئی آزارے ات۔ دانی مات، نولیس اتت۔

(۴)

مارچ، ماہ آتک، روج نوں قہر گوارگ، ات۔ گرمیں ساعتیں آدرہچانی  
 ساہگ شمال ات یا گڈاں لیمبو، درہچانی سارتمیں جوئو، نیمگ فٹ، گشت۔ چک زند  
 چاڑاں دلگوش چو سہدارانی ہرڈگاں دور دور گشت۔

” یک روپے آئی مزمنیں تلادگاں یکے، ہما جان ششت کہ کوہ، ترڈ شگلیں  
 سر شیوگ جہل لیمبو، چک ہم گوں لیمبو، پلاں لیب، چہ مات، شموشتکار ات۔ یک  
 اناگے ڈگار، سینگ، باز بالا، پر نوریں نیلیں آسمان، دیما سر، سیاہیں دسمالے  
 بندوب ماری نینا گواں جنان، پیدا اور بوت۔“ سینور!! سینور!! سینور!! جولیانہ!

جولیت، دم ہمائی نیمگ، کت پاد آتک۔ لومپیں زال کہ آئی روج،  
 برانز، مہراں تھنگسی رنگے زُرنگ ات میسہ بوت اوشات تہ ماری نینادمانے، بجکے بوت  
 پدا چُست، چسپانیں پیر زال چہ تر شگلیں سر شیوگ، جہل، ایر کپان بوت۔ آل روج  
 پیتاپ، رنگ گپتگیں زالے دیما لہتین گام، سر، اوشات، روک روک، چارگے بنا  
 کت۔

” بے تو چنکے زبا بونگے۔ تو! آئی تھے دانک، تون، تیر کو جزو کت

”تہی جود آنگگ“۔

”منی جود!“ جولیت ء گوٹھے چہہالے جت۔

پیرزال ء چوپیشی نوبتانی زالاں دپ مچیں گونڈیں کندگے پہ توازہ جت۔

”پرچے ترا زانکہ مرد نیست“۔ آئی چیزینت۔

پیرزال ء دم چہرینت پشت ء چارت۔

”آ منی دُوب ء پیداک ات۔ بلکن آئی کشک گار کتگ“۔

راہسراء برتزیں کاہ ء جنگلی بوٹگ ء پل ہنچو باز رُتگ ات کہ چوشیں جاگہ

رسترائی کڈھ ء مرگانی کھدو گندگ ء کاتگ۔ آ شائنگیں زند ء بود ء دیریگیں ہنچابانی

دیراندانی ہم چتور دل کُمت دنت۔ جولیت ء پیرزال ء چہانی توک ء چارت۔

”جوان انت ہلے کہ بہ ایت“۔

”ایداں بہ ایت۔ سٹے دمان ء ۶“ ماری نینا ء بچکندوکیں چہاں پدا توازہ

کت۔

”جوان، ہرچوں کہ تو گوٹھے۔ بلے پر آئی ایش عجب انت“۔

بے رہندی رستگیں کاہ ء چاپ ء سرء مارلیں پہ خیالداری پاداں چست ء

ایر کنان ات آئی وتی جن ندلیست تاہکہ گردیں چہرے نوارت، سٹے ہیج ء سروگ شل

سریں تار ء وٹ ء آچک ء جاندار اوشتوک ات چہ روج ء برانز ء زند ء شور

گپنگیں توش ء آئی گوراں گوش مال کنگ اتنت۔ مارلیں چہ اندیم ء در آتک جولیت ء

اشاپی ء بے تاہمیں چارگے ء جم چست کتنت۔

”مارلیں بیوس ء پادان ء داشت چہ آئی نیمگ ء جم چہر دانت دم

گردنت۔

”ہیلے جولی“ آئی بیقراریں شکارگے دات ء گوشت ”ہی شاباش“۔

ہی شاباش“

جولیس ء دم گردنتگ ات۔ پہ نیم جی جہ ایٹ چاراں دم کنزان ات

جولیت ء گھیرنگیں بدن چہ روج ء اطلسی برمش ء تپگ ء ات۔ زانگ نہ بوت کہ چہ

سبب آ جاندر گندگ ء نیاک - روج ۵۳ گلانی رنگ دانگیس شار آئی مانوشگ ات -  
 " ہیلو مارلیس ! " آئی چه مارلیس ء جم دزت انت ء گوشتے - " من ء  
 اومیت نبوگ کہ چو زوت کائے "

آئی در آمنت " نہ - نہ من نیمنے کتہ چه اوداں در ہتوں " - پدا پہ  
 آ شائنگی شہکارتے آ چه یکدگر ء چنت وال دیر اوشوک اتنت ء بے تواری ء مانشاگ  
 ات -

" خیر ! " - آئی گوشت - تو باز - تو باز زبانہ بوگے ؟ " ار - باز -  
 چک بلہ کجا انت ؟ "

" چک اود ء انت " آئی جبل ء لنگ نال کت ء اشارت کت - راستی  
 یک لوچیں چر بکس گونڈونے بزیں ساہگ ء کچنگیں لیمواں جب کنگ ء ات -  
 پت ء یک عجیبیں بلے مسکس شکے دات -

" ہو - آ انت - مے گونڈل جان - ہی شاہاش " - " ہیلو جوئی ! "  
 آئی توار پرکت چک ء ، باسکانی شم ء لیموجم کت انت - برزا چارتے بلے بچے نہ  
 گوشت -

" منی دل گشیت ، آئی حد ء برؤ آں " - جولیت ء دم چرنت ء کشک ء  
 نیمگ ء رواں بوت آئی جود پشت پشت ء گوں ات - جن ۲ سرین چو کرز ء تاب گران  
 ات چسپانیں گلکانی گلانی عیس ساہگ جبل ء برز بوان اتنت مرد عجب ء حیران گشگ  
 ات - بلے آرا بے بیسی ء ہم چاگرد کنگ ات - آ و ترا کجا ببارت - آئی سیہ چکس  
 بھوریں سوٹ ، پرکس فلیٹ ہیٹ ء شرموعیں بلے تہیں صورت اے ندارہ ء رانہ  
 برازت انت -

" چو شرگندگ ء کیت - نہ ایت شرگندگ ء ؟ " زردیں پلانی بزیں شمار  
 ء روان روان لیمو ۲ چیر ء رست ء جولیت ء گوشت -

" بلے - ہو - بیشک - بلے بلہ بات - ہیلو جوئی ! تو بابا درست کت ؟ "  
 درست کت وتی بابا تو جوئی ! آ جبل ء نشت ء پہ چک ء دستے شہارت

” لیمبو ” چک چو جنگل چمکت - ” دو لیمبو ”

” دو لیمبو ” - پت ۽ در آنت - ” باز لیمبو ” -

” تو ھے باروا چے کنگ ۽ واہگ دارے ، مارلیس ؟ ” آئی ناگت ۽ پُست -  
 مارلیس ۽ چک ۽ راگوں دوئیں دستاں زُرت انبازکت پدا نیم ۽ چی زالے

نیمگ ۽ چارت ” اُر — چے ۽ باروا جولی ؟ ”

” ہر چیز ۽ - ہمیشی بچار - من نیویارک ۽ بیرہ کت نکلنیں ” -

” ہاں - ہو ” - کس بجگہ بوت - نہ - منی خیال ۽ نہ - کم ناکم ، منی خیال

۽ اے درگت ۽ نہ ” -

” پھرنہ ” آئی در آئینت - پدا بیتواری ۽ ما نشانت -

” شَر — ار — من نزانیں ” -

” تو چے گوٹھے - تو ایداں شت ۽ آتک کنے ؟ ” آئی پُست -

” ہو — من ماہے کپے نوں ہم اڈکت کنیں - منی خیال انت من یک

ماہے ۽ وہد درکت کنیں ” - آئی کس اڈکت - پدا ہمتے کت جن ۽ نیمگ ۽ شرموئیں

نیم ۽ چی ۽ شانک دات ۽ دیے ترینت -

” من برگشت نکلنیں ، من اے روتاب ۽ اشت نکلنیں آگہ تو ایداں آتک

نکے ” - جولیٹ ۽ ہبر جوان گشینت - مارلیس گیش بیوکیں بے تاہیری ۽ غمبادی ۽ چولال

بڈان ۽ درکپان وار دہان ۽ جن ۽ پہ نیم ۽ چی چاران ات -

” نہ ” آئی در آئینت ” ایش کہ ترا ساچیت ، تو شریں صورتے کش اہگ -

من خیال نکلنیں کہ تو وا تر بکنے ” آوتی دل ۽ خیال آرگ ۽ ات کہ نیویارک ۽ دوار جاہ

۽ جولیٹ ۽ چپی ۽ زرد گشنگیں صورت ۽ آرا چتور رشد کتگ ات - آ بنی آدمی

شریداری ۽ نرم دل ۽ حب ۽ لگورے ات - چک ۽ آرگ ۽ رند جولیٹ ۽ چپی ۽

ناگتیں کیڑگاں ترس ۽ دلاپ ات - آئی اے ہبر پکا زائنگ کہ جولیٹ پہ زانت چوش

نکنت - زابلول ہنچیں ہم بنت آہانی بل آہانی جند ۽ راہ ۽ ہم گٹ دارنت - ایش الم ۽

دارگی ہبرے۔ لوگے ۽ گوں چوشیں زالے ۽ روج گوازینگ کہ آئی جوش برگردیت  
 آئی جند ۽ سر ۽ برچیت چون ترسناک انت ! ہمیشی گرانیں دژ منی ۽ لگتمال بوآن  
 پچک بوگک ات۔ جولیت ۽ وتی جند ۽ چک ۽ ویلانی دیما دانگ ات۔ نہ۔  
 سے نہ ۰ دگہ ہرچوں کہ بیت۔ بہ بیت۔

”بلے تو چے کنے؟“۔ آئی پرست۔

”من؟ اوہو ۰ من! من دگوش ۽ گوں کاروبار ۽ کنیں۔  
 بدے کہ چھٹیں ایداں کائین۔ تو ہرچنت ۽ کہ ایداں دارگ بلوئے۔ نانکہ تئی دل  
 میل انت۔“۔ آئی تاں دیر ۽ سرچست نکت گوں کاشے ۽ ڈگار ۽ کونڈگ ۽ ات۔ پدا  
 پہ ترس لرزے ۰ منت واری ہے چست کت انت۔

”پہ مدام ۽ دائی ہم؟“ جن ۽ پرست۔

”جی۔ ار۔ ہان۔ اگر بلوئے پہ دیریں وہدے ۽ مدام۔ روج پاس کنے

نامینت کت۔“

”او من ہرچوں بلوئیں بکنیں؟“ جولیت ۽ آئی چپانی تما چارت پاترپے ۽

وڑ ۽ گوشت آل جن ۽ گوات مالیں گلانی نیں جاندری ۽ دیما بیوس ات۔

”او۔ ہان۔ منی خیال ۽ ہان۔ نانکہ تو وتی جند ۽ یا چک ۽ دل ۽

آزار نہ کنے۔“۔ آئی دوہر جولیت ۽ نیمگ ۽ پہ منت واری چارت آل فکر ۽ ات پروت

۽ بلے نیمون چک ۽۔

”نہ۔ من آزار نہ کنیں“ آئی زوت پوترننت۔

”نہ۔ من زانیں کہ تو آزار نہ دے۔ ماریں ۽ گوشت۔

”پدا بیتواری ۽ ماں شانت۔ میگ ۽ گھنٹی چاشت ۽ حال ۽ دنیگ ۽ انت

۔ بزاں ورگ ۽ وہد بوگک جولیت ۽ بھوریں کرپ ۽ جاپانی قبا جان ۽ ماں لگوشت سرین

گوں سوزیں بندو کے ۽ بست چک ۽ را یک لکس نیلیں لٹکے گورا دات دیم پہ لوگ ۽

راہدگ بوتنت۔

ورد ۽ رند دوہین لوگ ۽ دیم ۽ برزگے ۽ کرسیانی سر ۽ نشت انت ۰ دور



جبل ۽ چہ کنیس جبلگ ۽ آدم یک کشار کردگے ۽ دہقانے گوں وتی زال ۽ گور  
 سوزیں ہوشگانی گور ۽ بادام ۽ درق ۽ چیرا ڈگار ۽ سر ۽ پرزونگ تالان کتگ چاشت  
 ۽ ورگ ۽ اتنت - یک زندگی شتی ۽ آہانی دم ۽ ات گلاسائی تما سیاہیں شراب -  
 جولیت ۽ وتی جود ہنچو نیاستگ ات کہ آئی پشت گوں تے ندرہ ۽ ہر  
 آل وت تے ندرہ ۽ دم ۽ ات - پرے خاطر ۽ وہدے آبرزگ ۽ کرسیانی سر  
 انت دہقان ۽ برزا چارنگ ات -

## (۵)

آہے دوری تما ہم آرا شری ۽ پوجہ آرگ ۽ ات - آکھیں جان ۽ پ  
 پن ۽ پراہ ، اندازہ سی ۽ پنج سال ۽ بوٹ ، نگن ۽ زند زندگی دپار جایگ ایر برا  
 ات - آئی سبزہ رنگیں چل دپ دیمیں زال کمیں مونجآت ایشاں ۽ چک نیست  
 جولیت ہمینکس سی ات -

دم پدیمی کشار کردگ ۽ آئی امبرا کارکت - ایوک ۽ تننا ، آئی پو  
 اسپتیں پتلون ۽ رنگداریں پشک یک کنہیں نگردی ٹوپے سر ۽ ات بلے مدام پہک  
 پلگار - جن ۽ جود ۽ نیام ۽ چہ یکدگر ۽ باج برگ ۽ بے دانکی مڑا ہے گندگ ۽ کاکہ  
 کام پیسے ۽ نہ ، تننا میں سپر ۽ وصف انت -

آئی ڈولداری آئی گشاد ۽ ہما خاصیں توان ۽ چیر ات کہ جان ۽ پن  
 بوئیک ۽ ہم آئی سر پڑ ۽ تام مان ات - بنداتی روچاں کہ انگت آئی روتاپ گریگ  
 نکرنگ ات جولیت برزگ ۽ سرکت ، پدا دومی کشار ۽ ایرکت کہ تارانی نیام ۽ نا  
 ۽ گوں آئی ڈیکے وارت - جولیت ۽ جم رند ۽ کپت بلے آرا جولیت ۽ آکن ۽ سدھ سا  
 ۽ کپتگ وہدے جولیت ۽ برزا چارت آئی وتی ٹوپ چہ سر ۽ ایرگت - ڈلگس نیل  
 چماں آرا پہ جاب ۽ مغزوری چارت - آئی دیم پن ۽ روچ ۽ سبزہ رنگ کتگ  
 بارگیں چنگیں بھوریں بروت گوں ایشاں براہ دیوکس پیشانی ۽ کنڈیں بروانک -

”اوہ“۔ آئی پہ بچکانی گوشت۔ ”من ایذاں گشتے بکنیں؟“  
 ”بے جست“۔ آئی گوں وژدلی در آئینت ”منی وازدار و ش بیت کہ  
 تو آئی ڈگار، ہر جا ہے کہ بلوئے گرد، گشت بکنے۔“

دہقان وتی سرشت، پیدا اور، شرمونہیں سخا شونداشت، پشت، کنزت آ  
 ہم زوت و مہترا روان یوت بے یکس ڈیک ورگ، آئی دہقان، ہون، ترندیں لڑ،  
 دل، ایر نندگ جوانیہ مارت چریشی رند آئی ہر وچ چہ دُور آرا چارت، اے ویمائے  
 ہبر سہرا یوان یوت کہ آں مزنیں حدے، چسپانیں حیوانے، وز، وت واک، زندگ  
 انت، آئی جن کست، زور، کہ گوں بد برگ، ہمدروشم انت پر آئی شیدا انت۔

کم کم، جولیت، آوتی نیام، دُوری، گار کنناں گوں یکدگر، نزدیک، چہ  
 یکدومی، سریال بوشت صعب، دم، وہدے کہ آں گوں وتی حر، کایک جولیت سئی  
 بوت، ہنچو کہ آلوگ دم، برزگ، سرکپت دہقان، پہ وش جتے چارت بے دروت،  
 سلام بچیر نکت پدا ہم کہ روچے، دہقان کشار، کار، میا حستیں بانک، آئی کمی مارت۔

یک روچے صعب، دم، جولیت کشارانی تہا مان دیان، جانہ ری، باز جبل  
 گوں آئی دُچار کپت آئی وتی پراہ، پنیں کوپگ شل کنگ انتت جبل، برز یوان،  
 حر، سر، دار لڈگ، ات ہنچو کہ آئی وتی سُر گشتیں دم چست کت دہستے کہ زال  
 پدی پاداں برگشت آئی چہانی تہا گروکے، ششم وارت، ہنچو تہدے، جولیت، بدن  
 آسگ کت کہ برانز ہڈانی تل، ایر شت بے آں پد کنزان، شگنزان پشت، بوت چہ  
 ہمارا ہے کہ آتلگ ات ہما دیماشت۔

چریشی رند — دوینانی بدن، آگاہی تر ونگت، بے چہ دوینناں یکے،  
 ہم جے مارشت قبول نکت البت آئی جن، سرشت، جے حال گوں ات۔

او جولیت، وتی دل، گوشتگ ات چون انت کہ من پہ سائکے گوں جے مرد  
 نیادے کٹس، آئی چک، مات بوئیناں؟ من وتی زند، کجام یک مردے، زند،  
 یکے پرچہ، ٹیکٹیں؟ پرچہ من پہ دمانے یک دمانے گوں آئی گوازیئیں۔ تاکہ واہگ،  
 آس نہ تستگ، گیش نہ، مے نیام، تریشکے وا دھلگ، است۔

بلے جولیٹ ء پھیر اشارتے نکت - ء نون آچہ برزگ ء آترا کہ اسپہنہ  
 پوشاکے پوشگ وتی جن ء دیم ء نشنگ ات چارگ ء ات ء آتی ہم روک روک کرنگ  
 ات - ماریس ء چارگ ء ات - پہ دلپوشیں اندوہے - زال ء ہم چک جت ء چارت -  
 جولیٹ ء وترا کینگے ء دام ء ویست ء دل ء نمینگ ات - زانکہ اے رندی  
 پدا آترا ماریس ء چک ء مات بونگی انت - اے خیال ء سبب آتی وتی جود ء چمانی تما  
 ویستگ - آتی چہ ماریس ء پو ء ہم زاننگ کہ وہدے جولیٹ ء پرستگ ات - " زانکہ تو  
 ہم بلے پوشاک ء روتا پ ء تر ء گرد کنے ؟ " ماریس ء پو دانگ ات - پرچے - ار - ہو  
 من کہ وہدے ایداں سازی اوں چوش کنگ ء باکے نہ انت - منی خیال ء ہما جاگہ  
 بیرگ ء تنائیں کنگے -"

آتی چمانی تما یک شے ات - آتی واہگ ء ہمت ء بیباکیں سوگند - آتی  
 جولیٹ ء قبا ء ٹلیں گورانی نیمگ ء باز براں چم ء دوچم کنگ چارنگ ات - ہر چون کہ  
 است بلے مردیں آدمے ات - آتی ہے وصف گار نہ بونگ ات - روتا پ ء بلے ڈول  
 عیں گرد ء چہ ہم آتی ہمت ء درشان ات -

بلے چریشی جمان ، جمان ء قرن ء دورگیں خاک یسگ ء بو کاکک آتی سر ء  
 ہما مہر کہ جنوک ات گپینی ء مہر نہ ات -

نون پستکیں ، روج ء برانز ء گلاب گونگیں دل ء اومانے جہہ جنان ء ایر  
 مان ات کہ آن ہے گرم ء شرموئیں دہقان ء گور ، بروت ء آتی چک ء مات بہ بیت  
 اتی پر چوشیں دل ء گلاب ء تاک گوات ، نون شنگ اتنت آتی روج ء رزاب ء سبز  
 کشتکیں دیم ء ہون ء سہری ء زربار ء نیلبوئیں چماں چراگ ء ٹیبگ - ہمیشی پو ء چہ  
 آتی بدن ء آسی جہلا سے چست بونگ ات - آ ، پرانی ء یک اوبادگی جانشودے بوت  
 کت - آترا ہمیشی واہگ ات -

بلے ہر پہ کہ بیت آتی دہمی چک چہ ماریس ء بیت پڑپد ء نہ ٹھوکیں  
 علت ہمیشی سوچ ء دنت -

## برو هٽيل مرو عادت

رام لعل

”هاں ڏسے نورڪ، برونز آر پوشاڪاں، بيرهما کهير بن، اير ڪٽڪليس مٺ ۽  
 تما اير بکن - په هوش جوانيه چيرش بدے -“  
 ”ناکو“ آئی ساول ۽ تيل ۽ مينٽگليس جاندرين پشت ۽ لليس باسکان ۽  
 پنڌت گوشتے - ”تئی پوست چوسيه ماری سل ۽ انت، چو، ماہيگ لگوشناک دست شتور  
 گيپت - اللہ ۽ سرانت ناکو آگه ترا دشمن گٺ بکننت چه آہانی دست ۽ صابوني لگشے در  
 کپے -“

ساول ۽ بچکننت ۽ گوشتے ”باريس تئی کروچي ۽ بيار چارينے بيشک ايش  
 دستانی تما او شتگلي نه انت تئی باہڑ ۽ - بدار باريس گردن ۽ - منيس که تو ہم وقی بدن  
 جوان نگمداشته - چرپ ۽ تازگ انت - وش انت برو منی ۽ وقی پوشاڪاں سوگيس عيے ۽  
 چير بدے - زوت واتر بکن - من دم په کر بلا ۽ ہميش انت که رواں - چه حاجي ۽ قبر ۽  
 کروچي ۽ کروندوک ۽ درکناں سينٿانی گئي ۽ مان ديان باں - پيروت کور اش کنت -  
 دست هورک ۽ نياياں -“

”ناکو“ - نورک گال آیک ”شپ ہم انپشی سک تمار انت - دست دست  
 ۽ ميم نکننت -“

”هو دوست! پير ۽ لقا انت - چوشين تھارين شپ نصيباں ماہ ۽ تھايک  
 برے کيت - ہما روزی رسان انت درستانی - جي شاه نورانی -“

نورک ۽ پوشاڪاں ۽ گر نچھ بست بگل ۽ کت دم په کهير ۽ درق ۽ رواں

بوت - ساول ۽ قبرستان ۽ دیوال ۽ جبپ کت بازیں پختنگ . تازگ ۽ بستگیں قبرانی  
 ۽ درک دور جنان ۽ دیم پہ حاجی ۽ قبر ۽ سیاهیں شپ ۽ جان ۽ پریں سپہ نونڈیں ساول  
 سیاهیں دیہہ ۽ شبین ات آزمان ۽ دیم ۽ استالانی آہری برمشگ ۽ ات تماریں شپ ۽ آہل  
 جلشک ۽ راہ درگیجان آ باز پہ ہزاری روان ات یک جاگے کلک یار سترے ۽ ہڈے  
 جائیگ ۽ توار ۽ آدمانے اوشات بلے بلے توارے پدا ، ماشائنگ ات -

آوتی پوجہ آورنگیں راہ ۽ بلد ات - حاجی لنگ ۽ قبر ۽ گور ۽ ایرفت  
 پختگیں بلے دیر زمانگ ۽ بستگیں قبر ۽ دو حشت کنزینت انت وتی بجوئیں باسک قبر ۽  
 گوازنت پیسہ ۽ چیزے حشکیں کاہ ۽ بوج درکت انت پدا آسن ۽ پننیں کروندگ  
 دار ۽ دستگی کروچی درکت کہ سرے چو گواں دوج ۽ توسک ات - دگہ آئی فچ چیزے  
 قبر ۽ تہانیت ات - حاجی لنگ ۽ ہڈناں اے وہد ۽ ہیٹ ۽ خاک بویگ انت بلے اثر  
 ساول ۽ یہی بینک ات کہ بید چہ ازباباں برے شکا پختگیں مال ہم تاں باز روچار  
 ہمیداں چیر داننت وہدیکہ پولیس ۽ شک پشت نکپت چیداں درکت انت - گرنیگ  
 حالت ۽ چار سش ماہ مال چہ ایداں زیان نہ بوت چہ کنیر ۽ درکپگ ۽ رند درکت  
 برست -

آئی وتی ازباب سے رند ۽ چکت انت پدا چہ ہمارا ۽ آتنگ ات داترے  
 کت - قبرستان ۽ دیوال ۽ جپے جت یک تک ۽ تماریں گئی ۽ مان دات کہ آڑ  
 تہاروشانی ۽ فچ راہ نیست ات جہلیں گٹر ۽ شپ ۽ کش ۽ پنناں گران ، گزی ، پنڈوک  
 ۽ ریلوائی لین ۽ کونلہ چنوکانی کلانی گور ۽ رست - یک دو رکھشا ڈرائیور وتی کلانی تہا  
 واب انت - زمستانی سارت ۽ دل سنبوکیں گورچ ۽ کلانی بانس کھڑ کھڑکنان انت -  
 گرماگی شپاں چہ ایداں گوزگ ۽ پاد ۽ راہ نہ بیت کہ ہے مہلوک پرود پرود و سپنت - ہے  
 کلانی پشت ۽ دزنگیں کونلہ ۽ مزنیں انبارے جوڑ انت - گند ۽ جمپانی سر ۽ سوہر پونش  
 پونش کنگ ۽ انت گٹر ۽ تیل ۽ پسیناکیں بوئے چہ رجوہ کسین ۽ چست یوان انت -  
 جان سنبوکیں چرک ۽ شہمات آئی جاندریں جان ۽ چوتیر ۽ مان آیان انت  
 بلے تنہائیں لانگ ۽ ابید آئی بدن ہے تیرانی پہ ہمت دم داران ات آئی یک جہلیں

نچے وتی جان ، جاہ دات کہ جان ۔ ہر یک پت کا بوت نون آگنی ، سر ڈوب ، سر بونگ  
 ات آتی پشت ، دیم ، پے بڑاری ، حمشانک دانت ، جہلیں گنر ، شیب ، ایر کپت ۔  
 لیگاریں چب ، پریں شیب ، شر ، درستیں گندگون اتنت روان ات سکس بو ، آتی  
 سر ڈمبرنت ۔ کچرہ ، گند ، جہپاں لگت کنان واپس سوہراں تاچینان نیٹ ، زابولانی  
 اسپتال ، حد ، آٹک ۔ اے راہ ، ترس ، خطر نیست ات آچندی گھسان ، چہ سے راہ  
 ، آٹگ ات یک جاگے آوشات تھاروکی ، تھاتی کش ، پھناں ، حمشانکے دات پدا چہ  
 جہلیں گڑ ، شیب ، برزا سر کپان بوت کھندگ ، کوٹینگ ، ایک بانے ، پستی نیمگ ،  
 اوشات ایداں سیں نادراہیانی علاج ، مزنیں یورڈے نوشہ کنگ بوٹگ ات شیب ،  
 اے دست ، لوگانی پستی دیوالاں مزنیں یورڈ ڈلگس حرفاں نوشہ اتنت کہ چہ شیب ،  
 پہل ، گوزوکیں مردم آہاں یوانت ۔

آتی گوں دیوال ، و ترا جھو کہ دات برز ، سی فٹ ، سر ، منڈنگیں بان ،  
 دریگ ، رچارنت دریگ ، چو لوگ واپنداں جم نز کرگ و اب ات ۔ اے نیم شپی  
 و شیں و اب ، پہرات کہ درستیں جہاں وش و اب ات ۔ تھنا سوہر آگہ اتنت یا آتی جند  
 ، نورک ۔

یک شریں دمانے آپے نورک ، چم راہان بوت ۔ شپ ، دو بج بوئیگی ات ۔  
 و بد ، اندازہ آتی آسمان ، دیم تر پوکیں پور ، تیر بندانی چارگ ، کت گوات ٹپگ ،  
 کشان ات بدن چہ گہر ، ٹھنڈھران ات بے آتی ہمت کت گوں ڈڈیں دل ، گہر ، تیر کو  
 سگت انت آتی دست ٹال کت گوں پر تجرتی لتکلاں دیوال نکت ۔ وتی دل ، گوشے  
 تاکمے نورک بہ ایت من بہتیں چکی درکنس ۔ دیوال ، حشان ، آتی صابون ، ٹکی ،  
 چکی نام پر کنگ ات ۔

مروچی صباہ ، سے لوگ ، دیماروی نیں گاگد تور کنان ، بان ، تھما چم دو چم  
 کت یک دگرے ، سر ، تھپی کنگیں پیتی دیسنگ اتنت کہ دیوال ، کجام حد ، ایر انت پہ  
 چسپانی گوں کروندگ ، کروچی ، بے تواریں عیے ، دیوال ، کروندگ ، حسانی در کنگ  
 ، ات پدا ایشاں یک دیے ، تھپی جنان ات بیرگ ، چوشیں ڈولے ، کہ چک پہ لب ،

لوگ جوڑ کنت۔

نوں دیوال ۽ کڑک ۽ دیم تہنا یک حشے ۽ گچگ ات۔ نہ انج ۽ دیوال ۽  
نقب جنگلیں ٹپ ۽ دیما وتی سروشک تکہ دات گردن چہرنت بلے تہاروکی ۽ نورک ودی  
نبوت کہ آئیگ ۽ بہ بیت آئی وتی پنس سینگ ۽ داشت دل ۽ خیال آورت۔ بگندے  
گرئیگ بوگ۔ بلے نہ آرا پورائیں دلجمعی ات کہ پولیس آئی ہڈاں بدرشیت ہم چہ آئی  
وہ ۽ حال درنہ ایت۔

باز آہستگی ۽ آئی یک حشے کنزینت انگت آچہ وتی جاگہ ۽ نہ سرگ ات  
کہ ٹک ۽ توارے گوشاں کپت گوں ہمے توار ۽ بان ۽ تہے روشنائی درادر بکت۔ بان ۽  
تہا کسے ۽ چم چہ واپ ۽ پانچ بوگ انت آئی جان ۽ گورد آپ بوخت۔ کروٹک ۽  
کروچی دست ۽ کت انت پہ جگ ۽ وترا لانچتے بلے پدا اوشتات۔ دیوال ۽ نقب جنگلیں  
کڑک ۽ چہ ہمود ۽ کہ آئی حشت چست کنگ ات جنس آدمی چادرے ہنچو لونجاں ات  
کہ گس ۽ مردمانی ہمے کڑک ۽ چم کپت نکت چہ لوگ ۽ تہے منو منو ۽ آئی ہمے زانت کہ  
آں چہ دیوال ۽ پرشگ ۽ بے سما انت۔ پدا پادانی توارے چست بوت کسے ۽ لوگ ۽  
درگہ پانچ کت درادر کپت۔ پادانی توار ۽ پدا ہیرہ کت درگہ بست بلے روشنائی نہ  
توست۔ ساول ۽ جان ۽ ہریک پٹ گوش بوت آئی وتی گوش بہت انت۔ زالی  
توارے گوشاں کپت۔

”نیو ۽ پرچے اچ منی کش ۽ چست کنگاے باریں؟“

”اودا کھٹ ۽ سرائے واپنیں۔“

”پدا کارینے تھی حد ۽“

”اوں۔ اوں۔ چیا واپ ۽ نیلے۔ تو“

یک دمانے بے وانکی ۽ گوست۔ ساول ۽ جان ۽ درستیں ہون پیشانی ۽ ج

بوت انت۔

”ہبرے ہشکن!“

”اشکتوں۔ من ۽ واپ ۽ گپت ۽“

”کھس دم ۽ انگر پچرين ا“

”چيا واپ ۽ نيٺي۔ په گداري چم نز بوتنت۔ که“

”تني واپ۔۔ بٺي من ۽ که واپ نه ايت گڏاں۔۔؟“

لستين دگه ساعت بٺي وانگي ۽ بيتواري بوت ساول ۽ جان ۽ بند بند چوتار  
۽ ثاڻٺ ۽ ترند گشت انت تماروڪي ۽ زپرنگيس جاگه ۽ هم آئي ۽ چکنديت دسته دراج  
کت کڙڪ ۽ وپ ۽ لونجانيس چادر ۽ لب يڪ نيمگ کت چو که ڏرامه ۽ درگت ۽ بشانگ  
چست بيت۔ جو دگون گورگيس دم ۽ سيه بڙين مھراڻ لب ۽ ات آئي دستسار ۽ ساول ۽  
سرگشت آئي چادر ۽ لب يله دات آئي دل چو ترند رو ۽ جس بور ۽ چه آئي بالاد ۽ برز تر  
بال ۽ ات که بگوشه پهلو نڪاں پروشيت در کپيت۔ گون ديوال ۽ آئي وتي پشت جھوکه  
وات چارين نيمگاں هستاني پڙي جنوڪ ات۔ باينڪاني شلنگ ۽ توار چو جستي بينگ ۽ آئي  
گوشاں رچاں ات۔

دمان ۽ رند آئي چادر ۽ لب يڪ برے پدا لئينت آدوئس گون يڪدگر ۽  
لنج انت۔ ساول ۽ گون آسيگس چماں تبني ۽ بهجو چارنت بگوشه زند ۽ اولي وار آ  
چوشين عجيبس مھري گندگ ۽ ات۔ هٺي دمان ۽ کسي ۽ آئي کوپگ گيت چندنت ساول  
۽ چه ترس ۽ درکے جت بهجو که بجلي ۽ جاندرين تار ۽ دست مان به ايت آئي دست  
زوت بيٺب ۽ شت که لانگ ۽ آئي در شتنگيس پلپل په پنخير وٺيل ۽ ديمپاني ۽ چير  
داڻگ انت چوشين وهد ۽ آئي هٺي پلپل مردم ۽ چماني تما شانگ ديان ۽ وٺرا در برنت  
بٺي دگرے نبوگ نورک ات چه گل آتکن ۽ ميش آئي دست نورک ۽ وپ ۽ دات  
پدا وتي ازباب زرت انت چه اوواں يڪ کڙ بوت۔ ”نورک برو آں ڏس۔ اسي  
شرين جاگي نہ انت۔“

نورک ۽ هم دگه جست پرس نکت آئي دمب ۽ گي زرت انت۔ دراھين  
راه ۽ آباں گون يڪدگر ۽ چھ مھري حال نکت مھراه که آتنگ انت وٺرا کڙان ۽ قبرستان  
۽ ديوال ۽ جب کت تما اير کيت انت پدا کھير ۽ بن ۽ آتکننت۔

”ناکو، چونين مھري ات زانکه۔ مردم آگاه بوت انت چون؟“



”انا۔ تو برو پوشاکاں در کن بیار“  
 نورک ء گدھ در کرتنت بلے لرونند۔ بروچی انگت ساول ء دست ء

انت۔

”بیار، ایساں حاجی لنگ ء قبر ء تما بریں چیردیں۔“  
 ”ساول ء زوت زورت پوشاک پوشت انت گوشتے“ تو نوں گس ء برو“  
 ”تو کجا روئے؟“

”روئیں جاگے تو ایسی جست ء مکن۔ باند ات صعب ء کریم ء ہوئل ء  
 یکدگر ء گنداں۔ تو برو۔ بچار کہ قبرستان ء منجار کلگ ء انت چومیت درادر بکسیت۔“  
 ساول ء دوئیں ازباب لانک بند ء شپت انت۔ پراہیں شاہدگ گپت۔  
 ٹکرے راہ نہ شتنگ ات کہ رکھشائے سڑک ء کش ء اوشتوک دیتے۔ ڈرائیور ء  
 درنگیں کھیے مانپوشتنگ پادے گوں لاپ ء نز آورنگ وپنتگ ات۔ ساول ء آرا نرمی  
 ء ٹوہت گوشتے۔

”او ظفر۔ زحمت کن یار۔ من ء تاں بارود خانہ ء سرکن۔ زران ترا  
 صعب ء دئیں اے دمان ء کیتو ء گبرے ہم ندریں۔“ رکھشا ڈرائیور ء آرا پچہ آورت

”واہینگیں چمے پانچ نکرخت۔ بل ڈے۔ دم برنگوں زوریں وابے ء

گپگ“

”ظفر یار سکس کارے دیما آٹلگ تئی منت وار ہاں آگہ پہ دمانے وتی واب

ء پروشے بلکن دوست روچے تئی کار ء بیائیں۔“ ساول ء پہ منت ظفر رضاکت۔

راہ ویران نہ ات۔ ہر منک ء بلب روک، راہ روشنا ات۔ جاگہ جاگے

رکھشا ء بائیکل ہم رو آ ء کنگ ء انت۔ شپ ء سے بچ لوٹگ ات۔ بجوئیں شہر

زمستان ء گرانیں واب ء ات راہ ء نٹھو ء ہم آئی چم کپت کہ کہیں ء تمانندوک

کوناٹنگ ء ات۔ ہو رہے بیت کہ گوات، برپ برچیت کہ آشوب، چہ جے کہیں ء پن ء

سگرٹ ہر وہ

چہ بارود خانہ ۽ رسگ ۽ پیش ساول چہ رکھشا ۽ ایر آنگ پر اہیں دیکے ۽  
 سروگ ۽ یک تنک ۽ تماریں گئی ۽ تھامان دیان ۽ بیچ پیچیں راہاں ماتران دیوالانی  
 اندیم ۽ ساہگاں و تارا چیر دیان یک پر شنگیں بانڈے کھنگیں جپے ۽ سرکت آدم بوت -  
 یک پراہ ۽ شاہتیں کا پرے ۽ چیرا گوک ۽ کاہش بندوک اتنت - ہمیشانی پانگ کا پرے  
 یک دیے ۽ ریگ ۽ واب اتنت -

آیک بانے ۽ پستی نیمگ ۽ ماترات گوں دیوال ۽ جپت بوت نشت - چہ  
 لانک بند ۽ وتی کروندک ۽ کرچی درکت انت گوں پورائیں بڑاری ۽ صایون ۽ چکی  
 درکنان ساران کت انت آئی پوشاک ہم اے رندی نکشت انت ہنخو زانگ ۽ کاتک کہ  
 چہ دستگیری ۽ تہریں ۽ بے پروا انت یکیں دمان ۽ آئی دیوال ۽ تہا اینکس کڑکے جوڑ  
 کت کہ یک مردے لاپ لیٹ کنان ۽ ارج آئی شت ۽ آنگ بکت - گور بام انگت  
 نبوگ ات تماری ہم نہ سنگرگ ات - آئی ازباب یک دیمینے ۽ ایر کت انت - سرہے  
 کڑک ۽ پترنت ۽ تہا کنراں بوت - چوڈن ۽ تہا ہم تماری ۽ آئی ڈوگو یوان ۽ ہر یک  
 و پتنگیں زال چاران کت پدا یک زالے ۽ کوپگ آہنگی ۽ گپت چندینت زانکہ آئی  
 گوش ۽ ہم بلوت کت زال ۽ سٹے جت سرچست کت ساول زوت برگشت چہ نقب  
 جنگیں کڑک ۽ درا درکت - درادر کپگ ۽ آحشانی پڑی ۽ کش ۽ نقب جاگہ ۽ دیم ۽  
 زونڈانی سر ۽ نشت - پے شیواری لوگ ۽ تے چاری بوت - کا پرے ۽ چیرا بستگیں گوک ۽  
 گلہمشانی کانٹ چہ پیش ۽ زیاست در پشگ ۽ اتنت آزمان ۽ دیما تر کوپلیں تاللاں ہم  
 شنگ ات گورچ ۽ پچاڑویں چرک ۽ سارتی ہم ودنگ ات - بے آئی جان ۽  
 رگانی تہا ہون تیز ۽ ترند گردان ات اناگہ کہ یک زالے ۽ چہ نقب جنگیں کڑک ۽ لاپ  
 لیٹ کنان ۽ سرکش ات - ساول ۽ دیست آئی جم چوشینگ ۽ ترپگ ۽ اتنت - آئی وتی  
 ونیس دست چیر جت انت ۽ زال ۽ دیم دستانی دل کت "شاباش" ماہل انشی من پر  
 تی نیاد ۽ سک بے ماہیروں - بیا دوست -

"من درانیائیں" آئی نزی ۽ بے زہر کنی ۽ گوشت - "تو پرچے یک  
 سے پدا دیوال پروشنگ ترا من نکوشنگ ات کہ ہنچیں کاراں مکن - نوں پے گوشے

جاگ بکنس کلاں پاؤ کنس ؟

"نہ — نہ چوشس قہر مکن ماہل ! ترا منی سو گند انت بس پہ دمانی ء درا  
بیانہ کہ روج بوئیگی انت ۔ تئی کانٹ چم من دیستگ دکان ء تہا گڈگ ء ات ۔ شرآگہ  
من حالینی دزی کنگ ء ترک دعس تہ درستانی چم ء کل ء تو پاؤ کائے گوں من ہمراہ  
بئے؟"

# پنج گہار

## امرتا پریتم

یک ٹوہیں ملکہ ۽ قصہ انت کہ روچکانے ۽ سارت ۽ او شیشیں آپ ۽ زند  
۽ ڈولدار از بہان ۽ جوانیا ششت پلگار کت پلاں دل ۽ میل ۽ عنتر ۽ زباد مشت ۱ ہفت  
رنگیں درین ۽ زند ۽ را پوشاک پوشائینت روج ۽ گوں وتی شینکاں نیوگانی تما شیرگ  
مان رہت - زند ۽ وتی چمان ۽ شمار کت گوں گوات ۽ در آئینت -

” من اشکلگ کہ اے قرن ۽ پنج دوحتک انت ورناء زیبائیں “ -

” ہو “

” مردچی من ایسانی حد ۽ روئیں “ -

آئی کندت -

” گوں من پنج ٹیکی انت یک ڈول ۽ گراں قیمتی من ہریک جنٹکے ۽ پھل و  
یک یک ٹیکی تے دین باریں تو گوں من ہمراہ بے ؟ “ زند ۽ چہ گوات ۽ پرست -

” ہر چوں کہ تھی رضا انت “

” چہ کلاں پیش من پنج گہارانی مسترین ۽ گس ۽ روئیں “

” شر انت بلے آئی لوگ ۽ نہ دراست نہ دریک یک درگے است بلے

وہدیکہ آئی جو در ۽ روت درگہ زندیں کبلے جنت واتری ۽ ہیے کبل ۽ چہ در ۽ بوجیت  
گس ۽ تما جنت “

” تو من ۽ وتی تل ۽ مانپوش چوکہ و شبو ۽ پیچے من تھی تک ۽ گران ۽ لوگ

۽ تما سر بنیں “

۱۰ "نہ نہ۔۔۔ و شبو، کہ من بند، بار میں چه حج درگے، ہم گس، در  
مان دات نکتیں وہدے کہ من آئی گس، چه دیوالاں جب کننیں تھا ہر بنین منی بند  
بند چه مانگ، دور بیت"

گوات، زند، را چه درساں مستریں گمار، لوگ، برت آئی لوگ،  
دیوالانی دم، بازیں عکے جنگ ات۔ صدانی حساب، ہزارانی۔ زند، حیرانی  
جست کت۔

"اے دیوال چه قرنان است۔ وہدے کہ ہے گس، زالے دیوال،  
سرگوز کنگ، ابید مریت تہ ہے ملک، مردم زال، عکس، دیوال، سرانکش کفنت"  
"گس، حج یک زالبولے ہم دیوال، آدم نہ بیت؟"  
"انا۔۔۔ زندانا۔۔۔ پیر نہ۔"

"ہے دیوالان، کجام نام پرانت؟"  
"دو رہیدگ، مہذبی رہیدگ، راج رہیدگ، کھول رہیدگ"  
"من لوئیں کہ بس یک برے ہے گس، زالبول، بگندین"  
"ابا آرا ماہ، ماہکاں، روج، شینکاں ندیستگ تو چون دہستے کنے"  
"بلے گوات ندروں اے بیستی قرآن انت تو کجام قرن، ہبراں کنگ،  
ادا قرن، تے چه گسانی ہبیل، ڈن گوزنت۔ وہ قرن ایدم یا آدم پہ اے لوگ، جا  
غندان پرکھے نہ انت"

"من پرانی نیکی تے آورنگ ات"  
"تہی نیکی پرانی سر نہ بیت ہم آدستے نہ جنت"  
"پر چه؟"  
"چوش کہ دہرہ ہر چیز پرانی منہ انت"  
"آ منی توار، اشکت نکنت؟"

"نہ چه اے دیوال، ڈن ہر توارے، آئی گوشاں کپگ منہ انت"  
"او گوات! تو چونیں ہبر کنے؟ آخر آود نائیں کاڑے"

۷ " او زند تو سالانی حساب ۽ کئے سید بخت سرا اے لس ۽ زال پھر  
ورنانه بیت۔ در کسانی ۽ آئی سر ۽ پیری ۽ علت و دی بوان بہت "۔

زند ۽ پاواں ۽ در بنگے ۽ گپت دلپروش ۽ دل کمت و ممتراہ گپت۔

" ایش انت قرن ۽ دوی جننگ، گوات ۽ حال دات "۔

" کجام ؟ "

" آکہ ریلوانی لائن ۽ کش ۽ کونلہ ( اشکر ) چنگ ۽ انت "

یک سی سالگی زالے گوں چہیں دست ۽ وتی مسک ۽ شلتگیں پشک ۽ چند  
گوں چندیں سریک ۽ چیر دینگ ۽ ات راستیں دست ۽ سپیٹے کہ ۽ جنناں کونلہ گیجان  
ات چہ آئی وہ وال دیر آئی وتی واپننگیں ننکیں جننگ ۽ نیمگ ۽ چارت کہ نوں آئی  
گر یوگ ۽ توار برز بوان ات۔ زال ۽ سپت یک گورے ایر کت چک ۽ مات ۽ گوران ۽  
چو ہڑی ۽ چوش ات بلے شیر نہ رست نوں بتر زور زور ۽ گریوگ ۽ کپت۔

زند دیم ۽ کنزت گوانک جتے گمار !

زال ۽ باریں توار اشکت کہ نہ اشکت زند پدا نزدیک تربوت " گمار !  
زال ۽ چو درآمدیں کئے ۽ چم چست کت انت پدا وتی دیے دگہ نیمگے  
کت گوشے آئی ۽ خیال کت کہ دکرے ۽ گوانک جنگ یونگ ۽ انت۔

زند ، لنت آسگ گشت انت " منی گمار "

زال ۽ چک جت پہ درآمدی ۽ سرد مہری پرست " تو چوینے کے ؟ "

" منی نام زند انت "

زال ۽ پدا وتی دگوش گوں ننک ۽ کت کہ آرا بہ سھذنیٹ۔ گوں  
راہگوزی مہلوک ۽ آئی ۽ چہ کار۔

" من تتی ڈیہہ ۽ آنگلوں ، تتی شہر ۽ تتی لوگ ۽ "۔

ڈیہہ شہر ۽ لوگ ۽ بہر پہ سے زال ۽ چہ ہم ۽ دن بوتگ۔

" من تتی گس ۽ دارین تتی مہمانان زند ۽ حال دات۔

زال ۽ پہ زہرناکی زند ۽ نیمگ ۽ چارت آرا زند ۽ چوشیں توازہ کنگ

دوست نہ بوت " تو چک ء پرچے نہ میچینے ہوس دیر انت گر لوگ ء دلاپ انت "   
 زال ء یک وارے وتی جند ء <sup>حشکینیں</sup> بدن ء نیمگ ء چارت پدا دکو   
 چک ء رابلے آزا ہے جست ء پچیں پوئے ہم ء نیاتک شیر کہ بیوتیں آئی پرچاچک   
 رانہ میچنت۔

" تئی لوگ چنکس دیر انت ؟ "

" ہے بوداریں گثر ء آدم ء "

" من گوں تو کائین ؟ "

" بلے من ء لوگے دوارے نیست۔ کاش ء یک مکل ءے "۔

" تئی جود ؟ "

" آنا دراہ انت "، " پے کار کنت ؟ "

" کار جاہ ء حمالی ءے کت پاری چھانٹی ء نوکری پلگ بوت "

" نون ؟ "

" سالے بیت کہ تپ ء تھت ء باہوٹ کنگ "

" چک تئی ہے یکیں جنک انت ؟ "

" یک بچے ہم است بلے — "

" کجا انت ؟ "

" یک روچے شد ء زور ء بیوار بوگ چہ یک ہستو مندیں مردے ء مو "

" سروپے دزنگ پولیس ء گپت نون کیز انت "

" من تئی لوگ ء بیائین ؟ "

" بلے تو استے کئے ءے ؟ "

" من ء زند گوشت "

" من ہچیراے نام نہ اشکلگ "

" وہد نا وہدے در کسانی ء قصہ تو الم ء اشکلگ انت "۔

" منی مات ء بازیں قصہ یات بوگ منی پت دہقانے ات بلے چہ "

دہقانان کہ ویٹگی جندہ ڈگار ش نیست تو بزگرہ زار نے نان منی۔ مستزین گمارہ سیر  
 بوت۔ پتہ باز دام کت کہ پدا ایر گت نکرت انت رئیس مے مال ۽ دولت چچ  
 گپت انت۔ منی پتہ پردیس ۽ دیریں ولایتے ۽ پہ روزگار ۽ شت مات ۽ چہاں شب ۽  
 واب حرام ات شب درستی شب پاسی جت پمن قصے آورت۔ جنانی قصہ، پریانی قصہ،  
 جاتیگ — بلے من تئی نام بہ نہ اشکلگ

”گذاں تئی پتہ ۽ چے کت آورت ۹“

”مات ۽ گوشتگ ات وہدیکہ آکنیت گوں دت ۽ بڈے تنگہ کاریت پتہ ۽  
 بلے داتر نکت زال“ ۽ وترا قابو کت، ”منی لوگ ۽ کائے چے کئے ۹“  
 ”من — زندہ دگہ چچ گوشت نکت — آزال ۽ کونلہ ۽ سپت زرت  
 راہ گپت۔

”من پتوئیکی ئے آورنگ“ زندہ رنگ ووشبو ۽ پریں کٹور آئی دیما ایر  
 کت۔

”انا — گمار ایشاں تو گوں وت ۽ بدار“

زال ۽ ترسان ۽ دیم چرنت۔

”من پر تو آورنگ انت“

”نہ — نہ گمار۔ بانگے پولیس من ۽ ملام بندیت کہ تو چہ جاگے دزنگ

نت“

زال زوت ۽ اشستاپی دیم پہ وتی کل ۽ رواں بوت۔ آئی چک جت چارت۔

زند آئی پشت ۽ پیدا کت ات آترا برترست۔ آوشات۔

”منی گمار تو برتر منی پشت ۽ میاچہ در آمدان من ۽ ترسی پیش ۽ ہم

ورنائے چہ شرہ آتنگ ات گوشت ئے من تئی جود ۽ روزگارے دمن تئی بچ ۽ چہ کیز

۽ درکناسین۔ من چہ ہمسائیگ ۽ آرت پہ بدل زرت پرائی ناں کت پدا کہ من وتی

بچ ۽ گندگ ۽ آئی ہمراہ بوت شرہ شمن — — — — — ”چہ زال ۽ بند بند

۽ آس لب کنگ ۽ ات آپمو داں جست زندہ ارس ۽ پر بولگیں چہاں ۽ گوات ۽ گوں



۴۲  
 آتی دست ۽ دل ۽ پھک کت - بیانون ترا سہی گمار ۽ گس ۽ شونداریں "زند و ہدیکہ یک  
 شاہگاہیں باوگیرے ۽ گورا پر گوست گوات ۽ آتی گوش ۽ بلوت کت - " ہمیش انت  
 آتی گس - "

ڈک ۽ دپ ۽ پانگ ۽ آتی راہ گٹ کت گوں مولد ۽ کھ رواں دنیگ بوت  
 ۽ زند درگہ ۽ دپ ۽ مہتل ات - دیریں ودارے ۽ رند آرا تہا لوٹت اش زند مولد  
 ۽ پشت ۽ چہ شیشگی در ۽ درگہاں مان دیاں آبریشی پردگاں چست کناں سمبہنگیں بان  
 ۽ سربوت مرمریں سنگ ۽ ترا شنتگیں بے بان ۽ یک سروگے ۽ اوشتوک ات آپ ۽  
 شزگ آتی بدن ۽ پوشگ اتنت مرمریں سنگ ۽ وڑیں یک دگہ بے زمیں کرسی ۽ سر  
 ۽ چک ات - ابرشی جر آتی بدن ۽ چیر دنیگ ۽ اتنت - سنگ ۽ زالی بت ۽ ق  
 نگوشت نشنگیں بت ۽ سوج کت - " تو چونینے ۽ ئے من ترا پچہ نیاریں - "

زند ۽ سے جت وتی چپ ۽ چاگرد ۽ چارت بلے اوداں ق یک زالے  
 نبوتگ - زند ۽ اوشتوکیں بت ۽ را دست پرکت چوسنگ ۽ ڈڈ ات پدا زند ۽  
 نشنگیں بت ۽ را پنڈت آچور پڑ ۽ لم ات -

" منی نام زند انت - " زند ۽ نرمی ۽ درانینت -

" من ۽ یات نہ ایت ۰ سے نام من البت اشنگ - بلکن کسانی ۽

کتا بے ۽ تہا ونگ ات - "

" کتاب ۽ تہا ؟ "

" ہو - نون من ۽ یات آتک منی یک ہمد سے ات - آتی امبرا شعر

نوشتہ کت - یک رندے آتی من ۽ وتی گفتارانی دپتر دانگ ات - سے نام من

ہمائی تہا دیست "

" نون تہی ہمد رس کجا انت ؟ "

" کتاب ۽ تہا "

" کجا ؟ "

" واریں جنکے ات نزانیں نون کجا بیت "

بے آئی دپتر ۹۔

”من کہ اسے نوکیں لوگ ۽ آٹکون کنہیں مڈی نہ زوت ۔ اسے  
درست نوکیں از باب انت کہ ما کتنگ انت“  
”گرانیں قیمت ۹۔“

”منی جود ملک ۽ باز مزین مردے“ امبراں گچین کاری ۽ من سد کان  
کہ آ دور مزین مردے در چنگ بیت ۔ ماہر کدی لونیں چوشیں شے یا لہ پریشاں  
شرتریں مڈی گپت کنہیں ۔ چور بڑ ۽ لمہیں بت ۽ میز ۽ سرا، سارنگلیں نیوگ زند  
۽ دیم ۽ دامت ۔ نیوگان ۽ دست جنگ ، زند ۽ راہیں بوئے بوت ۔

”من مے دمان ، اسے نیوگ نوکران ۽ پے سنگ ۽ پرماتگ ات ۔ بلکن  
مولد ۽ جوان نہ ششنگ انت بلکن ترا نوکرانی دست ۽ بو بوئیگ ۽ انت ۔۔۔۔۔  
منی تب ہم جوان نہ انت مردچی“ اگر تو لوئے من ترا گوشیں گوات و رگ ۽ ڈن ۽  
بہ بریں“ زند ۽ صلح دات ۔

نہ ۔۔۔۔۔ من چوش ڈن ۽ در نکسین ۔ چہ وقی برادری ۽ درگوں بدریں  
مردماں گردگ ۽ مے شان کم بیت ۔ اصل ۽ وہدیکہ منی آپریشن بوئیگ ات آئی  
تمازاتکہ نقصے پشت کتنگ ات برے برے جان دور بیت ۔

زند چہ وقی جاہ ۽ چست بوت چور بڑ ۽ لمہیں زال ۽ بڈ چارت ۔ آئی  
جان ۽ دست پرکت“ تنی دل پرچے نہ در حکیت چو سنگ ۽ سرد ۽ بیتوارنت“

”ہمیداں خرابی مے پشت کتنگ ناں ۔۔۔۔۔ منی جود گوشت اسے رندی  
مادیریں ولایت ۽ رواں ۔۔۔۔۔ بلکن امریکہ ۽ ۔۔۔۔۔ اودے ڈاکٹر باز سر پد انت ، یک  
رندے پدا منی آپریشن بیت“

”چے ۽ آپریشن ؟“

”وہدیکہ جنکے ۽ عاروس بیت ۔ آ مزین لوگے ۽ کہ روت سیر ۽ اولی  
شپ ۽ ملک ۽ مزین کمالیں ڈاکٹر آئی آپریشن ۽ کننت مزین لوگانی مے دودانت“  
”سیر ۽ شپ ۽ چوشیں آپریشن ؟“

مے چوشیں کہ بانور ۽ سینگ ۽ تل دسیت دل ۽ در کننت ہمیشی جاگ  
 پدا تھنگ ۽ ہشتے ایر کننت ۔ باز زیبائیں ۔۔۔ گراں بہائیں ۔۔۔ منی آپریشن ۽  
 کمیں نقص پشت کپتگ ات کدی کدی جان دور بیت امبرائیں گچین ۽ آگ منی جود  
 ۽ کٹ کت ۽ دومی ماہ ۽ بالی جہاز ۽ سرا درا روئیں پدا منی آپریشن بیت من دراہ  
 باں“

”من پر تو ٹکی ۽ آورنگ“ ۔

”نہ ۔۔۔ نہ ۔۔۔ منی جود ۽ من ۽ سوگہ کرنگ کہ من مردچاں کسے ۽ ٹکی ۽  
 مر زورین ۔ گچین کاری دست ۽ دپ ۽ انت ۔ بید چریشی ملک ۽ مزن مزنیں کار  
 جاہانی تھامے پتی گران انت مارا چوشیں ناچی نیں ٹکی ۽ زورگ نہ کرزیت“  
 مے نیام ۽ ٹیلی فون ۽ ٹیلینگ ۽ رڑ ۽ ہمیں زمیں زال ۽ دوسے منٹ  
 گپ جت پدا وتی گور ۽ نشنگیں زند ۽ نیمگ ۽ دیم چرینت گوشے ترا آگ پمن کارے  
 است دگہ وہدے بیا ۔ ساعتے ۽ منی جود ۽ گل ۽ دگہ باسک مے جدا آگی انت“  
 ”گوات ۽ زند ۽ دست گپت ۔ آرا چہ جاگ ۽ چست بونیک ۽ بڑھانی  
 دات دیم پہ چارمی گہار ۽ لوگ ۽ برت ۔ مے باز سادگیں لوگے ات ۔ درگہ ۽ دیم  
 ۽ یک جہر کوکیں ۽ چہاں تیری میری دنیگ ات شب وتی شار ۽ پاچ کنگ ۽ ات  
 زند ۽ چہ درگہ ۽ دپ گرہہ کش ات بیت دو بیت ۽ سالیں زالے چک ۽  
 ٹپک واپ دنیگ ۽ ات لوگ ۽ مڈی پہ گردان ۽ باز ات ۔ ورنائیں ماسی ۽  
 پوشاک ترپگ ۽ اتنت ۔ زند ۽ آہستگی درگہ ٹک ات ۔  
 ”کئے ؟ ۔۔۔ کمیں آہستگی ۽ ۔۔۔ زال درگہ ۽ دپ ۽ آتک چک تہل  
 واپ بیت“ ۔

”کئے ؟ ۔۔۔ کمیں آہستگی ۽ ” زال درگہ دپ ” آتک چک بھک  
 بوت گوشے ” تو ۔۔۔ تو ۔۔۔ ” آئی توار لرزگ ات ۔

”منی نام زند انت“

”سی اول“

” سنی ہے “

” من بجونین زند ساہگانی پشت ۽ مائپرنگ اوں نوں من دم برنگ من  
تئی راہ ۽ چارگ یلہ داہنگ تو وا تر کن برود چموداں کہ آتنگے ہموداں برود تو نہ گندے  
منی درگد ۽ دپ ۽ عذاب ۽ کشکے رندوک انت تو ہے کشک ۽ سرگوزکت نکتے تو  
ہم کشک ۽ گارکت ہم نکتے برود۔۔۔ تو برود۔۔۔ درنائیں ماسی دم توں بوت۔

” منی شریں گہار ! “

” گہار ؟ من کسی گہار نہ اوں ، کسی جنک نہ اوں ۔ من بچ ہم نہ اوں “  
” اے تئی چک انت ؟ “ زند ۽ دپتگیں چک ۽ نیمگ ۽ چارت ۽

گوشٹ ۔

” منی چک ۔۔۔ تنہا منی چک انت ایشی پت کس ہم نہ انت “

” من سرپد نہ بوتن “

” منی ڈیسہ ۽ ہر درگتے ۽ کہ آجوتی ۽ بن حشت ایر کنگ بوت نہ منی ہ  
ہے بنیادانی تہا گیجک بوتنت و بدیکہ منی ملک ۽ آجوتی ۽ نہال کشک بوت گوں منی  
ہوناں آئر آپش دات ۔ ہما شپ ۽ کہ منی گزمن ۽ آجوتی ۽ چراگ روک بوتنت  
ہما شپ ۽ جند ۽ منی ب و ناموس ۽ دامن ۽ آس ماند ارگ بوت اے چک ہوہے  
چک ہما شپ ۽ ٹیکلی انت ۔ ہما شپ ۽ پرانت ۔ ہما شپ ۽ نشان ۔  
” منی غم جتیں گہار “ زند نہ آئی سر ۽ سر ۽ دستے مشت ۔

” پدا منی ہر شپ ہے شپ ۽ درور بوان بوت من تئی و ابانی تہا گوں تو  
وشنیاد بوتگوں کہ تو منی و ابان منی رجینتے منی مات ۽ گس ۽ منی ڈیسہ ۽ صوت  
پر بندگ بنت من گوں وتی گوشاں سرنا ۽ زمیلاں اشکت کنیں ۔ منی ہلک ۽ یک  
وش ملگیں ورنائے منی و ابانی شزادگ ات من گوں تئی شبین ۽ لیب ۽ بوتگوں کہ  
مے ہلک اش جگ ۔ منی پت ۽ راگور گنداں ماں بندگ بوت منی براہمن ۽  
کارچانی دپ ۽ داتش یک مارے ۽ من ۽ ہم ڈنگ جت ۔ پدا دگ مارے ۔ دگرے  
دگ یکے ۔ ہے منی آدمی دروشم ۽ مار ہنچیں انت کہ ایشانی وارنگین نمریت بجونیں

لُحیات آبابی زہر ۽ سوزمان جان ۽ سوچاں کنت چریشی ۽ رند من تنی دگر سائیک  
 دیست منی ڈیہ ۽ مملوک گواچار دیگ ات ۽ چہ حمے ماراں رکھینگ آرگ بیت .  
 ایسانی زہر چہ منی جان ۽ پر نچک درکنگ بیت من یک برے پدا دراہ ہاں ۔ پہک ۽  
 پیروزگ ہاں ۔۔۔۔۔۔ من تنی شبین ۽ رند ۽ گشتوں بلے کل دروگ اتنت من  
 و ابانی شزادگ من ۽ نہ زرت من ۽ چہ وتی درگہ ۽ رمینت پہ وتی پاداں پیش  
 پادے جت دور کت پدا من ۽ مے زہر ۽ ساؤینت اے گاڑی ۽ گندے ہنہیں  
 مردے کہ شکلیں مارے یگ انت کہ انپی من ۽ ڈنگ جنت ۔

زندہ زگ ہم نکت آئی دست ۽ ٹیکلی چہ آئی جند ۽ ارساں تربوت ۔  
 تو پمن چے ۔۔۔۔ ٹیکلی ۔۔۔ اورنگ ؟ تو نچارے کہ منی جوںیں بدن  
 زہر ۽ نیل گشگ من اگ تنی ٹیکلی ۽ دست پر بکنیں آ زہر جوڑ بیت اے رنگ  
 اے وشبو زہرناک بنت منی ہر رگ ۽ زہر چول جنگ ۽ انت زہر کچلیں زہر ۔  
 ۔ گوات ۽ بیساریں زند ۽ دپ دیماں آپ جت گوں دامن ۽ گوات  
 کت نوں کہ زند ۽ بود کت پنہی گمار ۽ گس ۽ شت انت ۔

بیت سال ۽ ہمار چہیں کاڑے کتابانی جیمے ۽ نیام ۽ تندوک ۔  
 سازورنگ آئی کش ۽ گور بھریدگ انت ۔ زند ۽ پہ آشانگی دم بالا آورت پل ۔ گور  
 ۽ پل گدی جنک ۽ سازانی سر ۽ وشیں صوتے چست کت کہ وہد ۽ لنگ بنا  
 کت ۔ جنک صوت ۽ زمیلانی تما ہاں ات آئی چہانی ارس چو استالں شرم واران  
 امننت پدا آئی رنگانی بارگیں کٹکے کشت ۽ کاگہ رنگ دات ۔

زند ۽ دل ۽ آتک کہ مے ازم گریں کاڑ ۽ دستان بچکیت ۔ زمیلانی ۔  
 لوزانی ۔ رنگانی ۔ سحر ۽ چاگرد شاداں کت زند ۽ آہ سردے کش ات رنگ ۽ وشبو آں  
 پریں کنور دیما کترینت جنک ۽ پہ حیرانی چارت ۔ من ۽ زند گوشنت ۔

۔ من زانیں جنک ۽ در آمنت بلے پہ آئی وش آحت ۽ دیما نکترت  
 زند ۽ ناگت وتی پاد داشت انت آسن ۽ بارگیں ہیرانی داسے درگہ ۽ دیم ۽  
 گوپتگ ات ۔

”من اے دمان ء تراوش اہت کت نئیں“ جننگ ء سر جہل کت  
گوشت۔

”پرچہ ؟“ زند ء پہ حیرانی پرست۔  
تو آگہ شپے ء بیائے کہ من داب کہین منی دابانی تھا۔ آگاہی ء منی  
داہگانی تل ء۔ گوں تو۔ جوان مجلس کنئیں ترا بازیں حالے دئیں اچ تو بازیں  
احوالے پرسئیں پیش ء ہمروچ من گوں تئی ساہگاں لب کتگ ادا بچار من گوں  
اے رنگاں تئی شبین جوڑ کتگ اے تاران ء ساز کتگ پر تو صوت گوشنگ انت  
گوں اے قلم ء من تئی مہر ء قصہ نوشتہ کرتگ انت“

”مروچی کہ من پادوت تئی حد ء آنگوں تو۔۔۔۔۔“

آستگی ء دمان ء۔۔۔۔۔ منی لوگ ء دیوالل بازیں کرک است۔۔۔۔۔  
صداں ہزاراں ہم منی چاروگری ء سک انت اود ء پچار چہ ہر یک بیمنائیں کرکے ء  
دو ہم پیداور انت ہمے ہم چہ آسگوار ء پرانت چہ ہرزبانے ء صدانی حساب ء تیر  
درکانت من کہ تئی کش ء تندیں تہ ایشانی تیر ہمے دمان ء منی رنگانی پیالگاں  
شگون کنت منی سازانی تاراں کروجنت منی صوتانی ہر یک لوز ء ٹپی کنت۔ ء  
ہمے چانی آسگوار۔۔۔۔۔“

”بلے اے دا تئی صوتاں گوشدار انت تئی قصہاں داننت تئی جوڑ  
کتگیں شبین ء چارنت“ اے جگند ء ازم گر تئی ہبراں کنت بلے تئی صورت ء  
دیت نکتنت آکے کہ تئی صورت ء گندیت چو منصور ء پاہو ء درنجگ بیت  
نوں تو بروکے ترا گندیت بیدچہ منی داباں دگہ جاگے نیست کہ من ترا بہ  
نادئیں۔“

”من پر تو ٹیکلی نے کہ آورنگ“

”ٹیکلی ء من ہما و ہد ء زوریں تو لازم بیائے من ہفت بہشت سمہنیں  
زند تو لازم بیائے من گوں تئی ٹیکیاں دتی بہشتاں سینگار کنئیں تو الم ء بیائے  
۔۔۔۔۔ ء سب ء کہ چہ داب ء بست کنئیں تئی مہر ء پر بند ء نوشتہ کنئیں تئی

صورت میں شبیں اور چوڑ کنیں تھی پہنچیزگی اور صومیں گوشیں بے تو اسے وہاں اور  
 سے کے اور جم پر تو کپیت

اور کار اور زند اور نیگ اور پشت پرکت۔

## شدیکس سنگ

رابندر ناتھ ٹیلور

"مزنس روپے ۽ چھٹی یوگ ات من گوں وتی سیادے ۽ چہ سیل ۽ سواد ۽  
 واتری ۽ رند دیم پہ لوگ ۽ برگشتاں کہ ریل ۽ گوں واجکارے ۽ دچار کپتاں - چہ  
 پوشاک ۽ دریس ۽ مانے گمان کت کہ مسلمانے بے آئی ٹوک ۽ ہیرانی اشکنگ ۽ ہر مارا  
 حیران کت - جہاں ۽ ہر شے ۽ حال آرا ہنچو گون ات بگو شے کاسماس سازیں خالق ۽  
 وتی در میں چست ۽ ایر گوں ہمائی شور ۽ صلاح ۽ ٹنٹنگ انت - روس ۽ مملوک کہ  
 اینکس دیما شتنگ انت - مے ڈیمہ ۽ ریاست کہ تل ۽ ماسل ۽ انت - ہے جبر ۽  
 سدھ نہ یوگ ۽ مادونیں پہ دلگوش ۽ حیرانی مرد ۽ ہیراں گوش دارگ ۽ اتن -  
 مے سری رند یوگ کہ چہ لوگ ۽ در کنزنگ اتاں - چوش ہے گیس  
 واجکار ۽ رنگ ۽ دانگ ۽ گندگ ۽ مے سرگشتگ - ہیر ہیر ۽ تہا برے آرا ساتس ۽  
 حوالہ گون ات - برے شاسترانی بیان ۱ وارے ۽ بگندے فارسی ۽ شعر ۽ گال - مارا نہ  
 کہ ساتس ۽ دید یوگ نے شاسترانی زانت یا فارسی شاعری ۽ سچ یوان یوان ۽ ہے مرد  
 ۽ مے دل ۽ پروت عزتی جاہے درگت - حد ایش انت کہ سہی درجہ ۽  
 (Theosophist) عزیز ۽ ہوں کاملیں سد کی ات کہ ہے پند ۽ مے ہمراہ ماں جبین  
 ۽ الم ۽ فطرت ۽ بالائیں کمالے داریت یا کہ خاصیں عیبے ۽ یک مقناطیسی توانے خدا ۽  
 بخششگس سچے یا کہ روحانیت ۽ کرامات ۽ واہند انت - آہوں ہے مزن زانتیں مردم ۽  
 ہیراں گوں شوق ۽ شرفے ۽ گوشدارگ ۽ ات بلکن چیر کائی ایشاں وتی دل ۽ سوگہ



دارگ ء ات من پہ گدارے ہے ڈس ء پار ء سوب کت کہ ہے مزن زانتیں مرد .  
دل ء زانگ ء ات کہ ماچہ آئی کمال ء منوگراں دل ء جوان کل ات -

ریل جنکشن ء سر بوت ، مارا ہے جاگہ ء ریل بدل کنگی ات پہ آلوکس  
دوی ریل ء ودار ء ما اسٹیشن ء وناک ء تانہرتاں - حال رست کہ راہ ء اڑ ء گئے ء  
ریل ء آٹکن ء دیر انت من مزہ ء سرا وتی چیر گج راست کت انت کہ کمیں چچک  
کشمن - ہے نہام ء مزن زانتیں واجکار ء اے قصہ دپ ء کت - ہما شپ ء مارا واپ  
حرام ات

” ریاست ء بست ء بند ء ہستیں ناتپاکی ، سبب بوخت کہ من جونگاڈھ ء  
نوکری اشت نظام ء دربار ء خدمت قبول کت - نوک ورناء جان زبر گندگ ء رند ،  
اول ہو ء پہ کر پاسی ء سنگ ء نز آرگ ء من ء یورچ ء منہبے دنیگ بوت -“  
یورچ بازوش زیدیں ڈیہے - وانگیں کوہ ء دامن ء شستا ء دریاچو نچنگلیں  
ناچو ء ہر گام ء سراچچ دران ء گودھنگی راہاں سٹ کپ کناں روان انت ہے کور ء  
کندہ ء یک و نیم صد سنگ بستگیں پدیانک برزی ء مامریں سنگ ء زبہا ء ڈولداریں باد  
گیرے ایوک ء تنہا اوشتوک انت - کر ء گوران مردم ء ذات نیست یورچ ء میگ ء  
کر پاس ء نیادی چہ اودا باز دیر انت -

دونیم صد سال بیت کہ محمود شاہ دوم ء نہ وتی بادشاہی خیش ء نیش ء سن  
ء ایچکیں ہے ٹک ء اے بادگیر بستگ ات - ہما نوبتاں ہے بادگیر ء پلگار جاہ ء آپھون ء  
گلاب حتریں آپ یک کج ء زگت - ہے سارت ء وش گوشیں بان کہ چہ آئی آپھون ء  
آپ شزت - مرمریں سنگ ء تراشنگیں ٹکی ء سرانندوکیں او شیشیں آپ ء دزبازی  
کنوکیں ہیر ء پہ کھبے وتی سیاہ بزیں ملگورچ شانت انت ء گوں گلابی نیں نازرکیں پاداں  
جو ء آپ لیب داشت - آئی ہمدان وتی کٹ ء ہژدہ تاری سازکت ء زمیل شنگت  
انت -

نوں نے ہما آپھون انت نہ ہما وشیں زمیل ء توار نوں اسپتیں سنگانی  
دل ء سرا ہما نورانی نیں پادانی وش مستانیں پاد برمش ہم گواہ نہ کنت -

اسے دوران سے ہمیں تمنائی ، شزاریں تحصیلدارنی مزین شامیں بے سکی ،  
وانگس وناک انت الیت دفتر ، پیریں فشی کریم خان ، سے بادگیر ، دارگ ، مدام کن  
کرنگ ۔ آئی گوشتگ دل بکشیت روج ، توبہ ساسارے شب ، پھیر مہ دار ۔ من آئی  
بهرانی سرا مدام توازه کت ۔ نوکراں ہم گوشتگ ات کہ تاں بیگاہ ، کار کنت بے  
شب ، اوداں نہ بنت من گوشہ " شیر انت ؟ " سے دوار ہمچو نام ، دپ بوٹگ کہ شب  
، ٹیک ، دزاں ہم ہمانگر دیم نکت ۔

اولی برا کہ من سے وانگس بادگیر ، داشت ایشی ایوکی یک ہیناکیں بارے  
، وز ، منی دل ، سرا لیئت ۔ تاں وتی دس ، من گیشتر دگوش گوں کار ، کت ۔ شب  
، کہ وناک ، برگشتوں دم برگی ، زوت واپ کپتوں بے یک ہشتگے نہ گوشتگ ات کہ  
سے بادگیر ، حیران ، ہبکا کنوکیں جاور ، من ، مان ترنت ۔ منی سے حالت ، بیان کنگ  
ارزان نہ انت نے کہ دگراں بیسہ دینگ ارزان انت ۔ جگلیس بادگیر چو زندگ ،  
حیائیں سھارے ، وتی ناترسی میں حب ، شیدا کنان کم کم ، وتی بند ، پچان طور ، مونچا  
کنال ات ۔

خیال انت کہ سے بادگیر ، مان دینگ ، رند منی جہین ، چو شیں حالت ،  
بندات بوٹگ ات بے ہما روج ، کہ سد ، سار ، تھاسری رندا سے بندات مارنگ ات  
ہما روج ، ہبر من ، شری ، یات انت ۔ سے درگت ، گرماگ ، بنگیہ ، بازار تربتگ  
ات ۔ منی دست ، فچ کارے نیست ات روج ایرلہ ، کمیں پیر کور ، کندہ ، جہلی  
پدیانک ، یک کرسی ئے ، سرا من دراج کش کنگ ات شتا ، کورھشگ ات کور ، دوی  
کندہ ، یک مزین ہبرے ، پودگل بادنتگ ات کہ بیگہ ، دیم ، روج ، شینکانی دیم ،  
رنگس جھٹکے پیدا ورات آدم ، کندہ ، آپ ، تلگیں جاگما ژل ترپگ ، انت ۔ گوات  
پک ، بندات ۔ نزیک گوری کوہسگی بوٹگ ، جھگی نازو ، پودنا ، رز ، ہور ہواریں بو  
، حاشیں آزاں گراں بار کنگ ات ۔

روح ، کوہ ، پشت ، اندہی ، یکس دمان ، درستیں تماشا ، دیم ، پردگے  
مانپوشت ۔ کوہ ، روح کہ یک دگرے اندیم بنت سے دمگ ، روشانی ، تھاروکی ، انہاز

دیر نکت منی دل ۽ ارماں کت کہ اسپ ۽ سوار بہ بنیں ہمیں گردشے ۽ بروئیں بے  
ہنچو کہ من ہے نیت ۽ چہ جاگہ ۽ چست بوتن ہے دمان ۽ جند ۽ سنگی پدیانک ۽ سراپاد  
برمشے ماں گوشاں کپت۔ من چک جت ۽ چارت کے ۽ جم نکپت۔

من خیال کت منی دل ۽ وسوس انت پدا نشتوں۔ گوں نتدگ ۽ شرت  
۽ بازیں پاد برمشے گوشاں کپت۔ چوکہ بگوٹھے مردمانی بولے پہ نگ جہل ۽ ایر کپان انت  
۔ گوں ہڑم گرگ ۽ ہوری ۽ منی دل ۽ گل جھوئیں بدن ۽ ایر نشت۔ ہر چنت ۽ کہ چ  
کسی گوناپ ۽ منی جم نکپت بے دل ۽ مارت کہ گرماگی موسم ۽ کزا دیگر ۽ شستا کور ۽  
گورم ۽ مت ۽ وش ملکیں کاڑانی رے ۽ جانودی ۽ نز آنگ۔ جم ظاہر ۽ بیگاہ ۽ دم ۽  
بیوانکیں کوہستگی کور ۽ کندہ ۽ ہے ابجکیں باد گیر ۽ چ نیمگے توارے جت نہ ات انگت  
ہم ہنچو زانگ ۽ کایک کہ چنگ ۽ صدان چولانی وڑ ۽ سیران و ترگران ۽ یکدومی ۽ رمب  
۽ کاڑانی رے چہ منی پھنات ۽ پر گوست۔ بگوٹھے پمن جم اش نکپت ہنچو کہ آچہ من  
چیر انت ہے ہم من ہم چہ آہانی چہاں اندم بوگن کور ہم مدام ۽ وڑ ۽ بے توارات۔  
البت من پکائی مارات کہ شستا ۽ برزی چولانی تل ۽ شکلوکیں باہنکانی دزبازی ۽ توار ۽  
بے تواریں آپ جگلو نتگ ات۔ آچڈی شک دیانی ۽ یکدگر ۽ سر ۽ آپ چٹ دنیگ ۽  
انت۔ اوڑناگرانی پاد سرینک ۽ آپ ۽ لاس ۽ مردارد ۽ کمانگیں لڑ آزمان ۽ چیز شتنگ  
یوان انت۔

منی دل ہڑم گپت۔ ہے ہڑم ۽ سبب ترس بوگ کہ گل ۰ یا شوہاز ۽ شوق  
من زانت نکت دل ۽ باز کش ات کہ ہمیرت بچاراں بے جم دم ۽ پہ چارگ ۽ ہیچے  
نیت ات۔ تب ۽ جھیرت کہ ہوش دگوش ایسانی بہراں بشکن بلکن چیزے زانت  
بکناں۔ کلیں گشاد پہ اشنگ ۽ گوش کت بید چہ جنگل ۽ چرتانی شزارگ ۽ دگ  
توارے نہ اشکت۔ بگوٹھے دو نیم صد سال پیش ۽ سیاہیں پردگے ۽ بس۔ پہ ترس لرز  
ہے پردگ ۽ یک سروگے لیٹینت تماندارہ چارت۔ اوداں یک دلبودیں ملے جم ات۔  
سہ ہماری ۽ چ چیزے گندگ نہ بوت۔

انگت ۽ بندیں گوات ۽ دپ پانچ بیت۔ دمان ۽ دمان شستا کور ۽

کس چوپرانی چھپچھپس مہراں تاب گران بوت بیگہ ۽ سہاگن مانہو شتکس جنگل ۽  
 پیگ ۽ تل واپ بوتنت کے ایشی ۽ واپ ۽ نام بدنت کہ راستی حالے۔  
 صد سال پیش ۽ ڈگارا ہم حاصلات کہ در کرنگ اتنت آ منی دیم ۽ چوتاموریں  
 ۽ شکل گپت اتنت یک بارگی چہاں اندیم بوت انت۔ دورگی ہما گوناپ کہ گوں  
 جان ۽ بے وجود گوں جنان ۽ ترند گانی ۽ بے تواریں شہکل ویاں جاک ۽ جگا کنان  
 ہستا کور ۽ گورم ۽ دورش کت آں وتی تریں پوشاکاں پر نچان ۽ چہ منی گور ۽  
 وت انت چو کہ گوات بو ۽ بال دنت بارت بہار گاہ ۽ یک گین سارتے ۽ آہاں ہے  
 ۽ بال کت۔

من گماں کت کہ تنائی ۽ علت ۽ شاعری ۽ برز بالیں فکر ۽ خدا بانک منی  
 ۽ ایر نشنگ ات من بیوسس کر پاس ۽ سنگ ۽ نز آرگ ۽ وتی زند ۽ تیر کنیں  
 ۽ شے شے پنی سر ۽ جلگ ۽ جہ جنگ۔ من دل ۽ گوشت جوانیں وردے ۽ بست  
 بندے بکناں۔ مردم ۽ لاپ وہدیکہ ہورک بیت ہر تہر ۽ نادراہی پر آئی شیراک بیت  
 وتی نان چچ ۽ گوانک جت جوانیں مرگ ۽ بریانی ۽ پچگ ۽ پرمان کت۔

سب ۽ دم ۽ بست کت ۽ گو شتکس بہرانی سرا دل ۽ چرک جت۔ انگر پزانی  
 ۽ (Hat) ہیٹ سرا کت وت پہ گل و شادہ موٹل بال دیان ۽ دیم پہ وتی منصبی کار  
 کر پگتوں۔ ہیے روچ ۽ سے ماہی رپورٹ نوشتہ کنگی ات چوش وناک ۽ واتر کنگ ۽  
 یوگ ۽ نیمون راست ات بلے دیم پہ بیگاہ ۽ کسے گوشیکہ دوار جاہ ۽ نیمگ ۽ تیلانک  
 ات۔ کسے تیلانکاں بستگ ات چو زانگ نہ بوت۔ من وت دل ۽ مارت کہ نوں  
 زیر کنگ نہ لوٹیت۔ پہ گونگے دل ۽ جت کہ مملوک پمن رنچار انت۔ رپورٹ  
 وام ۽ یلہ دات (Hat) ہیٹ سر ۽ کت بیگاہ ۽ سیہ چکس ساہگاں در چکانی تہا مان  
 بان ۽ وانگس راہ ۽ موٹل تچان ات دیم پہ شاہگانیں ابتکس باد گیر ۽ کہ کوہ ۽ دامن  
 کر چنگ ات۔

پدیانک ۽ دیم پدیمیں بان باز پراہ ۽ شاہیل ات۔ ٹوہ ٹوہیں پیل پادگانی  
 بیگ ۽ آئی بان بستگ ات ہیے پیل پادانی مہراں تہر تہریں نکش ۽ نگار جوڑ اتنت

منے پراہیں بان وتی جند ۽ بے وانکی ۽ جہل جوابی ۽ شپ ، روج بیژگ ۽ ات ۔ من  
 منی رسگ ۽ چراگ روک کنگ نہ بوئگ انت ۔ درگہ پانج کت ہنچو کہ من تما پادار  
 کت منی چن ۽ کہ تما گرانیں آشوبے پیدا بوت بگوٹھے ناگت ۽ مجلس پرشت ہر کے پہ  
 کنگے بوت ۔ کے چہ درگہ ۽ دور کت دگرے ۽ چہ دریگ ۽ کے ۽ چہ کا پر ۽ کے دگ  
 راہے اوداں چچ ہم پشت نکپنگ ات من حیران ۽ ہبکہ اوشتوک اتن ۔ منی جان چ  
 وہم ۽ پر یوان ات ۔ ہنچو زانگ بیت کہ پیشی نوبتاں مہہ گونگاں وہدیکہ وتی و شہوئیں  
 ریزیں مہپر پہ شودگ ۽ چچ شانت انت آہانی بوئے بادگیر ۽ طلاں تالان ات ہما  
 ندیتگیں بو ، عتر ۽ دلبودیں بوگین ۽ گران ات اے دراج ۽ پراہیں بان ۽ کہ نہ روضا  
 ات نہ مردے ۽ چڑکہ ۔ سنگ ۽ ترا شنگیں دیرگیں عمدانی منکانی نیام ۽ من اوشتوک  
 اشنگ ۽ اتوں کہ آپشنون ۽ آپ گئی نیں سنگ ۽ سر ۽ گوں زور ۽ ایر رچان انت ہڑہ  
 تاری ۽ سردل ۽ بود پرہاگ ۽ انت ۔ چہ زہمیلے ۽ زانگ نہ بیت ۔

کاڑانی گور ۽ تھنگیں ستانی شلک ۔ پازیب ۽ ہوش بریں چمگ ۔ گھڑیاں  
 ۽ دم توئیں توار ۔ دور دھیان ۽ نوبت ۽ صدا ۔ گوات ۽ زور ۽ چہ بلور ۽ قندیلاں  
 چست بیوکیں ہیشراٹ ۔ گس دیم ۽ در نجنگیں ۔ گس ۽ تما بلبل ۽ و شیں توار ۔ باگ ۽  
 تما ۽ نہیں ہنجانی کوکار ۔ ہیے درست چاریں نیگ ۽ چاگرد گران ۽ سحر در نزگ ۽  
 انت ۔ سنی زرد ۽ راجوشیں چاڑے ۽ ماں پتات کہ من خیال کت ہیے شے حالینی انت  
 ۔ دست اش ۽ مان نہ ایت گور ۽ گیگ ۽ نیلینت دگہ ہر شے دروگ ۽ چم ۽ دروہگ  
 ت

من کہ استوں بزاں پلانی ، پلانی ۽ چچ ، چار ۽ نیم صد پگار گرین کر پاس ۽  
 حصیلداری ۽ کنیں من کہ گوں ہیٹ (Hat) پشک ۽ پاگ ۽ پنکھ دفتر ۽ رو آہ کنیں  
 ہیے درمتیں ہبر پہک ۽ بے بن ، بے مانا ۽ لائق توازہ انت ہیے تماریں وانگیں ،  
 شہگانیں بان ۽ اوشتوک من زور زور ۽ شک دیاں کت ۔

ہیے دمان ۽ منی مسلمانیں نوکر ۽ تیل ۽ چراگے روک کنگ ۽ بان ۽ تما مان  
 وات ۔ نزانان آئی من ۽ گنو کے لیکت کہ نہ ۔ البت ہیے دمان ۽ من ۽ یات آتک کہ من

پلانی ، پلانی ، پلنگ اون او ایش ہم منی نر ، سہرا بوت کہ جہاں ، تما یا چہ جہان ، دن  
 بد چہ حصی وجود ، چ یک آبشونے پہ ابد پشت نکلیت ۔ کہ جہاں اندریں وہم ، بڑوہ  
 اری گوں موردانگانی سٹ ، زیملاں شگینت کنت ۔ ہنچو بوت کنت کہ نہ ایشی ، مارا مے  
 ہر دس دات کنت ۔ البت ایشی راستی ، چ شگے نیست کہ من یورچ ، نیادی ، کر پاس  
 سنگ ، نرکاراں پریشی چار ، نیم صد پگار گراں ۔ پدا دمانے ساری دتی زرد ، سرے  
 لاس بوٹگیں مار ، ترانگ ، کپتوں ۔ من لیمپ ٹیل ، دیم ، کہ آئی سر ، روکیں  
 براگ ایرات نشست روتاگ ، وانگ ، کندگ ، کپتوں ۔

روتاگ چارات ، ورگ وارت ۔ سروگ ، یک گونڈیں بانے ، چراگ  
 شت دتی چیر گج ، سرا ایر کش کت ۔ منی دیم پہ دیم ، دریگ چچ ات ۔ تماریں جھل  
 ہنچو شگیں ناپ گپتگیں کوہ موٹل ، یک باز روشنائیں استالے گروشک ورگ ، ات ۔  
 ہزاراں میل دیریں استال کیمپ کھٹ ، سرا چکگیں ادنائیں تحصیلدار ، نیمگ ، روک  
 روک ، چارگ ، ات ہمیشی تک ، پہ حیرانی چارگ ، باریں کجام پاس ، منی چم نز بوت  
 کت ۔ من گوشت نکنیں کہ تاں چے ویدے ، واب بوٹگن انارگت ، دریمہ کت ۔ چونہ  
 بان ، تما توارے اشکت یا کہ کے بان ، تما پترگ ، دیست ۔ تمار دیمیں کوہ ، سرا  
 چل ایر شگ اس تہا ۔ یں شپانی ماہ ، بے بریں ماہکانی بے سوچ ، پہ مونجائی چہ دریگ  
 راہ ، منی بان ، ماں دیان ات ۔

منی جہاں کے اوداں ندیست بے من حالینی مارت کہ کے من ، نرم نرم  
 بانگ دیان انت واب ، بست کنگ ، رند گوں من بے وانکی ، گوں دتی چلہ  
 شگتگیں پنچیں موردانگاں من ، دتی رند ، آکمن ، اشارت کنگ ، انت ۔ من چپی ،  
 دتی جاگہ ، پاد آکوں ۔ ہر چنت ، کہ بے صد بانیں بادگیر ، ہر پناٹ ، گانجیں ابینگی  
 حاکم ات نہ کسی گورگ ، توار نہ کلگ ، پد گوانک بید چہ من ، دگہ سہدارے اوداں  
 ہوٹک پدا ہوں ہر گام ، سرا بے خیال ، ترس کہ کے واب ، پادمہ ایت ۔ بادگیر ،  
 ہر تہیں بان لیشتر ، بند انت ۔ کہ من پچیر آہانی تہا نہ شتوں ۔ بے شپ ، زگ نکشان  
 اوداں داران بے اشارت گر ، پشت ، کہ گندگ ، ہم نیامک من کجا روان اتن چہ کجام

راہ ء مروچی سے حال ء دنیگ گران انت - چونس تنک ء تماریں راہاں دراز  
 پنہامیں سن ء ابتگلیں وانگلیں بان ء کسانکیں کلاں گوزان تروران روان بوغول  
 دربریں کنج ء من پہ چمان گندگ ء نہ اول بلے آئی عکس منی زرد ء آرنک  
 یک عرب زالے کہ آئی دراجیں پشک ء آستونک ء آئی گورگیں گردیں چہ مرمر  
 ء جوڑیں دست درپشگ دات آئی دم چہ سر ء ٹوپ ء درنجوکیں نقاب ء چہرہ  
 سرین بند ء یک کارچے لونجان ات -

من ہنچو خیال کت کہ الف لیلی ء یک ہزار یک شپاں یکے ء راہ گرا  
 چہ قصمانی جہان ء بال کنان ء ہے ہد ء ہبیل ء و ترا سرکتگ منی جند تماریں  
 بغداد ء غیر آبادیں راہے ء سرکچگ کہ دم پہ بہارے ء روان اول -  
 نیٹ منی راہ شونیں زال نیلیں رنگ ء پلے ء حد ء ناگت ء اوٹ  
 یک پیے ء گوں وتی موبدانگ ء اشارت ء جبل ء نیمگ ء من ء چیزے ڈست  
 چہ ہم گندک ء نیاتک بلے انگت ہم منی ہون حشک بوت - من ہنچو مارت  
 پردگ ء دیم ء کھنواں ء پوشاک پوشنگیں ترسینوکیں حبشی گلایے وتی دوئیں  
 کنگ انت دوئیں زانانی سرپچیں سگارے ایرکتگ گڈگ ء انت منی رہ بومیاء  
 تواری ہمیشی پادانی سرچہ دورکت پردگ ء یک سروگے برزکت چہ ہے درگ  
 بانے ء گونڈیں ندارگے ودی بوت کہ آئی تھا ایرانی گالیچگ چیرگیچوک بوٹگ  
 یوپ ء سراکے نندوک انت چوش زانگ نہ بوت بس زعفرانی رنگ ء  
 پانچگ ء جہلی تک درا بوت چہ ہے پانچگل دونازرکیں پاداں شہم وارت کہ  
 دوچیں موزگانی تھا پہ کیبے چک انتت گالیچگانی یک سروگے ء شیشگی رزانانی تھا  
 ناشپاتی ، ترنج ء نارنج ء انگور ء تلنگ سارنگ انتت ہمیشانی کر ء دو گونڈ سیر  
 شراب ء پریں شیشگ ء تھنگیں کونزگ پہ مہمانے ء وداریک بوٹگ - بان  
 خاصیں قسم ء سوچکی چیرسوتلگ ات کہ مردم ء مست کنوکیں بوئے تالان ات  
 من ء چہ سار ء برت پہ ترس ء لہرزگی من چہ حبشی ء پادانی سر ء دورکتگ لوٹ

پچلرنت، آئی زانانی سرا ایریں سگر ٹیلینگان، ڈگار، سرا کپت۔

یک گریں نیبے منی گوشاں کپت۔ من چہ خیال دریبہ کت پے گنداں  
کہ وتی کیمپ کھٹ، سرا چہ ہیداں میچل نندو کال۔ چوکہ تیوگیں شپ، شپاسی، نادراہ  
، رنگ زرد بگردیت۔ بام سار، تماریں شپ ماہ، ٹکر ہے ہم نامور گشتک ات۔  
مہر علی گنوگ وتی مدای عادت، روء صباہ، سنیں راہ سر، "یگور بہ بی ات۔ یگور بہ  
بی ات۔ یگور بہ بی ات" جاک، پاژوکنان، گوزگ، ات۔

چوش اناگت، منی عربی قصہ، شپ توام بوت بے انگت ہم یک ہزار  
شپانی حال سر آنگگ منی شپ، روچانی تما یک گرانیں کش، جیلے پیدا بوگک ات من  
روچ، وتی کاراں دست گٹ بے واہاں پڑویں شپان، پٹ گواران کت۔ نوں کہ  
شپ، من ساسارت روچ، وتی سر، ہیزیانی زند، را ایر جت کہ آپمکیں دروگ،  
پوچیں توازہے، زیاست ہیچے نہ ات۔ روچ کہ برکت بوئیگی بوت من یک کیف،  
ملارے، یک بے سری، لپزگی، دام، پکتوں کہ صداں سالانی دیریگیں بے  
نوشستیں قصے، مردماں یکے گیش بوت۔ من سریں، نخل، ترکی کلاہ سر، کت۔ گل  
، ٹک، دوچ، زرنینگیں آبریشمی پشک پوشت رنگی میں دسمال گون عنتران مینت پے  
کیبے و ترا سینگار کت سگریٹ دور دات، عنتر مشنگیں مرگی بانزلاں سنہنگیں چلیم  
سازکت یک بوپ جوٹگیں کرسی، سرانشتوں۔ چوکہ شپ کسے پے دلبود کیگدے،  
درانی، حُب، رہچار بیت۔

شپ کہ پاساں گراں دیم کنزان، شت عجب تہریں احوال دیما کاتک انت  
کہ آہانی بیان کنگ منی وس، درا بنت۔ ہنچو بزاں یک وشیں قصے، تاکان، ہمار گاہی  
گوات، ہال دانگ ہے بادگیر، تما تالان کنگ ات۔ ٹکڑے راہ، ہے تاک گندگ بنت  
پدا ایشانی ڈس نہ رسیت۔ ہے تاکانی پد، رند، گران، من بازیں بانانی سیل کنگ  
ات ہے ناتوا میں واب، گرداب، گردان، کدی من، ہنی، بو بوت کدی ہڑدہ تاری  
، زیملاں بے وار کت۔ یکہ اناگاہے مہلب مشنگیں سمیں، نرم نرم پاواں ایر کنان،  
وش ملگیں کجے، گردوشک دات۔ زعفرانی رنگ، شلوار، پانچگاہاں گی، سہر چکیں



نازر کیں پاد کہ زرنی داریں موزگ، زردوچیں نیم آستونکی پشک پونشنگ سریں کلابے  
سرات۔ سے کلاہ ہو تھنگیس جالی گوں آئی گورگیں انارکال دزبازی کنناں اتنت۔

سے مہلونگ ء من ء چہ سار ء برنگ ات ہمیشی شوق ء ہمو شپ چہانی  
واب گار کتنگ من پر پیچیں راہاں و ابانی تھا پریانی دیس ء میتگ میتگ ء یک یک بان  
گول ات یک یک روچے ء چوش بوتت کہ یک مزنیں آدینکے ء دوئیں پہناتاں روشنائی  
روک کنناں ء وتی من ء من شہزادگی دریش پوشگ ء ترا دیست۔ سے نیام ء ناگت ء  
من چارت کہ آدینک ء تما گوں منی شبن ء پہ یک جم گندے ہما ایرانی کاڑ ء گوناپ  
شہمت۔ زوت آئی وتی گردن تاب دات گوں وتی چہانی شلسریں متاچاں دلی لہڑا  
پر درویں شوقے ء درشان ء پہ نیم چمی چارت پدا گوں وتی شراب چکیں رکاں پہ گنکائی  
چیزے گوشت کہ من سرپد بوتن۔ وتی گنگیریں ورنائی ول ول گرد کیں بدن ء راناچ  
دیان ء یکیں ساعت ء منی ملار ء چاڑکی گوں وتی تھن ء خاک مال کنناں ء آدینک ء تما  
گار بوت۔ گوں آدلبر ء ملگاں کوہستگی جنگانی و شبو ء ہم چو زورا کیں گواتے ء زرمشت  
ء منی ہر دوکش ء چراگ تو سینت انت من مہ نادکشی پاد آھتن ہیچ مٹ کرنت وتی  
واب جاہ ء جم نزکت انت پہ گل ء بال و اب شتن۔ سے گوات ء تل ء سے چنگیں کوہ  
ء و شبوئیں بوٹگانی تما گیشیں مہرے۔ بے لیکیں واس ء نازر کیں موروانگانی دست  
مسار، بگوشیکہ درست تہنائی کج ء تما روکی ء ہر چیار نیمگ ء آپ ء انبازات بہگا انت۔  
بازیں حلوت منی گوشاں کپت انت من ء وتی انیشگ ء کسی رکانی مہلب چکیں واس ء  
وشاں کت یک کہ کجے ء زباد مالیں سرگ ء پلو ء واردمان منی گلان ء پنڈان کت۔  
میزان میزان ء یک دلبودیں دلبرے ء مست کنو کیں گیر منی بدن پر نچت من یک  
دراجیں گین سارتے کشت چہ ہر غم ء بے غم بوت گراں و اب بوتناں۔

یک پیشے ء من دل ء گوشت اسپ ء سوار بہ بان یک گردشے کنناں  
بیایاں زاناں کئے ات کہ من ء کئے کت بے من سے مکن بے نکت من لوٹت کہ وتی  
درھکتیں ٹوپ ء لونجائیں پشک ء گوار بکنیں کہ یک زورا کیں سیاہ گواتے ء شستا کور  
ء یک ء کوہ ء ہشکیں جر بوچ منی دپ ء دیم ء شانک دیان ء منی ٹوپ ء پشک بال

ت برت انت ہمیشی ہوئی ء یک و شکنندے پہ تو از ہی اندازے بان ء تما چکران  
رء چت یوان ء نرم ء لمی ء رولہ ء نیمگ ء ایر نشت ۔

نے روج ء من اسپ ء سواری نکت ، انگریزی ولس ء پوشاک پوشگ یلہ  
ت ہے شپ ء من وتی واب جاہ ء چیر گجانی سرانندوک ہنچو مارت بگوٹھے کسے پور پور  
یوگ ء انت ہنچو زانگ بوت کہ ہے شاہگانیں بادگیر ء منی کھٹ ء چیرا چہ تنک ء  
ریں قبرے ء گر یوگ ء توار پیداک انت ۔ تو من ء آجو بکن گوں وت بیر ۔  
نکس چکاس ، گرانیں واب ، بے آسریں واگ ۔ ہے درستیں گناں گار کناں ء من ،  
ن پور ء بنا دین ، وتی انباز ء بگر چہ جنگل ء تما چہ کوہ ء کھنڈگ ء چہ کور ء جھانگی  
دوبکن ء چو روج ء روشنائیں وتی لوگ ء بیر من ء آجو بکن ۔

من کئے اوں ، چہ کسے اوں کہ ترا آجوتی دات کنیں دم پہ ساعت بدل  
یوکیں ہے گر نچھ گشتگیں واب ء تل ء ایر نشنگیں کجام پری انت کہ من ، در کنگی ء  
باب ء رسیگی انت ۔ اے خدا دانگیں حسن ء بانک حال دئے کہ تو کد کجا بیگیے ۔  
ہگ ء سارت ء اوشیش آپ ء گورا کجام مچ ء بن ء کجام پھولیں مات ء ترا پیداکت ء  
دونت ۔ کجام ڈنگیں بدو ء ترا چو جنگل ء پل ء سست چہ مات ء کٹ ء چینت  
دات گشادیں پور ء نادنست گرمس ریک ء منزل بران ء بادشاہی بادگیراں شاہی منصب  
ارانی حد ء آورت آہاں تئی سررچوکیں ، لچ بریں ورنائی ء بادگیراں پرت پہ وتی واجہ  
یکی دات ؟ باریں اووے عجیبیں قصہ ء حال چے انت سرور زہیرگ کھنگھروانی شلگ ،  
رخوانی شراب ء ایر رچگ پدا ہے نیام ء جنبیا ء زہر زبانیں گردشک ، واگ دیوکیں  
پانی ٹپ ۔ یک دیے ء گانجیں ہستی ، دگہ دیے ء ابدی بندی گری چپ ء راست ء  
دو مولد وتی سنگمانی آکو تاں گروشگ دیان ء چار بندی گوانک ء انت ۔ شاہی بادگیر ء  
شمنشاہ گورگیں پادانی چیر ء مروا ردما ۔ نکشتگیں پازوارنی دیم ء وترا ندر کنگ ء انت ۔  
ذنی درگہ ء دپ چوسید دیہہ ء حبشی عین گلام ملکوت ء رنگ ء گوں سوزیں لڑ ء چاری  
انت ہے حرص ء بیش کاری ء پریں چہاں پیلو شوکیں ہون چکریں دولت ء چول ء  
تئی ہمیں معصومے چہ وژدلیں زند ء باگ ء کئے ترکت مرگ ء دیمیان کنائنت ۔

ہے ساعت ۽ مہر علی گنوک ۽ چیمالی یگوربی ات - دوربی ات کل  
 ۽ منی گوشاں کپت - جم چست کت چے گنداں کہ روشنیں روج ۽ جلوہ پہر  
 ۽ ٹپال ۽ اتلگیں کاگد من ۽ سر کرنت ۽ نوکر ۽ ورگ ۽ حال گپت -

من گوشت - نوں ادا دروگ ۽ جوازت نیست ہے روج ۽ دلی ۽  
 دفتر ۽ بانے ۽ دم کت دفتر ۽ پیریں اردلی کریم خان ۽ من ۽ دست - چکندے  
 آئی چکند ۽ آسگ کت بلے من ہج نگوشت ہرچوں کہ روج بیگاہ یوان ات من  
 گردان ات گوٹیکہ من ۽ جاگے روگی انت - کر پاس ۽ داد گپت یا کہ نظام ۽ حاکم  
 نز ۽ ہج قدرے پشت نکپت ہما کہ منی چپ چاگرد ۽ تر ۽ گرد کنگ ۽ انت کار  
 یا کہ ورگ ۽ انت درس ہے نہ یوٹگ انت - قلم چہ دست ۽ ایر کت مزمن  
 کت ٹم ٹم ۽ سوار یوتن - جی شاہ ولانت ہشتیں پاس ہوار یونگ ۽ انت کہ  
 اسپ ۽ ہما سگی میں بادگیر ۽ دپ ۽ سرکت تیز تیز گام زوران ۽ من بان ۽ تہا من  
 مروچی ہر پہنات ۽ بے تواری ۽ مانشاٹگ ات تماریں بان بگوشتے نہ  
 یوٹگ انت چہ پشومانی ۽ منی دل ٹپی یوان ات بلے گوں کئے دلی راز ۽ درابکا  
 کئے پہلی بلوٹاں کے اوداں بہوٹیں تماریں کوہانی تہا من طور ۽ مونجا گردان یوتن  
 پنت دات کہ سازے سازکنیں اے صوت ۽ زمیل بکنیں اے دل ۽ آ  
 پردانگ ۽ کہ ترایلہ دات جست آل پہ جان ندر کنگ ۽ پدا آٹگ ۽ آرا پہل کر  
 دوئیں بانزلاں پوچ ۽ پرکن -

ناگت ۽ چہ برز ۽ دو ترپ ارس منی انیشگ ۽ کپت ات - ہے  
 پر پچیں کوہ ۽ ہٹی بزیں نوداں پوشٹگ انت تماریں جنگل ۽ شستا کور ۽ لیگاریں  
 پیمنا کیں چکا سے ۽ ساہ ماں ڈوبر ۽ گرفت کنگ وداریک ات یک دمان ۽ گردا  
 شیسہ کت ہے گردکی شہم ۽ دستاں نجینان ۽ چہ دور گوریں جنگلاں چہ بند ۽ آ  
 یونگیں چو گنوکل شور گران ۽ سیاہ گواتے پاد آحت کہ بادگیر ۽ دپگریں بان ۽ درگہ  
 چوکاٹ گوں وت ۽ دل مشان ۽ گریون یوتنت -

منی درستیں نوکر انیشی دفتر ۽ دوار جاہ ۽ پشت کپتنت ادا کے نیست ات

چراگے روک بکنت۔ جمرانی تھارو۔ میس شپ بان ۽ آہنوسی تھاری ۽ تل ۽ من ہنچو مارت  
 کہ زالبولے پلنگ ۽ دم ۽ غالیچک ۽ سر ۽ شکون دم کپوک انت۔ مٹی پاشانکیں مہراں  
 دوئیں دستانی تھارو ڈڈ گپنگ روسینگ ۽ انت۔ چہ آئی بلوریں انیشگ ۽ ہون چران  
 انت۔ برے زہر کندیت برے ٹمک دنت گوں دوئیں دستراں وتی پشگ وریگ ۽  
 ڈوبر ۽ پے چانپٹ جنگ ۽ انت چہ پاچیں دریگ ۽ زوریں گوات گوارانیں۔ آپ ۽ آئی  
 جان میچلنیتگ درستیں شپ نہ ہور ۽ داشت نہ گریوگ ۽ من بے آسریں تاسفے کنان ۽  
 تھاریں بانانی تھارو گردان بوتن۔ کے نیست ات کہ دل ۽ بہ سھڈ نیست۔ نیٹ ہما کئے  
 انت کہ چوش آسبک انت کئی نہ سھڈ تگیں ارمان چوش گوارگ ۽ انت۔

گنوک ۽ پڈ چیمال کت۔ ”یگوربی ات دوربی ات“۔ کل دروگ۔ کل  
 دروگ چوشیں بے سنج ۽ ناساچیں وہدے ۽ ہم مہر علی سے بادگیر ۽ گور ۽ چہرورگ ۽  
 ات۔ چیمال کنگ ۽ ات۔ سے دمان ۽ منی دل ۽ خیالے آتک کہ چو منی ۽ مہر علی ۽ ہم  
 بلکن اے بادگیر ۽ داشتگ ات۔ سے کوہ ۽ دیہہ ۽ دپ ۽ آتگ کہ سرے پے گنوک  
 کشگ۔ نوں سے بادگیر ۽ یلہ نہ دنت نہ رؤت ہر سب ہر بیگاہ سے بادگیر ۽ کش ۽ چہرہ  
 وارت من ہور ۽ کمار نہ کت درا در کپت ۽ چہ گنوک ۽ پرست۔

”مہر علی چے دروگ انت؟“

چو کہ اڑوہا ۽ چپ ۽ چاگرد ۽ بالی مرگ مچ بنت۔ چہرورنت بلے چہ اودان  
 پد نکلزنت ہنچیں حال مہر علی ۽ بوٹگ۔ آئی من ۽ تیلانکے دات ۽ جاک جگا کنان ۽ سے  
 بادگیر ۽ چار نیمگ ۽ گشت۔ بلکن سے خیال ۽ کہ آئی کار زوال بیت۔ چیمال کنان  
 بوت۔ یگوربی ات۔ دوربی ات۔ کل دروگ۔ کل دروگ۔

من سے زوراکیں ہور ۽ سیہ گوات ۽ تھارو چو گنوکاں پے تگ دفتر ۽ بان ۽  
 وترا سرکت ۽ چہ پیریں کریم خان ۽ جست کت ”سے چوئیں رازے ایشی قصہ ۽ بکن

پیر مرد ہرچی کہ گوشت آئی یک گالی احوال چوش انت۔

”یک نوبتے ۽ سے بادگیر ۽ بازیں ارمان بوٹگ انت کہ درماں نبوت انت  
 مست کنوکیں چندی واہگ کہ گار نہ بوت انت ۽ سے پورا نبوتگیں ارمان ۽ نیم تولیں

واہگ انت کہ بادگیر، سر پٹ گوارنت۔ چہ ہمیشی سبب، ہے بادگیر، ہر یک سنگ  
 چہ شد، تن، سوک، مرگی انت و بدیلہ ہے سنگ زندگیاں مردے وتی قابو، گندنت  
 جاتیک بنت پہ آئی ورگ، دپ پانچ کفنت ہما مردماں کہ ہے بادگیر، تما سے شب  
 پدماں پد داشتنگ مرعلی چہ آہاں یکے کہ گنوک بوٹگ در کپتگ۔ دگہ چوشیں مردے  
 نیست کہ آہے بادگیر، بداربت، پلنگ بیت۔

من چہ آئی جست کت منی بچگ، گیکے است کہ نہ پیر مرد، گوشت آجونی  
 راہ بس ہے یک انت کہ من ترا آئی سوچ، دینیں بلے ہے راہ باز مشکل انت۔  
 چریشی پیش من پہ تو ہے بادگیر، یک ایرانی مولدے، قصہ، کاریں چوشیں عجیبیں  
 قصہ جہاں، بلکن کس، نہ اشکگ۔

ہے نیام، کل چ بوت انت آہاں حال دات کہ ریں سر بویگی انت۔ ما  
 انگت چن لایج نکرنگ ات کہ ریل ٹیشن، آتک ہے ریل، فسٹ کلاس، یک  
 انگریزے، سرکش ات مئے سنگت کہ ہے قصہ، کنگ، ات آئی پجہ آروکے ات  
 دوئیں دست، دروت انت مئے ہمراہ گوں ہما انگریز، فسٹ کلاس، شت نشت  
 چوش قصہ نا توام سر آتک۔ من گوشت ہے مرد، مارا بے عقل لیکتگ پورائیں قصہ  
 وساج انت منی تھیو سو فسٹ ایس سنگت عزیز، گوں من تپاک نکت۔

# مرگ مارا وتی ہر جان نکنت

(چہ سندھی) ممتاز عباسی

نیم شب ۽ آں پاد آتک - پت ۽ سرون ۽ اوشتات - آئی پت چہ سالانی  
 سال ۽ گون بدیں نادراھی ۽ بند ۽ گلانش بومان ۽ نون فمتگ ات - آئی بدن شپنگ  
 ات - دم کشتگ بیسک ۽ انپان ات - بچ ۽ کنس پستی ساکوژوکت - پت ۽ سرین ۽  
 بست - پدا نادراہ وتی انباز ۽ کت کوپگ ۽ زرت گس ۽ تما و پتگیں گمار ۽ براتان ۽  
 چارت کہ ناموریں روشانی ۽ چو ویرانیں قبر ۽ گندگ بوشت - پدا چہ گس ۽ در کپت  
 دن ۽ بچ نیست ات - راہ ۽ دک مونجاہ ۽ ویران اتنت - چہ دیر ۽ چو کیدار  
 ۽ توہ گوشاں کپت آں اشاپی ترندیں گام زوران دوسے دک بدل کنان ۽ شاہدگ ۽ سر  
 بوت - شاہدگ ۽ کمیں دیمترا کار جاہے ۽ ایدیم ۽ پہلے ات - چیر ۽ لرد ۽ لیگاریں آپ ۽  
 جو روان ات چہ آپ ۽ چست بیوکیں پیناکیں بو ۽ نادراہ ہر بیچار کت ناں جوانیں  
 دمانے ۽ آں ہمودا اوشتات -

”منی بچ! آپ ۽ تما چگل دے“

پت ۽ نزوریں توار گوشاں کپت - جان ۽ لرزگ ۽ درہنگے ۽ زرت - چہ  
 زس ۽ دل زور زور ۽ درہنگ ۽ ات -

”بچ منی — چے گزتی ۽ کپتگی - چگل دے منا“

”آنی نادراہ ۽ نیمگ ۽ چار ات کہ چہ دراجیں نادراھی ۽ دل سیاہ بیگ  
 ت - پہ بڈگ ۽ ہم وش ات - بلے بچ انگت چک و پدانٹ کہ چے بکنت -

”منی بچ! ہیے جاگہ انت ، ہیے نادراھی ۽ بیوس کنگ ات کہ من وتی

ت چہ پہل ۽ سر ۽ جہلا دور دانگ ات - تو ہم منا ہمیداں چگل دے - چگل بدے“

"نہ نہ — من ترا چوشیں غمناکیں مرگے دات نکنیں۔ بیا کہ پدا  
 وا تر کناں گوں تھی بدیں نادراہنیء دوئیں ہوریء جنگ کناں۔"  
 بلے چہ ہئے بہراں پیش پتء دم دا تک ات۔

*[Faint, mostly illegible handwritten text in Urdu script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]*

لیو کاؤنٹ ڈالسٹانی

” تو جے ہبر ۽ گر بندے کہ مردم وت بگیشین ایت کہ پے جوان ۽ پے  
نہ انت۔ اے درست چاگرد ۽ ہبرے مردم چاگرد ۽ پیدا کرنگین انت البت من  
موم گوشیں کہ جے درست سرکپتی ٹونکے۔ منی وتی باروا ہم ہمیشی گوشین۔“ ایش  
مے شرف مندیں، پہلی ۽ دوست آئیون ویزی لیوچ ۽ دلہا۔ آئی جے خیال ہما  
تہ تران ۽ آخر ۽ درشان کت کہ مے نیام ۽ چاگرد ۽ بدلیانی جادر کہ مردم آئی تما  
ر گوانیت ۽ نہری ۽ یک کسی دیمیری ۽ بابت ۽ بوئیگ ۽ یوگک۔

تچکائیں جیے ۽ کس ۽ چوش نگوشگ کے نہری وڑ ۽ جے گیشنگ کہ پے  
نہ پے جوان نہ انت ۽ درگت بیت یا نہ۔ بے آئیون ۽ بحث ۽ تران ۽ درگت  
آئی جند ۽ جستھانی پو وئیگ ۽ عادت ات امبرا قصہ ۽ تما آچوش بڈت کہ قصہ کنگ  
بول ۽ مرادے ہم شموشت انت۔ چو بزاں اے رندی ہم جے ہم یوگک ات۔

” کم ناکم من وتی باروا ہمیشی گوشت کنیں کہ منی زند ۽ مدام بدلی آتنگ  
ت بے نہ چاگرد ۽ سبب ۽ بلکن ہما شے ۽ سبب ۽ کہ چریشی گسر ۽ گستا انت  
” کجام سبب؟“ مادرستان دپ یکے کت۔

” اے یک دراجیں قصیے آگہ شما زانگ لوشت تہ من ۽ الم ۽ اشکلنا نیگی  
بت“

” لازم بہ اشکلنا نینن۔“

آئیون ویزی لیوچ دمانے اڈکت وتی سرے چندنت۔  
” ہو۔“ آئی بنگج کت۔ منی زند تنہا یک شے یا یک روچے ۽ سبب ۽



بدل بوت -

”باریں چے یونگ زانکہ؟“

”چوش بوت کہ من سراں چہ پاداں مہ بہ تما بذت اوں - سرء چرچہ  
پیش ء ہم من ء گورگند جنگ ات - بلے نہ گوں چوشیں جوش ء سے حال ء مزین  
وہدے گوستگ — آئی عمر ء جنک نوں سیری لوگ بانک یونگ ء انت - ورنیکا  
نام ات پنجاہ سال ء عمر ء مروچی ہم زیبا انت وتی ورنائی ء ویدیکہ ہژدہ سال ء چونکر  
کاڑے ات یک گلاب گونگیں وابے ات - وش بالاد جان ء گیشگیں ازبہ حسن . شہ  
کیب پھک شہ دستگ و ترا آئی مدام ہنچو چک داشت بگوشے آئی تاب گریگ  
زانتگ وتی سرہ پدی نیمگ ء گوں نمکیں پجگ . ہرگ ء نازرک بدن ، حسن ء شہ  
کمیب دلانی پلوکیں . بکننگ آئی پلکاریں صورت . تپوکیں جم . ج گریں ڈیل . آگ  
چیزے وصف دگہ برست آل ہم —“

بے شک آسوں ویزی لیوج قصہ گشی ء کمال ء پیدارگ ء انت ”یکے

گوشت -

”من ہرچوں کہ حد ء گیش وصف کار بگرین پدا ہم شمارا آئی حضر  
گوناپ ء شوندار اشت نمکین - بلے خیر سے بہر چہ مے بحث ء درانت - حالان کہ شہ  
اشلنگ ء ات روانین قرن ء نیام درگ ء دیما انگ انت - من ہما روچاں یونیورسٹی  
(شہ دربرجاہ) ء وانگ ء اتن - ما ورنائیں ورنہانی وڑ ء زند گوازنت و نت ء شہ  
باریگے گوازنت - من باز شرب ء چاڑ کیس ورنائے آتن - گوں من زور مندیں  
اسپانی گی کے یونگ کہ من امبرا جنکان ء ہمیشی تما نیاست پہ سیل ء گردشت ء برت  
ہما روچاں برپہ سر ء شترگ ہ دود چوش ء ہمک نبونگ - دائم ء من گوں وتی بیلاں  
ناچ ء صحب ء مجلساں بہرگپت - ہما باریگ ء ماتہنا شہمنین نوش ات بلے گوں ماکے  
ء آگ زر مہوئیں ناچ ہم نوارت وڈ کا پھر مادپ نبجگ ات چونکہ مردچاں مملوک نوش  
انت - چہ درستال ناچ ء مجلس من ء دوست یونگ - من وت ناچ ء شرملا یونگن -  
پونانی : ہم من باز بد نہ یونگن -“

"وت نہ بہل جہن سنگت یکے نیام نہ بہرے دور ذات مانتی ہما نوبت ہ  
شاہدان کہ تو یک زیبا نہ نل پھلیں ورنائے بیٹگے۔"

"بلکن یونگن - بے ہما حال نہ کہ من شمارا دئیگ لومین دگرے - من  
ناج نہ یک دریے نہ بہر گتنگ ات کہ شر نہ یک عزت مندیں ، ڈنگیں ہستو مندے ہ  
دوار جاہ نہ جم بیٹگ ات - ہما مرد نہ زال ہم ہمانی عیبے بانکے ات - من نہ یات انت کہ  
آگوں وتی جو نہ اوشوک مہمانان وش احت کنگا ات - آئی نخلی پوشاکے پوشنگ ات  
آئی ملکورانی سر نہ جواہر جزنگیں نازرکیں بروچے جنوک ات - آئی مڑاٹنگیں دروشم ،  
چار وارنگیں گورگین گردن ، گردیں کوپگ سڑپہک نہ شہ بانک پڑونا نہ جھسار یونگ -  
ہے مزن شانیں ناج نہ مخلصے ات ناج جاہ شر نہ زیبائی نہ سنہینگ یونگ ات اوداں  
ارس نہ مزن نلیس سازگر نہ ازم کار جم اتنت ورگ وردن بیکساس نہ شمشین نہ کورے  
چنگ نہ ات چٹھین من نہ باز دوست بیت بے من نہ نوش ات کہ ہما شپ نہ من چہ مر  
ہمار نہ سر سچ یونگن - ہما شپ نہ من بس ناج نہ ناچاں ہم گوں کچگون من چو گوشت  
کنیں کہ من تاں چہ حد نہ ناج کت بس ہمنکس سما انت کہ من تاں ہما درگت نہ ناج  
ت کہ ورنکا نہ سنگتی کنگ ات -

ہما شپ نہ آسراں چہ پاداں اسپتیں پوشاکے پوشنگ ات - من نہ جواہر  
ہے نہ گیر کیت کہ ہما شپ من گوں یک ناہودگیں انجینرے نہ پے گپ نہ مڑت ان کہ  
ئی ورنیکا ناج نہ گوں وت سنگت کرنگ ات - دیر سر یونگ نہ سبب نہ گوں جرمن جھنگے  
من نہ ناج کنگ کپت کہ منی پھیں دلکشی نہ نہ یونگ نہ من ہے جرمن جھنگ نہ  
ہیرت چارت نیں گوں آئی ٹونکے کت پریشی نہ کہ ہما شپ نہ منی چہانی تھا بید چہ  
رنیکا نہ دگہ کے میم نہ یوت آئی حسن نہ سیل نہ تنہا من نہ بلکن ہما دگہ زال ہم یونگ  
ت کہ آئی حسن نہ آہاں نہ ہمار دم کنگ ات بلکن من ایشی نہ گوشین کہ ہما شپ نہ  
ک نہ ارواہ نہ براہ ورنیکا یونگ -

ہر چنت نہ "موزرکا" نہ ناج نہ من آئی سنگت یوت نکرنگ بے پدا ہم من  
نہ ہما ہی نہ ہے ناج توام کت - پن ہے ذیکیں بہرے انت کہ من چہ ہم نہ آئی

7  
نیمگ ء دست شہارت پہ ناچ ء آئی سنگتی لوٹ آئی چونس دلبودیں عیے ، پہ کیے  
واہگ ء شرف دات ء گوں من ناچ ء سنگتی کنگ ات -

موزر کا " والنز " ء بدل بوت ماتاں وہدے ء ہیے زمیل ء سراہہ  
پدا آئی دم تو سیں . چکند ء ہیے واہگ دراکت کہ کیے رندے پدا آئی سنگتی ء ناچ  
ناچ — ناچ — ء ناچ - من وتی بدن شو شینگ ات بزانی آل گوشت ء  
شہہ بلکن گوات ء جوڑ انت -

" باریں پہک بے سمائی ء — من سدکان کہ ناچ ء رم ء آئی  
کرز ء تئی شینگیں باسکاں آرا الم مارنگ " چہ اشکنو کان کیے ء در آئینت -  
" ورنہ — چوشیں بہر پہ ترا برازنت کہ تو ایوک ء بدن ء  
زانے - مئے دور نوبت ء ربیدگ چریشی بازگستا بوئگ - ہر چنت کہ من گوں  
ء گیش مرکنگ آہمانکس منی نز ء شرف دار بوئگ - مروچی شہہ نز ء مہرپاد  
دگہ چینی بدوناکی انت - گوں ہما در دانگاں کہ دل بند بیت شما آہان ء لوچ گند  
پہر بندات منی جند ایلونز کارر ( یک نامی عیس شہہ نویے ) ء گوشتن ء بیسہ  
کہ آئی گوشتہ " منی مرء بنا مدام مس ( تانبہ ) ء ٹپ بوئگ " لوچ کنگ زیاست  
لوچی ء پوشانگ بوئگ - بے ہیے در ستیں بہر چہ تئی عقل ء بالا انت -  
تو وتی قصہ ء بکن - ایٹی خیال ء بل کیے ء گوشت -

" خیر من وتی گیشیں وہد گوں آئی سنگتی ء ناچ ء گواہنت وہد  
نداشت - شپ ء دوج بوئگ ات سازگراں دم برنگ ات - بالگیں مردم کہ آہلی  
مات ء پت بوئگ انت پتا ء لب ء رند پاد آتک انت پہ ورگ ء وردن جاہ ء  
کنگ ات - تنے وہد ء گوں شپ ء لستیں کترہ پشت کپنگ انت چریشی نپ  
رندے من پدا آرا ناچ ء صلاح جت چو بگوشتے کہ صدی بر ء ناچ ء من  
اے سر تمام سر کچ کت وردن جاہ ء روئگ ء وہد ء من چہ آئی پرست ورگ  
باریں یک رند ء پدا گوں من کوڈر لیز ناچ ء سنگتی کنت آئی بے چک ء پدا  
" اوہان الم " - آگہ منی مات ء پت تال ہما وہد ء منی رند ء مہا

"من آہاں نیلین کہ ترا بیرنت من گوشت۔"

منی گوا تو ء من ء بدے آئی گوشت۔

"من ء افسوزانت کہ من ترا داتے نکلنیں۔ اسپتیس بانزلانی شنگیں گواتو

من آئی نیمگ ء شہارت آئی منی نیمگ۔ چکنندی چارت چہ گواتو ء یک بانزلی ءے  
ورکت من ء واک ء گوشتے۔

"نون و اترا ارمان نہ بیت"

"من ہما بانزلی چہ آئی دست ء زرت ء ے دمان ء وتی۔ نختوری ء

قیاس کت۔ من تناوش ء دلجم نہ بوگن بلکن ہنچو مارنگ کہ ند یستگیں کرامتے ء من ء  
مزمین۔ بخشے۔ بخشاگ۔ من چہ گل ء ہنچو بال بوگن کہ وتی سدھ نہ بوگ ے۔ بخشیش  
گوٹیکہ ڈگار ء نہ آزمانی مڈی ءے ات ے پانزلی من وتی دستنہ ء مانجت ء آئی کر ء سر  
ہوتن۔

"بچار مملوک ناچ ء باروا گوں منی پت ء ہبر کنگ ء انت " آئی یک

دش گوناپیں دراجیں مردے ء نیمگ ء اشارت کنان ء گوشت۔ آہمانی نیمگ ء  
راہدگ بوت من ہم آئی پشت ء پشت ء گوں بوگن۔ مہمانداریں بانک ء ورنیکا ء را  
گوشت ء ہمیشی ہوری ء کر نیل ء گوشاں ہم جت کہ واجہ ولاڈی زوج ترا ہم ناچ کنگی  
بیت۔ "ہوالم ء"

ورنیکا ء پت مزن مڑائیں مردے ات آئی لخاصیں تہرہ بروت ء بھبویں

خط باز زیبا گندگ اکنت۔ آئی رکانی سر ء ہیرگ ء چوورنکا ء چکندے ات۔ ماکہ درگہ  
ء دیما رستن اوداں کہ آ اوشتوک ات تہ آئی چہ ناچ ء پھلی لوٹگ ء دبندی کت بلے  
گیش۔ جھیرگ ء نیٹ نا علاج بوت وتی سگارے نوکر ء دست ء واک وتی دستنہ دستاں  
پوشت انت۔ چکندت ء گوشتے۔

"شے حکم منگی بیت؟"

"ہنچو کہ موزر کا ء زمیل بنا بوت آئی پہ چسپانی یک پادے دیماکت  
گوں دوی ءے چندت آئی برزیں بالاد ء ججوئیں ناچ ء چہرے وارت۔ یک پادے ء

کون دومی، گور جتان برے آستگی، پے کیسے برے چست، چسپانی، ورنیکا، دل دل  
 گرد کیں ناز کیں بدن ہم آئی، ہمراہ ناچ جاہ، اوڑناگ کنان ات، مارگ، چست ہرک  
 حرکت، آوتی بگی میں ساٹن، گونڈو کیں کوشاں ہیے پادانی رند گیری، کنگ، ات  
 درستیں مہمان ایسانی ناچ، سیل، توصیف، بوگک ات بلے من پے ہیڑت لکھی  
 کرنیل، کوشاں چارگ اتن کہ فوجی موچی، دستانی جوڑ کتگیں اتنت پے ناچ، بیرگ، در  
 سیبانت اش بلکن کنس فیشن، بوگک ات، پدا من خیال کت کہ کرنیل، پرچ  
 ارزاں گزاریں کوش پوشنگ، پریش، ات نہ کہ آئی جننگ گراں قیمتی پوشاک پوشت  
 بکت، مجلسانی براہ بہ بیت۔

نیٹ ناچ توام بوت کرنیل، دم برنگ ات آئی وتی جشٹیک، را منی  
 نیمگ رواں دات چوش یک رندے من، گوں آئی ناچ، پدا موہ رست کرنیل وتی  
 سگار، میان، گینگ، ات، ایڈاں من چہ گل، گڈگ ریہت، چوکہ شراب،  
 یوٹل، ایر رہنگیں یک یک ترپ گوں وتی گنکائی، پورا میں نشہ، حرکت دنت،  
 ہیے ہییم ورنیکا، مر منی ارواہ، جلا تکیاں شور گینگ ات من کا سماس، را انبار  
 کرنگ ات من، گوہر جزنگیں بروچ جنگیں مہمانداریں بانک، آئی جود، آئی مہمان  
 آئی درپان، حد اش کہ کنڈا میں ہما، نجینتر، یعنی سیوف کہ گوں من حق، ناقل  
 مڑنگ ات درست شرگندک، کاکنت، پے ورنیکا، پت کرنیل ولادویز وچ، منی دل،  
 سماجل نہیں شرف و عزت پیدا بوگک ات۔

ورگ چرگ بنا بوگک ات بلے کرنیل پے موکل دسنبدی کت آرا بانگی پے  
 یک المی میں کانے، جلگے روگی ات، یکیں مان، من بے ماہیر بوتن کہ ورنیکا ہم  
 لوں دات، بلے شالہ انگت قدرت، را منی، ورنیکا، ہمنیادی پے گدارے قبول  
 بوگک کہ کرنیل، ورنیکا گوں آئی مات، اشت، وردن، رند یک برے پدا ناچ،  
 جگ بنا بوخت، دویمہان دل، میل، ناچ کت منی گل، بال، جت، مکن بلے  
 مر، محبت، ہلوچے نکوشت نہ کہ آئی جُست کت کہ من آرا دوست بان کہ نہ  
 وت گنجے ات کہ من آئی مرہ بند، کہتن بلے یک دیسگی ترے، من بے ماہیر کت

ت کہ یک نہ یک بہرے منی سے دشیء دپء جور کنت۔

گسء واترا کنگء وتی تحتء سر چمک بونیکء رند من چارت کہ واب  
چ من ولاتس دیر انت من آئی ٹیکی دائگیس بانزلیء دستانہ کہ موئلء نندگء وہدء  
آئی منء نشانی دائگ ات درکت چارت گوں ایشانی چارگ ورنیکاء شبین یک رندے  
پدا منی چپانی دینماء مانترت منء یات آحت کہ چتور ناچء پیشکشء آئی بچکندتء  
ہما دوی ورنانا ڈنگ چارکتء منی دست وتی دستء کت انت پدا وردنء ساعتء  
آئی چون شیمپنء گلاس تنگکء رند پء مرء بچکندے منی نیمگء چارت۔

ہے روچاں، من گوں وتی ہدا مرزی نیں براتء ہوو جہ فند بونگن کہ  
تزا مجلسانی تما ہر زورگء حب بونگ۔ آ یونیورسٹیء چہ کلاں برز تریں درجہء  
چکسء چن لالچ ات اے دمانء آواب ات من بونیک بونتن کہ آراء وتی بختادوری  
ہ مستگ دات نکت۔ چپانی واب پرنگ ات من وتی مانپوشگی کوٹ گوراکت چہ گسء  
در کپن۔ من کہ چہ ناچء مجلسء داترا کنگ ات گور بامء چارنج ات نوں بامء شر  
روشنی کرنگ ات۔

مروچی اُرسء خاصں موسم ات —

ج، چہ برپء شدائگیں شاہدگ، بانانی پٹوکیں آپ کرنیلء دوار جاہ چہ  
شرء ذن کشارانی گورگیگء جنکانی اسکولء حدء ات۔ تنے وہدی من درا شاہدگء  
مرء سر بونگ اتن۔ دانگے دروشکے ماہگونی یا کہ دارء گتولائگیں برپ گاڑی رو آء  
کنگء اتنت برپ گاڑی ترندیں رواجء برپء سرء دو جہلیں کشگ ماں دیرء جوڑ  
کنگ ات شاہدگء دو نیمگء برزء بلندیں بادگیر نودء چیر دائگ اتنت ہر نیمگء ج  
ء برپ پوشگیں ڈگار، برپ گاڑیانی دیر بیوکیں نیلینگوکانی توار بازوشء ہر پھریں  
شومتے پادکنگء ات۔

من گوشتگیں شبء ہبراں یات کناں چپء چاگردء موج گر۔ اں کشارانی  
نرکیکء سر بونتن کہ چہ دیر کرنیلء لوگء کشء پھناتان ہستیں سیاہ ب ساہگ ودی  
انت نوں واڈصلء توار ہم جوانیہ گوشانی کہان ات منی دل زیملاں پربندان گوں

دو جنگیں نراچہ یات گیر، نوک کنگ، ات بلے اسے چون سے زمیل پہ دگہ گونگے بدل  
 یوت۔ کہ ترسناک، پوچھیں نامے پر بکنے نہ کرزیت سے چے، یوت کنت، من پہ  
 حیرانی ڈھل، توایر، نیمگ، رواں کت صد گام نجگ ات کہ بزیں ج، عل،  
 شدائگیں یگاریں جچ پوشنگ ات مزنیں گرنچھے سر، ات من ڈیک وارت، ہمیشی  
 ہمراہی، دم رواں یوتن سیاہیں کوٹ پوشوکیں سپاہی دوریسگانی تہاگوں وتی تنپگیں  
 یکدگر، نیمگ، دم کنگ ات اوشتوک انتت۔ ہمیشیانی پشت، ایک ورنائیں سپاہی سے  
 بے سریں ڈھل جنگ، ات۔

ایش چے کنگ، انت، "من چہ وتی ہمراہیں آسن کار، پرست کہ آہم  
 منی گور اوشتوک ات سیل کنگ، ات۔

"ایش جنگیں تاتارے دزگیر کنگ آرگ، انت، "آئی در آئینت

من پدا سے نیمگ، چارت کہ سپاہیانی دورلسگ، نیام، ایک عجیب  
 ندر ہے ات۔ تال سرین، لوج مردے گوں پتنگ، بندوک ات، پتنگ، دوس  
 ہنات دو سپاہیاں گتگ ات بندی، جان لرزگ ات آپ، یک جزارے آپ یونگیں  
 برپ، سر، پاداں ایر کنان ات آئی بڈ، سر، دو نیمگی شپانک، گوارگ، انتت۔  
 ہمیشانی ہمراہی، کہ پہ بادشاہی کہیے یک فوجی منصب دارے گوان ات ایش ریکاہ  
 پت ات سرگیں دم خاصیں تہر، بروت، بھبھوئیں خط ہر شیدبانک، ورگ، بندی  
 عین تاتار حیران، نمگین ڈولے، آلوکیں شپانک، نیمگ، چاراں آسکی، چہرے  
 گوشان ات من آئی پریات، نان ہما ہد سر پد نہ یوتن تانکہ نزدیک نیاتنگ ات فوں  
 کہ نزدیک یوت ٹونک، بدل، آن ہڑوسلگ ات براتاں پمن بزرگ کن ات۔ بزرگ کن  
 ات براتاں بلے برات آئی منت، کمار کنگ، انت، ات انت۔ سے نیام، ایک سپاہی  
 نے، شپانک چہ وتی بالاد، برز برت بندی، سرین کرز، بنا جنگ ات کہ شینز آرگ،  
 توارے گوشان کپت۔ بندی دم پہ شکور کپت بلے سپاہیاں آرا پہ مشت لگت پہ  
 کت، پہ آئی شپانکانی ہورے، گورت۔

کرنیل سے ترسناکیں کارواں، ہمراہی، رواں ات۔ من چارت کہ بندی

میں تاہم یہ پشت ہون چرانت ۽ سہریں گوشت لڑنگ ۽ انت بیج باور نہ بوت کہ بنی  
دی بدنے۔

اودھا۔ منی کش ۽ اوشٹوکس آسن کار ۽ پہ ہلوت گوشت۔

کاروان روان ات۔ بندی واؤزار کنان سپاہیانی شیمانکاں وراں ات۔  
کرنیل اوشٹات۔ یک سپاہی ۽ گوراشت۔ تو جوانیہ شت نہ جنے۔ پدا آئی  
وراکیں شمتاے سپاہی ۽ گوش بنان لکرت چوش پریش ۽ کہ سے سپاہی ۽ بندی میں  
ہر ۽ لٹس جان ۽ لڑنگیں پوست ۽ سر ۽ بزرگ کتگ ات وتی شیمانک کمیں بزی ۽ گور  
گت ات۔

نوکیں شت بیار ات کرنیل ۽ گورانکے دات۔ ناگت ۽ آئی جم پن کپت  
تلی زیت چک ترنت بگوٹھے من ۽ پچہ نیادرتے منی دل سکی ۽ پدر دات من زانت  
پہریم ۽ بچاریں من چہ اوداں برگشتوں بلے ہنچو دل کت ۽ دپ تہل کہ ہما جوئیں  
پہریم من ۽ واب نیاحت۔

”لازم چوشیں بہرے است کہ آزانے من زانمن“

”ہے چہ خیال انت من ہر ندار ہے دیستگ ات آبد نہ انت بلے ہما چہ  
ہرے ات کہ ماں مروچی میں روج ۽ من زانت نکت ہے سبب ۽ من اود ۽ نوکری  
ت کہ منی دل واہگ بوہگ۔“

”بلے تو فوج ۽ نہ شتے ہم کمیں مردے نہ ۽“ یکے ۽ گوشت۔

”اے تہی بے عقلی انت“ آسیون ویزی لیوچ ۽ دمانے اڈکت ۽ گوشت۔

”نیٹ تہی دوستی ۽ چوں کت؟“ تا درستان پہ بلے تاہیری جست کت۔

”منی دوستی — چہ ہما روج ۽ رند منی دوستی کم یوان بوت۔ پریشی رند

بہیکہ آگوں من پہ سیل و گردشت ۽ ہماہ بوت پسکیں بچکندے ۽ گندگ ۽ بچگیگ ۽

من ۽ کرنیل ۽ وٹسری ۽ ناشری ۽ گوں بندی ۽ بنی آدم سوچی ۽ خیال کاکم من سکی ۽

دل نکاسری مات۔ پہ نوڈشی آحر من گوں ورنیکا ۽ نند ۽ نیاداشت۔ مے مہر ۽ دوستی



خیر سنگتارن - لهتیں وہدء ہنچو ہم بیت چوشیں ناگتیں " در گند بر  
برے مردمء پورائیں زندء سرء چیر کننت - شما چاگردء ہبرء کن ات " آلی گوشت

*[Faint, mostly illegible handwritten text in a cursive script, likely a continuation of the poem or a separate piece of text.]*

*[A vertical strip of text on the left side of the page, possibly a marginal note or a separate entry, partially obscured by a stain.]*

# نور بی بی

ویرا انبر

نور بی بی کہ وقتی گوانزگ ۽ تما وسپت، آئی مات آرا چند نیت، مرہ

ہولی دست۔

وش و اب بی منی دُھتگ۔

وہدیکہ تو رسیدگ بے

دو گدھ دوچی مشین

گوں تو بنت

یکے گوں دست ۽ دگرے گوں پاد ۽

ھلینوک بنت

وش و اب بی منی دُھتگ

تو کہ مزن بے

تر پنت، ڈکس تھی ملگور

براہ دینت رنگی میں چوٹیل — او

نگن ورے تو ترے ۽ تما

وش و اب بی منی دُھتگ

تو وقتی نکلے چکاں وارینے آپشک

شر ۽ شر ترین

ہنچیں نہ کہ من ترا وارینیں

کہ

گوں من تہ ناں ہم نہ ہبیت

وش و اب بی منی دُحتگ :

وتی زندگیں چاڑ کہیں چک ۛ

بل کہ لب لنت

چو دُڈ ۛ تیاریں کر گوشک ۛ

کہ کشارانی تہا میٹکانی کنت

آں بھیر نہ مر انت

چو منی چکال کہ مر انت

وش و اب بی منی دُحتگ

نور بی بی ۛ پت ہرقند ۛ شر ۛ کو سبچ بہا کنوک ۛ ات - ہنچیں کسانیں

کو سبچ کہ لہ ۛ کستر ۛ چہ تہا کو اپگ اتت - مادیان ۛ بشکال گو پتگیس دام ۛ ایشان ۛ

مہر پتایگ بوتت چوشیں کو اپگیں کو سبچ پہ ناس گبگ ۛ کارمز بوتت انت - سے

کو سبچ وہدیکہ اجگ ۛ لم بنت ایشان ۛ دام ۛ تل ۛ دسیگ ۛ دودآت کہ داگ ۛ رو

ۛ آں گونا پے بزور انت -

"سے ڈول بیرگ ۛ گوں ما ہم بیت " نور بی بی ۛ پت دو تل ۛ چنگ

بوگک ات - "نیز مندی مارا سکی ۛ پر نچیں کالے ۛ گبیت کہ ہمانی داگ بہ بیت"

وہد گوزان ۛ روان انت ۛ تہر تہر ۛ و نیل ۛ بہر ذیما کایان انت - اچ

سے بہراں یکے ۛ پچار الی انت - آچوش کہ میر شاہد ۛ حبیلی ۛ دیوال ۛ گھیلے ڈرت

کپت - بازیں ہوراں دیوال مجھو بوگک ات - میر شاہد ۛ را ہمیشی دور چست

کنگ ۛ گرتی ۛ گپنگ ات -

"مہلوک گوشتیت میر شاہد ہستو مندے " آئی گوں وتی پیریں زال ۛ

گوشت " مہلوک گوشتیت میر شاہد ہستو مندے آئی وتی زر کل کرنگ انت - بلے

من خوارے اوں ۛ پنڈو کے ۛ یک مزور چے منی حد ۛ سے سے مزور اتت - یک

مشین چے کہ گوں من سے مشین بوگک انت ۛ دو گدہ دوچی ۛ یکے صوت گوشو کس

ن ہستومندے نہ اول - خوار ۽ پنڈو کے اول -

نور بی بی اے درگت ۽ ۲۵ سال انت آں و ترا تاک کنپنگیں ذالے  
لیت آئی سے چک آنت سے چک دگہ مرنگ انت ہر چنت کے آہانی کلہانی سر ،  
ررمی ۽ بوم ۽ پر گانی گوگ لونجان است بے ہچیں تک ۽ تاسیت ۽ کار نہ کت -  
ک گرماگے ۽ سنگ ؛ بیچ ۽ نادراہی ۽ درستان ۽ کشت نور بی بی ۽ ہنچو ہم زانت  
کت کہ چکانی ناہر چے ات آہانی رکھنگ ۽ چے کنگ لومت -

ہو - کسان کسانیں ، ڈلکتریں احوال دیمیا آیان است ، نور بی بی چ  
یوال ۽ تل ۽ دک ۽ چمشانک دنت ہر دک ۽ آنوک نوکیں چیزاں گندیت - م  
اشترانی جاگہ موٹل ۽ بلاریاں گندیت - بالیں اسپ ( بالی جہاز ) چہ کوبانی سر ۽  
سائل کنان ۽ کیت ۽ کوہ بن ۽ جہل بیت - گوشت اوداں پختنگیں پے جوڑ کنگ  
بوگ -

اغلیق روڈ ۽ زاپولل لتینے چوشین انت کہ آہاں برقع پوشگ اشگ -  
در سجانی خانوادہیں ورنہ کہ ساہگاں رُنگ ۽ مزن بوگ انت چہ خواجہ امرار ۽  
لکشیں درگہ ۽ چم گوں چم ۽ نہ لگیت کہ در کائنت ۽ پہ ابد چہ اوداں رونت - آں  
ہما کتاباں کہ گوں ڈور ۽ دارنت عربی ۽ نوشتہ آنت - درنامیں اُزبک قوہ جاہماں  
تدوک حالتاک وانگ ۽ بنت - مسیت ۽ کش ۽ یک اسپتیں بادگیرے کہ آئی  
تسا اسپتال کار کنگ ۽ انت - چپ در سجاہاں رونت ، کنڈر گارٹن پیدا بوآن انت -  
نور بی بی سے در ستیں بہراں گندیت بے ہنچیں زندے گوازیفت چوک  
پیش تر ۽ گوازینگ -

" اے در ستیں بہر در ناہاں برازنت - آں وتی دل ۽ خیال کنت بے  
من سے من کجاست کنیں ؟ من ۽ کہ چک است - من ۽ آہان ۽ رودنگلی ، گور کنگلی  
انت - گوں من زرج انت ؟ " اد نور بی بی ہنچیں زندے گوازینگ ۽ انت چوک  
پیش تر گوازینگ ۽ ات -  
ہر چنت ۽ کہ میر شاہد ۽ لوگ برباد بوگ ات بے آں اٹکت باز

زور مند انت آں زوراک ۽ دیما چو گوئن تاک ۽ لرزت بلے انگت ہم زندگ آت  
 - نوں آئی حد ۽ کار کنوکیں مزدور ہم ہیج کے نیست ات - نیں کہ مرے داشت آت  
 مت ۽ میراث آئی دو نیں جن اتنت -

” من چہ درستاں بزرگ تریں کشار واہندے اوں “ - آئی وتی دل ۽

دست پرکت گوشت -

” اے چتور بیت کہ منی ڈولیں پیشی نوبتانی زیم ۽ رستر تبیں مردے

جہیں کشار جاہ ۽ گوں خانوادہ تبیں نیز منداں ہور بہ بیت ۽ کار بکنٹ - منی جان ۽  
 چوشیں زکت است کہ من گوں وتی ہلک ۽ کماش ۽ چم چست کت گپ جت

بکنیں کہ پیش تر منی جند ۽ مزدور بوتگ ؟ نہ من ۽ ایشی مہہ گوش ات “ من ۽

چوشیں کمالے ہم نیست ، اے منی تب ۽ روء نہ انت کہ اجارہ ۽ سر ۽ آبریشم

سودا بکنیں - منی واہگ انت کہ ادنائیں کرمکاں پہ سونت اختیاراں کار گریگ ۽

گزر بیت پریشی تننا گل سہر ۽ شپ چراگ کرزنت کہ آوت ہمینکیاس زیبا انت

چو کہ سونت اختیار دار زیبا انت - من چنت رنداں آبریشم، کرم رودینوکیں کواس ۽

سانس زانت عظیم جان ۽ قہوہ جاگہ ۽ تندونیا د کرنگ آراپے ہیلکاری دیگ ۽ چ

سمرقند ۽ لوگ بوتگ - من ۽ آں پروتاں جوانیں دوست بوتگن - من گوں آئی

نشگوں ، مادویناں سبز چا، نوشگ زند ۽ بارواگپ ۽ تران کرنگ بلے باز دلپردی

بہرے کہ سمرقند ۽ شہری کھئی ۽ ڈپٹی سیکرٹری کامریڈ اور کابانیف وڑیں شکے ۽ ملام

بندگ چہ نوکری ۽ کشگ بہ بیت -

کامریڈ اور کابانیف چہ سوزیں رنگے ۽ موئل ۽ درکت قہوہ نوشگی جاگہ

۽ آتک آں یک درہچے ۽ پشت ۽ اندیم بوت اوشتات - چو کہ زہگ چہاں پاسکی

کننت عظیم جان چو مدام ۽ سوزچا، نوشگ ۽ ات کامریڈ اور کابانیف بیواری چ

درہچ ۽ پشت ۽ دہقانان کار کنگ ۽ سیل کنگ ۽ ات کہ پہ شور ۽ صلح ۽ قہوہ

نوشگی جاگہ ۽ پیداک اتنت پداناگان آ چہ درہچ ۽ پشت ۽ درکت گرنڈیں

داتے -

۱۰۶  
"من ایداؤں بلے شما کجات؟" راندے تھے بہ۔ قوو خانہ انت؟

اے بزرگ کنگی ہبرے کہ یک لکھی میں مردے ۽ پردد کنگ بہ بیت۔

من ۽ پ ۽ اے ہبر ۽ کنگ ۽ لکھی کہ آیاں عظیم جان ۽ جاگد ۽ یک زالے  
رواں دانگ آہریک لوگ ۽ وقی پاد ۽ ماں کنت۔ گوں وقی روسی چاں ہریک  
لوگے ۽ گریہ کشیت۔ چونیں بدیں ہبرے!۔

نوربی بی ۽ گوں عے درستیں ہبراں تے نکرنگ ات آئی کار

شہوت ۽ تاک نزارگ ات آدرہچانی سر ۽ سر کپت۔ گوں یک دستے ۽ ٹال  
داشت دومی ۽ تاکان ۽ روسینان کت۔

ڈولداریں پریانی قصمانی وہد ہر بہ گوران ات نور بی بی دوازده ساگی

بوگ ات نوں آ حبیلی تھاگوں جنکال تندوک انت اوداں آوقی انارکاں رنگ  
کنگ ۽ انت۔ جنک پہ بروانکاں گوں یکدگر ۽ ہوار کنگ ۽ پوز ۽ سر ۽ دراجیں  
لیکے کنت۔ عے لیب ۽ وہدے آ سر ۽ ایدیم برے آدم کنت آہانی دیم حید  
انت بلے آچ عے ٹرس ۽ ہیداں پہک نکننت کہ چوبیت سینگھار خراب بہ بیت  
آگوں یکدگر ۽ گپ ۽ مجلس ہم کنت۔

"سارہ خان ایدا بیا۔ پیتاپ ۽ بہ تند۔ ساگ ۽ تندوک بد شکل

بنت۔  
"گل خار۔ آدینک ۽ من ۽ بدے۔ بیشک من زیبا تریں جنک ہیں۔

من بانداں پدا وقی سر ۽ گوپین۔"

"جنکال! من اشکتے چوشیں زال ہم بنت کہ آہان ۽ بروانک نہ بیت

آہانی چم لوج بنت چونیں میاری ہبرے؟ زانگ نہ بیت چوشیں زال پرچے ہنچو

کنت؟"

"نور بی بی! ترا لکھے ناں بدیں؟" توچ باز وہد ۽ ہنچو گندگ ۽ کانے

"عدالت۔ آدینک ۽ من ۽ بدے"

نور بی بی آبان روت روت . پور . ت . میر شہداد چم پرانی  
 کپت آچھے دستاں زیبا تر ات چوکہ آنی پت نیز مندے امیر شہداد چم پرانی  
 لوگ بانک کنگ ء آرا بہا زرت - چوش زندہ تہا سری وار نور بی بی ء برز  
 پشت کہ زندی گمے ء جوڑ کنگ ء چاہنی جاگہ ء جالی جنگ ات یک ڈولے  
 آنی ایشرا دوست کت کہ نون آزن بیتگ بلے وہیہ - پہ جالی ء پشت ء زردالو  
 درق چارست تہ پچھ آورت نکلتے -

میر شہداد بدگمانیں مردے - یک رندے آنی دیت کہ آنی کسریں  
 جن کڑیانی سر ء اوشوک ہسانگ ء پل ء سر کشگ . انت تہ آنی دتی مردمان  
 دیوال ء برز کنگ ء حکم دات نور بی بی نون ہر چوں کہ برز بوان بوتین دیوال  
 ہمانکس ء ہم زیاست برز شت -

آ باز چسپان انت تگ و تلچ کنگ لومیت یک برے جیلی ء تہ  
 آادیان ء پشت ء ٹچگ ء ات کہ مستریں جنین ء آرا ہکل دات -

"چیا دتی جو د ء عاقبت ء بیچ ء کشگ لوٹے - تہی لاپ ء یک دراہ  
 تیوگیں چکے کہ تو پمانی ماہ ء نوک ء - درگہ ء نیمگ ء مچار چک ء لونس زند  
 بنت - ہور ء ساعت ء ڈن ء مرد چک ء دیم ء گر نپک در کیت - مات ء ترا پے  
 سوج داتہ زیبائیں پنڈوک؟"

میر شہداد ء بیچ ء اومیت بوتگ بلے جنکے پیدا بوت -  
 "من زانتگ - من سر پد اتن منی ساہ کہ ایش ترا لشکرے جنک  
 دنت - اے چہ ہما چچیلے زالان انت " مستریں جن ء پردردیں توارے ء گوشت  
 نور بی بی ء جنک گوانزگ ء داب انت - کروگور ء وہدے کس  
 بیت آنی مات آرا لولی دنت -

"بہ وسپ منی دتک -

تو کہ مزن بے

تھی نہ وہ نہ سیر بیت  
 بانے نہ انت آگ جو د نیز مندے بہ بیت  
 بنے بہ بیت چونیں ورنائے  
 بہ وسپ منی دُ تک  
 تو آئی دل ۽ بن تل ۽ تندے  
 شکے نیست کہ کلاں دیما تر بنے تو  
 دومی یا کہ سیمی زالے نہ بیت  
 چو بیت تو آرا جنک دیان بکنے  
 یا کہ بچک بیارے  
 آہلا ترا کٹ ۽ کنت  
 ۽ تھی دانگیں ٹکی زانت  
 بہ وسپ منی دُ تک  
 زانکہ جام ۽ سروپ مجرم انت  
 کہ آپرچے بیت شفتالو  
 و شرنگیں ؟  
 بگو منی جنک  
 زانکہ تو  
 چہ سروپ ۽ دانگ  
 یا جامے ۽ دانگ ۽  
 بتر ۽ - کتر ۽ "



# باڑہ ۽ لوگ

حجاب امتیاز علی

روپے کہ من ہما لوگ باڑہ ۽ سر ۽ زرت — من پہ سوگند گوئیں  
 کہ منی ملائکاں ہم نزا تنگ کہ اے ڈولیں احوال دیما کائینت !  
 من ۽ امبراگوں کسانیں شہر ، تنکلیں لوگ ۽ گونڈیں موٹلاں تب نکنت  
 بلے منی شو می — کہ کلنگ ۽ کچائیں پلکلیں راہانی خیال ۽ کہ کڈ ۽ ہیٹ انت من  
 گونڈیں موٹے ۽ نشتوں پہ لوگ ۽ شو باز ۽ روان بوتن گلکی راہاں جہنگ جنان من  
 پالکول ۽ رسکی ات اوداں پہ یک ماہے ۽ لوگ باڑہ ۽ سر ۽ زورگی ات ہنچو کہ من  
 ۽ گوشہ من ۽ گوں کسانیں کلنگ ۽ میٹگاں چ تب نکنت سر بار چوشیں تنکلیں موٹلاں  
 نندگ ۽ راہ برگ پن قہرے ۽ سر ۽ قہرے بوتگ — خیر ، رو برکت ۽ نارنجی عین  
 رنگانی شانک گریگ ۽ پھر ۽ من پالکول ۽ شت رستن — نیم کلا کے نکوست کہ من  
 جومیں شہر گھولت ۔ اوداں کجام ندارہ ات کہ چارگے بکر زمین ۔ دو مسیت ، یک گئی ۽  
 دکانانی ، دکان ہم چوشیں کہ منی گزرے چ چیزے نیست ات ۔ ۽ ہندو آنی یک  
 دیرگیں مندرے ۔

موٹل دارائینت چہ یک دیقانی ۽ جُست پرمس کت ۔ باریں ایداں باڑہ  
 ۽ سر ۽ زیبائیں لوگے دست کپت کت ؟

”ہو ، پرچے نہ رسیت“ ۔ آئی چٹک پوت ترنت ۔ ”آگدھ شو ۽ گندے  
 ناں — ہمائی لوگ ۽ گور ۽ گیگ ۽ —

پہ ارزانی چوشیں مراد پُجگ ۽ من بچکندت ۔ ”ہما لوگ ۽ چٹکے درپگ  
 انت ؟“

"دریک پچے؟" آئی سرچست کت پُست۔

"بابا۔ کسانیں درگمہ کہ چہ اوداں باگ ۽ ندارہ گندگ ۽ بہ ایت"

"جوان زائمن۔ چوشیں چیز بلکن اوداں یکے بہ ہیت"

"یکے"۔ من براز گپت ۽ گوشت "من ۽ بازیں دریک درکار انت"

"پچے؟" آئی پُست۔

"نانکہ من چہ آہاں گریہ کشان ۽ موسم ۽ رنگاں دیست بکنیں۔ من بید

چہ موسم ۽ رنگاں چار زورگ زندگ نمائیں۔ زانتے"۔ من پہ جور جوانی در آئیت۔

آئی عقل ۽ چوشیں بہر چون بیاتکیں گوشتے "موسم ۽ را رنگے نہ بیت۔

پشگیں اسب یا کوئیگ ۽ تمارنگ است"

من چہ آئی سرا برائیں بہراں دل نکت بوتن۔ من گوشتے۔ "خیر انت ہے

بہر ۽ بل۔ منی دل سر ۽ چیر بوئیگ ۽ انت۔ تو بیا ہے لوگ ۽ من پہ پیش بدار"

"گدھ شود ۽ لوگ"۔ آئی پدا پکاکت۔

"گدھ شود"۔ کئے گدھ شود؟ بلکن من ۽ گدھ شود ۽ حد ۽ دارگی

بیت؟"

پہ نادلکشی ے من آرا موٹل ۽ سوار کت آئی راہ بومیائی ۽ من ہنچیں

جاگے ۽ سر بوتن کہ ہر گورے گدھ شود اتنت کے استری کنگ ۽ ات کے گدھ

پتائیگ ۽ ات بہتے زونڈکاں تندوک اتنت درستاں وتی کار شموشت لگت انت

منی چارگ ۽۔ بوت کنت کہ آ من ۽ گدھ شودانی زالے لیگ ۽ اتنت منی راہ

بومیا گدھ شودانی نیام ۽ اوشتوک ات۔ کھیں جہل بوت دستے ٹال کت نوشتے۔

"آ انت ہما لوگ"

من ہما اوشا تگی جاگہ ۽ چمشانک دات چہ یک گدھ شودے ۽ سر ۽

کھیں بالا چارنت۔ دور ۽ یک کڈ کے ودی بوت۔ من ڈوکلو بوآن ۽ لوگ ۽ تہا

پرت ان۔ نہ۔ نہ۔ نہ۔ تو رد وارنگ۔ من چوشیں لوگے لوئین کہ چہ آئی

شابگانیں دریگاں ملگزار ۽ حبیل ۽ ندارہ گندگ ۽ بیانت۔ واپ جاہ ۽ پستی ینگ

ۛ باگ الم ۛ بہ بیتہ " آئی پول کھول بناکت " تو چے۔ نے انکے ؟ " پرچے " من ۛ آزی تران دش نیاتک ۔ " تراچہ کور ۛ ؟ ۔ آگے چوشیں لورگ

است پیش بدار " ۔  
گڈاں جوش بکن پر تو ہندو آنی مندر شریں جاے ۔ آئی پکرکت گوشت  
" من کر داں بروئیں ہندو وتی بتانی پوجا کنگ ۛ کجا رونت ؟ "۔  
" نوں ؟ ۔ اوداں نہ رونت تننا ماراں جاگہ کنگا "۔  
" مار ؟ ۔ نا چہیالے جت ۔

" ہو ۔ ہا ۔ ۔ "۔

" مار من ۛ نگ نجننت ؟ "۔

" انا ۔ ہندو لاسو کرنگ انت "۔

من گوشت " وچے ؟ ۔ مار ۛ شادو ہندو آنی خدا انت "۔

آئی در آئینت " تو راست گوشت ۔ اوداں شادو ہم است "۔

" شادو ہم ؛ ۔ دیتے من نگوشت کہ دوئیں جتاوراں خدا زانگ بیت

من گوں پھر ۛ گوشت ۔

" بلے تو چون زانے کہ ہندو مار ۛ شادو ۛ خدا لیکنت ؟ "۔

من گوشت ۔ " پاکستان جوڑ بوتیگ ۛ باز سال پیش ۛ من گوداوری

ۛ تیاب ۛ گشگول ۔ تمہاریں شپاں گوداوری ۛ کندہ ۛ آس ۛ جمبلاں ۔ سرگول اتنا

ۛ ڈھلنگ ات ۔ ہندو آں وتی میت سوتک انت ۔ مردگانی سگر ۛ کہ پٹنگکت

آئی پتنگ ۛ وڑیں توارے در کپت " ہمے گپ ۛ تران ۛ کنان ۛ ما مندر ۛ

بوتیں ۔

ہندووانی عبادتی جاگہاں مدام یک وڑیں تاموری نے گندگ ۛ کہ

من ۛ ہمے دوست نہ بیت من وتی راہ بومیاء را گوشت ۔ " ایداں تمہاری گشیں

ہر چنت ۛ کہ بادگیر جوان پراہ انت "۔

تراے جاگہ ہم دوست نہ بیت ؟ " بومیاء پہ بیزاری گوشت .

من در آئینت " اصل ء من سنگین تب این مردے اول . من ء مغل  
 بوخت ء بادگیر پسند انت - چه ما مریں سنگ ء بگی نیں بجالیان من ہر وہد ء نیلیں  
 دن ء باگ ء ندرہ ء دیما دارین " چوشیں بادگیرے ء مردم وہدے کہ تندی چه  
 بگ ء دن چہاں شانک دنت تہ کاسماس ء شاہگانی ء آزمان ء ڈگار ء پراسی ء  
 ت ء گار کنت - - تو لاہور ء بادشاہی مسیت ندیتگ ؟ جہانگیر ء ہدیہ ء گنبد  
 ہرگ جان ء چوشیں جاگہ من ء پسند بنت - من کہ وقی گپ ء تران کوئینت ء  
 خیالی زانگ ء دیم گردینت - آگار بیتگ ات - چه دور ء آئی توار پیداک  
 ت - ایداں روشنائی کہیں است ہمنگر بیا -

مردم ء مدام روشنائی ء شوہاز انت من ہم بے چک ء پد نور ء شوہاز  
 ہماک ء دیم کت راہ ء روان من ہے ہر مارست کہ مندر باز پراہ ء شاییت  
 ت بے - یک گھگس - کلاسیکی تماری ء ہڑے ء ہم اوداں جاگہ کنگ کہ امبرا  
 شیں عبادتی ہندانی خاصیت بیت -

" ایداں ہم ہما روشنائی نیست - ہمائی کہ من شوہاز ء اول " - من  
 دل رنگ ء گوشت نول آہم پہری ات بزار بوت - گوشتے " جاگہ ہمیش انت ،  
 لے ہمیداں بجل نہ کہ ہر نیگ تنی دل بلومیت برو " - تل دیر ء آرنندان ات -  
 ن آئی پاترپ ء دیما سر شگون کت ء ہموداں داشت -

آئی من ء ہے گھگس تہاروکی ء یلہ دات وت شت - روح برکت  
 گت ات - یمناکس تہاروکی ء آر منی نیگ ء کتران ات من ایوک ء تننا ہے  
 ہر دورج ء تماریں عبادت خانہ نشگ اتن - بلے پدا ہما ہبر کہ - وہدے من  
 خانہ باں تنناہ باں - یک گالے من ء گیر آتک -

شب ء ملگور ترتریں - چاگرد ایوک ء -  
 بلے ہے یکس دمان ء من ء یات آتک کہ بگوٹے پہ ہے گل ء تننائی  
 ہر کی ء مارشت عرش ء ڈھلگ گڈاں من پہ تو شگ ء نیت ء عمر خیام ء مستیں چار

a Loaf of Beneath the Bough

ask of coine, a book of verse and thou.

بلے پے گور ۽ گینگ ۽ نہ سوزیں ٹالے ات۔ نہیں بلوریں تھیں  
 دہترے۔ چہ رکاں آہسردے در آتک۔ انگت آہسرد ناتوام ات کہ منی چم پے  
 ۽ کپت انت کہ آئی لب ناگت ۽ زور زور ۽ چندگ ۽ اتنت۔ من خیال کت  
 شریگ ۽ آشوپے، زمیں جے۔ تھاروکی ۽ بلے گوازیں زر ۽ خیالانی بور شک  
 آسوی ۽ دریچ ۽ گور ۽ منی موٹل اوشتوک ات۔ من دل ۽ تکانسربوتن کہ اتی  
 لب ۽ ٹالے مکیت۔ من انگت آئی پے اوداں در کنگ ۽ فکر ۽ بوگن کہ کے  
 ۽ منی موٹل ۽ سر ۽ چم جت ۽ دروازگ ۽ دستی ۽ چکرینگ ۽ لگت۔ من  
 ہبکہ اوشتاگ اتن کہ دوسے بنی آدمی ٹمک منی گوشاں کپت۔

من سکی ۽ طور ۽ مونجا بوتن۔ ہما ہبریا کہ وسیل کہ مردم ۽ فہم  
 الم ۽ تکانسری کاریت چوشیں بلے سہیں نیام کپگ ۽ من زہر ۽ پرائن۔ تھاروکی  
 ات کہ بیدچہ بلا ہے ۽ دیمپانی ۽ من ۽ دگہ گندگ ۽ نیامک۔ بلا ہم یکے  
 سے ۽ چار اتنت۔ نوں آہانی دیم گوں من ات منی نزدیک ۽ رستگ اتنت۔

من پہ تندی جست کت۔ "شاچونیں ات؟"

آہاں رچ پوسے ندات بلکن من چم پہ چم ۽ چارگ ۽ اتن کہ آہاں  
 دست ۽ بوہ پلت "من دست دپ ۽ کت فکرے ۽ کپتن۔ بلے چے؟  
 ہمیش کہ چہ ایداں زوت دربیانین۔ راہانی شموشگ ۽ منی  
 زیاست انت۔ دل ۽ گوشتن باریں ہما راہ ۽ من سوہو بنین کہ چہ آئی مرے  
 ایداں آتکلن؟ رستگ ۽ اتن کہ چے تچکیں راہ ۽ گسر مہ باں۔ مے شک ۽ گ  
 پجیگ ۽ ہم من موٹل ۽ ہماشت نشتن ہر پہناتے کہ دیم ات روان بوتن  
 گھپڑے راہ ۽ مے بلاہاں منی رند گپت۔ تال دور ۽ آپ رستری ڈولے  
 پشت ۽ تچان بوتست چریشی من وتی یک وڑیں کشرنی مارست ۽ زہر ۽ پ

تھا آٹا ننگی کہ بیت؟

مجھیں جاوے ات ، بلکن اشعورے کہ من میگہ ہما سر دگ ہ سر  
 کہ تہار گرب ہ گوں دہقان ، ذلیک وارنگ ات ہ آئی من ہ مندو ہ سر  
 ات ۔ منی فرض ات کہ من دہقان ہ را خدائی میار بگوشتیس ۔ من کس  
 چارت ہ دہقان ہ آئی سنگت استلال پریں آزمان ہ چیر ہ بانس ہ گور باسکی  
 سر ہ بے سدھ و اب اتنت من زور ہ ہارن دات آدرست گرت ات ۔  
 نیال بلکن ہ مے بوتگ کہ دشمن ہ ارش کتگ فوجی سپاہی آہان ہ شیواری  
 ہ ات من وتی چوشیں حرک ہ شہرت ہ لجیگ بوتن کہ من دہقان ہ بنی  
 ن آدمی حق پاد مال کتگ ات ۔ اصل ہ من یک خاصیں تہرے ہ استماں  
 ہ بیہ دارین ۔ ہر تہر ہ استماں واجھی ہ ۔ ہما استماں واجھی کہ قدرت ہ مے  
 ہ را بخشاگ ہما نہ کہ جینتے بنی آدمی دماغاں گوناپ دانگ ۔ پہ مثال ہ  
 ستیں روچ ہ جند ہ بلکن سری ہ دم برنگ ۔ ژند بیتگوں یک برزیں  
 ہ ہ سر ہ نشگ آس کریم ورگ ہ اوں چہ زند ہ وابگال دل گل ہ بال  
 ہاں من چوشیں بہران ہ سر تاں سر بے انصافی زانین کہ دگہ کے پاد ہ مان  
 ہرادے بگیپت کہ تو آٹل ہ سر ہ پرپے نشگ آس کریم ورے اے منی حق  
 اگر کے پہ زور انسری ہ پلپیت وت بوارتش من ایشی ہ استمان واجھی  
 لٹ ہ پل زانیں ۔ پریش ہ کہ چو یک نپرے ہ آخر من ہ ہم حق است کہ  
 ہ بخشاگیں زند ہ انباز ہ وشدل ہمانیں ۔ من ہم تاں اے کیلہ ہ رسگ ہ  
 اتی ہمد ہوشینتگ ۔ کئے ہ چون مے اختیار برسیت کہ آ منی مے حق ہ  
 منی دست ہ نیامتاں چور بکنت ہ ہنچیں ہزام ہ جوش ہ من گواٹخ ہ دل  
 پلانی تل ہ نشگ آسمانی پہکیں کلام و ننگ ات ۔ آئی تہا چوشیں استمان  
 حق زوریانی دس ہم نہ رسیت کہ یکے ہ حق ہ بہ زن دگہ یکے ہ بدے ۔ نہ ۔  
 مٹا ہ چور آزمانی کتاب ہ نیست ۔  
 مے درستیں ہبر موٹل ہ تہا نشتگیں جاگہ ۔ یکیں دمان ہ من دل ہ

آورت انت - پدا کھیں بچکندت من گوشت " پہل کن ات من پہ ہول  
 آکھن "۔

دھقان چھاں مشان ء منی گور ء آتک گوشتے " من ترا جاگ  
 داشت گداں تو چیا برگشتگ پدا روئے - آہم تھاریں خپ ء ؟  
 پریش ء کہ من روچ ء روشانی ء ودار ء کت نکنیں - اوداں  
 ء مار "۔ من پودات آئی کندت گوشتے۔

" بلے - چہ مارانی ترس ء دز اوداں نہ روئت "۔

" منی بوہ ۔۔۔ " من پہ لپرزگی گوشت۔

آئی پدا کندت " شادوئے ء پلتگ - ہو ہندووانی خدا  
 پونشان ء تنی نیمگ ء آتگ دگ خدائے ات - مار "۔

" ہر چوں کہ بہ بیت " من بدرت گوشت " من چوش

داشت نکنیں کہ خدا مردم ء آزار ء پدا بہ بیت جوان - خدا ء میار "۔

ہنچو گوشت من شہر ء راہ گپت - بازہ ء لوگ زورگ ء پالکول

ماہے دارگ ء خیال چہ دل ء درکت - اے قصصے نہ انت منی گرد ء گول

انت کہ من یک پہ یک ء شمارا اشکنا انت پہ خدا سپاروک ! خدا بکت کہ

گول چہ من جتائیں تھرے بہ بنت چو منی ء نہ کہ پالکول ء گول من بوگ

چٹوٹ

کردار

اندرے سرگیو وچ پرو زورف

ستالیا ایوانو تاکہ — سماشا، نامے پر انت۔ اے دمان ۽ دشارنہ:

رند ۽ جن بیت۔

اولیگا۔

ماشا آلی گمار انت

ارینا

فیوڈور ایلیچ کولگن۔ ہائی سکول ۽ ایک استادے۔ ماشا ۽ جود۔

لیٹینینٹ کرنل الیگزینڈر ورشائس بیڑی (ارد ۽) کماندار۔

برن نکولائی ٹیوزن باخ — لیٹینینٹ۔

ایوان روئخ — ارد ۽ ڈاکٹر۔

الیسی فیڈیونک — سیکنڈ لیٹینینٹ

ولادی میروڈی — سیکنڈ لیٹینینٹ

فیراپونٹ — ڈیسی بورڈ ۽ پیرس حملے۔

انفیب — ہشتاد سالگیس پیرس نرس۔

(چست ۽ ایر ۽ دمگ صوبائی شہرے)



سری ندرہ :-

( پروزورف ، گس ، تما مہمان جاہ رکہ نیام ، لستیں مہنکافی پشت ،  
پراہیں بانے گندگ ، کمیت ، ٹاک نیمروچ ، پاس ، تابان ، وش تاہیں روپے  
مہنکافی پشت ، آمدنی بان ، چہ چاشت ، سبارگ ، مزہ جنوک انت )  
اولگا :- پت ، راسالے بیت - سے روج ، جند ، ہیران جگہ  
( ازباب ، کتاباں ساران ، جہل ، برز بیت - ماشاء سیاہیں پو شاک پو شتگ  
زان ، سر ، ایر انت کتابے وانگ ، دلگوش انت - ارینا اسپیتیں جوڑے پو شتگ  
دیریں فکر ، بڈنگ او شتوک انت )  
اولگا :- پت ، راسالے بیت کہ سے روج ، جند ، ہیران جگہ

متی ، ۵ تاریخ بوتہ ارینا سے روج تھی ششگان ، روج ہم است - منا جوان  
سکس گھر ، گوپشیں روچے ات - برپ رچگ ، ات - من ہما گھر ، ہنچو گمان  
زندگ ، سرنیامیں - تو ہم ہنچو بے سدھ کپوک بوگے چوکہ مردگے - بیت  
رونٹ ، گال کو شمت - سے یاناں پہ بیوانکی دل ، کاریں - تو کہ مروچی اسپیتیں  
گورا ہاشپنگ تھی دیم تنگی شروع دنت ( گھڑیاں ۱۲ بجے ٹیلیگنیٹ ) گھڑیاں  
دوازده ، پاس بوگ ( دمانے ، اوشٹ ) منا یات انت بگل ، توار ، ہدیہ  
گورگ ، میت ، تابوت ، کنگ برگ - ہر چنت ، کہ آیک بریگیڈے ،  
جرنیلے ات - بلے انگت ہم مزہیں مملو کے جج نبوگ ات - ہما روج ، زور  
، شنرگ ، برپ ، گوارگ ات -

ارینا - چیا ترانگ ، کیجے !

( ہیرن ٹروزن ، باخ - ایوان روج او کپتان سلو یونی مہمان جاہ  
مزہ ، گور ، گیگ ، مہنکافی گور ، پیدا اور بنت )  
اولگا :- مروچی ساچ وش ، گوش انت مادر یگاں  
درچکاں انگت تاک نکرنگ پت . ایک بریگیڈے ، کماندار کنگ

پیش آید ایسا رواں دنیگ بونگ ات مناشری ء یات انت کہ ہما روچاں ماسکو ء  
 بندت ء ہر درچک ء نہال ء پل کنگ ات ۔ موسم بازوش ات ہر چیز ء  
 جانفودے کنگ ات ۔ یازدہ سال دیرگیس ہبرے بے منا ہنچو یات انت  
 منی ہدست مروچی صباہ ء وہدے کہ من بُست کت روچ ء  
 منا بہارگاہ ء مستگ دات ۔ منی دل ء چہ وشئی ء طار ء چاپ جت ء دل  
 کہ ماوتی عمدی لوگ ء واتر بکنیس ۔

ایوان روچ ۔ ہمیشی ء گوشت شیطان ء رد دنیگ ۔  
 نیوزن باخ ۔ حالینی بے سچیں خیالے ۔

( ماشایک کتابے جل کنگ ء زم زم ء صوتے شنزارگ ء انت )

اولگا ۔ مہ شنزار ماشا ۔ تو چون کنے ؟ ۔ ( دمانے ء اوشت ) درستیں  
 سکول ء پدا منی درس ء دمان ء تاکہ بیگاہ ء دم پہ ساعت منی سر ء دردے  
 منی خیال تمار دیم بنت بگوش من پیر بونگن ۔ بیشک تے چاریں سالان ء کہ  
 سکول ء گوازینگ منی نز ء منی ہائی ء ورنائی ء منا اشتگ دور کزنگ ۔ تننا  
 کہ روچ پہ روچ مترد گردان انت ۔

ارینا ۔ کہ پہ ماسکو ء برگرد بکنیس ؟ اے گس ء سودا بکنیس ایدے ہر  
 گار بکنیس ماسکو ء برویں ۔

اولگا ۔ ہو ماسکو ء زوتال زوت ۔

ارینا ۔ آندرے بلکن پروفیسر بہ بیت ۔ آل پیر ایداں نہ جلیت ۔  
 کہ سکی انت پہ بزیگس ماشا ۔

اولگا ۔ ماشا ہم ہر سال بہ ایت جوتیں گرماگ ء ماسکو ء بگوازینت ۔  
 ( ماشا زم زم ء صوتے زیرے شنزارگ ء انت )

ارینا ۔ خدا مبران بیت ۔ ایشی بست و بند ء بکت ( چہ دریگ ء  
 مروچی چوں وش زید انت ۔ من نزاراں مروچی منی دل سبک شادوان  
 مروچی صباہ ء منایات آتک کہ منی ششگان ۔ سال روچ انت ۔ ناگت ء منی دل

گل ، ہال بوت - منا وتی چکی ، روح گیر آتک انت آروچاں مات حیات بوک  
گوں پیشیں مستیں خیالیں لب کت - چوشیں خیال !

اولگا : — تو مروچی باز ڈولدارے - تنی دیم تجا، انت - ما شا  
زیبا ، ڈولدار انت - آندرے چارکہ گندگ ، کنیت البت کمیس زندگ گردان انت  
ترانہ برازیت - منی جند پیری ، ماترینتگ - جان باز شتنگ منی خیال انت  
گوں اسکول ، جنکال گیش سرماں سر بوگن - مروچی من آرات اوں - وتی  
ننگوں - سرورد نکنت - چہ ذی ، و ترا ورننا تر ماریں - چونائی ، منا بیت ہشت  
انت — بے خیر انت - ہر یک کار پہ خدا ، نیمگ ، بیت - البت من چاریں  
من عاروس بکتیں لوگ ، بہ نشیں اتاں پمن شر ترات ( دمانے اوشت  
کرزات کہ من وتی جو دیہ درور ہوتیں اتن -

نین باخ : — (گوں سلوینی ، ) تو سرا برائیں بہرکنے - من  
بہرانی ، شنک ، دل سیاہ اوں - او — ہاں — من شمو شتنگ ات - کہ مرد  
گندگ ، کنیت - بیڑی اردیہ نوکس کماندار نام انت - ورشامین -  
اولگا : — شرانت - من گل ہاں -

ارینا : — پیرینے -

ٹیوزن باخ : — انا - گوشت نہ بیت چل یا چل پنچ ، گیش  
نت چم گند ، باز پکمزہ تبیں مردے البت کم و باز پوتاری کنت -  
ارینا : — وش تب انت -

ٹیوزن باخ : — بے جندے ہر پیم شرانت - البت یک جنے -  
دو ہرڈکیں جنک داریت - ایش آئی دومی جن ات - گوں ہرکے ، کہ دچا  
تھے حال ، دنت کہ آرا جنے ، دو جنک است - شمارا ہم الم ، تھے حال ، دنت  
البت کمیس سر ، سار نہ انت - ملگوراں گو بیت چو کسانیں جنکال د چوٹیل کنت  
لیکسی فیڈیونک : — ( حالاک ، وانگ ، انت - سر ، پست  
بہرے منی چک ارینا ؟

ارنا: — منا سر پد کن - مروچی من سک گلان اوں بگوٹھے من نیلگیں  
 آزمان ۽ زر ۽ اوژتاگہ کنگ ۽ اوں - چوکہ بگی نیں سیرگے بال بکت - باریں پرچے ؟  
 اکیسی فیڈ یونک : — ( ارنا ۽ دستاں چکیت ) منی چک - منی بگی نیں  
 سرگ -

اولگا: — تو مروچی شات ۽ وش گندگ ۽ نیائے - ماشا ( ماشا شاکاریت  
 وتی ہیٹ ۽ سر ۽ کنت ) کجا سر گیتے ؟  
 ماشا: — لوگ ۽

ارنا: — چونیں گنوکی ۽

ٹیوزن باخ: — چہ سال روچے ۽ مجلس ۽ در روگ -

ماشا: — دل ۽ کن ات - بیگاہ ۽ دیم ۽ کائیں - ( ارنا ۽ چکیت ) خدا ۽  
 میار باتے - یک رندے پدا دعا کنیں کہ دراہ ۽ چاڑ کہ بہاتے - وہداں کہ پت حیات  
 بوگ چوشیں شادی روچاں مدام سی چل منصب دار جمہ بوگ انت - بلے مروچی تننا  
 یک کے - یک نیے آں ہم سر سوچ -

ارنا: — تو ہمیشی جمہ ارسیک ۽ -

اولگار: — ( گلوگی ) من تئی درد ۽ مارین ماشا -

سلیونی: — مردے آگہ فلسفی بیت دروگیں دلیل ۽ ملالے پر کنت -  
 بلے وہدیکہ یک زالے یا دو فلاسفر بہ بنت بید چہ موروانگ ۽ گٹ گریگ ۽ مردم دگہ  
 چے کت کنت -

ماشا: — ہمے دانک ۽ دور دینگ ۽ توچے گوشگ لونے بیمناکیں مرد -

سلیونی: — سچ نہ ہیچ ہم نہ انت -

اولگا: — ( زہر کنی ۽ ) بل ات ہمے دپ جنگی ۽ -

( ہمے دمان ۽ نفیسہ ۽ فیرا بوٹ کیلے ۽ سما دارے زرنگ تما کائنت - )

ارنا: — منی دوست الوردن رو مسیخ، توچے فکر ۽ کیلگے ؟

ٹیوزن باخ: — ( ٹہک دنت ) من ترا خبر دار کنیں -

ماشا: — یورن رو میسج - الیتی تو سده سارء نئے -

یورن: — چم لوں ترا دل گوں خدا انت -

کرنیل ورشائیں پیدا انت -

ورشائیں گسء حال دنت (

ورشائیں: — من شے شرف داریں دیوانء وتی وتی پوجہ آراء کنیں

منی نام انت ورشائیں - من بیکساس شات اول کہ نیٹ شے دوار جاہ درگمت - الے

شما سلامتیء چون رُتگ ات - الے - الے -

----- نا توام -----

# گواتی کلات

چارلس ڈکنس

کر سمس ۽ عمید نزدیک ات بے درگت ۽ ما درست آس ۽ دیما نندوک اتن  
یکے ۽ وتی خیال درشان کت کہ ہر مردم قصے بیارایت چو بیت زمانگ ۽ بجازی قصے  
بیت یا آئی جند ۽ سر ۽ گو سنگس حالے۔ بنگلیڑ چہ ہمائی بوت۔ آزا قصہ آرگ تب نہ  
کنگ ۽ ات آئی صلاح دات "شر تر انت کہ مہماندار جان قصہ بکنت تال حدے ۽ کہ  
منی زند ۽ حال انت آئی تھا چوشیں پہناتے نیست کہ شے دلوشی ۽ پر وت بہارت بلے  
دُستل۔ تھیڑت کہ قصہ چہ ہمائی دپ ۽ وش انت۔ آئی وتی دوئیں دستانی مُشگ اشت  
چہ آرام کرسی ۽ چیر ۽ وتی پاد کنزینت ۽ تچک کت انت۔

"من خیال کنس کہ منی قصہ ۽ شما مشکول نہ بت بلکن حیران بت  
خاصی بیے ۽ مہماندار جان کہ پہ آئی مہمانی ۽ دوستانی ہواری ۽ من ہم منت واروں  
من بید چریشی دگہ چچ نگوشیں کہ چہ راستی ۽ حالینی ۽ نزیکتر مانیں۔

منی کبول ۽ ہر مردم زانت کہ کسی نہ کسی ۽ من وتی جند ۽ دشمن اوں۔ چچ  
یک کارے ۽ من سوب مند نہ بوئگن۔ باپار ۽ من پرے سبب ۽ تاوان کت کہ من  
باپار زانت۔ پدا وتی شریک من شری ۽ پوجہ آور نکرت۔ مر ۽ محبت ۽ من پریش ۽  
بلے سوب بوتن کہ من کرشینا ۽ سر ۽ ہنچو بیسہ کت چوکہ وتی سر ۽ بیسہ انت۔ من  
بے خیال ہم دل ۽ آورت نکت کہ آگوں من دروہ کنت۔ گوں ناکو ۽ منی پرے  
فاطر ۽ گزران نبوت کہ من ہمانکس ہزار ۽ شیوار بوئگن کہ من ۽ بوئیگ لوٹت۔ گونڈ  
گریگ گوئگ لوٹیت کہ زند ۽ ہر تک ہر پہنات ۽ من پرؤش وران کنگ۔ اے وہد ۽  
منی عمر ۴۰ سال انت بلے من انگت چھڑہ چھانٹ گردیں۔ گوں من مُشتے زراست کہ

ایش ہم جان ۽ برکت ۽ کہ من ہمیشی گزران کنگ ۽ اوں - منی شرفداریں مہماندارے  
 ہبر ۽ اشنگ ۽ ہم میار کنت - مردچاں من چے کناں ؟ ایشی حال ۽ ہم بشکن ات -  
 کلب روڈ ۽ یک لوگے - آ ہنچو تہار انت کہ روچ ۽ ہم آئی تہا تہنگ  
 گران انت پریش ۽ من صوب ۽ ۹ بچہ چہ اوداں سرگرین ہمانی نزیک ۽ یک کافی  
 ہاڈے اوداں سبارگ کنس پدا دیم ۽ پہ شہر ۽ دنیں - روچ سجونیں شہر ۽ ٹاپران یک  
 یک دقر ۽ سرک کنس کہ اوداں منی ہیل ۽ سنگت پاکہ سیاد کار کنت - بیوس پہ  
 پچیں پیشانی ۽ من ۽ بیا پخیر کنت - زمستان ۽ کہ گہر ایر دنت من وقی دستانی  
 تاگ ۽ آہانی حد ۽ روئیں - آ چوشیں گہیں مردم انت کہ پریشی بدنہ برنت چوش  
 بیگاہ ۽ بیخ بچہ بیت سے پنس ۽ فرچ ۽ من شام کنس پہ شپ ۽ چا ۰ پہ مشکولی ۽  
 گلپنے سر کنیت شپ ۽ پاسے ۽ وقی تہاریں بان ۽ مان دنیں کہ اوداں پشگ ۽  
 منگہر پنی بیا پخیری ۽ تیار انت زمستان ۽ روچاں منی نصیب گہر ۽ ٹھٹگ انت  
 کہ آس ۽ بست ۽ بند گران کپیت پدا لوگ ۽ واہند جتا نارضا بیت کہ من حاک ۽  
 پراں لوگ ۽ تہا یا چہ لوگ ۽ ڈن بریچیں -

برے برے منی سنگت ۰ دوستے یا سیادے شپ ۽ پمن نان کنت ہما  
 روچ پمن عنید بیت درستیں روچ ۽ من باگ ۽ پار کافی تہا پہ چلندگ گوازیمن  
 تانکہ وقی تب ۽ پریشی جوانیہ چاڑکہ بکنین - من مدام تننا گردیں کہ منی دتیک کے  
 نیست شما بلکن ۽ عے خیال ۽ ات کہ منی پوشاک چوش کہ لیگار انت گوں من  
 کے تند ۽ نیاد نکنت - اے ہبر نہ انت - گوں من یک ماتمی جوڑے کہ کھنگلی ۽  
 جاگہ جاگہ ۽ چرٹنگ - آخر پرچے مدہ چرٹیت کہ آئی عمر چہ من کھتر نہ انت - من ۽  
 گیر نہ ایت باریں چون ۽ کدی عے جوڑہ من بہازرتنگ یا منی سیادے ۽ من ۽ داگ  
 ات من مدام نرمی ۽ تراں کنس گیشتر ۽ بے وانک ۽ بے توار اوں ۰ من ایشی ۽ ہم  
 زانیں کہ من کسی جوانیں سنگت ۽ ہیلی بوت کنس بے منی یک سنگتے منی گونڈدنیں  
 برازہک انت ۰ فرنک ۰ ہر چنت ۽ کہ من پمانی زریں آ چریشی ہم سردے پمن  
 زریت - بے سکلیں ضدی سے من ہر وہد ۽ ترسیں کہ مچی ۽ تہا گار بہیت -

مے دونینانی سر ۽ سیادی نوں یکدگر ۽ باز جوان انت وہدے من فلر  
 کنس کہ منی مے ہور دکس سنگت منی جاگہ ۽ پر کنت ماگوں یکدومی ۽ کتر تران  
 کنس بلے یکدگر ۽ شری ۽ پچو کاریں ۔ دست دستاں گنجیں شریں وہدے ۽ سیل  
 سواد کنس من اگ مے درگت ۽ پچ گوشس آدرستیں بہراں پوہ ۽ سر بیت ہنچو من  
 ہم زانت کنس کہ آئی دل ۽ چے انت باریں آچون مے ہبر ۽ سر پد انت کہ گوں  
 من اگ زر بوتیں من پہ آئی گراں بہائیں لیوک گپت ۔

من ۽ آ پہل ۽ کش ۽ بتانی چارگ ۽ امرا روئیں ۔ بت آرا باز  
 دوست بنت ۔ منی سالروچ ۽ ما دونیناں ہوئل ۽ سیر ۽ ورگ وارث ۰ نیم پیسہ  
 وات بانیکوپ چارت ۽ گل بیگن ۔ من آرا باز رند ۰ لمبارڈ اسٹریٹ ۽ سیل ۽  
 رنگ باریں کدی من آرا سمڈینت کہ اوداں دولت باز انت نوں آہر وہد ۽  
 بندیت کہ ہموداں برویں ۔ یک روچے گرد ۽ تر ۽ یک شریں مردے ۽ من ۽  
 حال دات کہ "تھی چک ۽ دستاں دور دانگ انت" ۔ چوشیں ادنائیں ہبر ۽ پچار ۽  
 شاکل من ۽ پہل بکن ات من اے ہبر پریش ۽ یات کت کہ ایشی اشنگ ۽  
 سری وار منی دل ۽ تیرے لگت ۔ دریکتیں من ۽ ہم چکے ہوتیں ۔ گونڈکس چکے من  
 آرا پہ سیل ۽ ہر تیں مے درگت ۽ کم ذاتیں ارساں پہ آر کنگ ۽ راہ شوہارت  
 بلے من دیم دگ نیمگ ۽ گردینت ۔

اگ فرنگ ۽ بدیستیں قہرے بوتت کہ آئی الم ۽ ایشی سبب زانگ لومت  
 من گوشت ناں نیٹ ۽ ضدی ۰ ضدی انت ۔

گونڈوکس فرنگ وہدے کہ نزیکیں میتنگے اسکول ۽ بروت من چہ شریں  
 گئے ۽ بزاں دستاں ۽ ششت ۔ بلے من چہ مے وہد ۽ جزم کرنگ کہ ماہے تھا یک  
 گشتاں آئی چارگ ۽ پاداں سٹ دیان ۽ رواں ۔ ہشت وہ میل مزنیں پندے نہ  
 انت من چونانی ۽ ہم چار شش میل ہمروچ پاداں گرد ۽ گھول کنس ۔  
 بوت کنت وہدیکہ آ اسکول ۽ بروت من آرا دیدن کت کنس ۔ بلکن  
 کن ۽ اجازہ مرسیت منی پوشاکانی گندگ ۽ پرنسپل من ۽ برینیت چوشیں وہد ۽ من



اچیر کانی آئی دیدارہ کنیں واور ہمیں اپنی مات مزیں لوگے ہ جھنکے۔ آچیر نہ کس  
کہ من گوں آئی بگردین۔ من دل ہ زانیں کہ ماگ کہ چیکد گرہ جتا ہ بل فرنگ  
پے حال بیت او منی پے بیت۔

من آگ وتی ہے تمہاریں بان ہ مہرین پہ اسے جہان ہ ہج پہ  
پشت نگلیچین۔ آفر من چہ جہان ہ پے گتنگ بلے منی ہمراہی ہ گونڈ کیں فرنگ  
بکلندو کیں صورت الم۔ بیت من پر آئی لکیں کسانکیں پیشکے پدھر یلہ دہیں کہ  
مات ہ پمن دوحتگ ات من وصیت کنیں کہ رند من سے پیشک فرنگ ہ دیگ  
بیت من پر آئی نمدی نے ہم نویتنگ کہ آئی جتانی ہ پچار ہ گڈ پنت ہ  
داتگ انت کہ گوں کلاں محبت بکن کسی ہم دشمن مرے۔ پمینی مرگ ہ فرم  
منی زند ہ ہج ارزشے نیست من اسے لائق نہ اوں کہ کے من ہ یات بکت ہ  
روچ ہ بداریت۔ بلے اسے ہبر ہم دروگے نہ بیت کہ پہ دگراں آگ منی قند  
نیست پہ کسانیں فرنگ ہ الم ہ نزدیک اوں۔ چوک اسے جہان ہ من ہ ہج نہ  
پیش ہ وشیانی اوست ہ دگ یک جہانے گندگ ہ واہگد ارون۔ آ جہان ہ بارو  
بزا اشکگ۔ چاریں باریں اوداں ہم چیزے رسیت کہ نہ۔

چہ یک کلاکے ہ آگپ جنگ ہ ات۔ گٹ ہ مے تش کت ہ آپ  
لومت ہ آپ نوشگ ہ رند آئی ہبر پدا بناکت گوشے مہلوک ہ منی باروا اسے خیر  
انت اسے جوانیں سوہے کہ من شمارا وتی درستیں حال ہ بدیں کہ سے دُرس  
دُروگ انت۔ منی قصہ ہ مول ہ مراد ایش انت کہ شما منی زند ہ ہما طورے ہ  
لیکت کہ اندگر آرا لیکت۔

من کلب روڈ ہ جہگیر نہ اوں۔ منی گس تمہاریں بانے نہ انت۔ رانی  
ہمیش انت کہ من اوداں کزانے روئیں۔ آگ من گوں شما بگوشیں کہ من یک  
کلاتے ہ تما جہگیروں نہ شما بلکن ہ باور کن ات من وت چوشیں مزیں بناکے  
بلیگ اوں من چوش نکوشیں کہ آ دیریگیں عہدانی محکمیں کلاتے کہ لارڈانی ہ  
بوٹگ البت اسے یک بادگیرے کہ مہلوک ہ آرا کلات ہ نام پر کرنگ۔ منی زند

پورا میں دپتر کے کلات ء رد بند گپنگ۔

منی عمر ۲۵ سال ء کہ دست من جان اسپڈ با پار ء وقتی شریک کت  
 کے روچاں من گوں وقتی ناگو گل ء دیشنگ ست۔ چہ آئی من ء مزنیں میراٹے ہر  
 بوئیک ء اوسیت آت منی ارادہ ات کہ من گوں کر سٹینا ء عاروس کنیں۔ چہ باز وہد  
 کر سٹینا منی دل ء جاگ گپنگ ات آ باز زیبا ء ہر پیم ء سر جم ات۔ من آئی  
 ات ء سر ء بزاں وقتی وسیگ ء سر ء ناجائیں بہتائے جنگ ات کہ آ باز کلپیں  
 رالے ات آئی لوٹ کہ وقتی جنک کر سٹینا ء نیمون ء اچ من زرکشان بکنت۔ چہ  
 کر سٹینا ء خیال ء من آئی باز لیا کت بید چہ کر سٹینا من گوں دگہ کسے ء محبت  
 گنگ۔ منی ہست ء نیست ہما ات کہ منی کسانی ء سنگت بوئیک۔

مات ء گوشتن ء آ گوں من پہ سیر کنگ ء رضا بوت من ء بگوٹھے  
 بوئیں جہان ء گنج دست کپت ناکو ء لوگ ء پمن کار نیست ات منی لوگ برزی  
 ملق ء ات آئی تھا بھیں مڈی سے نیست ات آسکی ء ساتیں بانے ات بگوٹھے  
 کیز ء کڈک ات بلے پہ کر سٹینا ء من ء ہر دورگ سر ء چہان ات۔

منی ناکو باز جوؤ جئے ات آ باز ہستو مند ات بلے دانکے ء درکنگ ء  
 روج ء آئی چم سٹ ات بلے عذر ء نیمون ء دستے خشک باحت کہ پمن پیوسے  
 شمارتین آئی جند مدام لینگرانی تھا ات۔ وراک ء وردن ء ہم آئی جوانیں ورگ پہ  
 مت ثابت نکت۔ گنج ء تھا آرا رنج ات۔ کر سٹینا چوکہ من اوں خوارے ات  
 من گوں ناکو ء آئی حال دنیگ ء گزر نہ مارست۔ من ء بے زان استت کہ ناکو آئی  
 تار۔ شکنگ ء آس پیش بیت پھر نمیت کہ ماسیر بکنیں نیٹ من کاگدے آرا  
 لوئیں ات درستیں احوال دات ات دومی روج ء دسمبر ء گہر ء لرزان درہان من  
 چہ پریانک ء ایر آئیگ ء بوئگن منی نز ء چہ ناکو ء گس ء دک ء سڑک گرم تر  
 است کہ اوداں روچے ء شنگے الم ء سر بوت ناکو ء لوگ ء نہ روج ء دیم درانکنگ ء  
 سوگند وارنگ ات۔ دک ء گئی آں مہلوک ء شک دنیگ کندگ ء تواز ات  
 کن دم برنگیں گاماں زوران ء ناکو ء گور ء رستن آ نشنگ سبارگ کنگ ء ات۔

پاہیں بان ۽ گونڈ کیں آسی چرے ۔۔۔ ۽ آس ٹمبگ ۽ ات ۔ مزنیں درنگ  
 شیشگانی دیم ۽ ہور ۽ ترمپ چو بے دوا ریں بیکسانی ارسال سر شیوگ است ۔ ناگو  
 مے لوگ یک دہدے ۽ سر جن ۽ آپریشن تھیئر بوتہ ناگو ۽ نصیب کہ آئی دامانی  
 ۽ مے لوگ چیر جت ۔

من چہ مدام ۽ صوب ۽ مہلا و اب ۽ پاد آئیگ عادت کنگ ات  
 گیشتر ۽ موم بتی ۽ روشنائی ۽ سبارگ کت گس ۽ مان دات گندی کہ ناگو  
 ٹھنڈنگ کرسی ۽ سر ۽ تندوک انت ۔ من کہ پہ دست دروت ۽ دست دیرا  
 آئی ہیز رانک زرت من ۽ شت کش ات " ہوقوف " ۔

" ناگو ۔ باریں تو اچ من زہرے ؟ " من پُرست ۔ ناگو مدام  
 تہیں مردے بے من پہ آئی چوشیں کاپ ۽ پیر دل ۽ نیارنگ ات ۔  
 " ترا چوشیں کاپ ۽ اومیت بو تگ " ۔ آئی پہ تہن گوشت ۔ تو کہ  
 عقل کارے کنگ ، مرداریں سگ ! تو مدام من ۽ رنج دانگ " ۔

" ناگو ! تو چوشیں دانگ چہ دپ ۽ درکن ۔ من تنی چے ۽  
 داشتنگ " ۔ من گلگ شوئی کت " شر انت ۔ نوں چوشیں دانگ درنگیں  
 بدرے ۔ من ردے وارنگ کہ تنی ڈولیں بے عقل رودیننگ مزن کنگ ۔  
 آئی وتی جن ۽ راتوار پر جت ۔ " بیٹی ! ایشی ۽ بچار ۽ بشکن کہ چے گوشت  
 انت " بیٹی منی ناگو ۽ جن چیزے وہد ۽ ژند کنگ ات چیزے ناگو آزار دانگ  
 ات باز پیریں زالے ات آئی رنگ چو ہلگدار ۽ زرد ات روج درستیں لوگ  
 کاراں سر ۽ چیر ات کہ ناگو ۽ نوکر نہداشت ات ۔ گس ۽ کاراں ابید ناگو ۽  
 پر نچگ ہم ہمائی سر ۽ ات ناگو ۽ کہ گوانک جت آئی چک جت منی  
 چارت ۔

" گندے اے بے عقل ۽ چون گونڈ لیں ارسال ریچگ انت ، ناگو  
 بناکت " چشیں ادنائیں مہرے ۽ سر ۽ گریوگ ۽ انت مہلوک ۽ گوشت  
 کہ ہنچین بنت وہدی برنگیں بور کہ رنج کس ۽ بد نہ بنت ، پچیں مہرے " ۔

تپت۔ باپار ۽ دُردانگ ۽ ہنچو سیت کنگ کہ پہ جن ۽ جو پاگی دلمانگ انت۔ آئی  
 پرت ۽ چوشیں بانورے درچنگ کہ کیتو ۽ دانکے مداریت، چادر ۽ صابون بہالیت نوں  
 پنی مرگ ۽ چاری انت بلکن ہستو مندوی ۽ واب گندگ ۽ انت۔ ”من ناکو ۽ زہر ۽  
 جوان سئی اتن۔ گڈی لوز آئی ہنچو درکت انت کہ پیش ۽ چوشیں تھلین ۽ ترندیں بہر  
 من نہ اشنگ ات۔

”پنی مرگ ۽“۔ آئی ہنچیں ڈولے ۽ چہ دپ ۽ کشت بگوٹھے آچیر نہ  
 مریت۔ آئی دل ۽ بوگ کہ من چہ آئی ہستی ۽ بے ہر بہ ہاں۔ آئی وت کہ چہ وتی  
 دولت ۽ وشئی ندیتنگ ات گزاں من کئے اوں کہ خیش نیش ۽ آئی دولت ۽ واہند بہ  
 ہین۔

”بلے من چہ وتی مرگ ۽ پیش تئی وابلان زیان داریں“۔ آئی گرت۔  
 اے گس ۽ مروچی تئی گڈی نان انت۔ خدا بکت تئی گت ۽ گہت بات تو زندگ  
 ۽ چیداں درمیائے“۔ آئی بددعاکت۔ شما ایشی ۽ سرپد ات کہ پہ چوشیں تھل ۽  
 ترشیں بہراں کہ من ۽ ماں بندگ بوگ من پر ۽ سبارگ کنگ بلے شما حیران نہ بہت  
 کہ من وتی عادت ۽ رو ۽ کرسی ۽ سر ۽ بل بوتن۔ من جوانیہ زانت کہ چہ مروچی ۽  
 رندگوں ناکو ۽ منی سر ۽ سیادی کٹیت بلے کرشینا ۽ خیال ۽ منی دل ۽ من عل گرم ات۔  
 ناکو ۽ شیر ۽ پیالہ تنگت نگنے ہم وارت رکابی زرت وتی زانانی سر ۽ ایرکت وتی کرسی  
 گرت یک کش ۽ برت۔ موم بتی توس ات کہ منی عاقبت ہم تھار بوت۔  
 ”مائیکل! چریشی پیش کہ ماء تو پہ مدای یکدگر ۽ رخت بکنیں۔ ما آہاں

گندگ لومین“۔ ناکو ۽ گوشت۔

”ہرچوں کہ تو زانے“۔ من پھو ترینت ”بلے تو روے آگہ تھے خیال

دکنے کہ تھے چست ۽ ایر ۽ بید چہ مر ۽ دگہ چیزے ہم است“

”جک جنے“۔ ناکو ۽ بگوٹھے من ۽ شہماتے جت“۔ من درستیں بہراں

زانیں“۔

ما دوکین ہور ۽ برپ ۽ نیام ۽ کرشینا ۽ لوگ ۽ تھتیں۔ ناکو ۽ آہاں ۽ جوانیہ

پہچہ آورت - دوئیں مات ء چک سہارگ کنگ ء اتنت - منے ناگت ء اورنگ ء منی  
بوتت -  
"تئی گلام حاضر انت " ناکو ء منی نیمگ ء اشارت کنان ء کرشینا ء مات  
راگوشٹ -

"بانک منی ایداں آتکن ء سبب ء تو الم ء زانے من ایشی ء  
زانیں کہ شے نیام ء دل پہکی ء پھکیں محبت ء ابید دگہ چیزے نیست البت ہماچہ  
کہ نمی انت آمن گوں وت ء آورنگ - بانک تئی زامات من گوں وتی پاداں آورنگ  
ء کرشینا تئی جود - ایش پن بیرگ ء درآمد انت - من بید چریشی دگہ - چے دماک  
کنیں کہ ایش وتی سودا ء تاوان مکنت " - ناکو ء پہ زہر منی نیمگ ء چارت - ہنچے  
پردات ء ہفت - چہ ہماروچ ء رند ماگوں یکدگر ء دچار نکلتگیں -

ایش ہم پھکیں دروگے کہ منی کرشینا ء وتی مات ء زور پر دنیگ ء گوں  
ہستو مندے ء سیر کنگ ات ء ایش ہم کہ آئی گاڑی ء پرگ پوجگل ء ربرڈ بال دیان  
ء منی پوشاک جنگ انت نہ - آئی گوں من سیرکت -

منے سیر چون بوت ایش ہم عجیبیں حالے - من یک ہوٹے ء داشتگ انت  
پہ سیر ء زرچ کنگ ء بیگوں یک روچے آ منی حد ء آتک گوشے " منی دوستس مائیکل !  
تو زانے من گوں تو چنکیس دل گپنگ من جوںیں زند ء تئی پادانی دیما گوزنگ  
لوئیں - من اے ہبر ء ماریں کہ منے جتائی ء تئی زند سُن ء ویران بیت - اوداں کہ  
تو زند ء اندگہ دورگانی گوں ہمت ء دیم داشتگ پر تو ایش یک دگہ گورگندے بیت  
"کرشینا ! تو راست گوشے"

"مائیکل ! " آئی پہ مر ء محبت منی دست وتی دستاں کت " - نوں ماہجر  
جتانہ ہاں - من گوں تو ہر وڑیں زندے گوازینت کنیں - منی عاجزی ء دہندی انت  
کہ نوں تو تننا زندہ تاڑ ء تیلانکل مہر سگ من ء ہم گوں وت ہمراہ کن - تو زانے  
ناں منی مات چونیں جوفہ جئے - آ زہر انت کہ تو پمینی واسطہ وتی ناکو ء رایلہ داگ تو  
چہ آئی میراث ء بے ہر بیٹگیے مات ء چم دولت ء انبارانی شوہاز ء انت آ لوئیت کہ من

ہستو مندے ۽ انہاز ۽ بدنت منتگس زند ۽ روچاں پہ آسودگی بگوازینیت ۽ من ہچر  
 رضانہ اوں ۽ تو چے خیال کنے ایش گوں تو بیوفانی کنگ نہ انت ۽ تو پمن چہ دولت ۽  
 زیاست بے مل ۽ ۽ من کڈگ ۽ تما وشوں ۽ بادگیر نہ لوئمن ۽ من زانیں کہ من گوں تو  
 سازی اوں تئی باسکانی گشاد ۽ ہانی زیاست بیت ۽ تو آلوکیں روچاں شات ۽ آسودگ  
 کنے ۽

کرشینا ۽ سے بہراں من ۽ یک دگہ براہ داریں جہانے ۽ سرکت ۽ ماکہ  
 یکدگر زریگ ات من آزا وتی لوگ ۽ آورت وتی ہماکلات ۽ کہ من دمانے پیش آئی  
 حال دانگ ات مروچی ہم ماہمود ۽ زندے گوازیگ ۽ یاں ۽ سے بچ ہمود ۽ پیدا  
 بوتت ۽

چہ درستیاں پیش جھنکے بوت آئی نام من کرشینا ایرت مروچاں آلوگے ۽  
 بانک انت آئی بچ براں منی نواسگ پہک ۽ پہ فرنگ ۽ شتنگ ۽ ہنچو زبیا ۽ ہنچو معصوم  
 ۽ ہمارنگ ضدی ۽

منی شریدار ۽ بابت ۽ ہم دروگس بہ تالان نہ بوتک انت ۽ اس  
 دروگے کہ آئی منی سادگی ۽ نہپ زریگ من ۽ پلنگ ۽ کم کم ۽ درستیں باپار چیر جنگ  
 پدا من ۽ چو شیرانی مکسک ۽ درکنگ چگل دانگ ۽ انا ۽ آئی ہر وہد ۽ منی عزت کنگ ۽  
 ہر درگت ۽ منی وفا دار بوتگ ۽

حالیٰ چوش انت وہدیکہ ناکو ۽ من ۽ چہ لوگ ۽ درکت من آئی گورشتن  
 وتی پورائیں حال دات ۽ جان ۽ کندت ۽ گوشتے ۽ "پیریں ہستو مندیں سیاد مدام ہنچو  
 دل ۽ پدرد کفنت محبت چے ۽ انت ۽ برے ساہگ برے پیتاب ۽"

"مائیکل ! آئی گوشت " ناکسانی سنگلتاں ۽ تئی وڑ ۽ من ہم چہ بندات ۽  
 نام ۽ توار ۽ واہگ داروں ۽ راستے کہ من تئی کتاب برتنت پدا نگر دینت انت ۽ چہ  
 تو وام گپت پدا ندات ۽ کہنیں چیز ترا گرانیں قسیمتے ۽ داست حد ایش کہ دریگانی  
 شیشگان ۽ پروشگ ۽ تہمت تئی سر ۽ جت ۽ بے وہدیکہ تو کاروبار بناکت من پہ نوکری  
 ۽ خیال ۽ تئی گور ۽ آنکوں تو من ۽ نوکرکت ۽ پدا منی حُب ۽ باپاری ہمدلی چارت من

وئی شہید نہ تے۔  
”اے دوستیں بہرانی یات کنگ ء پائیدگے نیست۔ من تئی کمال ء وئی

نزوری ء سئی اول۔“  
”منی دوستیں سنگت!“ آئی منی دست وئی دستاں پرہت۔ اسکول ء  
روچاں آئی امبرا ہنچو کنگ ات۔ ”مروچی کہ ما اینکسین مدے ہور گوازینتہ مئے نیام ء  
دوستی ء بند محکم انت ہاند انت مئے نیام ء پہ یک دگر ء رویں خیالے بیت۔ من  
زانیں تو ورنائے، کسی نہ تو وئی جند ء دشمن ء۔ آگہ مروچی من چہ تئی نیکیاں بیت  
بگریں۔“

”نہ۔۔ تو پھر چوش کت نکتے۔ من ء تئی سر ء بیہہ انت۔“  
”من ہنچائیں ہبرے پہ مثال کنگ ء اول۔“ آئی گوشت۔ ”آگہ من  
ہبرے چہ تو پھر بدتیں۔ تو راستیں حال ء مدرتیں۔ تو روچے چوشیں ہم کنیت کہ من  
ہزارانی واجہ ہیں، اچ ترا جتا۔ ء تو چہ منزل ء گسر بے۔  
”چوش بوت نکتے۔“

”مائیکل! ہنچیں بدگمانی ء گار کنگ ء مئے نیام ء ڈکھو کسین چہ ہبرے بیت  
دوینانی راہ یک منزل یک جان۔ تو منی دل ء ہبرکت۔“  
”نوں تو کہ اینکہ جوان ء کہ در کسانى ء بیٹنگے۔ من ء موہ دے کہ من  
نہ ترا سکی ء حساب داد بکنیں نانکہ تئی کردار ء نزوریں کش ء پھنات ء دگرے بیت  
موریت۔ من چتور سنگت کنیں کہ منی دوستیں سنگت ء کسے بدرو ہیت۔  
”من ہم ہمیشی ء لوٹیں۔ مئے دوینانی مسخت یک انت مارا یکدگر ہ سر ء  
کالمیں بیہہ انت مئے شریداری مئے عاقبت ء آسودگی دنت۔“

”منی ہم دُعا ہمیش انت۔“ جان ء ہنچو گوشت گوں من دست دروت  
بوت وئی گس ء پمن مہمانی کت۔ راستیں ہبر ہمیش انت کہ ما مروچی ہر حدے کہ  
سنگیں آ منی سنگت جان ء جمدانی آسر ء ایش ہم راستے کہ مروچاں من چہ مزین  
شہکارے نہ اول کہ دولت۔ چہ پھاروں پھر نکتنگ۔ من یک ساگسین زندہ

ہانگ منی ہر وہی کرران بہ بیت ء بس ۔ منی کلات بادگیرے نہ انت جوان آ  
ہانگ انت اوداں دشیں سمین کیت پمن جنت انت ۔

منی جنتک ۽ سیرگوں جان ۽ بیج ء بوگک دوئیں کہولانی نیام ء سیادی محکم

انت

ہمیش انت منی زند ۽ قصہ ۔ ایشی تہا دروگ ۽ شینکے ہم نیست ، فرنگ نوں  
ہنگ رسیدگیں ورنائے ۔ آ منی لوگ ء روٹ کیت گوں منی نواسگاں جوان دل گیسگے  
کر مس ۽ روچاں من کزانے چہ لوگ ء در کائین چوکہ انپی شے دیوان ء ساڑی  
ہوں ۔ گوں کلات ء منی زند ۽ بازیں وشیں یات بندوک انت ۔

”بے ۔ تہی کلات است کجا؟“ دیوان ۽ نشنگیناں یکے ء پرست ۔

”منی کلات“ — آئی سرچنڈینت آس ۽ نیمگ ء جم سک داست

لئے ۔ ”گوات ۽ تہا“ ۔



# زند آپ

عزیز احمد

عزیز احمد ۽ اے نوشانک چار جتائیں بہراں ، جتائیں نوبتانی یک نوبتانی  
سر حالے ۽ گر نچھ ۽ گر بہن دانگ ۔ بے ہر یک ہرے وتی جتائیں میتھالوجی نروارے انت  
پہ گونڈ گریگ ۽ ناعلابی ۽ ماہر چاریں نوبتانی جتائیں کہ یکیں ۽ بلکن جوازت  
مکت ۔ بدل کار

او خدا تعالیٰ ۽ بگند بنی آدم اے وڑا بونگ کہ نیک ۽ بد ۽ پوجہ آگ  
لائق یوان انت کہ دستے بشماریت زند ۽ در ۽ بر ۽ بوارت ۽ نمبر

پے ۽ خدا تعالیٰ ۽ آراچہ باغ عدن ۽ درکت تھکہ آہماڈ گار ۽ خنکار  
کہ چہ آئی خاک ۽ جوڑ بیگ ۔ پریش ۽ آئی بنی آدم ۽ را درکت ۽ باغ عدن ۽ رو  
تک ۽ ملائیکان ۽ شیوارکت کہ آہائی ۽ درپشوکس چوشیں سگارانت کہ ہر دم  
اش پرانت ۔ کہ زند ۽ در پینچ ۽ راہ ۽ پانگ بہ بنت ۔  
(توریت ۔ کتاب پیدائش)

گل گامش ، بابل ۽ درستاں زور مندیں مردم ، کہ چہ آئی بیم ۽ بابل ۽ آسمانی  
خدا لرزانت ۔ وتی سنگت این کی دو ۽ لاشہ ۽ دیما اوشتوک ات ۔ آئی دم چہ زہر  
۽ گرانیں اندوہ ۽ سر ہشنگ ات ۔ آئی جان ۽ پولات ہما آس ۽ جل ۽ سر گردان ات  
ہما آس کہ پولات ۽ سوک ۔ بے آپ کت ۔

او گل گامش ۽ اللہانی مزہا ۽ کارگران ۽ چوش موک آورت ۔  
" منی بیل ، منی کستریں برات کہ کوبانی شیوگ ۽ کروداں منی بھجگ ۽ بھجگ "

سارڈین، کو چنگ، مزارانی شکاری ات۔ این کی دو، منی بیلی، منی کسانیں برات کہ  
 منی بیجگ، کوبانی سر شم، ماہیں گورانی، لداں مزارانی شکاری بیجگ۔ آکہ منی  
 بیجگ، ہر گرانیں مشکافی دیہاں بیجگ۔ کو ہی ٹانگ۔ شتنگ، مزارانی سر کپوک کہ  
 آئی آزمان، سانڈ دزگیرکت، کشت۔ ہماکہ لد، بیشگاں جہ مند بوئگ، گوش باریں  
 ہے کابہ واپ انت۔ کہ ترا گپنگ، بند یگے کنگ، تو سنگ سیاہ گھنگے منادست نکنے۔

گل گامش، حنبل، لاشہ، چم چست نکت انت۔ گل گامش، آئی دل،  
 دست پرکت۔ آئی دل، جنگ بیوانک ات۔

گڈاں چوش بوت کہ غمادی، بدل، عے زور مند، بیناکیں مرد، سراز ہرے،  
 ہاشانت۔ گل گامش کہ چہ آئی مزن خداہم ہرم گپت اتنت آئی سنگت کوشے،  
 باکورے، یا جنگ، نمرنگ ات تنیں کہ گوں مزارے، مڑان، بنی آدمی یا الاهی  
 (دیوتا) سگارے، ایرجیگ کنگ ات۔ بس یک ہنچائیں نادراہی ہے۔ یک تپے، آئی  
 گگیں سنگت، پروش دانگ ات۔ نہ کہ گل گامش، سنگت، کئے پہ الدوئی چوشیں  
 پروش دات کت۔

گل گامش، وتی دیم چوبانورے، چادرے، تل، چیردات۔ گل گامش،  
 مزاری گرکاں آزمان سرازرت۔ دم پہ سات وتی سنگت، نیمگ، دیم چرنیت۔ برے  
 وتی میدرو سینت انت۔ برے گوں ناحناں وتی جان، زرنگار، کپروکیں پوشاک  
 چیلینت انت۔ اے چوشیں گرانیں تاوانے ات کہ آئی حالینی، منگ، آچیر  
 تیار بوئگ۔ بلکن آئی نز، اے ہنچائیں واپے ات کہ چہ گواشنینی، زہرات۔ اے  
 ہبر کہ این کی دو مرت کت آچہ ہمیشی راستی، منکرات۔ بہت شب، بہت روج  
 گوئت انت۔ آئی وتی سنگت قبر نکت۔ پریشی، کہ آرا اومیت ات کہ مودگانی ہکل  
 آئی سنگت اشکنت چہ واپ، بست کنت۔

نال اے حد، کہ بہت روج، بہت شب گوزگ، رند چہ این کی دو،  
 گرانزاں یک اسپتیں کرے درکپت۔ الیش نشانی ات عے ہبر، کہ لاشہ جہا سرگ،

انت - نون گل گامش ، باور آنگ کہ بنی آدم ۽ طلع ۽ آئی بیل این کی دو  
سوپ لرنگ - پہ گل گامش ۽ نون دگہ چ سرنیاک کہ آں تاحیر ۽ گار بکت - چہ  
ساساریت - رنگ راہاں راہ گار کر تکیں شکاری ۽ پیم ۽ گوہ ۽ کروداں . کوچگ ۽ صحراییں  
سرجنان بہ بیت -

زر باری بابل ۽ اورک نامی شہرے ات - گل گامش سے اورک ۽ سردار ۽  
ات - آ بنی آدمے ات - الہے نہ ات - چوہر قلین ۽ یک در نیامی کڑی کے - آرا  
بنی آدم ۽ زور ۽ ناعلابی گون ات - بلے چو خدایاں پولاتی سگ ۽ ہمت ۽ ہم واہنہدات -  
گل گامش باز مزنیں ناشر ۽ ناہودے ات کہ آئی رعیت چہ سردار ۽ وش نہ ات -  
آئی بید چہ رمگاں ، زالانی خراج ہم گپت ات - آئی دل چہ مہر ۽ بزرگی ۽ ہو رگ ات  
- آرا درانی درو ۽ نہ تورست نیٹ صخو بوت کہ آئی رعیت پیری بوت چہ بابل  
خدایاں شت لیل ۽ زاری کت کہ آں گل گامش دروریں دگہ زورا کے پیدا بکن انت  
کہ یکد گرہ دست ۽ بدار انت ۽ گوں یکدوی ۽ جل نہ بنت -

بیل ۽ خدایاں اروک شہر ۽ مردمانی پریات اشکت ، این کی دو پیدا بوت ہے  
گل گامش ۽ دوست ۽ سنگت ، ہمراہ ۽ ہمکارے بوت کہ زورا کیں مردم امبرا یکد گرہ  
دوست بنت - چریشی رند گل گامش ۽ کبر ، زواکی ، ناشری ۽ مردم آزاری سردے  
گیش بو ان بوت - رعیت نون پہ گل گامش ۽ گوک ۽ پس ۽ ہنچائیں شکارے ات -  
چہ گل گامش ۽ این کی دو ۽ زد ۽ آزمانی شکار ہم ایمن نہ بو تگ - بنی آدم کج  
حساب ۽ ات -

دوئیں شہ زوراں دیر گوریں مزن مزنیں بیمناکیں ماکور پروت ۽ گچن کت  
انت - آیاں ہما جنگل ۽ مان دات کہ روج ۽ خدا این لل ۽ ملک ات - این لل ۽ پے  
جنگل ۽ رکھینگ ۽ رپس دیے ہواوا کار بستگ ات - بلے دوئیناں ہواوا گپت دست ،  
دراجی ۽ حتر دات - ۽ کشت چوش روج ۽ خدا این لل ۽ قبر پہ بہازرت دوئیں شہ  
زور چہ سے ترسناکیں مہیم ۽ وا ترنگ ۽ بو تگ انت کہ ایشتر ۽ چم پہ گل گامش ۽ مزو  
ملگاں کپت - آئی سرا عاشق بوت - سے ایشتر ہما ملک ۽ ہما دورہاں اناند ۽ نام

بولت ایشرے بازیں نام ات انت - آزالانی سرتاق . زندہ پیدا ہونے ،  
 خدا بانک ات - جاہے ایشترتے . جاگے ایشترتے . ہمائی نام ستارہ بولنگ کہ  
 ہمیشہ زہرہ گوشگ بیت - کہ گوں وتی شہوت اثریں دیدوکل مردماں وتی نیمگ  
 گوش دنت - ہمیشی ہاروت ماروت بابل ہچاہ ہ بندیک کت انت - چوکہ حضرت  
 براتماں یا کہ زلیخاء حضرت یوسف ہ راہے ایشتر وہدے کہ مصر ہ سربوت  
 دریائے نیل ات ایش روڈائے نی یادی نس ات - بزاں حسن ہ یونانی خدا  
 عشق ہ خدا کیو پڈ ہ مات (جیو پڈ ہ پیشی نہیں لوگی) خدائے حدایاں زمیں ہ لوگی  
 اصل ہ ایشتر تموز ہ مات ، لوگی ہ گمارات تمود کہ ہر سال کشگ بولت کہ  
 اثر ہ گورچ ہ کش ات - درج ہ دار ہ سرا تاکریج کاتک ، ہنی آدم ہ  
 پدا ایشتر گلزمین ہ جہلی طبق ہ شت تموز ہ رادو برزند  
 جہان ہ ہمارگہ مان شانست لبان دو برترک کت دریائے نیل ہ ڈگارن ہ  
 جنگل تاک ہ پن کشان بولت ہ صحرائی دگ ہ زال کار ہ  
 ناشتی وتی بدن سات انت -

ایشتر ات کہ آئی بادشاہی صدیاں سال ہ ہماراں رند یسوع مسیح ہ چیر ہ  
 جہدکت - آئی مریم مجدلیں چہ ایشتر ہ پچگ پچگپت - ہمیشی پچگ ہ حضرت  
 ہ گدارے رکھینگ بولت پیش بزاں ہزاراں سال پیش ایشتر  
 گل گامش چم ہ چیرا کنگ ات - ایشتر گل گامش ہ مردینی کسب ہ سرا ہنچو عاشق  
 ہ ہزاراں سال گوزگ ، رند وینس ہ دروشم ہ ایک شپانکے ہ سر ہ عاشق  
 (یا عاشق بولگی ات)

ایشتر ، چم ہ سحر ہ گل گامش ہ سرا ہمیں اثرے نکت آئی ہون ہ تما  
 زیادتی ہ سوب ہ شدت پرنپول ات - عشق یک تخلیقی کارے وت نشت  
 ہ پروش - وتی جند ، وتی جون ہ زند ہ پروش ، منگ ، عشق دہر ہ زند ہ یک ک دارگ  
 ہ کشت - اسے دمان ہ سوب ، زور مندی ہ کبر ہ شمار ہ گل گامش ہ چوشیں  
 در اقرار نکت کہ آفانی انت - یا کہ آئی بدن فانی انت - آئی ایش ہم نزانت

رہے زندہ . یہ شیک بویگ ء الہی انت کہ وہدے بمریت تہ دگہ یک بہرے  
یکسیت کہ چہ آئی جند ء بدن ء قوم ء شنگ گوں اے دود ء زند مرگ ء  
گٹ بداریت ۔ انا ، گل گامش و ترا خدا ہانی وڑ ء چہ فنا ء دن لیکت و ترا گام  
بویگس گشادے ء واجہ زانت ات ۔

ایشتر ء وہدے دیست کہ آئی جمال ء گل گامش قمار نہ کنگ ء انت  
آئی قمر ء ہما کاپ آورت چوکہ رند ترے مصر ء زلیخا کنگی بویگ ۔ ایشتر ء گل  
ء آئی بیل این کی دو ء ایر جیگ کنگ ء آزمانی سانڈ روان دات کہ  
گرازاں نپس ء بدل ء آس ء لبوک در کاکنت ۔ بلے گل گامش ء آئی  
آزمان ء سانڈت ء راکشت ۔ پدا وتی طزن ء قمر ء شوندارگ ء سانڈ ۔  
گوہت ایشتر ء دپ ء دیم ء ہتر مال کت ۔

روح ء خدا ء چہ عے کار پداں بدرت ہما درگت ء بلکن آہ  
جتا بویگ انت ۔ البت قرن ء جماراں رند آیکے ۔ درد شم زورگی انت ۔  
مصر ء اوسیرس ، ہر دیں ایشیا ء رومتہ الکبری ء اے ئس ء یونان ء رند  
اڈونس بویگی ات ۔ ایشتر آئی مات ، لوگی ء گہار ات ۔ ازلی نیں زال ۔ خدا  
ء چوشیں کمشرفی آئی سگت نکت البت گل گامش ء این کی دو ء سر ء  
پرکت کہ گل گامش ء این کی دو ء ہما آسمانی رپسیں دیہہ کشگ کہ آئی  
پانگ ات روح ء خدا این لہل ء لب ہنپاں نادرا ہی سے ، ہنپاں تپے شش  
گل گامش ء بیل ء دن برادل نشت ۔

چوش ہما این کی دو ء کہ گوں گل گامش ء کوہ کرداں  
گور شکار کت کوچگل مزارجت ات ۔ ہمانی کہ ہوا ء آزمانی سانڈ ء راکشگ ات  
بیرگ ء ہنپو مرگ ء وڑالی بوت چوکہ لمکے بمریت ۔ یا پیشگے ء مرگ ۔ اب  
گل گامش ء چہ عے ہبر ء دل پد دات کہ چوشیں شہ زور لمہیں تپے ء چون کت  
گل گامش نازانت ء جاہل ، ظالم ء ناشر ہر نیا تلگ ات ۔ رعیت ء سر از  
ناشری ء مہد گار ہینگ ات ۔ آئی جند ، جہین ، چہ قضا ء طالع وتی ء رشن

بیشک . صاف لومت ہما انصاف کہ بابل . لس . حق ات . بیشک  
 سزا دے سزا بنی آدم ؑ خلاف بوت کنت بے قدرت . قدرت ؑ کار پداں  
 سزا قسم ؑ نہ ایت پریش ؑ کہ ہمائی خطا کہ مستریں ؑ گیش بیت آرا سزا نہ  
 بیت یا کم رست بیگناہ ؑ سزا رست . پہ مثال ؑ گل گامش ؑ این کی دو ؑ حبر  
 آرا آزمانی سانڈ ؑ کوش ؑ مزنیں بہر گل گامش ؑ بیتگ . ایشر ؑ کشرنی گل  
 سنگ ات بلے روچے خدا این لیل ؑ این کی دو ؑ راکشت کہ آتنا گل  
 سنگ ؑ بیل ات . نیٹ مرگ ؑ بوازت چی انت ؟ بنی آدم ؑ را  
 پے فنا ؑ دروازگ ؑ ماں دیگی بیت ؟ گل گامش پکر ؑ گرتی ؑ کپت . بیشک  
 مزنیں سزا انت . ایش بد مرگ ؑ گدی حد انت . کشگ ہمارا بیت کہ آرا  
 سزنی دشمن خیال کنیں آرا پہل کت زندگ . اشت کنیں بلے بے  
 ت بے سبب . تور ؑ شلھے کار مرزہ کنگ لس ؑ ہمکپ ؑ کشگ انصاف نہ  
 بلے مقصد ہمکپ ؑ سراکدی زوت کدی دیر ؑ مرگ ؑ مسلی پرچہ ؟

بے جست ؑ پو نہ آتی جند ؑ را رست نہ بابل ؑ لس ؑ کہ آتی  
 ایش جوڑنت . گل گامش آپر گشت . این کی دو ؑ دردے شموشت . لس  
 بگرہاں آزمانی سانڈ ؑ جنوک گار کنوک ؑ دل . مارت کہ اصلیں دشمن =  
 انت . مرگ ؑ جند ؑ ایر جیگ بکناں .

مرگ ستر الی بہ بیت بلے چوشیں مرگ ؑ سر پر نہ بیت کہ این لی دو  
 شزدوسے پہ یک شپ ؑ تپ ؑ ہریت پھر دل منگی جبرے نہ انت . گل  
 مرگ ؑ گار کنگ . لاند بست . اے آتی ؑ کلاں مستریں جنگ ؑ  
 مسم ات . آتی دل ؑ سے یکیں پکر . یکیں خیال . ایوکیں گرتی ؑ مقصد  
 کہ بہ بیت جاہے نہ جاہے مرگ ؑ پروش بدنت . فنا ؑ چہ پیم فنا بکنت .  
 گل گامش ؑ گیر آورت کہ آتی ہپت پشت ؑ چوشیں مردے بوتگ کہ مرگ  
 آدمی کندہ ؑ . جہان ؑ دومی سروگ ؑ جالیت ( بلکن ہمیشی ؑ عبرانی لوز  
 خواجہ خدر ) علیہ السلام ؑ نام پرانت . آتی دائمی زندے ؑ سوب کشگ

بہر تنہا ہے یلیں مردم ء دگہ کے ء نہ ..... نمیرانی تنہا پمائی انت۔ الم ء آرا  
زند ء راز ء احوال گون انت۔ گل گامش ء دل ء جزم کت کہ ہماں کت

ہے راز ء چہ آئی پر سیت۔

گل گامش ء ایوکیں سرا دیریں منزلان دیم کت۔ کوہ ء کچھوچھوچ

ات کہ ہے کوہانی پدا روج برکت بیت۔ آئی روج ء ہما راہ گپت کہ تنہا

گوزان بیت۔ ناومیتی ء مانسانت کہ آ ہچر روشنائی ء نگندیت۔ جنان پدا

آیک بے گواز ء نیلوئیں زرے ء کندہ ء سر بوت۔ راہ ء ہر کے کہ گوں آئی

وارت چہ آئی ہے بزرگ بزاں اتنا پشتم ء دوار ء سوج کناں کت۔ بلے

ہے پودات۔

گل گامش تو کجا رول وراں سے، دائمی زند کہ ترا آئی

زرتگ پتو نہ انت۔ پریش ء وہدیکہ خدایاں بنی آدم پیدا کت آئی نصیب

ہم جاڑی نوشتہ کت زند ء ہے راز آہاں وتی جند ء زرد ء باہوٹ کت

گامش، بور، بنوش، زند ء پہ شات ء آسودگی بگوازیں۔ شپ ء روج

صوبت بکن۔ نوکیں پوشاک پوش، سراگوں آپ ء بشود، وتی چک ء

محبت ء بچار کہ تہی دست سے گپتگ۔ وتی زال ء انہاز کن کہ شادہی

انت۔ بنی آدم باید ہمیشانی تنہا دلگوش بہ بیت۔

بلے گل گامش ء س مردم ء راہ ء گام جنگ پیر زونہ کت۔

وتی شوہاز ء پد نہ کثرت۔ دائمی زند ء ارمان ء وتی ارواہ آسگ کنگ

آدمیترا روان بوت۔ زر ء کندہ ء گل گامش ء بوجیکے دیست کہ آئی نافذ

ء کارندہ ات۔ آئی گل گامش ء راجہ ہے بیگوازیں زر ء گوازینت۔ دلی

سر کت۔ گل گامش ء چہ اتنا پشتم (خواجہ خدر) ء پرست دائمی زند ء

انت بلے بزرگ ء آئی کھک کرت نکت پچیکہ دائمی زند آرا وت ناگش

رستگ ات کہ دوارگ چوشیں حالتے ء پیدا بوتیک ء جوازت نسبت

دیرگیں وہاں گوستگیں دور نوبتاں وہدیکہ خداہاں چہ بنی آدم ء گراہی

ہوت۔ آہاں بنی آدم ء پتکینک گار کنگ ء شور ء مسلت کت۔ روچ ء خدا  
 ای ل ء گلزمین ء راکیک جہانگیریں شرتگے ء پرینت۔ عے آر ء شرتگ ء بید چہ  
 اتنا پشتم (خواجہ خدر) آئی لوگی ء چکاں درستیں مہلوک زیر آپ بوت انت اتنا  
 پشتم ء راچہ ساری ء ہار ء پیش ڈاہی رستگ ات۔ آئی یک ٹوہیں بوجیکے جوڑکت  
 کہ وت گوں وتی کھول ء ہمیشی تہا نشت ء ہر یک سہدار ء بالی مرگ ء یک یک  
 جیتے (نر ء مادگ) گوں وت ء زرت۔ روچ ء خدا این ل رند ترے پشومان  
 بوت کہ چوشیں گرانیں ہار ء شرتگ ء رواں دیگ ء آئی پرچہ اشاپ کرنگ  
 ات بلے پریشی شات ات کہ اتنا پشتم ء زند ء اینکس تہر چہ گسار بوئیگ ء  
 رکھینگ انت۔ عے وشی ء مزد پہ اتنا پشتم ء دائمی زند ء بخشیش ات بلے ہر  
 درگت ء چوشیں موہ کجا رسیت۔

گل گامش عے احوال دگوش ات۔ آئی باریگ چہ عبرانیاں پیش انت  
 پریش ء آہجکہ نہ بوت کہ وے اے تہ حضرت نوح علیہ السلام ء قصہ انت۔ بلے  
 دائمی زند نوح ء نہ رستگ خواجہ خدر ء رستگ ات۔ این ل ء دادے نہ انت  
 بلکن خدا تعالیٰ جل شانہ ء بختنگ ات۔ گل گامش نونیں نوبت ء سانس زانتے  
 بوئیگ کہ عے خیال ء رند گیری عے بکتیں۔ کہ نوح علیہ السلام ء ہار ء شرتگ  
 رومی زر ء پُر بوئیگ ء یاتے جبل الطارق ء کوز ء گیگ ء تلارانی پرشگ ء اطالاسک  
 زر ء آپ سر شیوگ بوئیگ ء ڈگار ء گھڑے بہر ء تالان بوت ات۔ اولہ کہ بنی  
 آدم جبگیر ات۔ بنی آدمی ڈیہہ ات۔ مروچی رومی زر چول جنان انت۔ نیں کہ گل  
 گامش ء اے خیال دل ء نیاورت کہ عے شرتگ بابل ء اُر ء گلزمین ء فارس ء  
 اور ء ہار کنگ ات۔ گل گامش ء چوشیں خیالے ہم دل ء نیاورت کہ وہبے  
 گڈی برپانی نوبت ء کوزگ ء قفقاز ء ارادات ء گنجیں برپ آپ بوت تہ بلکن  
 دجلہ ء فرات ء چوشیں ہار کرنگ ات کہ درستیں ولایت زیر آپ بوت۔ انا  
 گل گامش ء گوستگیں احوال ء غم نہ بوئیگ آئی غم عاقبت ء آیوکیں عمدات۔  
 اتنا پشتم ء گل گامش ء راسر ء سوج دیان ء گوشت۔ ترا گوں مرگ ء



دست پہنلی ، پوشیں ، واناں زرتک ، بے شک جنگ ۽ مہد بلن بے ہوش  
 گوں واپ ۽ مر ۽ کستی بکن ۔ یک دابے ۽ حرے واپ گشت ۔ تو آگ چہ سے واپ  
 ۽ بست کت ۽ بوت کنت کہ چہ مرگ ۽ رند ہم درمیدہ بکنے ۔ گل گامش حرے زود  
 واپ کپت ۔ بلے بست کنگ چہ آئی ۽ وس ۽ ڈن بوتگ ۔ گل گامش مرگ ۽ حرے  
 رتگ ات کہ اتنا پشتم ۽ لوگی ۽ را پرانی بزرگ بوت ۔ آرا چہ مرگ ۽ حرے  
 واپ ۽ پادکت ۔

بلے نون گل گامش ۽ مہم بلے سوب بیتگ ات ۔ نیٹ سے ترناک  
 ۽ مزن ہمتیں مرد ۽ وتی پرورش مارت چہ اتنا پشتم ۽ اجازہ گپت کہ وتی وطن اردوک  
 ، وائر بکنت ۔ اتنا پشتم ۽ لوگی ۽ وتی جود ۽ رانت کت کہ وائر کنوکیں گل گامش ۽  
 نیلے بے بہ بختیت ۔ اتنا پشتم نیکی ۽ جاگ آرا اے سوج دات کہ زر ۽ گب ۽  
 یل درچے است آگ کے ہمیشی تاکاں بوارت آئی پیری نمائیت ۽ دائم ورنابیت ۔  
 اے دائمی زند ۽ راز نہ بوتگ بلے وت سریں مرگ ۽ راہ ۽ گٹ داروک بوگ  
 گل گامش چہ کوش ۽ ترست آرا وت سریں مرگ ۽ ہزنیتگ ات ۔ اتنا پشتم ۽  
 سے گدی سوج ۽ گل گامش ۽ جان ۽ شور دیوکیں زرا بے آورت ۔ اومیت ۽ شینک  
 ۽ شم وارت آئی چہ سے بزرگ ۽ موکل کت ۔

اتنا پشتم ۽ بوجیگ ۽ ناخدا ۽ کہ آرا مرگ ۽ زر ۽ ایدیم کرنگ ات  
 گوں وت ہمراہ کت ۽ زر ۽ گب ۽ ہما جاگ ۽ ایرگت کہ ورنائی ۽ وائر دیوکیں دہ  
 ات ۔ گل گامش ۽ بڈوارت ، چہ جہلانکی ۽ سے گراں گوہریں بوگ بنگوچ کت ۔  
 ناخدا ۽ کہ آئی نام ارشانا بی ات آرا کوں وت ہمراہ کت دیم پہ اردوک ۽ سر  
 گپت ۔ دونیں مسافر فارس ۽ اور ۽ کندہ ۽ رست انت وتی سوہیں پند ۽ برگ ۽  
 پاداں دیم پہ منزل ۽ روان بوت انت ۔ روچ سک گرم ات ۔ منزل دور ات ۔ لوا  
 ۽ تبد ۽ گل گامش ۽ ارشانا بی متیگ کنائنت انت ۔ ایشاں یک جینگے راہ ۽  
 دیست تن ۽ بھورینگ ۽ ابید گل گامش ۽ ورنائی ۽ بوگ چگ ۽ کرا ایر کت  
 وت پہ جانشودگ ۔ چگ ۽ تھامان دات ۔ ورنائی ۽ بوگ ۽ دشیں بو ۽ آہر کت

پہناتے ء مارے ء سرکش ات - بوٹگ دپ ء کت گار بوت - آہم  
 بوٹگ ناں کہ آدم ء حوا پہ نیک ء بد ء دروغی ء بو ء سرا چہ جنت ء  
 بوٹگ ء در کنگ بوت انت - بابل ء مہلوک ہر بہ ہمے ہبر ء منوگر بوٹگ انت  
 چوک گل گامش ء آور تگیں ورنائی بوٹگ ء تاک وارنگ نوں مار ء تاکہ  
 کثیت آوقی مرگ ء نہ مریت - پیر کہ بیت وقی پوست ء چیلینیت - دور  
 پدا ورننا بیت - گوشت گل گامش ء وقی اولی ء گڈی نیں بے سوئی ء سرا  
 ک آورنگ ات - کہ آئی ہجیر نہ گریٹگ ات این کی دو ء مرگ ء ہم آئی چم  
 بوٹگ نہ بوٹگ انت - آئی پہ ارشانی ء دیم گردینت آئی انارکاں ارس شیوگ  
 انت - آئی گوشت :-

"ارشانی من پرچے وقی باہرانی زور وقی جان ء توان کار بست - من  
 وقی جگر ء خون دات و ہدیکہ ہمے گہیں نعمت پمن بوٹگ - ہو ڈگار ء تل ء  
 ء مارانی البت من مزنیں خدمتے کنگ -

او چوش بابل ء مہلوک ء را آئی جست ء پیو نہ رست آہاں زند ء  
 ک ء چاچ مانا کت نکت " -

# ہونانی لیک

آں ہر سنیں گپ چپ اتنت ، تہاروکی ، تننا گوشان ، درنگ  
ات بلکن چمش ہم اشننگ ، دگوش ، گٹ اتنت ۔

دمانے گوشت ۔ ٹکاہ ٹکاہ ، در ہینبگ آہانی گوشاں گپت ۔ آہانی  
گونڈلاں بست اش " چہ سیناں یکے ، گوشت  
" ہو " ۔ چو برپ ، دانکے پرشت ، گپت ۔

" چریشی رند ۔۔۔ ؟ چہ ہر سیناں کے ، ہم حج گوشت ۔ چو مچ  
سبوکیں ایشانی نیام ، آتک اوشنتات ۔ تننا آہانی نپنس کشگ ، تواری  
کہ گوشتگ ، کرو جنگلیں شکے ، گوشاں کیان آت ۔ تہاریں کھونڈے ،  
ہزدہائے تاب ورگ ، آت ۔ ہر سے بے دار اتنت ۔ ہر چنت ، کہ آہاں  
ہمت ۔ ہمتاری ، مرگ ، ملکوت آہاں ہترم دینگ ، ات ۔ ترسناکیں نہ

" درست توام بوت " چہ ہر سنیں ورنہاں یکے ، دراہیں  
گپت ، گوشت یک پریشگیں دانکے ، رنگ نہ زرت پداچی ، مانشات ۔

" شما پرچے ہبر نہ کن ات ۔ من گوشاں گپ ، بجن ات نہ کہ  
اسے یمنناکیں تہاری مارا پاشیب " ۔ لپاشیت روت ۔۔۔ لپاشگ ، رند چے ہین  
ماکہ ہس جینتے زنب سر اتلگیں ۔

" حالینی درست بہادشت ۔ اومیت یہہ ، ہمت " ۔

" بادریں ہر جنز ، آسر ہنچو بیت ؟ یک تواری ۔

" انا ۔ ہما جنز کہ سوب مند بیت آرا انقلاب ، نام پر بیت " ۔

دومی تواری ۔

بے سوب بیت گزراں ۔۔۔؟ سیمی ، دانگے دور دات

- یانی چون - سری توار ء در آئینت -

- مازانگه وطن بدواصیں ؟ -

- وقتی دل ء دست پر کن ! -

- نہ - ماہ حق ء جنگ دانگ -

" بے دروگ ء جنگل باز پراہ انت - پے حق ء کتگیں جنگ کسان ، باز

کسان انت -

- مئے جنگ ء را پیریں ڈھونڈ واراں چیلینت ء وارت -

- سنگت جبر اصل ء ایش انت کہ مھے ڈھونڈ وار بے عنان بوٹگ

انت -

" بے عنان ہم طرم خان - "

" سنگت ! طرم خان دگرانی راست ء دروگ لیکنت - چہ کلاں حقیں ،

اصلیں راست ہما انت کہ دپ وت بولائیت -

" اچ ماہر سیناں کھے ء ہم یکدگر ء نام ء نہ زانت - " یکے ء گپ وتران

ء رُخ بدل کت -

" نام ۔۔۔۔۔ نام نون پما کجا سر آتنگ - ماتننائیں جونیں - چوشیں کور

آسی ء مئے دروشم ء پجار ہم پلنگ نون مائے تواراں ۔۔۔ توار ء نام کدی

پر بیت ؟

بیمناکیں بیوانکی ، بے وانکی ء لگتال کنان ء بوٹانی توار ، چوکہ بگوٹھے

بازیں پاد برمش روان روان ء بہ اوشنتت متاچانی تل ء دھمال کنوکیں تھاروکی

بوٹانی ڈکھ ڈکھ ہوش بریں توارے کبل پانچ بویگ ء کڈ پگ - آسنی درگ ء گزگر

ء چھیگ - یک توارے ء چست بویگ ء بے وانکی ء مانشانگ بوٹانی مھنیں ڈکھ

ڈکھ چوکہ دیما آبوکیں گام -

" جزنت ! یک پر مھیبیں ، حشک ء ناوشیں حکمے ء - توار چہ بازیں

سپاہیں یکے ۽ بوتگ بلکن آ داروغہ ات۔ بلکن منصب دار سے ات۔

کوٹھی ۽ چار درنا بند اتت۔ چاریں یکبارگی پاد آحت انت۔ تھاریں  
کوٹھی ۽ روشنائی سکندن ۽ ات چوک مردگیں روچے ۽ برمش کہ کوٹھی ۽ دیوالی  
دیما در نجوک ات۔ آپاد آحت انت آہانی ساہگ برز بوتت ہور بوتت پاد  
مچ بوتت۔ آہانی دپ ۽ دیم ۽ بستگیں بادینتگیں خاموشی۔ چانی چپی ۽ زیارت  
ترساک ات ہر چارین چہ کوٹھی ۽ در کپت ۽ رواں بوت ات۔

یک سپاہی ۽ چور بتی ۽ روشنائی ہر چارینانی سر ۽ شانت۔ آہانی  
ہردیں چم تر نامور بوتت۔ سپاہیاں کنت۔ چور بتی سپاہی ۽ یک رندے پاد  
آہانی چانی تما شانک دات آہانی چماں یک گشتانے پاد تیری میری کت۔  
سپاہیاں پاد کنت۔ یک دلپردیں لیے۔ چہ ہر چاریں درناہاں یکے ۽ سر چت  
کت سپاہی ۽ نیمگ ۽ پہ زہر چارت۔ سپاہی ۽ آئی مود گپت ان سکی ۽ ہر جت ۽  
چندینت انت۔ "کچک چماں جہل بکن"۔

"مہ اوشتت"۔ یک ترندیں توارے۔ اوشتانت ۽ ہمے جاگھا ایر جیگ  
کنگ بہ ات۔ "آں رواں بوتت۔ آہانی کروگوراں بوٹانی توار ۽ چور بتی ۽ سٹ ۽  
کپ کنوکیں گردیں روشنائی ۽ آہان ۽ یک دگ کوٹی ۽ تیلانک دنیگ بوت۔  
اد ۽ گھگیں تھاروکی ات۔ سپاہیاں ایٹان ۽ ہمے کوٹھی ۽ تما ہنچو تیلانک دات چو  
ککے گوٹی ۽ لگت دنت۔

کوٹھی ۽ تما سپاہیں تھاروکی ات۔ ڈگارے ڈل ۽ ڈونک ات آہے  
ڈونکانی سر ۽ کپت انت سپاہی ۽ یک رندے دوارگ آہانی نیمگ ۽ روشنائی  
شانت۔ روشنائی یک کٹے ۽ قرار گپت۔

"پاد بیانت"۔ سپاہی ۽ گورنگے جت۔

آچہ جاگہ ۽ چست بوت دتی اندگ سنیں سنگتان ۽ چارتے کہ چارینانی  
نیام ۽ بے نمک تواری ات کسے ۽ ہم زگ نکشت۔ زانک آں زانگ ۽ اتت کہ  
سپاہی ۽ آہان ۽ کلن کنگ کجا برگ ۽ انت آچہ ہر اہاں کرڈ بوت۔ آرا مزہیں

درگم ۽ دیمیا آدرتش آئی پہ گدارے چک جت وتی سنگتان ۽ چارت ۔ چہ آئی  
 جہاں گرہیں موم ورہیں چیزے ۽ شیوگ کت ۔ چہ آئی گلو ۽ گیس سارتے در کپت  
 ہنوز زانگ بوت کہ آئی ہچے نگوشت بلکن پچہ خشکیں چاتے تہترین ۽ تن ۽  
 آہر دے کشنگ ات ۔ بگو شیکہ زند ۽ دریغ ۽ درستیں خشکیں تاک شپت کپت  
 انت ۔

آروان ات ۔ چور ہتی ۽ روشنائی لکرانی تہا ہر آحانی دیمیا جھپک جنان  
 ات بوٹانی توار کتر بوٹان ات لستیں کترہ بے وانکی ۽ لگتلی سنگ بلے تہاروکی  
 دگ ۽ ات ۔

”بلے ہر توارے ۽ پد گوانکے الم ۽ بیت ۔“

”بلے پداوت مریت ۔ گار بیت ۔“

”تو پرچے اینکسیاس دلپروشنے سنگت ؟“

”ماوتی شحمیدی ۽ روچ ۽ دار گائیں“

”مے مرگ ۽ رند ہمود ۽ کہ مے ترچے ہون رچیت بیہ ۽ کروگ

ترک کنت ۔“ یک توارے چست بوت ۔

”منی خیال ۽ تو پر بند پر بستگ انت ۔“ دومی توار ۽ پرست ۔

”ہو ۔ بلے منی درستیں گال ۔۔۔ ؟“

”چے بوت انت آ ؟“

”کلج ۽ کتابانی ہوری ۽ منی شیرانی دپتر ہم بوٹگ ۔ سپاہیاں مچ آس

وات انت ۔“

”ہے ۔ بازار مان بیت ۔“ یک توارے ۽ درشان کت ۔

”نہ ۔ چے ارمان ۽ چے افسوس ۔ منی گال آہی ۽ چر ۽ بدل بوحت ۔“

اسے ہنچائیں مبرے نہ انت ۔

”دوست تو دلپروش نہ سے ۔ مجھیں ہبرے ۔“

”پریش ۽ کہ من شحمیدی ۽ نہ وتی سال شادہ ۽ دارگ ۽ اوں ۔“

”ساردرج ..... مھے دمان ء آواتر کننت کائنت ء ترا .....“  
 ”ہوں ۔ آ منا پہ گونڈلاں پہلوشت بلے من پدا پیدا باں ۔ اسے نیر  
 سنیں جنگ ء پدا بن دیاں “ آ یک رندے پدا بے توار بوت انت نمبگ آماج  
 بے توارمی کور آسیں کوٹھی ء چپانی تھا ایر کپان ات ۔ ہرے آگاہ است ۔ ہر  
 سینانی دل ء لوٹ کہ یک دومی ء بگندنت بہ پنڈنت ، بلے دست ء شمارگ  
 دزموش ہم چو ارزان نہ ات ۔ کئے زانت کئے بگریت ۔  
 ”مازانکہ شکار کا پر ء سر ء بستگیں شنک آل “ ہر سنیں ورنہ حال اپ  
 یکے کت ۔

”نہ پھر نہ ۔ چوشیں خیال ہم دل ء میار ات ۔ شنک ء ہکل دیگ ،  
 دس نہ بیت ۔ شنک پہ وقی حقاں دست پاد جت کننت “ ۔  
 ”گڈاں ما پریشی دل ء وش کناں کہ ما پہ وقی حقاں جہدے کنگ ء  
 اختیار ء ظلم ء آماج آل “ ۔  
 ”شپردک ء جنگ پہ یک شپ ء بیت تانکہ ترپے روشانی زندگ  
 بنایت ۔

”تو باز جوانیں ہبر کنے ۔ ہبرناں کہ تئی شیر ہم انقلابی بوتگ انت “ ۔  
 یک توارے ء دومی توار ء ساڑاہت ۔  
 ”سیمی توار ء چپی ء قبا شنکینت “ ۔ سنگتاں ! مارا ٹوک توار کنگ  
 لوٹیت ۔ چپ کنگ ء دھد گوشے ۔ اوشت ء آماج بیت ۔۔۔ شما آگ حیران نہ بیت  
 شمارا راز ء حالے دئیں “

”چے “ بگوش ۔ زوت بگوش ۔ چہ سیناں یکے ء در آئنت ۔

”منی برات ء ڈاہ برنگ ات ۔ ہمائی من ء گراپنت “ ۔

”کھڑتے ات “

”نہ ۔ آ کھڑتے نہ ات ۔ من ء پولیس ء دست ء دیگ “ ۔ علما  
 ات “ ۔

چے نا علاقہ ات؟

پولیس ، ہوشنگ ات منی برات آگہ من ، درگہ گیت آہانی دست ،

منی گمار ، یلہ دینت ۔

تھی برات ، ترا دست ، دات ؟

ہو ۔

تھی گمار ؟

آہرا گونڈللاں بندگ ہوتک ت ۔

ہاریں چوں ؟

اچ منی دست کپک ، پیش آئی سر ، مقدمہ بلائنگ بوت ، مقدمہ

ہانی فی وی ، سر ، من ، نہداشت اش کہ منی گمار ، مرگ ، سزا دنیگ

ک ات بے آئی پیشانی ، ترس ، بچیں نشانے من ندیست ، بس ، سادگ

ت ۔ کے مرگ ، زندہ نیام ، راہ ، بکوئین ایت ۔

پہا ایک برے ہونانی ڈکھ ڈکھ ، توار چست ہوان بوت ، بازیں ہونانی

بازیں ہوو ہواریں توار ، توار اہیستگی ، لگتال کنان است ، بگنوشے توار نہ

ک ات کسی مرگ ، محضر ، دستخط ، ہرے گنگ ہوتت ، ساریں بے وانکی

گرمی آہانی بدنانی سر ، سر سرگ ، ات ، توار انگت نریک ہوان ہوتت ، ہی

روشنانی ، نگر سیر آن ، کدی درگہ ، کدی دیوال ، گورجنان ، چہ درگہ ، بارگس

دراں سرگ کنان ، گریدہ کشان است ۔

شیر پر بندو کیں ورنہ ، گوشت ، جوان سنگتال سپارت پہ خدا ۔

الم نہ انت کہ تھی رند ، پیدا ک انت ، دومی ورنہ ، قیاس جت ۔

تو چون زانے ؟

پریش ، کہ من سرچست کنگ آہان ، چارنگ ات ۔

سپاہی ، چور ہی ، روشنانی ہر سینانی نیمگ ، شانت پہا چہ آہاں شیر

بندو میں ورنہ ، گلگان ، جھٹ کت گیت ، دستان درشان ، یک بدے ہم دپ



ء درکت - دومی سپاہی ء گوں لائنگ بوئاں آئی دو میں لنگانی نیام ء چمن  
 حتر دات - درنا ء دپ ء کوارگے در آتک -

" چک ، تو گوں ماسر ماں سر بے - مارا تم پیش درائے ۔ ۔ ۔ ۔ ۔  
 انگت وہ بیت منٹ ء زند رست کت ۔ ۔ ۔ ۔ تیو گیں بیت منٹ ۔  
 آنگ ات - پپ ات - بلے تھا تو پانے جہ جشگ ء ات -  
 - بگوش نا ۔ ۔ ۔ بیت منٹ ء زند ترا دوست نہ بیت ؟ "

" نہ " - آئی کوکارے کت - آئی توار ء درد مان ات - گرانیں  
 سپاہیاں آرا چپ ء چاگرد کت - آرا برگ بوت دلپر و شنگ  
 دوران ء - چہ کوٹھی ء دپ آئی چک جت وتی سنگتانی نیمگ ء چارت  
 شروع درگ ء اتت چو کہ آمرگ ء نیمگ ء روان نہ انت بلکن پہ نوکیں  
 ء سر گتگ ات -

بتی ء گردیں روشنائی ء نگر سیر آن دیر بوآن اتت کم ء کم ء توں  
 ء چات ء ایر روان اتت نوں تمہاریں گوروڑیں کوٹھی ء دوکس سر آتگ  
 سی تمہاروکی ء جند - آدوئیں وتی نیام ء خاموشی ء گندگ ء بدل ء بوکت  
 اتت -

" نوں کہیں دیر ء ۔ ۔ ۔ ۔ اچ آہاں یکے ء گپ دپ ء تسل بوئاں  
 ہر کدی کدی دپ ء رسگ ء پیش سنگ سیہ بنت رکانی سر ء اوژناگ  
 " درستیں توار مرنگ انت - بلے چننتے ترسناکیں توارانی رہاں  
 زانے کجام انت ہما توار " - آئی گوشت -

" بس کن - پے خدا بچار - بچ گوش " - دومی ء ہر چہ دپ ء گپت -  
 " تو ترسگ ءے " - سری ء جست کت -

" ہو - تو زانک ترسگا نہ نے ؟ "

" من غمیگیوں " -

" غمیگے ۔ ۔ ۔ ۔ پے غمیگے ؟ دومی ء ہر سرینت -

۱ / " پریش ہے پہ آہونی ء بنی آدمی حقانی شرف ء کتکس جنگ مابادات " سرے ء گوشت ۔

" سنگت ! شیشگے کپیت پرشیت ہم توار پاد کتیت ۔ مئے مرگ پہ آہوکیں اوباد ء درد نئے بیت آمانت کہ آہانی پیشگ وقتی حقانی ہبر ء سر پہ بوگ انت " ۔ دومی ء تسادات ۔

" مئے دمان ء کمیں پیش ۔۔۔ تو ہما توار الم ء اشکگ الم ء تنی گوشاں

کتگ ۔۔۔ "

" ہو ۔ شیر پر بندوکیں مئے سنگت گوندلاں شنلینگ " ۔ دومی ء پو

تریت ۔

" دمانے رند مادوئیں ہم ۔۔۔ ؟

" چہ مرگ ء گیش ٹرس زانے چے ء بیت ؟ زانے ۔

" ہو ۔ زانیں ۔ مرگ ء پیش زندہ دمان ۔ مرگ ء زندہ نیامی میں

دمان " ۔

" اگر ماسانائیڈ ء کیپول گوں وت سوگہ بداشتیں ان ۔ وقتی تب ء مرگ مارا رست کت ۔ ایسانی دست ء بوتیں " ۔ آنی تھاروکی ء دزش کنان ، گوشت ۔

" چونیں ہبرکنے ۔ سنگت مایاعی ہوگیں کہ چہ وقتی مرگ ء ہر زوریں

کیپول ء ہماکس ایر بارت کہ بے راہ بندی کارے کنگ ء انت " ۔

" چونیں گرانیں شے ؟ " یکے ء جست کت ۔

" گرانیں یا گدی میں " ۔

" آدوبر چپی ء تھاروکی ء زیر بر ء ایر کپان بوتت ۔ ہر یکے وقتی

جہیں ء اندر ء پروت بلن اندیمیں جائے ۔ نوانے ء شوہار ء انت ۔ کبیں ء تے

ہوئیں مرگ ہر یکے ۔ وحت انت کہ دومی ء دل ڈڈ بہ بیت ۔ متہست زندہ ء

مرگ ۔۔۔ میں ۔۔۔ پنلس ۔۔۔ ان انت مئے کرہ مردمان نہ بوگت ۔۔۔ انلرانی

جپ کہ آ ہمیشی تل ۽ تندوک اتت۔  
 اگر مے جہد سوب مند بوتیں تے ما۔۔۔۔؟ دوئیناں یکدگر پہ بیوی

مارت۔

”تے۔۔۔۔؟“ ہمینکہ گوشگ ۽ دوئی بے توار بوت بگوشے دانک دپ ۽  
 بدآت۔ بوٹانی ڈکھ ڈکھ ۽ توار پدا چست بوآن ات۔ ملکہموت کہ آہانی برگ ۽  
 پیداک ات۔

”زانگ نہ بیت کئی رند ۽ پیداک انت؟“

”بلکن منی“

”نہ۔۔۔۔۔ پمینی“

”ترا ترس ۽ گپنگ“

”چہ مرگ ۽ نہ۔۔۔۔۔ چہ اے جبر ۽ کہ راستی ۽ حق ۽ جہداں ہم مانا پھلیں

مردمانی وردے بوٹن تے۔

”پریش ۽ کہ گشاد ۽ واہند مے ناپہک انت“

”کوئھی ۽ تہا نون آ تننا پشت کپنگ ات۔ گھگھیں تہاروکی۔ تنناتی“

کش ۽ چیل ۽ ماتریننگ ات۔ آسکی ۽ دل تپر کہ ات۔ وھدیکہ چار بوٹنگ انت  
 یک دگر ۽ دل ۽ ٹیک۔ نون آ تننات۔ وتی جبیں ۽ تل ۽ ہمت ۽ روشنائی ۽  
 درگیجگ ۽ ایر کپک ۽ جہلانکیاں مین روان ات۔ آ پاد کاتک۔ دیوالاں دز موش  
 کنان گران ۽ بلے پاداں زکت نیست ات۔ بے زندگی ۽ روان ۽ پدا کپت۔ آئی  
 خیال کت کہ آئی جم ارسیک بوآن انت۔ پہ کندگ ۽ آئی وترار پپنگ لوٹ  
 بلے کندگ ۽ ہمکاری نکت آئی وتی دل ۽ گوشت و ترا کلاگی بلکنیں بلے پوش و ش نہ  
 انت۔

مے کش ۽ بگیر ۽ آرا وتی ماہ کج ۽ خیال آتک۔ نون آئی مارت کہ آ  
 بچکندگ ۽ انت۔ نہ تننا آئی رک ملکن جم ہوں بچکندگ ۽ انت۔  
 مستی روج پیش ۽ آئی دوست آتک ات۔ بوک ۽ دریگ نرمی ۽

ات - دریک ۽ پانچ بوسنگ . آئی بلوت کنگ ات -  
 " لوگ ۽ چیرے تندے پوان ؟ یہ وقت نقال جھدے نکلنے ؟ "  
 " منی حق ؟ " پہ حیرانی - منی چہ وقتی توست . پرستک ات -  
 " ہوتی منی مے درستانی حق - پہ آجونی زند ۽ حق ؛  
 " نہ - پھر سگت نکنت - بوت کنت کہ مارا پادمال بکنت - بدرشیت "  
 " گڈاں ؟ "

" گڈاں چے - چہ مرگ ۽ ترے لوگ ۽ بہ تند " -  
 " نہ - من چہ مرگ ۽ ترسین " -  
 " گڈاں - بیا کہ رواں ہمراہی ۽ " -

" ہما ساعت آرا جوانی یات انت آچہ لوگ ۽ درکپت آئی دوست ۽  
 آرا انباز ۽ گپت آئی اینشگ چکنگ دپ دیم بوس انتت - گوشتے تو اگر لوگ ۽  
 چیر بو تینے منی چماں پر تو عزت نہ منت - من ترا اشت بلے نون تو منی ۽ منی  
 جندے " -

دوست ۽ آئی دوئیں دست دل چکنت انت - آئی پیشانی بوس ات -  
 آئی گوشت من تئی و دار ۽ تندین - تو پین و دار بکن - دل ۽ بزانے کہ ما پہ وش  
 ۽ شاگیں باندا تے ۽ در کپتگیں " - یک برے پدا استیں جاور ۽ آئی وا ترکت -  
 تماروکی - بے وانکی - آئی وتی دست دلان ۽ چارگ لوٹت - آئی دل ۽ دوست ۽  
 بوسنگیں دست دل چو چراگ ۽ روک انت -

بوٹانی ڈکھ ڈکھ ۽ وار پدا نزدیک بوٹان ات - بلے نون آ پورانی ۽ دل  
 ایکن ات -

# زندہ زارہاں مرگ پہ مودگاں

لیوگی پران دیلو

درستیں مردم کش ۽ بان ۽ چہ آئی تھے حال ۽ پرسگ ۽ کہ تابوت ۽ دست  
گرنگ ۽ پیشتر آں وتی لوگی ۽ گڈسری دیدار ۽ کنگ لوٹیت کہ نہ ۽ آں یک مزنیں کر  
۽ سر ۽ واب ات ۔

" باز تہارانت چون ٹیب چنکس انت ۽ " آئی جست کت ۔

" صباہ ۽ نہہ ۽ نیم بوگی ات بلے چہ جمری ۽ سبب ۽ روشنائی تامورس  
جنازہ ۽ برگ ۽ وہج ۽ وهد دانگ ات ۔ سینور پادری گوں وتی ہمسلونیں دیدوگان  
یکے ۽ روک روک ۽ چارگ ۽ ات ۔ آرا باور نہ بوٹگ ات کہ شپ الہی آں چوش  
وشیں واب کنت ۔ تنے وهدی عیں واب ۽ او چہ گو سنگیں روچانی اندوہ ۽ آں پہ  
نیست ات ۔ آئی دل ۽ گوشت کہ گوں دستاں چھاں داران ۽ کرسی ۽ چپ ۽ چاگردے  
بوٹگیں ہمپلاں تاموریں روشنائی ۽ وتی دیم ۽ چیر بدنت بلے تاں دیر ۽ وسپگ  
چوسرپ ۽ گراں گشگ ات ۔ آئی پاد پچھاں پہ چست بوٹیک ۽ سکینے ۽ جہ جت بلے  
زوت ایر ماد بوت چہ آئی دپ ۽ ناگت ۽ زور ۽ دانکے درشت ۔ " مدام " آئی گلاور  
ہنچش ات چو کہ کے جانکش بکنت دیم ۽ گوں چادر ۽ چیر بدنت بو سپیت ۔ ہر یکے سرید  
بوٹیک ۽ مانا ۽ پرانی چم چست کت انت ۔ " مدام چے ۽ " ۔

آئی گوشگ لوٹت کہ روچ ۽ پاس ۽ ہم مدامی تہاروکی ۽ مانشاتنگ ات ۔ بلے  
بیچار ۽ آرا تھے دانک ۽ ہج ۽ گندگ ۽ نیاتک ۔ وتی زال ۽ مرگ ۽ دستری روچ کہ  
آرا جہ ۽ جاگہ کنگی ات ۽ چوشیں تاموریں روشنائی ۽ آں مدام یات داریت ہنچش  
تھے حالینی ۽ ہم کہ کش ۽ بان ۽ آئی لوگی ۽ لاشہ ایرات ۔ شالہ کہ دریگ ۔ ؟

دری تاں شب ۱۰۔ ت ۱۰ انگت بند اتنت۔ شپ ۱۰ کسے ۱۰ ہم نہ بہنگ  
 ۱۰ نوہ ٹوہیں موم بتیاں شپ تیوگیں موم رچاں بوگ ات تاں اے دمان ۱۰ ہم  
 ات ۱۰ لاشہ گوں کھٹ ۱۰ چہ بان ۱۰ برنگ آتش۔ نوں زرد چکیں بگی نہیں ساٹن ۱۰  
 ۱۰ نر آنگیں لاشہ بوپ بستگیں تابوت ۱۰ مان ات۔

” نہ “ باز دیگ آئی دیم مرد ۱۰ وتی جم مچ کت انت کہ چہ بازیں  
 ۱۰ گر بوگ ۱۰ سوزمان ۱۰ پر اتنت۔ باز چارنت۔ نوں واپ ۱۰ درست ششت انت  
 کہ کوآگیں پردردیں مارنتے است ات بلے نوں غم ۱۰ تیرک کنٹ بوگ ات۔ بس  
 اے مملوک تابوت ۱۰ دپ ۱۰ بگرنٹ ۱۰ ہمشی تمامنی زند ۱۰ مڈی ۱۰ کوپگ ۱۰ بکننت  
 ل بہنت۔

بلے آں انگت کش ۱۰ بان ۱۰ ایر انت چوگروک ۱۰ خیالے ۱۰ چیلک وارت  
 آئی درکے دات پادانک ۱۰ ثروران ۱۰ دیم پہ درگہ ۱۰ شت۔ مردماں آئی  
 ۱۰ گپت داشت۔ آئی جم نیم نز یوان اتنت آہاں آرا پچیں تابوت ۱۰ نیمگ ۱۰  
 ۱۰ آئی جم پانچ کت انت ۱۰ لاشہ ۱۰ را چارنت زال ۱۰ نام گپت گواں جت۔ تنہا  
 ۱۰ جند ۱۰ گوں ہے نام ۱۰ زال مدامی گواں جنگ ات۔ یکبارگی پجیگ ۱۰ گوازیںنگیں  
 ۱۰ درستیں رنگ گوں ہے نام ۱۰ سندوک اتنت۔ آئی زہر ۱۰ پر ۱۰ چاگرد ۱۰ اوشتوکیں  
 ۱۰ چارنت کہ آئی مردگیں لوگی ۱۰ چارگ ۱۰ بوگ انت۔ آں ہے مردگیں زہل ۱۰  
 ۱۰ پے زانت ۱۰ آں واسے حال ۱۰ ہم زانت نکننت کہ چوئیں مڈی ۱۰ چہ آئی ۱۰  
 ۱۰ بوگ آئی دل ۱۰ پنت دات چیمالے بجننت۔ آئی تب ۱۰ زانگ ۱۰ رند آئی بچ  
 کزات کہ پت ۱۰ چے تابوت آنکشر ببارت بچ ۱۰ واگ ۱۰ زانگ ۱۰ سارتیں  
 آئی جان ۱۰ شمت آئی پنپوش مارنت بگوشبکہ پچی ۱۰ دیم لوچ بوت۔ آرا وتی  
 نت بلکنا شپ ۱۰ واپ کنگ ۱۰ ہم جالٹی ۱۰ گپت۔ بس نوں زوت بکنیں ہما  
 ات ۱۰ سنگت کہ گواں چہ زہ ۱۰ تاں گر جا۔ رؤا لوئنت آہان وداریک مکنیں۔

اش بابا، ہوش بکن  
 دل کستیں بلے بکنی  
 غمستیں مرد کرسی ۱۰ نیمگ ۱۰ شت

ہوش نہ سارنگ بوت چہ جبین ۽ تل ۽ غم ۽ آرم ۽ سر ۽ کوکار ۽ پارڈنگک سب سے  
 امت پوشی ایذا ۽ گفتار ۽ کردار ۽ رند ۽ درشان بوت نکنت چوشیں ہند  
 اندوہ ۽ آئی ہر انگت زندگ امت جن ہریت گول بچ ۽ نمیں ہر شخص ہند  
 گیجک نہ بیت کہ پہ آئی عمر ۽ یک خاصین نوبت ۽ چورہ ہونیک قدرتی عمرت  
 بچ ۽ مات ۽ چوشیں مرگ حقیں دہد ۽ امت نون آئی عاروس ۽ جن لہج امت  
 سیک ۽ پوس ۽ سہ ماہ ۽ رند آل سالونک بیت ۔ نون پریشی آئی گور ۽ جوڑت  
 است کہ پت ۽ بچ ۽ پہ لوگ چلوگی ۽ یک زالے ۽ گزرات ۔

پران دیلر ۲۸ دن ۱۸۶۷ء اٹلی ۽ پیدا بوت ۔ چہ ہون یونیورسٹی  
 ۱۸۹۱ء فیلسوفی ۽ ڈاکٹریٹ ۽ ڈگری گیت ۔ چیزے سال پروفیسری ۽ منصب  
 وانگ ۽ زانگ ۔ دلگوش بوت ۔

پران دیلو ۽ بابت ۽ چوش گیشینک باز بران امت کہ آمزنیں کسمانک نویے  
 کہ مزنیں آزمانک نویے امت ۔ بلے ہمے دو نیں ازم آئی دست دس ۽ ہونگ  
 امت آئی دتی نوشتناکاں نفسونکی ۽ فیلسوفی ۽ پیجیک ۽ ناترس ۽ ظامیں  
 قہاریں راجی ۔ حالینی گول دانگ امت ۔ آئی کسمانک شش سردار دتی شہ  
 نویس ۽ شوہاز ۽ راجی ۽ گسداری زند ۽ دو تل ۽ پوستی ۽ قبا ۔ گول یزیں  
 جنبیہ ۽ تلی دنت کہ راج ۽ کواپگیں اخلاق ۽ ہیرک دار ۽ دپ ۽ چیمال  
 درکپیت ۔

اسے گچین ۽ آئی ہور کنگیں آزمانک لیوگی پران دیلو ۽ شہکر دانت ۔ پران دیلو  
 ۱۰ نومبر ۱۹۳۶ء وات کت ۔

پادری ۔ پادری ۔ چہ ذنی بان ۽ کیے ۽ توارے پر کت ۔ ہمے توار  
 اشنگ ۽ آل ہتر سرد سکٹ بوت ۽ آئی بدل ۽ آئی بچ ۽ گول ہمے نام ۽ گول  
 جنگ ہونیک ، امت ۔ چہ مروچی ، گڈ آئی بچ کمول ، نام ۽ زیاست حقدار بیت ۔  
 پراپ اسے ہم ، یات آکن ۽ آل ہتر حجات بوت کہ مچی ۔ آئی دتی زال ۔

مہر ۽ داتکیں نام گپنگ ات ۽ نیش زال ۽ کمشرنی بوتگ هست ات نہ چسانی  
 ہرے۔ بزاں دو شیکیں واب ۽ آنی عقل ۽ ہوش پرنتگ ات۔  
 نون گوں زند ۽ آنی دل بستگی نئے یلین ات کہ لوگ ۽ بند ۽ بوج دیمترا  
 چون بیت۔ باریں آنی واب جاہ نون کجا بیت۔

مزن پہناتیں دومردی پلنگ پدوپیسر چہ آنی واب جاہ ۽ درکنگ  
 بوتگ ات۔ نون باریں آرا کستریں پلنگ ۽ دینت کہ تھی بچ ۽ بوتگ۔ نون آنی  
 دومردی پلنگ ۽ سر ۽ نیم گواز ۽ دوری ۽ آنی بچ ۽ نشار سپنت آل و ہدیکہ وتی  
 کستریں پلنگ ۽ کر ۽ وسپیت ۽ باسکاں تالان کنت بید چہ سارتیں گوات ۽ بچے آنی  
 ہر ۽ نہ ایت۔ بازیں چست ایر آنی خیالانی تما ہور تور ہوان امت۔ آنی بے  
 سدہیں مازگاں خیالانی دریگ پاچ امت تال دیر ۽ تندگ ۽ بدن شل بوتگ ات۔  
 آرا باور ات کہ گوں چست بوتگ ۽ شرط ۽ آنی بدن چو مرگی بانزلاں سبک بیت  
 پریشی ۽ کہ آنی زند ۽ وتی حقیقت گار کنگ ات آنی کرسی ۽ آنی جن ۽ نیام ۽  
 بچیں پرکھے سر نیاتنگ ات۔ البت کرسی وتی چاریں پادگانی سر ۽ برجہ ات۔ بلے  
 آنی جند ۽ سمانیت ات آنی پاد ۽ لنگ کجا امت نہ ایشی ۽ سے ۽ بوت کہ نون وتی  
 دستاں پہ چہ غرض کار بندیت۔ آرا وتی زند ۽ بچ پروائے کرنگ ات۔ نیں کہ پہ  
 دگرے ۽ زند ۽ بے سیت۔ بلے ہر چوں کہ بیت آرا زندگ بوئگی بیتد نوکسر ۽  
 چشیں زند سے بندات کنگی بیت۔ کہ آنی تاموریں نکش ہم تنے درگت ۽ آنی خیال  
 ۽ نیت ات۔ آنی ہچر چوشیں زند ۽ خیال ۽ آرگ ہم پیرزونکت۔ اگر آنی زندمان  
 پوش بدل مہ بوتیں ۽ بیوسی ۽ آرا گپنگ ات۔ ہو کہ پیر نہ ات بلے ورنانی ہم  
 پشت نہ کپنگ ات آنی بچکندت ۽ کوپک ہنچو سر نیت انت کہ پہ بچ ۽ آل چکے ۽  
 مثال گشت۔ بلے ہر کس زانت کہ۔ چاں پت و تارا چک جوڑ کنت چہ بل ۽  
 وابگاں سر رچ بنت پہ سوب مندیں ۽ دیم ۽ دیم ۽ دیما تر روان بنت۔ پت دست ۽  
 سر ۽ چیرا کنت ہما خدمت ۽ مزد ۽ ذکر ننت کہ درکسانی ۽ آہاں پہ الواد ۽ کنگ۔



پیدا ہنچوش بوت کہ آہاں آرا کسانکس ہما بان ہم ندات کہ وہدے  
بچک . آئی تہا جالت . آہاں گوشتہ ہمیشہ ہاں . ایک کنگے . اندیمیں بان  
آں شر تر آراتی گندیت . اوداں ہرچی کہ ہاں آں است کنت . عے بان آہاں  
گوں جوانیں ازباب ء سنجینت کہ عے پان مد زست وہدے ء ایڈاں نوکر .  
جالت ات .

عاروس ء رند دیم پدہمی درستیں بان گوں نوکیں ازباب ء رنگ رنگیں  
سامان ء جوان سینگارت امت . حد ایش امت کہ غلچک ہم چہر گجک بوت امت .  
لوگ ء گو سنگیں نوبت ء ہمیں نشانے نیشہ کہ عمدی یات ء بکجیت . چہ ورنائیں  
بچ ء نشار ء زند ء دیر ء جتا کسانکس ناموریں بان ء گوں وقی کمن ء دیرگیں  
ازباب ء ہم آں مدام تکاسرات . البت ہیرانی ء ہبرے ایت کہ گوں کمنیں فرنیچہ  
ازباب ء آرا عے تنک ء ترپشیں بان ء جہ دیگ ء دل گرانی عے نیست ات  
آرا لوگ ء نوکیں رد بند پسند ات . آرا وقی بچ ء سوب ء سیت ء دلہی رنگ  
ات .

عے دلہی ء یک دگ جہل نہیں بلے ناسہرائیں سبے ہم امت ات .  
یک دگ رندے ء امیت . روشنا ء درین گو نگیں اومیت کہ گو سنگیں زند ء روچانی  
یات ء شمشینوک ات . آئی دل ء عن تل ء چوشیں ناسہرائیں اویتے چیر ات کہ  
آرا نوکیں زندے رست کنت . چہ رزن ء ہورکیں جاوڑے ء آں ہنچوش مارگ ء  
ات کہ آئی پشت ء روشنائیں درگے پانچ ہوان امت . آں ہر وہدے کہ بلومیت  
عے درگہ ء پانچ کت کنت نوں کہ عے ء را پر آئی حاجتے نکرنگ ات . ء آرا آئی  
جندہ کسانکس بان ء پہ وت مستری ء آرات یلہ دیگ بوٹک ات . ہنچوش  
مارگ ء زانگ بتر ارزانجاہ کاتک . چہ گوات ء آئی و ترا سبک تر زامت ات . آئی  
چہانی گروشک ء ہر شے رنگ کنان ء پہ آئی حیرانی درگہ بستگ امت . بزبان پہ  
راستی ء عالمی آں دوارگ چکے جوڑ بوٹک ات ء چکانی وڑ ء چہ زند ء سیر پڑیں  
گوں ہمیں چہانی چوشیں جہانے گندگ ء ات چوشیں نوبتے سیل کنگ ء ات . کہ

ہ آئی ہیرگ ء سمبل ء نوک ات ۔

آئی صباہ ء مہلہ پاد آئیگ ء سیل ء گشت ء عادت ء و ترا حصیل دار  
کنگ ات ۔ چوش آئی جاسیدی موکل ء وحدہ ہمینکس دراج ات چو کہ آئی منگلین  
زندہ زندہ درستی اگہ حال آزات ۔ منے سہب بوتہ کہ آئی چہ وقی پنس ء کم ہ  
ناکم زرکہرات وقی پنج ء رادئیگ ء اومان کت ۔ ہر چنت ۔ کہ چوشیں زرہ مٹی  
ادنائیں کسے ء بوتگ ء آئی جندہ رازرہ پکار ہم سر نیاتنگ ات بے آئی پنج ء  
ھیال اتکہ پر وقی روج روزیننی پکاراں آرا چیز ۔ ۔ ۔ ات ء دارگ لویت بے  
چونیں پکار ہ آرا منے دلھی گنجے ات کہ آں زندہ چار ء پتاس ء انت ۔ تجربت ء  
گران ء سنگینیں بار ء آجوتی ء رند آں چہ بالگینانی دوداں شموشکار ات اتکہ آئی  
وس رست آئی و ترا چریشاں پھریز ات ۔ ورنائیں بچاں آرا پیر لکیحت صدیں آں  
چکانی سواد جاہ ء شت ء نشت ۔ چوش آئی نوک ء نوکسریں زندہ ۔ بنگی باگ ہ  
سزگ ء سر ء لیب کنوکیں چکانی نیام ء کت ۔ کاہ ء بوچ ء بو ء غبہیں سحرے  
مان ات ۔ درہچانی پشت روانیں آپشون ء تاکانی سر سرگ ء توار اشکنگ نبوت  
ات ۔ ناگت ء چکاں وقی لیب اشت ۔ موزگ ء کوشانی در کنگ بنا کت ۔  
ہزگ ء زمیں کابانی تل ء پاد ء مین کنگ چون وش انت ۔ آئی ہم وقی یک  
پازوارے درکت ۔ بیتواری ء دومی ء درکنگ ء ات کہ یک ورنائیں کارے آئی  
دیم ء پر گوکت ۔ آئی دیم ورنائی ء جوش ء سر گشتنگ ات ۔

” سور ! ” آس گوارائیں چماں پر پٹنیاں آئی کوکارے کت ۔

جٹک ء پوشاک ء دیمی دامن کننگاں اڑنگ چست بوتگ ات ۔ آئی  
زوت ہر جت وقی پادان ء چیر دات پچیکہ پیر مرد گارہ سر ء نشنگ آئی نیگ ء  
چارگ ء ات ۔ آں حشک ء ہیران منگ ۔ پریش ء کہ جٹک ء باریں چونیں  
خیالے دل ء آورنگ ات ۔ ہر چنت ء کہ آئی جند تننا چکانی معصومیں لیب ء  
ثات ہر یک ء ات آں جہل بوت دوئیں دستے وقی ترکنگیں پادانی سر ء ایرکت  
ت ۔ آخر جٹک ء چوشیں کجاہ دیں ہبرے دل ء آورنگ ات ۔ ۔ ۔ ۔

پیر ہمنہ ات کہ چکانی وڑا پاد شپاد کاہ ء سبزگ ء سر ء چرگ ء وشدلی ء در  
 بیت ؟ زانکہ پیری ء مانا بس ہمیش انت کہ مردم بید چہ بدی ء دگہ بیخ خیالے بست  
 نہ کنت ۔ آگہ آئی بلوئتیں یکیں دمان ء چکے ء ورنائیں مردے ء گوناپ گپت کت  
 نیٹ آل انگت ورنات ۔ ایش دگہ رازے کہ آئی ہے بابت ء فکر کنگ نہ لولت  
 آئی پھک چکے ء وڑا ء وئی کوش درکتگ است ۔ ہے شوئیں جنک  
 چوش کمشرف کنان ء چونیں ردے وارنگ ات ۔ آل دیم پہ شکون کاہانی سر  
 تچک بوت ۔ آئی اندوہ رنج ء تمنن ء ہے جاور دیما آورنگ کہ بچارے یک  
 نابودیں بدگمانی ء درشان ات ۔ آئی زہرگیش ہوان شت ۔ آگہ آئی چوش بلوئتیں  
 آئی بچا ہم قبول کت کہ آئی چیزے ہل ء ہدوک بوت کنت ۔ اوپریش آئی  
 ء گپھڑے زر ہم است ات ۔

پر غضب بوت آل چست گوں حجات شرمو ء لرزوکیں دست  
 دوارگ وئی کوش پاد ء کت انت آئی جان ء تیوگیں ہون آئی سرہ مجگ ء  
 آتک ۔ چمانی تل ء ہون ء چہر ء گرمی آتگ ات ۔ " بان ۔ من زانیں پہ چوش  
 کاراں کجا رو انت ۔ من زانیں " ۔ دمانے ساسارگ ء رنداں پاد آتک دیم  
 لوگ ء سرگپت ۔ بان ء ہرنمگ ء مانچتگیں جل ء ازباب ء نیام ء کہ بگوئے  
 آرا گنوک کنگ ء نیت ء اوداں جم کتگ اتنت ۔ آئی ء وترا پلنگ ء سر ء  
 دات ۔ دیرتھے گوں دیوال ء کت ۔

# سیاھیں ننگن

## اناطول فرانسس

اناطول فرانس شاہگانی ء بے درواری نام ء توار ء رند ء اناگتیں بگواھی  
 ء یک عجیبیں چیدستانے ۔ یک نوبتے ء آئی ازم ء نام ء گوانک ء جگھیں  
 جھان جکسینتگ ات آئی جند ء ملک فرانس ء آرا مزین نام ء قدرے  
 رتگ ات بلے اناگت آئی نام ء توار تامور گرداں بوت آئی کار پدانی  
 سر ء پہ بابت ازم ء سیاسی سبباں نارسیں شرگداری ء آرا تنے حد ء  
 آورت کہ چہ خیال شمشت ۔

اناطول فرانس ۱۶ اپریل ۱۸۳۳ ء ماں پیرس ء پیدا بوت پہ  
 سخت ء ایمان ء حساب ء آل ملحدے بوتگ بلے حمے ملحدیں تب ء بنی  
 آدم دوستی ء چوشیں گروشک گندگ ء کائنیت کہ استیں دور ء باریگ ء  
 بید چہ برنڈرسل یک شہہ نیبے مرسیر دی ماں گڈی عمر ء توبہ گیر بوت  
 کیتھولک مہذب زرت آئی اناطول فرانس ء ہم صلح دات ۔ " بس بکن ۔  
 بدراھی ء پیل باز کتگ نول بل دے " ۔ اناطول ء وسیودی زباں ء پو  
 دات کہ گیت ء بچکاس ۔ اناطول فرانس بیکاس جوانیں مزدور ء گراں  
 مہذبیں ازم ء واہند ات ۔ آئی ناولانی رد ء " تائیس " ء " پنگون آئی لینڈ  
 " باز دوست کنگ بوت انت ۔ ۱۹۳۱ ء آئی نوبل انعام گیت ۔ ۱۹۳۳ ء  
 زوال بوت ۔

" شما چہ وتی احمقی ء پروتا دنیائی گنجان ء انبار ء جریدگ کتگ ، گزر  
 مند ء حقداران ء چنڈے ننگن دینگ پہ شما میارے ۔ بلے ہمارے دیر نہ انت کہ

شمار پروردین ہو میں آس۔ سوچت بیت

### SHIP OF SEBASTIAN BRADNT

نکولس نیرلی نلیس شاہوکاریں مردے فلورنس ۽ ڈولداریں شہر ۽ جمہ منہد بونگ۔ گوں  
روچ ۽ نک ۽ آئی مزیر ۽ دم گپت ۽ گس بوت نشت۔ پیشیم ۽ گجر ۽ گوانک دات بلے  
نکولس چہ وتی جاگہ ۽ نہ سرمیت۔ یک کج ۽ دپتراں حساب ۽ داد ۽ پول ۽ پرک ۽  
دگوش ات۔ چہ شہنشاہ ۽ بگردانکہ مذہبی پیشوا ۽ ہر یکے آئی دامدار ات۔ آگہ زرانی  
گار ۽ گور بونگ ۽ ترس مہ بیتیں آئی شیطان ۽ راہم وادار کت نکولس نیرلی بلائے  
ات دگرانی جم کتگیں زرانی چیر جنگ ۽ سک بلد ات آئی دولت ۽ مزنیں گنجے کرمگ  
ات ماں فلورنس ۽ شہر ۽ آراپ شرف و عزت ۽ حمے چارگ بوت۔ آئی لوگ چو یک  
شاہگانیں بادگیرے ۽ پراہ ۽ شاہیلیں ڈگارے چیر جنگ ات کہ اودان روچ ۽ شینک  
تہنا چہ تھکیں دریگانی درزاں تہا مان دات کت۔ ایش ہم آئی عقل ۽ زانت ۽ شونہ  
ات کرزیت کہ ہستومندیں مردانی لوگ چو کلات ۽ بہ بیت کہ گوں مکر ۽ کھی ۽ نر  
آورنگیں مالانی گوں طاقت ۽ گندوچار بوت بکنت۔

ہے ڈول ۽ دریگانی دیما آسنی گل میہ جنگ اتت ۰ درگہانی دپ ۽  
کڑی سر شپ ۽ بندگ بوت۔ بادگیر ۽ ڈنی دیوالانی دیم ۽ سر پد ۽ ہرزانتیں  
دستاں نکش ۽ نگار کنان ۽ نیکی ۽ نیلیں رنگان زابولی شہین ۽ تمہنی سروک ۽  
اسرائیل ۽ بادشاہانی پیغمبر ۽ شہ زاتانی بت سازنگ اتت گس تہی نیں پردگانی  
دیم ۽ اسکندر اعظم ۽ ہے پیہیں محشریں عہدی کردارانی عکس کشنگ ات نکولس  
نیرلی ۽ پہل ۰ چات ۽ او شیشیں تلاوگانی شہر ۽ تہا جوڑ کنگ ۽ ناداری ۽ ازباب  
پیدا کت ات۔ چہ شہر ۽ پسیل ۽ ڈن آئی ٹوہیں سرانے جوڑ کنگ ات کہ آئی  
دیوالانی دیم وتی زندہ کتگیں کارانی عکس کشی کنگ ات۔ ساتامیریا ۽ کلیسا ۽  
بندگ ۽ گوں دل ۽ دست پچی چندہ دات کہ ہمیشی منت واری ۽ شونہ ارگ ۽  
گرچا ۽ تہا پیدا وریں جاگے آئی بت جک کنگ ات ہے بت ۽ گوناپ ۽ نکولس  
انیرلی ۽ شرف مندیں سریم ۽ پادانی دیما دعا ۽ دست بالا کنگ اتت ۽ زونڈانی سر

شکون آت آتی سہریں کلاہ ہیدہ میچلیں دسماں ؛ شلغم رنگیں دپ ؛ دیم ؛  
 سر تا سر ۽ بڈنگیں چم آتی شر تریں پچھ آر اتت آتی نیکیں زال ۽ بت ہم  
 دنی کش ۽ شرف مندیں مریم ۽ نزا ۽ شکوں دیم ات ۔ سے بانک ۽ صورت ۽  
 پیش سگیاری کر نچک شنگ اتت کہ چاروکانی دل توس ۽ سبب بوتت ۔

نکولس ۽ سرکار دربار ۽ مزنیں گشادے رسک ات آتی پچھر جیک  
 ہونے ۽ را ایر نجتگ ات چہ خوار ۽ نیز منداں آتی تب سکی ۽ شزار بوتگ ۔ گوں  
 مک ۽ قوم ۽ یاعیان آرا نکپنگ ات آتی وتی گا نجیں دولت ۽ زور ۽ ہنچیں عزت  
 گلگ ات کہ روچ روزینی گیش ہوان ات ۔

یک زمستانی بیگھے ۽ آں دیم پہ گس ۽ واہرنگ ۽ ات چہ ہروچی  
 ۽ اچک دیر بوتگ ات ۔ درگ ۽ دیم ۽ مستیں لوچ ۽ لکڑیں پنڈوگا کنوکانی پچی ۽  
 آرا ماترینت کہ دستش پہ خیراتے تچک کنگ ات ۔ آں باز برازگیت آہانی سر  
 ۽ زہر گریگ ۽ چھ اثر نکت چہ شدہ ۽ مرگیں پنڈوک چوگرک ۽ گورگ ۽ بوتگ  
 انت آں نکولس ۽ چاریں نیمگل مچ بوتت وتی گٹ ۽ پڑ ۽ یہ بزرگی ننگن لوہان  
 اتت ۔ آ جہل بوت کہ سینگے دست ۽ بکنت ایٹاں بجننت کہ اناگت ۔ چیمے پہ وتی  
 کاردار ۽ کپت آرا ننگن ۽ پڑیں سیٹے سر ۽ ات پہ اسپانی گلگ پان ۰ ناں چھ ۽  
 باگپانانی سبارگ ۽ آتی دست شہارت ۽ کاردار وتی نیمگ ۽ لوٹ ۔ وتی دوہیں  
 دست سیت ۽ شپت انت لمستیں ننگن در کت سے شدیکانی نیمگ ۽ چگلہ داتت ۔  
 لوگ ۽ ماں دیگ ۽ رند آرا واب ۽ جانکشی پرماں ۔ آہینگ بوت سرے سر  
 برہ سر ۽ ایہ کت واب شت ۔ شپ ۽ وحدے ۽ آرا مریاں گپت ۰ مرگ ۽ آرا  
 نوت ایر جیک کت ۔ وتی خیال ۽ آ انگت واب جاہ ۽ سر ۽ تچک ات بلے وتارا  
 سیاہ تھاریں کوڈے ۽ تہا دیست ۰ سے تھاریں دوار جاہ ۽ پریشنگ مائیکل ۽ جہین ۽  
 روشانی ۰ در کپوکیں شینک آرا جانشود دیان اتت ۔ پریشنگ مائیکل ۽ دست ۽  
 شلمے ات کہ آ ہمیشی تہا چیزے تورگ ۽ ات ۔ نکولس ۽ دیست کہ شام ۽ ہما  
 دست کہ جہل کپوک ات آتی تہا چیزے لال آکوت اتت کہ جنوزاماں آتی حد ۽

مرہن کنگ اتنت - تھنگ ۽ ہما نگر اتنت کہ آنی چہ مملوک ۽ ستاں کراینگ  
 اتنت تھنگ ۽ گینی کہ آنی پہ بیان ۰ پہ ڈروہ ۽ کچی جم کنگ اتنت - نکولس نیرلی ۽  
 مے بہر ۽ سر پد بونیک ۽ دیر نکت کہ مے آنی زند ۽ جم کنگیں مال ات کہ مے مال  
 ۽ شرع آنی چانی دیم ۽ جنگ بونیک انت -

" شریں واجہ ! " آنی دسندی کت - " واجہ ۽ تب ۽ بار نہ بیت نہ  
 عرض دارینکہ یک تگے ۽ شما اگر منی پیلاں گیجگ ۽ ات نہ دگے تگے ۽ منی نیکیانی  
 گیجگ ۽ شموشکار مے بے کہ درستیں جہان ۽ نام ۽ توارش پرشتہ - ساتا میریا ۽ گرجا ۽  
 چہ دل ۽ مے برے کہ آنی بندگ ۽ مے چارک فرج من وتی کوپگ ۽ کنگ ات -  
 چہ شہر ۽ پسل ۽ ڈن بستگیں کارواں جاہ ہم من چہ وتی کیسگ ۽ جوڑ کنگ -"  
 " تکانسرمہ بی نکولس نیرلی " پریشگ ۽ درانینت - " منا شموشگ ۽  
 عادت نیست " - گول مے پو ۽ آنی ساتا میریا ۽ گرجا ۽ نشک ۽ نگار کنگیں  
 کارواں جاہ ( سرانے ) زرت شام ۽ دومی تگ ۽ گت انت - بلے تگ ۽ پے ہم  
 نہ سر ات -

فلورنس ۽ بینک واہند حشک ۽ حیران بوت -

منی واجہ ۰ شرف مندی ولی مائیکل ! یک برے پدا ہوش ۽ گول وت  
 بکن - تو شام ۽ تگ ۽ پھکیں آپ ۽ آپٹون مان نکنگ کہ من سن گیوانی ۽ گرجا ۽  
 خاطر ۽ جوڑ کنگ ات - سنیٹ اینڈریا ۽ ہما منبر ۽ ہم من نگندی کہ شما ہور کنگ کہ  
 آنی سر ۽ یسوع مسیح ۽ ہپتسمہ ( پہ عیسائی بونیک ۽ آپ ۽ تہا بڈونیک ) ۽ آنی  
 ڈیل ۽ عکس انت پے منبر ۽ سازگ ۽ من پہ ہمیشی ازم زان ۽ گپھرے زر دانگ  
 ات -

گراں مہذہیں واجہ ! تو جزم ۽ کہ شام ۽ مچیں کھوٹے نیست ؟ "  
 پریشگ ۽ پہ تو از ہی بچکندے آرا حال دات کہ ایش پیرس ۽ دلانی  
 یا کہ وینس ۽ باپارانی شام نہ انت باند نہ انت کہ ایشی ہمنگی ۽ شک دل ۽ آرگ  
 مہبت -

"جوان" نکلوس ء جبل نہیں گئیں سارے کش ات آئی گوناپ چوک  
چون ء سپیت گردان ات بزاں گرجا ۲۰ پشون منبر ء مزن شماریں کارواں جاہ ء  
سنگ کدے مرگی بانزلی ء ہم نیست انت ۔

"تووت بچار" پریشنگ ء در آمنت ۔ "تئی گراہیانی دیم ء تئی وت  
پراموکیں نیکیانی ارزش کسے بوچے ہم نہ انت  
"ہے ۔ گڈاں منی جاگہ دوزہ نار انت ۳-۳ گھوٹگی بوت ۔ چہ بہیار  
ء آئی دتتاں جہت بوتمنت ۔

"صبر ۔ نکلوس نیرلی صبر ۔ منصفین پریشنگ ۔ دلہدی دات ۔ سنے کار  
انگت توام نہ انت انگت چیز کے پیلانی تورگ سر آنگک ۔"  
ہنچو گوٹگ ء رند پریشنگ ء حما سیاہیں گمن کہ نکلوس ء پنڈو کافی نیام  
ء بہر کنگ اتنت نیکیانی تنگ ء گمت انت ۔ انانت شام چست ایر بوت لب  
تنگے برزا دومی جبل ء بوان ء شام ء دوئیں تنگ ہمنگ بوت انت شام ء لٹ  
برابری ء شوندارگ ء ات ۔

پنک ء واہند ۔ راوتی چپانی سر ء بیہ بوٹگ ء نہ ات بلے مہربانیں  
پریشنگ ء چہ گراں گفتاری ہشت ۔  
"بشکن نکلوس نیرلی اتنی کار پد شوندارگ ء انت کہ تو انگت جنت ء  
دوزہ یکے ء سزاوار ۔ سے پداگرد بروفلورنس ء او شہر ء مہلوک ء نیام ء حما  
نگنان بہر کنان بکن کہ ذی سر شپ ء روزردگ ء ساعت ء تو پنڈوکان ء دانگ  
انت کہ تئی کار پدانی گندوک چے کے نبوت ۔ گڈاں ترا آجونی رسیت تئی  
بخشش بیت ۔ خدا تعالیٰ بہ رحمتاں حد ء حساب نیست آگ آں واہند تو بہ  
کنوکیں دوزہ ء بخشیت نہ چے سبے نگنداں کہ کس مردے تنناوتی مال دولت ء سبب  
دوزہ ۔ بروت بلے ہمانگنانی بہر کنگ ء مہ شموٹے کہ آہاں مروچی منی شام جبل  
برز کنگ ۔ نول در رو ۔  
سے دمان ء نکلوس ء وتی واب جاہ ء بست کت آتی وتی دل ء جزم



کت کر پریشنگ ۽ پنت ۽ زورین پہ ایماننداری کارکنان ۽ و ترا جنت ۽ حقدار کنیں  
 چہ ہمے خیالی پیسری مرگ ۽ آدگ سے سال زندگ بوٹ ہمے عمر ۽ آئیز مندان  
 دوست ات پہ پچیں دست ۽ دل ۽ آھانی کھک کار بوٹگ۔

# نمونج، ابدمانیں

بانو قدسیہ

اے سری وار ات - چریشی رند دگ دوراں حنچو بیتگ - پہک ء ہن  
 دل ء - ہما درگتے کہ منی راستی پاد داری پدیانک ء گڈمی پدگ ء ات ء چپیں  
 پاد چہ حبیلی ء پلک ء تنناگتے چست بیتگ ات چہ پشت ء منی مات ء منی مٹھ  
 پنوش گپت اُکاپت انت چوک چہ اسپدگ ء نوک در آتگلیں چپک ء شکرہ جھٹ  
 انت گپت - من وتی بالاد ہمنگ داشت نکت چو گڈہ ء دتک ء اڑنگ برنگ  
 حبیلی ء پلکانی سر ء کپتن - مات ء رامنی سر ء دیم ء چانپٹ جنگ، گر ء گیر کنگ  
 ء ہنچیں گزرے نہ بوت - پریش ء کہ مردم و ہدیکہ چہ کسے ء جتا بیت کپت تہ آئی ء  
 جان ء پوشیں زند کجا بیت - ہمینی پرینگ ء تہ ہما دمان ء یک گرمیں ہپے باز ات -  
 مات ء پد ا منی گواپان ء ال کت گپت چھیلینت -

"گو باریں - گو اے ٹاک نیمردچ ء تو چہ کجا پیدا کئے؟ شہر گشت،  
 باز بجلی تو کجا بونگے اے دمان ء پوشیں آہر ء جوش ء کہ ڈگار ساہ ء ہم راز بیت -  
 دست دلیں بان ء سر ء تو پے لوٹ - بے وارث -  
 من بچ نگوشت -

"گو ناں کئے ان بان ء سر ء؟ برزاتیں کوٹھی نہیں کڈک نہیں کہ  
 پوہی - تو پے چہ کارے بالاشنگے؟ گوں کجام یار ء تہی درانی بیتگ کہ من آئی ہوناں  
 ہوشیں - گو ..... کئے انت آئی نام .....؟"

من ورا برنگ کت -

منی پت باز خاموشیں مردے ات - بے آئی چپی . آئی گنگدای . تران

۰ روچک تنہا پہ مات ۰ دل سیاہ کنگ ۰ بیتگ - آرامات ۰ دل ۰ سوچک ۰ مزنیں  
 . شی عے رس ات - آوتی ٹوہ ٹوہیں بروتانی تل ۰ مدام ۰ بچکند ات بلے مات ۰  
 ہرانی ہمیں پوسے ندانت - آئے دیوانجہ ۰ پہ زگ کنگ ۰ ہم دوش نہ ات -  
 مے بیوانکی ۰ پت ۰ عزت ۰ تیوگیں زند ۰ سوب چیرات - مات وہدے کہ کپک .  
 زندگ ۰ شگان ۰ بیتال ۰ آہ ۰ افاراں کارگران ۰ پہک ۰ بیوس بوتت تہ گوں دیوال  
 ۰ جھو کہیں کھٹ جہلی ۰ یک گورے ۰ راست کنان ۰ آئی سر ۰ شگون دیم ۰ پکت  
 چوشیں وہد ۰ چو سرنگیں نگن ۰ آئی دیم ۰ چل ۰ داگ سہرا بوتت - من ۰ پہ مات  
 ۰ باز بزرگ بوتت بلے پت ۰ ہر دگرے ات - جن ۰ جود ۰ مے لیب ۰ وہدے کہ  
 آئی باج برت کشلو نہیں کیس کوپک ۰ کت چہ لوگ ۰ پہچو دراد رکپت گوتشیکہ چہ  
 زورے ۰ من ۰ میدان کنگ ۰ روگ ۰ انت مات ۰ منی ۰ پت ۰ نیام ۰ بے  
 راہیں بولے ات گوں منی دیوال ۰ لگت پدا سنت پت ۰ نیمل ۰ شت ۰ کچل آ  
 سنگ ۰ سر ۰ ڈیک دنگ ۰ پد منی ننگ ۰ واترے کت - مات - پیہیں زند مے  
 پیش گامی ۰ پشت کترگ ۰ گوست - تیوگیں زند ۰ آیشی ۰ سنی نبوت ۰ مے لیب  
 تنہا پہ آئی مینگ ۰ انت شپ ۰ پاسے ۰ بابا وہدے کہ گس ۰ کاتک مات پہ  
 بے سدہ داب کہ چوشیں داب کپتوک ۰ زہگ مات بونیک ۰ رند نصیب بیت -  
 من درگہ ۰ کڑی پانچ کت - پت ۰ منی سر ۰ مہر ۰ دتے مشمت پدا بے تواری ۰ تہا  
 پترت - پت ۰ ہر یک جہر ۰ بے گوشتن ۰ من سر پہ اتن - بلے مات ۰ ہر چوشیں  
 انت چوک آرت ۰ سر شنگیں پریں تھال ۰ سر ۰ مکسک گرند بہ بنت - پت باز  
 چہیں مردے ات - بلے آئی چہی ۰ ہم رپکے چیر ات -

من پت ۰ وز ۰ چپ نہ اوں بلے منی چہی جہلی ۰ درگہ ۰ پادانی دیم ۰  
 کچگلیں کسل ۰ مثال انت کہ دوشی نیں شپ ۰ دزاں چہ کڑی ۰ سنکل ۰ پانچ کرنگ  
 دور دانگ - چوشیں کسل بازانت بلے چو پنگ ۰ دپے آپ ۰ انت - آئی در ستیں  
 کار پد ہم وت دیسنگ انت - بلے وتی ہیگنابی ۰ پیشداشت نکنت - نہ رکھینگ ۰  
 مجالتی ۰ وتی بیوسی ۰ مارشت ۰ گوں وتی وابنداں دروہ بازی ۰ حیران کنو کس درشان

ء آنی دپ مہر کرنگ . منی ء منی پت ء چپی ء مزنیں پرکھے ات . ابا چو ہما  
تلاہاں بے وار ات کہ زر ء چول آہانی پادانی دیم ء چچلی کنان ء واب رؤنت .  
منی چپ کچو ہما آسی چر ء انت کہ ڈگار ء تہترین ء لہر کنت . جہر جشیت ء سر ء یہ  
دگ نیمگے ء کشیت .

” بگو ، چیا گنگ اوشتانگے چو وتی کمذاتیں پت ء . بگو کجام یار ء  
ابازاں درکپنگ دکائے . نامراد ؟ ” سے بلاہ ء دستاں آجوتی ء خاطر ء پت ء باز  
سال پیش ء دپ دہنگ ات چوک نظیری گوشتہ .

لب از گفتن چتاں بتم کہ گوئی

دہن بر چہرہ زخمے بود ، بہر شد

” مستیں منڈک ! مئے لوگ ء بان میگ ء چہ کلاں پنک ترامت باریں  
کئے کئے ء را روگ آئیگ ء دیگگ . چنکس ء چم کپنگ . حال بدئے باریں سے  
کار پد چہ کجام وہد ء جاری انت ؟ ترا چنتمی ماہ پر بوتگ ؟ زوت کن بگوش کہ من  
ڈاکٹرے . دانی ء شوہاز بہ بہ بنیں . چہ عزت ء لج ء پولنگ زورگ ء پیش ہراتن ”  
منی ارس چہ چماں یکبارگی شیوگ بوتنت .

دمانے پیش ء آئی ہم منی گواپان ء گپت ہنچیں سوج کت انت . من  
مات ء را چہ حال بداتیں کہ سے دمان ء من چہ آئی دپ ء ہم ہنچیں ہبر اشکنگ  
انت . ” بگو ، چیا ہبر ء درانکنے بس گریوانے آگہ ترا ڈاکٹرے ء پکار انت خرچ من  
وت کنان . بگونان . گریوے چیا . پرچے ہبر ء چیر دئے ؟ ” من نہ آرا حال  
دات کت نیں مات ء را . چہ کسانی ء من ہنچو مارنگ من آگہ گوں کئے ء  
چہرے گوشت سر پد نہ بیت بلکن پینی دژ منی ء جہہ جنت .

من چہ پلکانی سر ء چست بوتن دیم شود ء ماں دات .

مات تال شریں وہدے ء درگہ ء ٹپگات . پدا تزن ء شگان ، بددعا ،  
ایشانی نوشگ کہ جبت گوں درگہ ء جھوکھے دات سیر ء گریتے . پدا وتی دیریگیں  
داسپان زر تمننت جھیلی ء تہا کھٹ ء سر ء کپت . چہ منی ودی بوہگ ء تال مردچی ء

زور زور ۽ درستیں قصہ یات کت انت ۔ من کہ آئی لاپ ۽ کپتین آئی سر ۽  
 چو نہیں گرافی آتک انت ۔ من ۽ پیدا کنگ ۽ چو نہیں درد سنگت انت ۔ چلگ ۽ تما  
 من ۽ سرک ۽ گپت ماں نوزده روج شپان ۽ چمانی تما روج کت ۔ منی رودینگ ۽  
 مزن کنگ ۽ آ کجام خواری ، نمت ۽ جنجال بوٹگ کہ آئی سر ۽ نگوستہ ۔ منے  
 قصاں دپ گال کنان ۽ روج بیگاہ بوت ۔

من کہ چہ دیشود ۽ در آنگن ۔ مات ۽ درستیں گوات ایر ماد بوٹگ ات  
 آ چو کسانکیں چکے ۽ جلونٹیں کھٹ ۽ سر ۽ بے سدھ داب ات ۔ آئی چسپیں گل ۽  
 سر ۽ کھٹ ۽ خادانی رند چو دامے ۽ تالان اتنت ۔ بیگاہ ۽ دیم ۽ چشم ۽ درج ۽ سر  
 ۽ جھینگانی چری چری ات بلے مات ۽ چے سدھ ۔ چوشیں وہد ۽ من اگہ گوں کے ۽  
 در روئیں ہم مات سی نہ بیت بلے من گوں کے ۽ بہ تچیں ؟ ہما زالان ۽ کہ مردم  
 تاچیت برنت اللہ بزانت آ چو نین بنت ۔ منے ڈولیں کاڑاں کے در کنگ برگ ۽  
 قولے ہم نکت !

من چپی ۽ گوں کھٹ ۽ پادگ ۽ سر ڈیک دات نشتوں ۔ بید چہ مات ۽  
 اسے جہان ۽ من ۽ کئے است ۔ بابا ۽ ہم بید چہ منی مات ۽ کے نہ بوٹگ آ صدراں  
 چہ لوگ ۽ شت پدا برگشت آتک ہمے کھوٹیں کدار ۽ نگہدارگ ایر کنگ ۽  
 تجوری کیے ات ۔ منی پت چوشیں جاں بڈ ۽ نان زوالے ات کہ وتی دیم ۽ سر ۽  
 نشنگیں مککان ۽ ہم بال داتے نکت ۔ ورگ ۽ ہم سست کہ نکت ۽ سنگ ۽ ہم  
 واکے نہ بوٹگ ۔ تیوگیں جان ۽ یک بر ۽ پھر صابونے مات نکت ۔ پمشکا جان  
 شودگ ۽ ہم جانے دزت ۔ قمریں زمستان ۽ بے پردیوک ۽ دپت ، گرماگ ۽  
 حیدیاں میچل ات ۔ بلے و ترا گواتے نکت ۔ بابا گوں ہما پلا ۽ کڈھ ۽ ہمدرد ات کہ  
 بچک بتو ۽ لیب ۽ خاطر ۽ کروندنت ۔ برے برے کہ ہور بیت و تاں وت آپ ۽  
 پر بیت نہ کہ جوٹیں عمر دپے پانچ انت گوازینیت ۔

مات ۽ سجوتیں زند پت ۽ سنکتی ، گوازینیت ، پہ شگان جنگ ، پہ ارس  
 ۽ اولوم بلے گوازینیت ۔ گوں منے دود یولل سر میڑنیان ۽ مات پیر بوت ۔ چوشیں چہ

یہ ایم سردک ۔ من چے حال بداتیں ۔ سر پہ جام سر ۔ بلیتیں ۔ کجا سر کتیں ؟  
 مے لوگ ء ہر ہما چیز ء کاشت بوتگ کہ زند ء ردوم دنت ۔ زند چہ  
 ہنی چار کہ بیت ۔ دولت ، محبت ء خانوادھی ۔ پوشیں چیز مدام ۔ تاوان ء دیما  
 بوتگ انت ۔ مارا ہمک چیز پہ ہنپیں کیل رستگ کہ بس نہیں جاری ہمانیت بے  
 زند ء دس پارمہ سنگریت ۔ من سے سالگ بوتگن کہ مات ء یک کار جاحے ء کار بنا  
 سنگ ات من گوں پت ء لوگ ء بوتگن ۔ ماددیں وقی بیواری ء اہتگی ء کلات  
 ء بند جونیں روج ہمگور بوتگ ء ہم کزد ہتگیں ۔ پت دہدے کہ لوگ ء بوتیں خیال  
 کایک کہ دراشتگ ۔ دہدے دن ء ہشتیں دل ء گوشت مچے گور ء گیگ ء جاگے  
 تندک انت ۔

لستیں دہد من اسکول ء شت کاتکوں بے دزوس نے بوتگ ء حے روآ ،  
 زوت کنت ۔ شربوت پہ یک عقیے ء کہ اسکول ء روگ ء من ء باز تورست ۔  
 درستی جنک اوداں پہ گل ء بال اتنت ۔ پہ حال دیگ ۔ گوں آہاں بازیں  
 احوال بوتگ انت ۔ وانگ ء درگت ء ہم استاد ء چاں اندھی ء آہاں پہ یلدگر ء  
 رقمہ نوشتہ کت وقی دلانی احوال دراکنت ۔ من جماعت ء جنکال من ء وروڑیں نام  
 پرکت ات ۔ بے من آہانی جواب ء ز ۔ ہم نکت ۔ چہ آہاں زیاست منی جند ء  
 دل ء من ء پہ سخن ء تیر کو آں بستگت اسلول ء ترک دیگ ء رند منی زند پداکور  
 چات ء سنگ بوت ۔ ہر دہد ہما صوب ہما بیگاہ ہما جنکے آپ ء پلپگ ۔ زند ء نہ  
 آسے نہ شرتگے .....

حماشپ ء آئی چار خانہ کھیں مانپوشت ۔ وقی بے وانکیں کھٹ ء چیر  
 گجانی سر ء اہدی ٹچک دات ۔ یہ دایمی بے توار بوت مانگوٹھے ہبکہ بوت نشت ۔  
 نہ آئی گت ء پر ء موتک آورت نیں ہوں درگہ ء دیوالل ومارا جت ء پروشت ۔  
 ہنپیں جاگے ء چو غیر آبادیں ڈگار ء دیم ء سر ء چل بز بوت انت ۔ نہ پوس نہ  
 سیدانی عذر خواہی ۔ نہ اول شام نہ سے شام ۔ ہتگ ۔ مردماں پوڑی کت چہ  
 ات ء گردن ء یارے سبک کنانیت ۔ سیی روج ء مات ء کار جاہ ء دیم کت ۔

نوں پت ۽ هر دھد ۽ لوگ ۽ جگير بوت -

چہ سے پت ۽ ترس ۽ من بان ۽ سر ۽ سر کپتوں - مے لوگ ۽ بن ۽  
چار کنڈ برزیں نواں جاہ نیست ات - کہدہ کمیں چہ بان ۽ سر ۽ چست اتنت سے  
جاگہ ۽ نینگ دہدیکہ مات چہ دور ۽ ودی بوت من ایر کاتکوں مینگ ۽ جننگ بازاں  
بلے منی چپی ۽ کبل ۽ زنگ کنگ ات آج پیری ۽ دل سیہ بوتنت - نوں منی جد  
ات - بان ۽ بڈ ۽ آزمان ۽ دیما بال کنوکیں کرگس ۽ کپوت ۽ بیگاہ ۽ واٹر کنوکیں  
گراگ -

یک روچے چارمی بان ۽ نینگ ۽ کسے ۽ شیرارت - من چو نزاٹنگ کر  
شیزاروک کسین والا قدیر انت - هما درگت ۽ من چوش ہم نزاٹنگ کہ قدیر ۽ شنج  
چک انت - آئی ۽ جن مینگ ۽ درستاں زیبا تریں زال انت - منی چماں ہم یکیں  
نکش رست کہ قدیر ۽ پختگیں ۽ برز ۽ نمہ داریں لوگ مینگ ۽ چپانی زیب انت -  
دریگانی دیما لونجانس پردگ ۽ دیوالانی دری تک ۽ جالی ۽ نیم سبز ۽ نیم پیردزگ  
رنگ برز ۽ سمبھینتگیں بان سے بان منی اولی گس جوڑ بوت - سے بان ۽ نیاست  
قدیر ۽ پین چہ وتی کسین ۽ سارتیں کوکا کولا آورت - رڑ ۽ کلپ ۽ شینگلی باہنگ ۽  
مہرگانی گوری ۽ پونز ۽ کنگی ترپوکیں پلی - قدیر ۽ ہر یک ہبر چو آئی ۽ کسین ۽ مال ۽  
ات - ارزاں گزار زورگ گراں شوٹنگ - وام ۽ آئی حد ۽ دود نہونگ - آئی چ یک  
گراکے ۽ ناوش نکت -

نزانیں ۽ من چہ پت ۽ ترس ۽ آئی ۽ شتن ؟

نزانیں ورنائی ۽ ایوکی ۽ مار پرچہ چوشیں ہونڈاں سر جتان ۽ بارت ؟  
نزانیں منی لہر گردکیں پرچولیں آر ۽ چیزے درگ ۽ چیزے ہندگ ۽  
دمانے دل ۽ سیر ۽ شدلی دہدے تیر کنگ ۽ اومیت ۽ من ۽ تیلانک دات اوداں  
برت - گمان انت کہ برے برے سببے نہ بیت - بس مردم ہنچائیں ڈولے ۽ زند ۽  
پرگ ۽ چو آبریشم ۽ تاراں پتایگ بیت - قدیر ۽ گوں وتی کھول ۽ مزیں مہرے  
ات - آئی وتی ترو ۽ ناکو ۽ سیاد ۽ ہمسرانی ہبرکت انت - ہم زاماسانی پچار ۽ دم

نہرت آرا پہ وتی جن ۽ مزنیں مہرے بوتگ کہ آئی کھول ۽ کچین بہرے ات ۔  
 ابازاگ ۽ دل پہ دل بوتگ ۽ دمان ۽ ہم آئی وتی جن ۽ نام نہ شموشت ۔ آئی محبت  
 ہفانی تیر بوتگ کہ منی ہون ۽ شاتل پھر ٹپی نبوت نکپت بلکن برزا ۔ برزا را بال  
 گران ۽ شت ۔

وتی چکانی پچار ۽ قدیر ۽ بازوشی رستت ۔ وتی کھول ۽ دود ۰ ریدگ ۰  
 بیگ ۽ وتی پت ۽ برادری ۽ نیام ۽ عزت ۽ آرا باز خیال ات ۔ من گوشیں وت  
 قدیر ۽ جند ہم چہ آر ۽ سہ گوات ۽ پچہ آردک نہ ات ۔ آئی درسیں زند راجی  
 سنگ ۽ کیلہاں ورگ ۽ کیل کنگ ۽ گوتگ ات ۔ آچہ ہنچیں کسانیں عمرے ۽  
 کبیں ۽ نندان ۽ آتگ ات ۔ کہ نون آئی ۽ زند ہم حوز کیں ڈبگے جوڑ بوت ات ۔  
 نئے درستیں اڑ ۽ گٹ وتی جاہ ۽ بلے آگول من ہنچیں عیبے ۽ دچار کپتگ ات ۔ کہ  
 چہ آئی شان پیداوار بوت ۔ آئی پہ حسابے چہ وتی کبیں ۽ ہنچیں چیز آوردت کہ  
 آئی کھول ۽ چکانی حق جنگ مہ بیت ۔ آوتی زند ۽ تام گرنگ ۽ چو ہما پیر زال ۽  
 بوتگ کہ حساب ۽ سر ۽ پان مالیت ۔ برابر چون ۰ برابر ۰ کتھا ۰ جٹکے زردہ ۰ آئی زند  
 ۽ لہڑ ۰ ہم خاصیں کیلیے ات ۔ آئی تہا نہ دام ۽ شگل ۰ تہیں بدھزچی ۽ رنگ ۔ ہر  
 چیزے ہر مالے کہ آئی من ۽ دات ہما دمان ۽ آئی مزد گپت ۔

بلے منی ہبر پولیس مات ہمے ہبراں کجا سر پدات ؟

وہدیکہ قضا گرب ۽ آئی چہ واب ۽ چم پاچ کت انت تہ پہ شریں  
 دمانے ۽ روک روک ۽ من ۽ چارتے ۔ من گمان کت کہ گرانیں غم ۽ آئی بلکن  
 سرگشتہ ۰ بلے آئی پدا منی کوپگ گپت ۽ سر بنت ۔ " بگو شوم روچ کجام ماہ ترا پر  
 بوتگ ۔ بگو ہر ؟"

من آرا چے پو داتیں کہ گول چوشیں شریداراں ماہ پر نہ بنت ۔ گول چوشیناں نیں  
 نپ بیت نیں کہ تاوان ۔ بس تہنا زند ۽ دپتر چوشیں انگاں پر بہت کہ آہاں کے  
 دنت نہ کنت ۔

" بگو تو پدا آئی گندگ ۽ روئے ؟"



گوں نے گالوار، سوچائیں شہماتے منی گوش بن گوم دات انت۔ من  
 گوں، مات، چے بگوشیں کہ قدیر، گند، تند، چوشیں شوکے، نہ نرنگ، حے  
 جبراک من قدیر، یامات، راسرپہ کنگ بلونتیں آہاں من، کشت۔  
 - بگو شہر گشت، بگو چلنڈ، پداروے آئی، آ؟ -

من مات، پادانی سر، سر شگون کت، چہ وقی غم، درد، سہب،  
 نہ، منی درد کدی منی جند، بوتگ انت، من، وقی مات، ہلاک بونیک تورگ،  
 ات، آئی آگ، من، جتاں بکرتیں باکے نہ ات، بلے نوں آوقی دپ دیماں پہ  
 چانپٹ جنگ، ات، وقی موداں روسینگ، ات، آرا اچ وت بیرگیری کنگ،  
 من چارت نکرت۔

من سوگندے زرت سوگندے ایر کت کہ نوں قدیر، گندگ، نہ  
 روئیں۔ کلام بڈکت اد حالینی من پدا قدیر، بان، پاد دوتل نکر تننت، مات چوک  
 بجوئیں روچ کار جاہ، پہ کار کنگ، شنت، آرا منی سوگندانی سر، پچیر باور نہ  
 بوت، چہ منی نیمگ، باز حطرے بوت، من کہ سر پہ داب، دات آدزی  
 دزی، منی کر، نشت منی پشتک چست کت گوں وقی کواپس پہنکاں منی لاپ  
 پنڈت، آرا پورا شک ات کہ لاپ چہ تما ودان انت، وہدے شپ، گڈی نیں  
 پاس، منی سر دن، نشت نرم نرمی، ہنچو گریے گوشیک، دو پشی گوردگی، جنگ،  
 انت۔

قدیر، منی دپتر دگ، برے پانچ نکت، نہ من آئی بان، پادے ایر کت  
 چیر ترانگیں موڑی، دست آرگ، آئی وقی وہد زیان نکت، اینکس دراہیں تند،  
 نیادے، آسر، ہم نہ سیٹے بوت نہ کہ تاوانے، زند چلوئے آپ زوران ات، نہ  
 آدے چست بوت نیں سیری، مارنشت ودی بوت، بس نہیں، اوتاگ نہ  
 سستگ ات۔

پدا یب روچے مات، چہ کار جاہ، پہ گل، ہالے واتر کت، وشی، ہنچلے  
 آئی بگل، ات، - "بزور باجرہ بور، تئی بخت، جہ جنگ، بیا شوم روچ تئی ہبر

بندی کنگ کاٹن - بادامی باب - حبر بندی بہ شوق قدیر - منی دل - گنگ ات -  
 آئی - گوں چوشیں سرے - وقی لوگی - حبرکت بانت کہ منی دل ماں بوت کے منی بارو  
 ہنیں حبر بکت - منی خیال بود کہ دوچے حلق - جنیں مچ بنت منی چارگ -  
 کانت - پدا سہرا بستلیں مردے دیم - گوں دسمال - پیک کنان - کیت من  
 کروکیں کوشانی گردشک - گار چہ لوگ - رہدگ بنیں - من - جنگل - آ دست -  
 روگ - مزنیں شو قے ات -

" بیا - دیم - چیر مدے مدسپ - پر تو اللہ - وت درے پانچ  
 کرنگ - میغر صاحب - زال وت منی - آنگک - "

" اشکنے ناں باجرہ ؟ نازانی سیہ سوج - اشکنگ - مے ؟ - "

" اشکن ماتی - "

" گڑاں پر چہ گل نہ مے ؟ - "

" گل اول ماتی - "

مات پہ دل - رازانی درا کنگ - منی کش - نشت گٹ گیریں توارنے  
 - گوشتے " میغر - زال - گوٹگ انت کہ منی گہار زاتک انت - واتدگ - نہ انت  
 بلے مزنیں میراٹے - ایوکیں وارث انت - ماوا میراٹ - نام - ہم دپ - آورت  
 نہ کنیں - تو میراٹ - بانک بے - من وت بادامی باگ - شنگوں حماتی جود -  
 ہوٹل - لوگ ہم چارت آنگکوں - دو طبق - زردیں حبیلی - پنکھا - ریڈیو - ٹیلی  
 فون - غلچک - لوگ پر انت - بزور لڈو بور - بچک - حند برزی طبق  
 انت - جہازیں لوگے - جہونیں زندہ آبریشم ہپوش - چہ اسے بانڈ میں لوگ -  
 عذاب - چہے - "

" گل بکن - کسے - کہ چارگ کنوک بیت - رب آئی کاراں  
 شون دن - سیریں درون - سیریں داب - "

دیر دیر - من پرست - او آوت - آئی جند چون انت ؟ -

" ہر چونیں لوگے بیت ہما ڈولیں مردم بنت - چوشیں گسانی تہا ہمک

مردم کجا بیت -

شکل و صورت و چون امت ؟

ماتے صورت و ہدانت بیچ ہم ٹھلیں ورنائے بیت - اسپیت ،  
گورگیں ، چوٹیں ، پونزے - پورائیں دست تاں سر و شک و باہینکال پر ، ہنچیں  
دش لسانیں ہاجرہ ہنچیں دش لسان کہ چے بگوشیں - بند گہار - بور دادا - ایماں  
بند گوں بالشت ٹیک بدے چا ، بیاریں کہ شربت - منی دل و نگوشت کہ  
چہ آئی جتا بہ بیس ، راست گوشین ہاجرہ -

من بیچ نگوشت -

" بادامی باگ و بانک گوشگ و ات گہار من بیچ نلوٹیں - من و بس  
نشار درکار امت کہ گڈو و دش بکنت - گوں آئی ہمدل بہ بیت - آئی خیالوں پروت  
بہارت - مارا دگ بیچ درکار نہ امت بیچ چیزے گزر نہ امت - خدا و مارا گنج دانگ  
امت مارا کہ طبع بوتیں ماتے وہدی ہستومندے و جنتک بانور کت آودت بلے  
مازانیں کہ خواریں لوگاں غیرت است مہر است ، خانوادھی است -

من دل و تھا کنت - بادامی باگ و بانک نرانت کہ خواری چہ سے  
سے چیزانی کاخت و دی بیت - دولت و کاخت نہ پہ خواری و دائمی ہزارے -  
اصلیں بہار چہ سے سینانی کاخت و پیدا بیت -

" بزور بور لڈو بور دستی روگن و جور کنگلیں امت - بزور -

مات ہمے روچ و گل و بال ات دیگ و چکریناں و دپے پر زبیل ات  
پدا در کپت حال و پہ متگ و سرکنگ و واتری و آئی دیما پل رچک ، ات من ہچر  
مات و را چوٹیں دش و ندیتگ ات چہ نکاح و یک شے ساری ہم مات گل و  
گنگلان ات بلے چہ سیر و یک روچے پیش کہ چہ بادامی باگ و برگشت - آئی دیم و  
ردک چیرے پُران بوتگ ات - بے ٹیک ، بتوار ات پہ کلھے ہما سوٹ کیسا  
گرکت جبیلی و نیم و دور دات کہ چہ سیری پوشاک و سستاں پُر ات - من و  
توارے پرنکت دیم و پُر ات نہ سوٹ کیس پانچ کت نیں کہ پوشاک و سست

ہونہ اشت انت - بلکن حمے قہریں شپ ء مات ء پیلگ حم نکت -  
نیم شپ ء من آئی ہڑوسلگانی توار ء آگ بوتن - سوٹ کیس پانچ کنگ  
روک ء چارگ ء ات -

"چے بوت ماتی ؟"

"چے نہ انت - تو بوسپ"

"ہد تو گریوے ؟"

"ہج نہ انت"

مات ء من ء گلانش کت ، آئی تہزن ، کپنگ ء بددعا زندگیں بوگ  
- بلے اٹپی آئی انبار ء من ہنچو مارست کہ آئی ارواہ بدن ء یلہ کنگ ء انت  
خیال بوہ کہ آ منی جتائی ء غمیگ انت - بلے منی جند ء زرد چہ ہر وڑیں جہزباں  
ک ات نیں کسی دچار کپگ ء گل نیں کسی جتائی ء اندوہ - منی زند ء ماہ ء  
پا تہ ہنچو گوٹگ اتنت - چوکہ کھنیں انبار جاہ ء نوکیں سال ء روچ اشمار  
ہنگیں ہند ء گوں کھنیں سالل ہور بہ بیت -

تل صباہ ء مات ء من ء انبازاں کت ء گریت - سیر ء صباح ء  
ہج ء مک دیگ ء ساعت ء مات ء درائنت - "بگند ہاجرہ گوں نصیب ء دست  
دعوانیت - جنہن ء تیوگیں زند دست ء بڈ ء انت - منی جند ء بچار سیزدھی  
مال ء بانور بوت آتکن - یک روچے جود ء کٹ ء سہنگیں پیسیے دست ء نہ کت  
یک روچے ہم لوگ ء واہند ء من ء کشکے ء کد ء مہرندات - بلے جہجا من گوں  
صیب ء نہ جھیرت - بختے کہ جوانیں بوتیں جوانیں روچوں دیستیں ، ہر نیامت بے  
انت پاد سر ینگ ء رست کت - اشکنے ناں ؟ کسے ء خدا دولت دنت بلے تریں  
ناپگ نہ دنت - اولاد دنت تہ جان سلامتی نہ دنت - اللہ پاک ء اینکہ استال پیدا  
کرنگ ہمینکہ کہ غم جوڑیننگ انت ہر کسی وقی استال ء غم ء سلگ ء آتنگ اے  
جہان ء " - سری رند ء من ء گمان ء گپت کہ مات اچ من ہبرے چیر دیگ ء  
انت گوں من دروگ برگ ء انت - پچیکہ مات ء را حمے دوئیں علت گوں نہ

اتمنت -

"آفر چہ ہبرے ماتی ؟"

"ہبر چے نہ انت ، ہر ماتے وتی جنٹک ء چیزے نہ چیزے گون کن  
من تراگ مالے دات نکنس دلاسا ہم مدیس ۔"  
منی چم پر بوتنت ، من مات ء راگلانش کت ۔

"وہدیک من کارجاہ ء روئیں راہ ء دپ ء بازیں گترانی دپ پانچ انتر  
شپاتی تہاری ء راہگوزی ایسانی تہا کپنت ہم ۔ باجرہ ! منی چپانی روک خالق ء  
تہر ء پراہ ء جہلیں گتروتی جہان ء ڈڈر ء چیر گتک انت ۔ مردم نال چنت ء  
رکھینیت ۔ بنی آدم ء حاش شیر متلگ ، دراجیں سیاہ تہاریں زندے یک نہ یک  
کھڈے ء تہا کپیت کہ کپیت ۔"

توگوں من تچک ء پرچہ گواہ نکلے ۔ ہبرے چے انت ؟ ..... آفر  
بوتگ ؟ ۔"

"ہج نہ انت ، ہج ہم بوتگ ۔ نوکیں لوگے بیت ۔ نوکیں مردم بنت  
تئی مات اوداں نہ نشنگ بلے خواری ہم اودانیت ۔ ہر جاگے وتی آسودگ بنت  
وتی غمہادی بنت ہما جنٹک کہ مات ء گس ء یا تاں گار بیت جود ء لوگ ء روت  
وش نہ بیت ۔"

"تراکے ء چیزے گوشنگ چوں ماتی ؟ بگو ، تو پرچہ چال ندے ؟"  
"مات ء ہج نلوشت ۔ آئی چپی چہ منی ء چہ پت ء چپی ء سردتے گش  
ات ۔ پچیک سیر ء دومی شپ ء منی مات ء پے ہتیواری اے جہان اشت ۔ منی  
دیگ ء مہلوک ء برت جہ ء جاگہ کت ۔ من ء حال ہم نداتش ۔ آمن ء یکیل  
وہد ء دودردی ء رکھینگ لوتنت ۔"

ہنچو کہ ہپتوئیں زحک ء ڈرنگی ء گرہیں جاگہ ء رودینگ ء اے جہان  
ء لائق کنگ بی ۔ منی دیگ ء لوگ ء من ء پے سر ء گورے زرت ۔ آرام  
آسرات ء آسودگی ء پنہگانی من ء دات کہ چہ گڈو ء گند ء مند ء پیش کے دولت

۱۰ زندہ حاصل بنیں۔

۱۱ ہر چنگس روچ کہ مہمان لوگ ۱۰ بوٹگ انت ۱۰ سے یکن ہبر اشنگ ۱۰  
۱۲ گڈو دراہ نہ انت ۱۰ جبلی طبق ۱۰ لوگ ۱۰ وقتی مات ۱۰ حد ۱۰ انت ۱۰ باز ۱۰ رنداں  
۱۳ ۱۰ سکین دات کہ یک برے گڈو ۱۰ بچاریں ۱۰ بیامیں آئی نادراھی ۱۰ حال ۱۰  
۱۴ بلے چہ برزی طبق ۱۰ ایر کپگ ۱۰ دس ۱۰ نہ گپت ۱۰

۱۵ ۱۰ منی وسیگ چہ منی مات ۱۰ پہک جتا تب ات ۱۰ گورگیں ۱۰ پٹھیں ۱۰ چپ ۱۰  
۱۶ ۱۰ سگ ۱۰ اوپار ۱۰ بانک ۱۰ برے برے من ہنچو مارنگ کہ آاے کوڑو ۱۰  
۱۷ ۱۰ نہ انت ۱۰ آئی چم چہ غماں ہنچو سرریچ کہ من ۱۰ یم کاتک ۱۰ مات ۱۰ مرگ ۱۰  
۱۸ ۱۰ کلاں پیسر منی وسیگ ۱۰ دل دست ۱۰ آورت ۱۰ آگے وانکی ۱۰ بہ نشتیں  
۱۹ ۱۰ دور بوت ۱۰ چوکہ پہ وقتی مات ۱۰

۲۰ ۱۰ ہماشپ ۱۰ کہ سری رند ۱۰ گوں گڈو ۱۰ دچار کپتن تاں دیر ۱۰ منی کش ۱۰  
۲۱ ۱۰ آئی دست منی زانسر ۱۰ ٹپگ ۱۰ ات ہر ہبرے کہ دب ۱۰ کشتہ ۱۰ پدانیام ۱۰  
۲۲ ۱۰ یلہ دیان ۱۰ بے تواری ۱۰ نشت من ۱۰ چارتے ۱۰

۲۳ "گڈونوں چون انت ہاریں ؟"

۲۴ "دراہ انت ۱۰ انپی کنت تہی دوار ۱۰"

۲۵ ۱۰ نہ بیتگیں سالونک ۱۰ چارگ ۱۰ منی دل ۱۰ چوٹک دیوکیں روشنیں روچ ۱۰  
۲۶ ۱۰ کت ۱۰ جنین آدم وہد وہدے سالونک ۱۰ شہین ۱۰ کہ وقتی خیالوں کاریت ہاجرہ ۱۰  
۲۷ ۱۰ نک ہما یم نہ بیت ۱۰ بلے درستیں ہبر جنین آدم ۱۰ جزہ انت ۱۰ لوگ ۱۰ جنین  
۲۸ ۱۰ سینیت ۱۰ چک جنین کاریت ۱۰ جودتہ لوگ ۱۰ دپ ۱۰ نام ۱۰ ہنچائیں تختی انت ۱۰

۲۹ ۱۰ منی دل ادلی گشتان ۱۰ جہلانکی ۱۰ کپت ۱۰ پدامن دل ۱۰ گوشت گڈو ۱۰ بلکن ۱۰  
۳۰ ۱۰ رنگ انت ہمیشا آ چوٹیں پیش بندی کنگ ۱۰ انت زانک ۱۰ سے سبب انت کہ  
۳۱ ۱۰ روچاں آرا منی بان ۱۰ پترگ ۱۰ نیشنگ اش ۱۰ بوت کنت کہ منی وسیگ ۱۰  
۳۲ ۱۰ ہبر نہ مارنگ کہ اینکہ روچاں آبانی حد ۱۰ بان ۱۰ من غمباد بوٹگن ۱۰ نوں پمن شر ۱۰  
۳۳ ۱۰ ہرنگیں مردم ۱۰ پچو آ رہے نہ ات ۱۰ من ۱۰ وقتی لوگ ۱۰ واہند ۱۰ گزرات ۱۰

تاں شریں پاسے ء و سگ منی گور ء بے سبب بیوانک نشنت  
 پاپادے گس ء پادے چہ درگہ ء ذن در کنان ء گوشتے " باجرہ ! بشکن ما درست  
 قدر دمن تو تننا گڈو ء قدر بدے - آسے یکنیں بچ انت پنچ گہارانی یکنیں برات  
 بچار منی جنٹک ! حر چیزے کہ آترادات مکت تو اچ ما بلوٹ - چہ گڈو ء زیارے  
 بے ملیں دگہ بچ چیزے گول من نیست — "

من وتی و سگ ء سرپہ بونگہ ء جہد ء بونگن - بلے آ بگوشے کہ وتی  
 ء آسیں مچل ء پہ ہر ء ارس تو سگ ء ات — " منی سیادانی نیام ء جنٹکانی  
 نہ انت بلے من چہ خواریں گے ء فشار پرے خاطر ء آورت کہ وار ء غریب چہ  
 ء ہمدلی ء ہستگار انت - آ مہر دیگ زانت - گڈو نوں چوں کہ است تی انت  
 باجرہ ! تنی تننا انت ہناتنی — "

منی و سگ ء ہنچو گوشت ء شت -

آئی ہر راست ات گڈو تننا منی انت بلے در یگتیں من گڈو  
 ہمانکس بوت بکتیں کہ قدیرہ بونگن - شب ء گڈی پس پاس ء گڈو سیرہ درمی  
 پترت - چہ پترگ ء پیسر درگہ ء دپ ء خمیں پس پس ء توار آتک انت - گو  
 پترگ ء من ء ہنچو پت چوکہ م در بچ ء بگل کنت - آئی پشت ء منی و سگ ء  
 ہجرات اوشتوک اتنت -

" ماتی — منی بانور — منی جن ، منی ماتی - منی و شکس و شکس

بانور — "

منی و سگ ء ہجراتاں آرا چیلینت من ء چڈائینت -

" گڈو - تو چے کنگائے ! "

بگند بانور ! ایش مناتنی حد ء آہگ ء نیلینت - من ء تر سینت کہ  
 بانور جہیت روت - تو جسے ؟ بگو من ہنچشیں خرابیں مردے اوں - من وتی  
 بے ء کتاب ء بیاریں ؟ کجا انت منی کتاب — منی کتاب ء پرچے نیارات  
 من بانور ء وتی سبق ء بشکنائینیں — "

منی وسیگ ء کہ آرا چپ دپ ء دات لگت گریوگ ء ۔

” درست گوں من کت کپنگ انت ۔ بلے انگت گوشت منی خیر ء

ہنت من پرچہ گپ کنیں دادا ۔ تو چپ بکن ۔ تو کپار بو ۔ منی و ابا نور انت ۔ من  
چپ کنیں ۔ ہبر کنیں ۔ ہبر کنیں ۔“

شلیں پلنگ ء برے برے گوں بانس ء بندگ ء برز کنگ باز مشکلیں

کارے بیت ۔ چہ یک دیے ء کوس ء راست کنے دومی نیمگ ء کوس بیت ۔ منی

وسیگ ء ہجرات ہنچیں بے ستیں جد کنگ ء اتنت کہ گڈو ء مرومی شگلے بدینت

ساعتے دارگ ء رندھے کوس ء کر نکلیں پلنگ منی سر ء مشت وت سر ء جملاد

بوتت ۔ آہانی خیال ات چہ حطر ء اندیم بوگ ء حطر ٹگیت ۔

ایش ات بندات ۔

گٹر ء کپگ ء بندات !

گوں نیم گنوکیں جودے ء جن ء جود ء زند ء بنگیز ۔ من عمرے نہ جوان

دارتگ نہ شر پوشنگ ات ۔ پن اگ گڈو تیوگ ء گنوکے بوتیں من بلکن وشی ء

میل ء و ترا هستو مندی ء چات ء ہر جان کت ۔ بلے گڈو نیم گنوکے ء ابید عاشق

تہیں ہم بوتگ ۔ آرا انباز کنگ ، بوسگ ، دست مسار کنگ باز پسند ات ۔ آئی دل

ء بوتیں انت ، من روچ الہی نیں گوں آئی کھٹ ء سر ء انبازاں بوتینوں ۔

سبارگ ء دان ء آئی منی بامک گپت ہر جت من ء گرکت ۔

” گڈو باجرہ ء بل کہ سبارگ کنت !“

” یک ہبرے ماتی ۔ منی شریں شریں ماتی ۔ دو پدونی ہبرے گس تھی

ہبرے ۔۔۔۔۔“

” دست ء لنگ ء بل کہ ایر بارت ۔“ منی ہجرات ء سر پدی دات ۔

پدا درستانی دیما آئی وتی دپ منی گوش ء سک کت یک دو چوشیں

دانک درکت کہ کااں اشکت ۔ چوشیں برز واریں ہلوت آہم بدن ء ہما اعضا ہانی

بابت ، کہ مردم ہمک پیم ء دپ ء درشان نہ کنت ۔



پاداناں ضروری نہیں کارے  
 "تو برو۔ آ کیت کے دمان ء"  
 بے متی شار ء لب ء گم کنہان ات۔  
 "زوت برواں۔ زور برواں۔"

گس ء مان دیگ ء رند منی چم سر دیگ، زرنڈگ، تیلانک دیگ چہ سر  
 ء مالینگ بے سیت ات۔ آ چو شادوآں جمپک جنگ بوسگ ء چک ء پد نہ بوت۔  
 من اگر سستے، پوشاک کشگ ء اڑی بکتیں آ چکانی وڑ ء بور بور گریوگ ء لگت۔  
 ہنچیں وہاں گڈو منی سر ء زور بوت۔ نزنائیں پرچہ تھنگہ گلا لکھیں سے گنوگ ء  
 گریوگ ء گندگ ء من ء پرائی چکی بزرگ بوت کہ من پچنیں کٹ ء بکینے۔  
 عجیبیں روح اتنت۔ عجب رنگیں شپ، گرمیں تپ ء درگت ء دیتگیں  
 ہا بانی نکش ء مقدار ہج ہم درست نہ ات۔ نزنائیں صبا ہاں روح ء ٹک داتت کہ نہ  
 شپاں تھاری ء ماں شاتت کہ نہ۔ منی وسیگ پہ منی دلداری ء دائم پادانی سر ء  
 اوشٹوک ات۔ نوک نوکیں سست، گراں بہائیں پوشاک ء جبریدیگی ء دل نہ  
 رنجینت۔ منی ہجرات شہرتی ء سبب ء اچ من پرود پرود گشت انت۔ منی ناکو  
 البت وہدنا وہدے من ء وقتی کش ء نیاست زند ء جہل ء برز ڈست انت۔

وہدے انچیں ہم کاتک کہ گڈو ء سر ء ساری ء برمشے کپت ء منی  
 اوست ء جہ جت کہ بلکن کرامات ء موجرتے کار بکنت۔ چوشیں وہاں کے ء گڈو  
 پیچہ آورت ہم نکرنت۔ آرا کلاہ سر ء، سروشک ء جا، نماز، دپ، پل کندگ۔  
 "ہاجرہ! بگند! من عشا، ء نماز ء مسیت ء روگ ء اوں، تو شام بکن  
 بوسپ پمن رہچار نہ بو۔" پنج گہارانی یکیں برات ء چوشیں سریالی گپ ء تران ء  
 منی وسیگ ء گل ء گڈگ ریت۔ "وسپت" "وسپت" تو غم مکن برو پہ دلچی نماز  
 بکن۔

واتری ء آنی ہریکے ء را سلام دات پدا وقتی چیر گیجانی میمگ ء کاتت،  
 چوبالگیں مرواں تال شریں دمانے وقتی دیمان مشت انت۔ پدا کاقچ ء سر ء نشت

پہلے لیمپ ۽ روشنائی ۽ کتاب و نیت انت۔ شب ۽ ایک پاسے ۽ رند وقتی چیر گنجانی  
 ۽ گوں من پشت پرکت و پت۔ ساری ۽ روچاں گوں منی ناکو ۽ کار جاہ ۽ ہم شت  
 کا تک۔ و اتری ۽ بے توار وقتی درگے وار تننت۔ کار جاہ ۽ بابت ۽ گوں پت ۽  
 نور ۽ مسئلت کت رند ۽ بائیکوپ چارگ ۽ شت۔

بہنچیں روچاں منی وسیگ ۽ پاد ڈگار ۽ نہ لگت انت۔

"ما وقتی حرست ۽ نیت گڈو ۽ نام ۽ کنگ باجرہ ۱ بنگہ ۱ بادگیر ۱ ڈگار  
 ۱ کار جاہ ہر چیز۔ دگ کل مسافر انت۔ ہر یکے وقتی لوگ ۽ روت ۱ ہر چیز حتی انت  
 گڈو ۱ منی گڈو ۱۔"

مھے روچ تاحیر ۽ روچ گشت انت۔

من آگ ۱ پہ رن آئی نیمگ ۽ دستے بشمار تین آئی تراس کت۔ نہیں  
 توارے ۽ گوشت "چے کنے باجرہ ۱ چاگرد ۱ نہ چارے۔ منی رتنگ رسید گیس شمار  
 چارگ ۽ انت۔"

بلے چوشیں روچ سک کم اتنت۔ چوازی میں درد ۽ صباہے ۽ ہم پانچ  
 کنان ۽ گڈو چے درو گیس سل ۽ درگت وقتی حقیں گوناپ پیدا ورت۔ وہیکہ گڈو ۽  
 ساری ۽ روچ کاکنت۔ مے لوگ چے کندگ ۽ ٹنگ ۽ آباد بوت۔ منی ہجراتانی  
 سانگ ۽ سیر ۽ جن لالچ بنا بوتنت۔ منی وسیگ ۽ گوں پراہ دلی من ۽ گوں سیاداں  
 وچار گشت۔ توار چے مام ۽ برز کنان ۽ گشت۔ شما دیست منی باجرہ ۱ کمال  
 ساراں ۱ ہما کار کہ ڈاکٹر ۱ طبیبان کت نکرنگ منی نشار ۽ کنگ۔ وہ سال انت کہ  
 گڈو پہ وت نبوتگ۔ نوں بچارت ذراہ ۽ چار کہ انت سرے ۽ پہ ہوش انت۔  
 باجرہ ۱ آرا نوکیں زندے دات۔ باجرہ ۱ آرا مردے جوڑ کت۔"

من ۱ چے وقتی وسیگ ۽ پراہ دلی ۽ باز بلے کت۔ آوامت انت۔ آئی مہر  
 کھوٹ مان نیت انت۔ من جنہیں آدم کہ منی گزر ۽ واہگ ناتوام اتنت۔ من  
 ہر ہرے درا بکر تیں منی جبین چے آئی ۽ ہورک انت۔

منی وسیگ ۽ وس ۽ بوتیں آوت گڈو ۽ جن بوت۔ بجوئیں زند ۽ آرا

وقتی با زلانی چیرے چیر دات۔ گڈوے و ہدیک شبے چیر گیبانی سرے مزیت۔ نہ آئی  
 چہ دگراں چیر کائی چیر گج بدل کت انت۔ وت نشت ششت انت۔ منی کوپگے  
 گڈوے گندوچارے ہمیں بارے بوٹگ۔ من کہ وقتی وسیگے کارانے چارت۔ دل  
 گوشت بنی آدمے چوشیں زوریاں چوئیں پوشید گیں عتیجے اندیم دارگ بیت؟ وہ  
 وحدے من وقتی دلے لکھت کہ حق تعالیٰ وقتی بندہانے ہم پریشے مرگے  
 بشانگے پشتے چیر دنت کہ ابلیس آئی بندہانی زوریے سرے توازہ کت مکت۔  
 وقتی وسیگے دیمے منے وقتی وجود دزے گندگے کاتک۔ عے لوگ  
 ۱۰ درستی آسودگی ۱۰ لاڈ ۱۰ ناز ۱۰ بے سیت ہوان ات انت۔ من پہ گڈوے وقتی دل  
 جاگے جوڑ کت نکت۔ من واہگے درا کت ۱۰ جزم کت بلے اوداں کہ سیکلونے گزر  
 انت پہ ڈکے جنگے کار نہ بنت۔ جاگے کہ چلگے کشگی نہمت ۱۰ گزر انت اوداں  
 پہ چٹ لیس ۱۰ گزران نہ بیت۔

خدا بزانت بلکن کہ چہ گڈوے سبب ۱۰ ہنچو بوت۔

خدا بزانت چہ مات ۱۰ مرگے رند منی دل ۱۰ بخرہ ہو رک بوت۔

یا کہ رب ۱۰ رضا ہنچو بوٹگ۔

زند ہچیر چکلیں راہ ۱۰ نہ زوریت ۱۰ آرنگے راہ ۱۰ ڈل ۱۰ ڈوک ۱۰ تھک  
 شپیں کشکاں دورے جب جنگے واہدار انت۔ ملگزاراں گردشت کنوک بے سبب  
 کندگانی تھا دور کنت۔ ہستو مندانی زند ۱۰ امبرا ڈاکٹر ۱۰ نادراھی ۱۰ مزین مزین دروکیں  
 دان بنت۔

اے دومی گشتان ات۔

کہ منی راستیں پاد گڈی نیں پدیانک ۱۰ او چہیں پاد چہ ماہریں سنگے  
 نہ دایں فرش ۱۰ شش انچ چست بوٹگ ات۔ منی وسیگے چہ پشت ۱۰ منی مہر  
 گپت ثبوت انت۔ مردے کہ چو منی پیم ۱۰ چہ گناہ ۱۰ مارشت ۱۰ ژند ۱۰ بیت ۱۰ پہ کھنے  
 وقتی پادانی سرے اوشتات کنت آرا پرینگ ۱۰ چپ چاہول ۱۰ گزر نہ بیت۔  
 ۱۰ بگو ۱۰ شب ۱۰ کپ ۱۰ توجہ کجا کائے؟

— بگو کوئی !

منی سرء گوں سنگیں فرش ء چو گالف ء بول ء ٹکاہ کت ۔  
 " برزء نہ بانے ، نہ پوھی ، نہیں کاپرے ۔ شب ء نیم ء تو اوداں چہ  
 لومت کہ شنگے ؟ نامراد بگو ! "

منی دل ء نارگ ، ارواہ ء فصلت درست سنگ ساہ گشتگ اتنت ۔  
 " بگوناں ہما کئے ات ؟ کئے ات گوں مئے لء لیب کنوک ۔ ؟ "  
 منی وسیگ سی طبق ء پدیا نکاں سرء نشگ زار جنگ گریوگ ء  
 ات ۔ برزا لوچیں منہ ء کھیں مانو شنگ منی نا کو قہریں چلگ ء گہر ء ٹھنڈھرگ ء  
 ات ۔ من وتی وسیگ ء چے پو بداتیں کہ من گوں آئی لء لیب کنوکے نہ اوں ۔  
 من تے آئی عزت ء شان ء بالا کنوک اوں ۔ بلے لستیں ہبر چوشین بنت کہ رکافی  
 سرء کائینت تے عجیبیں دروگ : درُ بنت ۔

" کئے ات برزا ؟ مئے لوگ ء نقب جنوک مردار ، حرام خور ، نیکی  
 بد حرام ، پرچہ بگو شے ! "

من سارتیں فرش ء سرء تچک ہمے خیالاں گار اتن کہ وتی وسیگ ء  
 چے حال بدنین ۔ ہبر ء چہ کجا بگرین کجا بریں کئینیں ۔ آہمے وڑیں مانگیشنگیں ہبراں  
 سر پد بوت کنت ۔

" گوش بدار ہاجرہ ! تو یا ہمانی نام ء راست راست دراکن یا گڈاں ہمے  
 دمان ء وتی سینناں بزور " ۔

من ء گوں وتی وسیگ ء مزنیں مہرے ات من راست راست کجا کسی  
 نام گپت کت ۔

" ہاجرہ ! من ترا چون گور کت چونیں مہر دات ۔ سیاہ دیم تو من ء ہمے  
 بدل دات ۔ ؟ بگو ، ہمانی نام ء بگر ۔ بگند ۔ روچ مروچی من پہ کسے ء دست نہ  
 شمارنگ بلے ۔ بلے بگو ہاجرہ برزا کئے ات ؟

من وتی وسیگ ء راپے پو بداتیں کہ آئی گورنگ ء مہر دسگ

چارت من گناہ . حمے گر تچھ وئی سر ۔ س ۔ گر نچھ بازار ۽ هما گر نچھانی در ورت  
کہ چہ آباں واجکاری بوداریں بدشودیں پوشاک در کپنت ۔

چلگ ۽ نول سر کرنگ ات ۔ یک روپے ناکو منی ، آتک ۔ هما روپی  
لوگ ۽ جیوی کمول گڈو ۽ نبشت ۽ دینگ ۽ پیر ۽ درگاہ ۽ برنگ ات ۔ من ۽ تپ  
۽ نبشت کہ گوں آباں همبراه بہ بنیں کے ۽ آہستکی ۽ درگہ ٹکت ۔ چوکہ جھنگے بال ۽  
واردمان بہ ایت راہ درگیجگ ۽ گوں چیزے ، گور بگیت ۔

دیر دیر ۽ یک مردگیں توارے آتک ۔۔۔۔ " باجرہ "

من درگہ بوٹنگ منی ناکو اوشٹوک ات ۔

" تہی تب نول چون انت ؟ "

" شرانہ جی "

من کہ برگشتوں آئی منی دست گپت پہ مزنی نری ۽ گوشتے " ڈاکٹر  
صاحب آتنگ ات ؟ "

" جی آتنگ ات "

" تال جوانیں ساعے آ مئی کھٹ ۽ گور ۽ کاقچ ۽ سر ۽ نشنگ ۔  
درمانی راہ نبشت ونت انت ۔ بلکن آپ ہبر ۽ سرہالے جوڑینگ ۽ ات ۔ نول کہ  
من دم برت آئی نیمگ ۽ پشت پردات تہ آئی شکارٹ ۽ گوشت ۔

" گوں تو دلی رازے گوٹگی ات باجرہ ، زنایں منی ہبر تو کجام تک ۽  
برے ۔۔۔۔ " ؟ "

" جی بگوش "

" گڈو منی یلیں بچ انت ۔ منی کلیں میراث همانی نام ۽ انت ۔۔۔۔ "

" خدا کنت گڈو دراہ بیت جی ۔۔۔۔ ماسی ۽ حمے دمان ۽ مراد ۽ دیگ درگاہ  
۽ برنگ "

" آچے دراہ بیت تال امریکہ ۽ ماگشنگ آتنگلیں ۔ یک رپکے البت  
است ۔۔۔۔۔

منے رپک چے ات۔ ایشی گیش گیوار ۽ ودار ۽ من جوانیں کترے آتی  
نیگ ۽ روک روک چارنت۔ یکبارگی چے منی ناکو ۽ چہاں ارس شیوگ گپت  
انت۔ ترمپ ترمپ ۽۔۔۔۔۔

"لڈو ۽ کہ چکے پہ نام ۽ بہ بیت منی عزت مانیت۔ آتی لوگ ۽ نہالے  
الم ۽ سبز بہ بیت ۽؟"

من ہمیش ۽ سرپد نہ بوتگن کہ نہال پرچے سبز بہ بیت ۽ سر سبز بوتگ  
۽ کسے ۽ چے پاندگ بیت بلے من ۽ وتی پیریں ناکو ۽ سر ۽ بزرگ بوت۔  
"من ۽ بہ رکھیں۔ منی لوگ ۽ وشیاں برکھیں۔ اسے لوگ ۽ عزت  
وشی ۽ نام درست تھی دست ۽ انت ہاجرہ!"

منی وسیگ سہمی طبق ۽ بالا بیوکیں پد یاٹکانی سر ۽ نشنگ وتی نیکیاں  
لیگ ۽ ات۔ کہ منے لستیں روچانی تھا آتی گوں من کنگ اتنت۔ قچاک بازار  
۽ سودا سٹ۔ ہوملانی تھے دعوت۔ فلمانی نام واردمان ۽ آتی دپ ۽ گر اتنت۔  
دیریں مینگے ۽ محور سمانیں کروے بارگیں توارے ۽ صحب ۽ بانگ ۽ دینگ ۽  
ات۔ من ہنچو مارست گوشید منی وسیگ ہپ وارنگیں دلے کہ وتی گنوکیں بچ ۽  
عشق ۽ زمیگ بیگ ات نزانیں چے سبب ۽ من ۽ وتی ما باز یات آگ ۽ ات  
"بگو ہاجرہ! یہ خدا بچار۔۔۔۔۔ کئے ات حما۔۔۔۔۔؟ یک برے آتی نام  
۽ بگر۔ من آتی ہوناں تنگین۔ کسے کہ منی گڈو ۽ وشیاں ٹیک بیت پلپت آچ  
من۔۔۔۔۔"

من وتی وسیگ ۽ چے پو بدایں کہ من ۽ کارگیری گزر ۽ چیر ترینت  
نکرنگ ات۔ من ۽ وتی دام ۽ آروک ۽ آبریشمی سادے ۽ لوپ کت۔ من وتی  
وسیک ۽ را سرپد کت نکت۔ ہما سیادی کہ پہ ناموس ۽ رکھینگ ۽ بنا بوتگ ات۔  
لاپ پری ۽ رند تال دیر ۽ چیا جاری منگ؟ چندی ہبر چو تاریخ ۽ احوال بنت۔  
ایشانی بازیں علت ۽ بازیں ازباب بنت۔ بلے راستی ۽ رسگ ۽ راہ ۽ گسردارنت  
"بگو ہاجرہ من گڈی دند ۽ جستاؤں کہ مے وشیاں اجل کئے انت ۽؟"

منی ہوسیں ، مانی مہر ، بند یگیں وسیگ ، کجا زانت کت کہ چہ حما  
 روحہ کہ اے جهان جوڑ بوٹگ یگیں لب بنی آدم ، حق و راستیں لیجے بوان ،  
 آتنگ ، آگ مہلوک ، گوں مے لب ، عزت ، ناموس گرہن مداتیں ، بنی آدم  
 لب لب ، گل کنان ، دور شتگ رتگ ات ، نون وابستگیں دود زوار ، کسے آگ  
 سچن سرے انگر آنگر بیت ، عزت للہیں جان ، آزار بیت ، خدا بزانت پیشگامی  
 عشق ، کجام کافر ، کنگ ات کہ گوں الواد ، اوباد ، پیدا کنگ ، لب ، عزت ،  
 خیال چوتایت ، دوہنگ ، زانگ نہ بیت کہ کجام قرن ، نوکیں خیالانی ہدا بندے ،  
 عشق ، مہذب ، بدنی شریاری ، گزر یک جاہ کنان ، عشق ، دپتر رد بند دات کہ  
 نون عزت ، شرم ، تنگ ، محبت سے نکلی نکشے شنگ انت کہ ایشی حرکت نکلے  
 چوپاہو ، شہین ، او حرکت کنگے چہ محشر ، ہم دراج ترانت ۔

" باجرہ من گڈی رند ، جستاؤں ، تنی لاپ ، کئی قوم انت ؟ "

منی دل ، پنت دات کہ کوکار بکنیں بگوشیں تال مروچی نیں روحہ ،  
 کسے حم پریشی وش نہ بوٹگ کہ من لاپ پراون ، هر کس مے یگیں ہبر ، زانگ ،  
 جھیریت کہ چک کئی انت ؟ چک ، جندہ چیزے نہ انت ، گل ، وش زانگ گوں  
 مے ہبر ، بندوک انت کہ لاپ ، چک حقیں بستگیں دودانی رو ، لاپ ، بکپیت  
 ؟ آگ فطرت ، رضا ہم ہنچو ہوتیں نہ زال ، گوں وتی کوٹگیں چک ، مہر ہچیر نہ  
 بوت !

" بگو باجرہ ! کسے ات ، آگ تو من ، حال بدے ، سوگند پہ خدا کہ تنی

کوٹگ ، ہم چو وتی اولاد چاریں ۔

او آگ حال ندات ترا سن مہر کنائیں این "

من وتی وسیگ ، را حال دیگ لومت بلے مے زال من ، باز دوست  
 ات گوں آتی دکھ ، من ، باز ہمدلی ات من یگیں الکار ، دوزیانی کت نک ۔

گپ چپ ، بے تواری ، من وتی لوگ ، آنکوں ۔

ایڈال هر وہد ، منی پت ، دوار جاہ ات ، زونڈوک ، پکلاں بندوک ،

نیکیاں لیکوکیں مات باریں کجا بوت ؟ او مروچی ناگت ء بیت دو سال ، رمد -  
 اے سی گشتان ات -

هما درگتے که منی راستیں پاد پدیابنک ء گڈی پاد کل ء ات ء چپیں پاد  
 چه ڈگار ء سوانچ چست کے ء چه پشت ء منی مٹ گت انت - منی جون که چه پاد  
 کلاں ایر کپک ء ساری ء دربگ ء ات - ڈگار ء سر ء کپک ء ترپل بوتگ ء قح دیر  
 نکت - من ہنوزانت کہ کپک ء رند چه منی حس ء صون چرگ ء ات -

”اے شب ء نیم ء تو چه کجام دیم ء کائے ماتی ۔۔۔۔۔۔ لگو ، حال بدئے ؟  
 برزی طبق ء ترا اے وہد ء چه کارے بوتگ ؟  
 من چپ بوگن -

ورنائیں پنج ء من چوں حال دات کنیں کہ بچانی رودنگ ء مات  
 چونیں چکاساں گوزنت -

”من چه انگر آنگر بازیں جبرا شنگ انت - گوں لوگ ء واپند ء تھی  
 سیادی چه انت ؟ گوں شیخ ء تھی کجام عزیز داری بندے ؟“  
 من چپ بوگن -

من آرا چون حال بداتیں کہ شیخ ء نیکیاں ما درآحت نکنیں - سالانی  
 سال آئی گوں ماہمکاری کنگ - پھر چه ما بارہ نگنگ دگ ہم ہر تہریں دست گملی  
 دانگ -

”من ۔۔۔۔۔۔ من تراتی چه لیکنگ ات ۔۔۔۔۔۔ من گوشہ تو جنت ء حور  
 ء ملائک ء ، من لیکنگ چه کہ ۔۔۔۔۔۔۔۔ باکے نہ انت منی پت گنو کے  
 بوتگ ، بے مات تہ ۔۔۔۔۔۔۔۔“

ورنائیں مرد ء ارس بلنب بلنب ء چپاں شیوگ بوان اتنتت - چه کسانی  
 ء تاں اے وہد ء یک زہری ء یات کنان ات چه پت ء لوگ ء پر مشنگیں  
 ہر اوست آرا ڈنگ جنان ات آگوں وت جھڑگ ء ات - گوں جہان ء  
 جھڑگ ء ات -



"گہواتی برزء کئے ات — گوں شیخ ء تہی سیادی چے انت ہے .  
 اولی رند ء منی زبان ء زکت رست چپ ء بیسناکیں بڑہ ء گوانٹے جت  
 "گوں کے ء منی سہ و سیادی نیست منی بیچ گوں بھکس ء منی عزیزداری

نیت .

